

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WITSEC BOOK THREE

ASHLEY N. ROSTEK

¥V I T S E C B O O K T H R E E

A S H L E Y N . R O S T E K

SEV BENİ

Telif Hakkı © 2022 Ashley N. Rostek

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, bir kitap eleştirisinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

To the Letter Services'ten Alexandra Fresch tarafından düzenlenmiştir

Fotoğraf ve Kapak Tasarımı: The Dirty Tease

Peachy Keen Yazarlık Hizmetleri'nden Savannah Richey tarafından biçimlendirme

Bu bir kurgu eseridir. Tüm isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişiler, kuruluşlar, olaylar veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

KEEL AN

LOGAN KONUŞMAYA BAŞLADIĞINDA KOLUMU BOYNUNA DOLADIM. küçük kardeşlerim Shiloh'un yatak odasının penceresinden kaçmasına yardım ettikten sonra. Logan'ı bacaklarımın arasında yere yatırmıştım. Yan tarafa dönmeye çalıştı ve ben de bacaklarımı hızla kalçalarına geçirerek onu kilitledim. Sonra kendini geriye, göğsüme doğru attı. Çarpmanın etkisiyle yuvarlandım ve boynunu daha da sıktım. "Böyle devam edersen seni boğarım," diye homurdandım. Damarlarımda ölümcül bir öfke pompalanırken, bunu yapmasını diledim, böylece bu pisliğin kollarımda gevşediğini hissetmenin zevkine varacaktım. Shi beni yardım için çağırdığında içime çöken korku, sonra evine koşarken onun çığlıklarını duymak... Boynuna baskı uyguladım.

"Keelan," dedi Knox, Shiloh'nun odasının kapısında durduğu yerden bir adım daha yaklaşırken.

Shi, Logan'ın ona ilaç verdiğini söylemişti. Bunu ona, çok şey yaşamış olan yeğenine nasıl yapabilirdi?

Logan koluma vurdu. "Veriyorum," diye zorladı kalan azıcık nefesiyle.

Onu korumayı ne kadar çok istediği umurumda değildi. Bu yanlıştı.

Onu incitmişti.

Kız arkadaşımı incitmişti ve bu yüzden içimdeki karanlık bir şey onu bayıltmak için boynuna son bir baskı uygulamaktan beni alıkoyan zayıf bağı kesmemi istiyordu.

"Keelan!" Knox havlayarak dikkatimi öfkemden uzaklaştırmayı başardı ve bana bir anlık netlik kazandırdı. Logan, Shi'nin geriye kalan tek ailesiydi. Onun kışını tekmelemeyi ne kadar çok istediğimin bir önemi yoktu. Shi'yi incitmişti ve Logan'la nasıl başa çıkılacağı Shi'ye bağlıydı. Buna saygı duymalıydım.

Shi için kolumu boynundan çektim ve onu üzerimden ittim.

Nefes nefese yuvarlandı. Creed koşarak odaya girerken ben de ayağa kalktım. Logan'a baktı, yüz ifadesi sertleşti ve ben daha sormadan, "Colt onu güvenli bir yere götürdü," dedi.

Knox'un zaten bekleyen bakışlarıyla karşılaştım. Başını öne eğdi. "Hadi gidelim."

Logan "Bekleyin!" diye bağırdığında üçümüz koridorda ilerliyorduk.

Hiçbirimiz yapmadık.

Oturma odasına girdik, federal kapıdan içeri girdiğinde ön kapıya doğru ilerliyorduk. Adının Ian olduğundan oldukça emindim. Jacob Shi'ye saldırdıktan sonra onunla hastanede ilk karşılaştığımızda olduğu gibi takım elbise giyiyordu ama şu anda giydiği takım elbise kömür rengindeydi.

Logan koridordan çıkarken gözleri arkamıza kaymadan önce beni ve kardeşlerimi değerlendirici bir şekilde süzdü. Bize bakmaktan ne anladıysa, bir iç çekti. "Görünüşe göre çok geç kaldım."

Logan boğazını temizledi ve ovuşturdu. "Sana bunu halledeceğimi söylemiştim."

Ian, durumun ne kadar berbat olduğuna rağmen hafifletmeyi başardığı bir sesle, "Yeğenini rızası dışında almak hiçbir şeyi idare etmek değildir," dedi. "Bu adam kaçırmaktır ve son baktığımda bu ağır bir suçtu."

Creed Logan'a doğru, "Birini uyuşturmak da öyle," dedi.

Ian, Creed'den Logan'a baktı ve tavrı sertleşti. "Onu uyuşturmaya mı çalıştın?"

Creed ellerini iki yanında kavuştururken, "Ona ilaç verdi," diye tersledi. "Yürüyemiyordu ve bu şerefsizden kurtulmasına yardım ettiğimizde bilincini kaybetmemek için mücadele ediyordu."

Knox elini Creed'in omzuna koydu, sanki Creed'in Logan'ın peşinden gitmesine az kalmış gibi endişelenmişti. Shi'nin amcasıyla kavga etmek istediği için küçük kardeşimi suçladığımdan değil, ama bu kazanamayacağı bir kavgaydı.

"Tanrım, Logan," dedi Ian parmaklarını saçlarında gezdirirken.

"Konumu tehlikede. Burada güvende değil," diye hırladı Logan.

"Ne olursa olsun, yasal olarak o bir yetişkin," dedi Ian. "İstemiyorsa onu gitmeye zorlayamazsınız."

Creed, "Bize söyleyerek güvenliğini tehlikeye atmadı," diye karşı çıktı. "Ve burada, istediğini elde edemediği için onu uyuşturan herifin yanında olacağından çok daha güvende."

Logan'ın Creed'e attığı sert bakış ensemdeki tüyleri diken diken etti. "Ya ayrılırsanız?" Logan sordu. "Ya beşiniz arasındaki bu tuhaf ilişki korkunç bir şekilde sona ererse? Birinizin ondan intikam almak için onun güvenliğini tehlikeye atmayacağını nereden bileceğim?"

"Bizi çok iyi tanımadığınızı söyleyebilirim, çünkü işler kötü gitse bile bunu asla yapmayız, ama bize bir şans bile vermiyorsunuz," dedi Creed ve omuzlarını dikleştirdi. "Shiloh'yu seviyorum. Bunun seni etkilemeyeceğini biliyorum ama yine de sana söylüyorum ki şu ana dönüp baktığımda denediğimi bileyim. Onun için seni ikna etmeye çalıştım."

Logan'ın Creed'e küçümseyerek baktığını görünce, onun etkilenmediğini rahatlıkla söyleyebilirdim. "Bence çocuklar yetişkinlerin konuşmalarından uzak durmalı. Açıkça görülüyor ki

Shiloh'nun kendini soktuğu risk, senin genç beyninin kaldıramayacağı kadar büyük."

Yumrukları bembeyaz kesilen Creed, Logan'a doğru adım atmaya çalıştı. Knox onu geri çekti ve Shi'nin amcası ile en küçük kardeşimizin arasına girdi. Knox daha uzun boyluydu ve Logan'dan en az yirmi kilo daha fazla kası vardı. Yine de işler ters gider ve kavga ederlerse Knox'un kazanabileceğinden tam olarak emin değildim. Tüm kardeşlerim yıllar boyunca onlara öğrettiklerimden dolayı biraz dövüş sanatları biliyordu ama hiçbiri Shi kadar yetenekli değildi ve Shi'ye bildiği her şeyi Logan öğretmişti.

Knox, Logan'ı aksini söylemeye cesaretlendiren bir ses tonuyla, "Yetişkinlere uygun bir konuşma yapmak istiyorsan, o zaman konuşalım," dedi. "Yeğenine uyuşturucu vermenin sorun olmayacağına neden karar verdiğinin üzerinden geçmeliyiz. Bilirsiniz, genç zihnin bunu net bir şekilde kavraması için."

Creed iri gözlerle bana baktı. İkimiz de Knox'un Logan'ı parçalamak üzere olduğunu ve bunu sakince ve acımasızca yapacağını biliyorduk.

"Shiloh size yerinin değiştirilmesini istemediğini söyledi, siz de daha iyi bildiğinizi düşündüğünüz için bunu kabul etmediniz. Peki, bunu anlayışla karşılayacağım. Bir yıl boyunca onun vasisi oldun ve eminim ki o bir yıl boyunca içki ve sigara içerken ve acısıyla yüzleşmek yerine kendini yerin dibine sokarken ona göz kulak oldun ve ebeveyn olmanın ne demek olduğu konusunda kapsamlı bir bilgi ve deneyim kazandın." Knox'un sözleri sözlü saldırı gibiydi, her biri Logan'ı bir basamak aşağı indiriyor ve hepimizi sersemletiyordu. "Ayrılma konusundaki isteksizliği ve bunca zaman onu korumak için yanında sen olmadan kendi başına yaşayabilmesi için onu kendini koruması konusunda çok iyi eğitmiş olman nedeniyle, onu zorlayamayacağını biliyordun. Şu ana kadar haklı mıyım?" Knox Logan'ın cevap vermesini beklemedi. "Yani bir aydan kısa bir süre önce uyuşturulduğunu ve neredeyse tecavüze uğradığını ya da erkeklerin defalarca hayatına girip rızasını elinden almaya çalıştığını umursamadan onu uyusturmaya karar verdin.

Ama

Bunu yapmaya hakkın olduğunu düşündün, değil mi? Kendisi yapamadığı için mi onu koruyorsun? Doğru mu anladım?"

Logan'ın sıkılmış çenesi ve cevap vermemesi yeterli bir cevaptı.

Knox'tan akan öfkeyi hissedebiliyordum ama o sadece başını sallayarak çok azını gösterdi. "İkisini birden yapamazsın," dedi. "X ortaya çıkarsa kendini koruyabileceğini düşünerek onu geride bırakıp sonra da geri dönüp ona öyle değilmiş gibi davranamazsın."

Logan ve Knox birbirlerine dik dik bakarken Knox sözlerini şöyle bitirdi: "Tabii bunu hiç düşünmediysen... Bu da şu soruyu akla getiriyor... Neden en başta onu yalnız bıraktın?"

Kardeşimin hakkını vermeliyim. Anlayışlı bir piçti, özellikle de Shi söz konusu olduğunda.

Logan, "X dışarıda olduğu sürece Shi asla güvende olmayacak," diye homurdandı, sanki bu, giderek kötüleşen ve yanında olacak birine ihtiyaç duyan yeğenini terk etmesini haklı çıkarırmış gibi.

"X'in Shi için ne kadar tehlikeli olduğunun farkındayız," dedim ama sözlerimin boşa nefes tüketmek olduğunu biliyordum. Çaresizlikten görüşünün tünele döndüğü belliydi. Benim ya da herhangi birinin söyleyebileceği hiçbir şey ona ulaşamaz ya da onu ikna edemezdi. Ama bu anladığımız gerçeğini ortadan kaldırmıyordu, en azından elimizden gelenin en iyisini yapıyorduk.

Shi, kendisini yıllarca takip eden, ailesini öldüren ve neredeyse kendisini de öldürecek olan bir adam olduğu için tanık koruma programında olduğunu itiraf ettiğinde şok olmuştuk. Elbette, o zamanlar ikizler Shi'ye tamamen olmasa da yarı yarıya aşıktı ve bunun onlar için hiçbir şeyi değiştirmediydi söylemişlerdi. Keşke ben de aynı şeyi söyleyebilseydim, Shi'ye karşı büyüyen duygularımın ya da onun ailemizin bir parçası haline gelmesinin X'in ortaya çıkma tehlikesini önemsiz kıldığını söyleyebilseydim. Ama Knox ve benim için durum böyle değildi. Sanırım biz daha bıkkındık

-Kayıplar konusunda çok tecrübeliyim, tedbiri elden

bırakmamalıyım.

ailemiz söz konusu olduğunda. Bu yüzden Knox ve ben dördümüzün de bu konu hakkında kapsamlı bir şekilde konuştuğumuzdan emin olduk... onun hayatımızda olmasının sonuçları.

Aynı günün ilerleyen saatlerinde Shi'den daha fazla bilgi aldığımızda, onu acele ettirmemek için, ailesinin öldürüldüğü gece hakkında konuşmanın ne kadar zor olduğunu anladığımız için, X'i elimizden geldiğince araştırdık. O gece neler olduğunu bildiren Maryland haber makalelerini bulmuştuk. Fazla ayrıntı vermemişlerdi. Sadece o ve ailesi evde yokken X'in evlerine girdiğı, ön kapı hariç birinci kattaki tüm pencere ve kapıları çivilediğı, sonra ailenin dönmesini beklediğı ve gece boyunca onları katlettiğı yazıyordu. Garip bir şekilde, o gece hakkında okuduğumuz hiçbir şey Shi'den bahsetmiyordu. Sanki hiç var olmamış gibiydi ve bunun onun WITSEC'te olmasıyla ilgili olduğunu düşündük. Daha sonra X'in geçtiğimiz yıl işlenen çok sayıda genç kadın cinayetiyle bağlantılı olduğunu öğrendik. Shi'nin yaşlarında genç esmer kızlar.

Araştırmayla birlikte, ikizler sonuçları daha ciddiye almış görünüyorlardı. Shi'yle birlikte olma konusundaki fikirleri hâlâ değişmemişti ama Knox ve ben gözlerinde bir anlık "*ya olursa*" düşüncesinin parladığını görmüştük. Bunu görmek ve dördümüzün de aynı fikirde olduğunu bilmek, onu yanımızda tutabileceğimizi kabul etmemi kolaylaştırdı ve ona karşı hissettiğim duyguları suçluluk duymadan kucaklamama izin verebildim. şaşırtıcı bir şekilde, Shi'nin hayatımıza girmesi konusunda en çok zorluk çıkaran Knox da onun kalmasına itiraz etmemişti.

Logan, onun hakkındaki varsayımımın doğruluğunu kanıtlarcasına, "Bir boktan anladığın yok," diye alay etti.

Knox bana baktı ve bu bakıştan onun da aynı sonuca vardığını anladım. Creed'i de yanımıza alarak kapıya doğru yöneldik. Dinlemeyi reddeden biriyle tartışmanın bir anlamı yoktu. Belki de

O ve Shi gibi sevdiğimiz insanları şiddetli bir şekilde kaybettik, ama kaybı anlıyorduk ve birinin keder ve korkuları tarafından yönetilmesinin neye benzediğini biliyorduk.

"Nereye gittiğini sanıyorsun sen?" Logan tersledi.

Ian, şaşırtıcı bir şekilde, ön kapıdan geçebilmemiz için yoldan çekildi. İkisine de güvenmediğim için bilerek evden en son ben çıktım.

Logan kolumu tuttu. "Yeğenimin nerede olduğunu söyleyene kadar hiçbir yere gitmiyorsun."

Elinden kurtulmaya çalışmadım. Bunun yerine bakışlarımı onunkilerle aynı hizaya getirdim. "Çek ellerini üzerimden."

Kavrayışı sıkılaştı. "Nerede o?"

Shi'ye olan saygımdan dolayı onu boğmamıştım. Ancak bu kendimi savunmayacağım anlamına gelmiyordu. Serbest kolumun dirseğini koluna indirerek beni bırakması için onu zorladım.

Sonra Logan gömleğimi yumrukladı. Kolumu onunkinin üzerine attım ve bileğini iç, üst kolum ve kaburgalarımın arasına sıkıştırdım. Yana doğru dönerek kolunu büktüm. Serbest eliyle bir yumruk attı ama onu engelledim.

Kolunu kurtarmayı başarırken, "Yeteneklisin," diye zorladı. "Seninle bir anlaşma yapalım." Omzunu döndürerek bir adım geri attı. "Hemen şimdi dövüşelim. Eğer beni yenebilirsen, o kalabilir."

"Keelan," dedi Knox. Ses tonu bir uyarıydı: Kazanabileceğimden emin değilsem Logan'ın aklına bile gelme.

Onunla yaşadığım kısa etkileşimlerden adil dövüşmeyeceğini anlayabiliyordum. Bunu ona karşı kullanamazdım çünkü ikimiz de Shi için savaşıyorduk.

Duruşumu genişlettim. "Anlaştık."

Sözcük ağzımdan çıkar çıkmaz Logan bana doğru hamle yaptı.

SENİN DÜNYAN, SENİN RUHUN

sarsıldı, kırıldı ya da yok oldu. Her acı veren kalp atışını göğsünüzde hissettiniz. Her nefes düşündürüyordu. Zaman yavaşladığında yaşamak değildi. Hayatta kalmaktı. Ve sonra, zaman tekrar hızlandığında ve etrafınıza baktığınızda her şeyin normal bir şekilde devam ettiğini görüyordunuz, ama siz orada durmuş bir yabancı gibi izliyordunuz. *Sonsuza kadar değişmiş olmakla nasıl başa çıkarsınız?*

Keelan yaralanmıştı ve zamanım yavaşlamıştı.

Amcam bana ilaç verdikten sonra çocuklar beni kurtarmaya gelmişti. Bir yanıma buna inanmak istemedi. Diğer bir yanıma ise neden şaşırdığımı merak ediyordu. İşlerin bu noktaya gelebileceğini biliyordum. Logan adamların benim hakkımdaki gerçeği bildiğini öğrendikten sonra silahıma sarılmamın nedeni buydu. Logan'ın beni güvende tutmak için duyduğu çaresizlik onu her türlü yola başvurmaya itmişti. Ona göre, son her şeyi mübah kılıyordu.

Creed şu anda Colt ve beni hastaneye götürüyordu. Gözleri yola odaklanmış olan Creed, Colt'un benimle birlikte dağlardaki kulübelerine doğru yola çıkmasından sonra neler olduğunu sakince anlatmaya başladı. "Keelan ve amcam kavga ettiler."

Colt bir küfür savurdu.

Keelan'ın Logan'ı yere yatırıp boğazını sıktığı ve böylece benim yatak odamdan kaçabildiğim anı

aklıma bir pencere geldi.

"Keelan ne kadar kötü yaralandı?" Sesimin bu kadar kontrollü çıkmasına şaşırmıştım, çünkü içimde tam bir kaos vardı. Yalnızca bu panik bile kendimi yerimden fırlayacakmışım gibi hissetmeme neden oldu.

Creed dikiz aynasından bana baktı. "Durumu iyi. Hafif bir beyin sarsıntısı geçirmiş ve omzu çıkmış."

Logan benim yüzümden onu incitmişti.

Belki de beni almasına izin vermeliydim.

Belki de bu, evrenin bana değer verdiklerimin her zaman incindiğini hatırlatma yoluydu.

Kaşlarım çatıldı ve gözlerim yanmaya başladı ama ağlamama izin vermedim.

Colt ön yolcu koltuğunda oturduğu yerden bana doğru uzandı.

Uzattığı ele baktım. Onu ya da tesellisini hak etmiyordum. Kardeşi yaralanmıştı. Endişelenmesi gereken son şey beni teselli etmekte.

"Ben iyiyim," dedim, Colt'un sunduğu teselliye kapılmamak için elimi kucağımda yumruk yaparak. Pencereden dışarı baktım ve dağdan aşağı inerken yanımdan geçen yemyeşil ormanla dikkatimi dağıtmaya çalıştım. Şehrin bulunduğu aşağıya kıyasla buranın bu kadar farklı olması şaşırtıcıydı. Ormandan çöle geçişin ne kadar belirgin olacağını merak ediyordum. Dibe yaklaştıkça ağaçlar sararmaya başlayacak mıydı? Yoksa Pasifik Okyanusu'nun Atlantik'le buluşması gibi mi olacaktı? Yemyeşil çam ağaçlarından oluşan bir duvar yeryüzünde bir çizgi çizerek ormanın sonunu belirleyecek ve o noktadan sonra saguaro kaktüsleri ve yaban otları olacaktı.

Bir klik sesi dikkatimi tekrar arabaya çekti ve Colt'un sürücü ve yolcu koltukları arasındaki orta konsolun üzerinde sürünerek ilerlediğini gördüm. "Colt! Arabayı biz sürüyoruz," diye uyardım arka koltukta yanıma otururken.

"Bunu bir daha yapma." Elleriyle yüzümü hafifçe kavrarken sesi yalvarır gibiydi. Uzaklaşmaya çalışarak bileklerini kavradım. Gitmeme izin vermeyerek beni daha sıkı kavradı. "Ben ciddiym, bebeğim. Bizi bir daha dışlama."

"Seni dışlamıyorum."

Yeşil ve mavinin güzel bir karışımı olan gözleri benimkilere dikilmişti. "Yüzündeki suçluluk duygusunu görebiliyorum. Kendini cezalandırmana neden oluyor. Bunu yapmayı bırakmalısın. Olanlar senin suçun değil."

"Öyle değil mi? Ben olmasaydım Keelan şu anda yaralı olmazdı."

"Hayır." Sesi çelik gibi sertti. "Keelan senin için savaştı çünkü sen önemlisin. Çünkü sen bizimsin ve biz bizim olanı koruruz."

Bu sözler karşısında bayılmak için neler vermezdim. Göğsümdeki ezici suçluluk duygusundan başka bir şey hissedebilmek için. "Değer verdiğim herkes inciniyor."

"Lanet olsun, Shi! Böyle düşünmeyi bırak," diye bağırdı Creed ön taraftan.

"Nasıl?" Ben de karşılık verdim. "Bunu nasıl yaparım? Belki saçmalıyorum ama ortak payda ben olduğumda böyle düşünmemek çok zor. Bay X beni istediği için ailem ve kız kardeşim öldü. Logan Keelan'a zarar verdi çünkü ben Keelan'ı yardıma çağırdım. Sorun benim. Vicdanım bana öyle olduğumu haykırıyor ve Logan'ın beni almasına izin vermeliydim ama ben bencilim. Bencilim çünkü hiçbirinizin gitmesine izin vermeyi kendime yediremiyorum."

Colt'un kaşları çatıldı. "Eğer sen bencilsen, o zaman ben de bencilim, çünkü ben de gitmene izin veremem."

Creed daha yumuşak bir ses tonuyla, "Eğer seni kaçırmış olsaydı, seni bulur ve geri getirirdik," dedi. "Kendini suçlamayı nasıl bırakacağına gelince..." İçini çekti. "Sen bizim için önemlisin. Çok önemlisiniz ve önemli olmadığınızı düşünmeniz çok sinir bozucu."

Colt, "Bu bir çözüm değil, ancak kalıcı olana kadar bunu söylemeye devam edeceğiz" dedi.

"Senin için önemli miyiz?" Creed sordu. "Her şeyden çok, ama ben-"

"Bizim için savaşır mısın?" Colt sözümü kesti. "Biri bize zarar vermeye ya da bizi götürmeye çalışsa, bizim için savaşır mıydın?"

Colt'un ne demek istediğini anlayınca başımı salladım. Elbette onlar için savaşacaktım.

"Nasıl oluyor da sizin bizim için savaşmanız sorun olmuyor da bizim sizin için savaşmamız sorun oluyor?" Colt sordu.

Ağzımı açtım ama Colt yine sözümü kesti. "Sakın buna değmediğini söylemeye kalkma. Değersin. Bunu görememen kalbimi kırıyor."

Aşağıya baktım. "Hiç kimse için incinmeye değmez."

Colt başımı geriye yatırarak gözlerimi onunkilerle buluşturmaya zorladı. "Sen savunulmaya değersin. Keelan seni savunmayı seçti. Keelan'a zarar vermek amcanın seçimiydi. Başkalarının eylemlerinden sen sorumlu değilsin. Amcanın yaptıklarından sen sorumlu değilsin ve X'in yaptıklarından da kesinlikle sorumlu değilsin."

"Logan beni koruduğunu sanıyor." Logan'ı savunmuyordum. Sadece onun nedenini dile getiriyordum.

"Seni korumak istediğini anlıyoruz. Ama Tanrım, Shi, sana ilaç verdi," dedi Creed öfkesini zorlukla bastırarak. "X'in hâlâ dışarıda olmasının onu çaresiz bıraktığını anlıyorum ama *yaralanabilirdin*, hayır, yaralandın."

Colt, "Bu konuda yanlış bir yol izledi," diye ekledi.

Aynı fikirdeydim ama Logan'ın davranışlarını mazur görme ihtiyacı da hissediyordum. Kendimi parçalanmış hissederek konuşmayı amcam konusundan uzaklaştırdım. "Özür dilerim," diye fısıldadım. "Böyle olduğum için özür dilerim. Yani, kendi değerini görememek ne kadar acınası bir durum?"

Colt'un elleri enseme doğru hareket etti. "Bu sadece bir tahmin, ama bence Bay X tarafından yıllarca işkence gördükten sonra, muhtemelen neden özel olduğunu merak etmeye başladın ve

Zamanla sizi rahat bırakacağı umuduyla kendinizi öyle olmadığınıza ikna ettiniz."

"Olabilir. Yıllar boyunca kendime bunu sordum. Neden ben? Neden Shayla değil? O çok güzeldi ve benim utangaç ve rahat bir şekilde onun gölgesinde saklandığım yerde o sanki insanları kendisine çeken bir fener gibiydi."

"Onun tek yumurta ikizi olduğunun farkındasın, değil mi?" Creed sordu.

Ne demek istediğinden emin olamayarak kaşlarımı çattığımda Colt kıkırdadı. "Kız kardeşinin kişiliği daha dışa dönük olabilir ama senden daha güzel olmasına imkân yok."

"Ve sen de bir yol göstericisin, Shi. Bizi içine çektin," dedi Creed.

Gülümsememek için dudaklarımı büzdüm. Colt hızlı bir öpücükle beni şaşırttı ve sırtarak bana baktı. "Bunun için mutlu olmaya hakkın var," diye fısıldadı.

"Şu anda bile mi?" Ben sordum.

Başını salladı. "Keelan mahvolmuş olabilir ama şu anda kendini suçlamak yerine gülümsemeni tercih edeceğini biliyorum. Bu yüzden suçluluk duygusunu bir kenara bırak."

Yavaşça nefes verdim ve havanın ciğerlerimi terk etmesiyle göğsümdeki ağırlık hafifledi.

"İşte böyle, bebeğim." Colt beni kollarına çekmeden önce tekrar öptü. Ben ruhumda kök salmasına ve büyümesine izin verdiğim duyguyu bastırmaya çalışırken o da bana öyle sarıldı. Kökler ne kadar derine gittiğinden, suçluluk duygusunu tamamen atmak için bugünden daha fazlası gerekecekti. Bu da başka bir uzun savaştı. Yaptıklarına inanmak istiyorsam kazanmam gereken bir savaş.

Creed'i hastane labirentinde takip ettik. Keelan'ın bulunduğu odaya giden koridoru döndüğümüzde

İçeri girdiğimde Ian'ı gördüm. Duvara yaslanmış, telefonuyla konuşuyordu. Yanından geçerken göz göze geldik.

Creed, Keelan'ın odası olduğunu tahmin ettiğim bir kapıyı açarken, telefonda konuştuğu kişiye, "Gitmem gerek," dediğini duydum.

Colt ve Creed önümden içeri girdiler ve içeride birkaç adım attıktan sonra ayaklarım yere sağlam basıyor gibiydi. Odada iki yatak vardı. Keelan birinde dik bir şekilde yatıyordu ve kolu askıdaydı. Çenesinin sol tarafında bir çürük vardı ve sağ şakağının yanında bir bandaj vardı.

Diğer yatakta Logan yatıyordu. Ayakları beyaz-soluk-gri kareli zemine degecek şekilde yatağın ayak ucunda oturuyordu. Bir eliyle sağ gözüne buz torbası tutuyor, diğer eliyle de kaburgalarına sarılıyordu. Görünürdeki diğer tek yarası şişmiş ve yarılmış dudığıydı.

Knox odanın Keelan'ın tarafındaki duvarına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, yaralanmamış ve sakin görünüyordu. Memnun değil ama sakindi.

Odaya girdiğimizde üçü de bize doğru bakmış ve birbiri ardına bakışlarını bana kilitlemişti. Creed Knox'un yanına gitti, Colt ise Keelan'ın yatağının yanına gitti, gözleri kardeşinin yaralarını inceledikten sonra amcama öfkeli bir bakış fırlattı.

Kimse tek kelime etmedi ve odadaki gerilim geçen her saniye daha da arttı. Keelan'dan Logan'a bakmaya devam ettim. Bir ileri bir geri. Kızgınlıktan yıkılmışlığa. Ama çoğunlukla kızgın.

Az önce girdiğimiz kapı açıldı ve Ian içeri girdi. Odaya baktı, artan tedirginliği okudu. Akıllıca, kapının yanında durdu.

"Shi," dedi Logan, sessizliği ve beni olduğum yere bağlayan bağı bozarak.

Ona doğru hışımla yürüdüm. Elim hızla fırladı ve yanağına avucumu yakacak kadar sert bir tokat attım.

Logan ona vurmamı engelleyebilirdi ama yapmadı. Orada öylece oturdu ve suçluluk dolu gözlerle bunun olmasına izin verdi. Bu beni daha çok kızdırdı.

Onu ittim. Yine de hiçbir şey yapmadı. "Lanet olsun sana, Logan!" Onu tekrar ittim ve yumruklarımı göğsüne indirdim. Karşılık vermesini istiyordum. Ondan nefret etmem için bana bir sebep vermesini istiyordum.

Bir kol belime dolandı ve beni geriye doğru çekerek Logan'ı ulaşamayacağım bir yere koydu. Hantal vücudu hissettiğimde beni tutanın Knox olduğunu anladım. Amcamın yanına dönmek için onunla mücadele etmedim. Onun yerine, kolunu ortama dolayarak yerinde tuttum.

"İşin kötü tarafı, bunu neden yaptığını anlıyorum," diye Logan'a çıkıştım ve Knox'un kolunu, sanki bir sonraki söyleyeceğim şey için onun gücünü kendime çekebilecekmişim gibi sıktım. Tutuşu sıkılaştı, bana sahip olduğunu ve bırakmayacağını söylüyordu. "Kederimin içinde boğuluyordum," diye zorladım, yanan gözlerim amcama sabitlenmişti. "Ve Bay X'ten intikam almak için yasal olarak kendi başıma yaşayabildiğim anda beni terk ettin. Benim iyiliğim için olduğunu söyledin, ama bu doğru olsaydı, bana yalan söylemez ve Ian'ın ona yardım etmen için sana yalvardığını söylemezdin. *Kendin* için gittin. Çünkü kendi kederinle başa çıkmak için buna ihtiyacın vardı. Bu beni kızdırıyor çünkü keşke bunun beni ne kadar incittiğini sana karşı tutabilseydim ama yapamam." Sesim çatallaştı ve Logan'ın kaşlarının acıdan çatıldığını gördüm. O acıyı görmek beni yiyip bitirdi, gücümü tüketti. "Onları kaybetmek bizi yıktı, Logan. Bu acıyı azaltmak için herhangi bir şeye tutunmanın ne demek olduğunu anlıyorum. Tüm hava gittiğinde nihayet nefes alabiliyormuşsun gibi hissediyorsun." Bulanık gözlerimi temizlemek için gözlerimi kırptıştırırken yanaklarımdan iki damla yaş süzüldüğünü hissettim. "Seni suçlayamam ama lanet olsun sana! Acıma acı kattığın için sana lanet olsun. Bana yalan söyledin ve ölmenin tek kaçışım olacağını hissettiğim anda beni terk ettin!" Kükredim, bana hissettirdiği tüm acı sesime sinmişti. Elimi Knox'un kolunda gezdirerek onu daha da yakına çektim.

Keelan ve ikizleri işaret ettim. "Onlar beni kurtardı. Senin yapamadığını yaptılar ve nefes almama yardımcı olacak şeyi elimden almaya çalıştığın için sana lanet olsun!"

O kadar öfkeliydim ki tüm vücudum titriyordu. Bunu hisseden Knox parmaklarıyla omzumu yoğurmaya başladı.

Logan yere baktı, gözlerini yere dikti. "Shiloh, ben..." Sustu.

Devam etmesini bekledim. Devam etmedi. Onun yerine, sanki ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibi oturdu.

En azından söylemem gerekeni söylemiştim. Logan'a döndüğü anda söylemem gereken şey buydu ama o zaman nasıl başa çıkacağımı bilememiştim. Belki de hâlâ kötü idare ediyordum. Tek aile üyemin beni defalarca incittiği ama beni koruduğunu düşündüğü için haklı olduğu bir durumda hiç bulunmamıştım.

Ne olursa olsun, kalbimden geçen her şeyi söylemiştim. Bundan sonra nasıl devam edeceğimiz ona bağlıydı. Umarım dinlemiştir. Anladığını umuyordum. Ama bir şeyler ummak her zaman işime yaramamıştı.

Logan cevap vermedi. Sadece yere bakmaya devam etti.

Islak yanaklarımı sildim ve Knox'un kucağından çıkıp Keelan'a doğru yürüdüm. Yavaşça Keelan'ın yüzünü avuçladım. "Çok özür dilerim."

Sağlam kolu beni sardı. "Gel buraya," dedi ve beni kucağına oturmam için aşağı çekti. Eli omurgamdan boynumun arkasına doğru gitti ve alnını alnıma değdirdi. "Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok."

Tartışmak istedim ama çenemi kapalı tuttum.

"Sadece birkaç sıyrık ve çürük," diye geçiştirdi.

"Beyin sarsıntısı geçiriyorsun, Keelan." "Buna değdi."

Öyle olmadığını söylemek istedim. *Değildim*. Bunu söylemek neredeyse içimden gelen bir tepkiydi ama kendimi tuttum.

Keelan'ın ağzının köşesi kalktı. "Bu yaptığın ilginç bir yüz ifadesi. Kızgın mısın yoksa ekşi bir şey mi yuttun anlayamıyorum."

Colt yanımızda iç çekti. "Seninle aynı fikirde olmamak için çok çabalıyor. Uğruna savaşımaya değmeyeceğini düşünüyor. Buraya gelirken bu konuda çok uzun bir tartışma yaptık."

Keelan'ın eli yanağıma gitti, altın sarısı gözleri gözlerimi tuttu. "Evet, bebeğim, öylesin." Sanki hiçbir şey onun fikrini değiştiremezmiş gibi, ses tonu kararlı ve sarsılmazdı. "Ama kastettiğim bu değildi."

"Ona beni yenebilirse kalabileceğini söyledim," dedi Logan. Amcama baktım. Omuzları biraz çökmüştü, bakışları hâlâ yere yapışmıştı. "Seni koruyup koruyamayacaklarını bilmem gerekiyordu." Logan sanki bunu yapacak gücü bulmuş gibi bana baktı. "Yardım için çılgılık attığını duyduğumda her şeyi berbat ettiğimi anladım. Sesindeki korkuydu ve onu oraya benim koyduğumu biliyordum." Çenesindeki kaslar gerildi ve gözleri perili bir hal aldı.

"Kim kazandı?" Ben sordum.

"Keelan," diye cevap verdi Knox, sertleşmiş bir ifadeyle Logan'ı işaret ederek. "Kirli dövüştün."

"Keelan'ı öldürmek ister gibi dövüştü," diye homurdandı Creed, bir yandan da düşmanca bir bakışla amcama bakarken.

"Sence X onu bulursa adil bir şekilde dövülecek mi?" Konuşurken Logan'ın sesine bir sertlik sızdı. "Yeğenim bu dünyada sahip olduğum tek şey. Her gece onu bulmadan önce ben onu bulayım diye dua ediyorum." Sertçe ayağa kalktı ve bunu yaparken kaburgalarına sarıldı. "En azından birinizin onu korumak için gerekenlere sahip olduğunu bilmem gerekiyordu."

"Ve içimizden biri bunu sana kanıtladı," dedi Knox, sertleşmiş yüz ifadesi yerini şüpheyeye bırakırken.

Logan ona doğru adım attı. İkisi de birbirlerine baktı ve odadaki hava ağırlaşmaya başladı. "Dördünüzün de onunla birlikte olarak neleri riske attığınızı hakkında hiçbir fikriniz yok."

Logan başını hafifçe salladı. Knox'un gözlerini öfke bürüdü. Logan korkmuş görünmüyordu. "Eğer onu bulursa, siz dördünüz..." Logan sözlerini yarıda kesti ve derin bir iç çekti. "Sana ne yapacağını hayal bile edemiyorum ama X'e göre onun olduğunu düşündüğü şeye dokunduğunu bilmelisin. Shiloh onun saplantısı. Ona göre birbirlerine aşıklar ve onun için önemli olan tek şey ona sahip olmak. Eğer onun siz dördünüze değer verdiğini görürse, ya da daha kötüsü, herhangi birinizle seks yaptığını öğrenirse, ki eminim birkaçınızla çoktan olmuştur, kıskanç bir koca gibi dördünüzün peşine düşecektir. Ama bu kıskanç koca psikopat bir seri katil."

"Shiloh bize söyledikten sonra X hakkında araştırma yaptık," dedi Colt ve beni şaşırttı. Bunu bilmiyordum.

"İnternette bulduğunuz birkaç haber makalesini okumak neyi riske attığınızı tam olarak anlamak için yeterli değil," dedi Logan ve sonra dönüp bana baktı. "Onlara her şeyi anlattın mı? Onlara öldürdüğü kızlardan bahsettin mi? Yıllardır takip ettiğini? O geceyi?"

O gecenin açıklığa kavuşturulmasına gerek yoktu. Hangisinden bahsettiğini biliyordum ve o da bunu düşünmemek için ne kadar uğraştığımı biliyordu. "Onlara o gece olan her şeyi anlatmadım ama-"

Sözümü kesen Logan bir dizi küfür savurdu. "Sen daha iyi bilirsin, Shi. Onları tüm bunların içine sürüklerken aklından ne geçiyordu?"

O haklıydı. Onlara gerçeği söylediğim anda her şeyi berbat ettiğimi biliyordum. Yine de o zamanlar bir parçam bunu umursamamıştı. Çok kırılmış ve yalnızdım ve sonra çocuklar hayatıma girmişti. Sanki sonunda karanlığın içinde küçük bir ışık belirmişti ve onları tanıdıkça bu ışık daha da büyüdü. O ışığın sönmesini engellemek için duyduğum çaresizlik beni umursamaz hale getirdi. Colt yanıliyordu. Bencildim. Mutluluk şansı bu riske değmezdi.

"Birini suçlamak istiyorsanız beni suçlayın," dedi Knox. "Shiloh'nun bize söylemesini sağlayan bendim."

"Ona bir şey söyletmeyi nereden bildin?" Logan karşı çıktı.

"Bir şeylerin yolunda gitmediğini anlamak için tek yapmam gereken ona bakmaktı," diye tersledi Knox. "Bir insan nasıl başa çıkacağını bilmediği bir şey yaşadığı belli olan on sekiz yaşındaki yeğenini neden yalnız bırakır? Yan odaya taşındığından beri neredeyse her gece kâbuslarından çığlık attığını duyuyorduk. Sonrasında, daha güneş doğmadan koşmaya başladılar. Sanki durursa onu yakalayacak bir şeyden kaçıyormuş gibi saatlerce koşardı. Sonra onu tanımaya başladık. Bize nasıl olduğunu anlatmayı reddettiği yaralarını gördük. Olaylara nasıl irkilerek tepki verdiğini gördük. Şiddetli bir travma geçirdiği çok açıktı. Ben de sorular sormaya başladım. Cevap vermesi için onu zorladım çünkü yardıma ihtiyacı olduğunu görebiliyordum. Elinden gelenin en iyisini yaptığı ve beklentilerinizi karşılayamadığı için onu utandırmaya cüret etmeyin. Bir ebeveyn olarak beklentilerinizi karşılayamadığınız zaman olmaz."

Logan'ın çenesi sıkıştı. "Shiloh'un bu kadar pervasızca."

Creed, "Bunu son derece saygısızca söylüyorum, siktir git," diye öfkeleni.

"Creed," diye uyardı Keelan, ama sesinde hiç güç yoktu.

Creed başını salladı. "Buna dayanamıyorum. Bu herif konuştuğu Şi daha da içine kapanıyor."

Herkes bana doğru baktı ve Keelan'ın kolu bana sıkıca sarıldı.

Ian kapının yanında durduğu yerden, herkesin dikkatini çekerek, "Yeter," diye bağırdı. Ian Logan'a baktı. "Olan oldu. Yerinin değiştirilmesini istemiyor ve bunu bilmelerinin, bunu zorla kabul ettirmek için yeterince büyük bir risk olduğuna inanmıyorum."

O da başka bir yere taşınacak. Bir an önce halletmemiz gereken bu şerif dışında, burada tehlikede olduğunu sanmıyorum."

"Sizce şerif onun gerçekte kim olduğunu öğrenecek mi?" Knox sordu.

Ian başını salladı. "Eminim geçmişini araştırmıştır. WITSEC'te olduğu için bulacağı tüm bilgiler onun yeni kimliği için oluşturulmuştur."

"Onun gerçekte kim olduğunu bulmasının başka bir yolu var mı? Parmak izleri ya da onun gibi bir şey gibi?" Creed sordu.

Ian Logan'a sırtıttı. "WITSEC, programa dahil olanları gizlemek için büyük çaba sarf ediyor ve eğer bir şeyi gözden kaçırdıysak, eminim Logan, Shiloh'un gerçek kimliğinin ulaşamaz olduğundan emin olmak için bazı eski arkadaşlarından birkaç iyilik istemiştir."

Herkes yüzünde okullu bir ifade olan Logan'a baktı. "Onu tamamen sildim."

Ian'ın sırtışı bir gülümsemeye dönüştü. "Fark ettim."

Logan gözlerini Ian'a dikti. "Onun bilgilerine, onu takip ettiği yıllardan ailemizi öldürdüğü geceye kadar olan orijinal polis raporlarına sahip olan tek kişi sensin. Sana Shi'nin hastane kayıtlarını bile bıraktım. Onu yakaladığımızda buna ihtiyacın olacağını biliyorum."

"Gerçekten nedeni bu mu, yoksa Carlos ya da Eddie onun dosyasını korumak için kullandığım şifrelemeyi kıramadıkları için mi?" Ian ona sordu.

"Eddie her şeyin üstesinden gelebilir," dedi Logan, eski Deniz Kuvvetleri SEAL arkadaşlarından hangisinin ona yardım ettiğini itiraf ederek. "Hastane kayıtlarını nereden bildiğimi sanıyorsun?"

"Tamamen silinmiş derken ne demek istiyorsun?" Keelan sordu.

"Yani benim var olduğuma dair hiçbir kayıt yok," diye cevap verdim. "Ailemi internette araştırırsanız, Shayla'nın tek çocuk olduğunu ve Bay X'in onu takip ettiğini görürsünüz. Ailemin öldürüldüğü gece çıkan haberlerde

öldürülenler değiştirildi. Elbette beni silmek tamamen kusursuz değil çünkü olaya karışan polis, eski hayatımda beni tanıyan insanlar ve ailem gerçeği biliyor. Shayla'nın benim tek yumurta ikizim olduğundan bahsetmiyorum bile."

"Shayla'nın internetteki tüm fotoğraflarını sildirdiğimi söylemiştim," dedi Logan. "Birinin seni ailen ve kız kardeşinle ilişkilendirmesinin tek yolu onlara söylemesi."

Creed kaşlarını çatarak Logan'dan Ian'a ve tekrar Logan'a baktı. "Umurumda olduğundan değil, ama tüm bunları bir federe yaptığını gerçekten itiraf etmeli misin?"

Logan sırtıttı. "Eminim Ian bir ya da iki iyilik istemiştir."

"Tüm bunlar sona erdiğinde, bana yeterince borçlu olacaksın.

bir ömür boyu," dedi Ian. "Özellikle de görmezden gelmem gereken onca suç varken."

"Ian ve Logan eski SEAL arkadaşları," dedim çocuklara. Ian'ın kaşları kalktı. "Sevgili olduğumuzu sanıyordum?"

Logan bir kahkaha attı, sonra kaburgalarını tutarak yüzünü buruşturdu. Knox'un etrafından dolanarak kapıya doğru ilerledi. "Ben senin tipin değilim. Saçlarım sarı değil ve göğüslerimin kendi posta kodu yok."

Ian omuz silkti. "Senin tipinin ne olduğunu hatırlatır mısın? Açılan uzun bacaklar-"

"Bu bilgiyi duymak istemiyorum," diye tersledim ve kulaklarımı kapattım.

Gitmek için kapıyı açmaya uzandığında Logan bana baktı, yüzünde küçük bir gülümseme vardı. Bir an için tüm kötü şeyler unutulmuş gibiydi. Ama göz göze geldiğimizde hepsi geri geldi. Gülümsemesi kayboldu. "Şerifle aramızdaki meseleyi halledene kadar burada kalacağım. Şu anda işlerin zor olduğunu biliyorum ama bana ihtiyacın olursa gelirim. Ne olursa olsun, Shi." Cevap vermemi beklemedi ve Ian'ın da onu takip etmesiyle dışarı çıktı.

Etrafımdakilere baktım ve Knox'un yine o şüpheli bakışla kapının kapanmasını izlediğini fark ettim. Garip olan Keelan ve Creed'in de kapıya bakıyor olmasıydı.

aynı bakışla kapıya bakıyordu. Colt ise benim gibi kardeşlerine bakıyor, en az benim kadar şaşkın görünüyordu.

"Neden hepiniz böyle görünüyorsunuz?" Colt onlara sordu. Knox, Keelan ve Creed birbirlerine baktılar.

Creed bana bakarak, "Ona güvenmiyorum," dedi. "Sana ilaç verdiği için özür dilemedi. Bunun yerine duymak isteyeceğin şeyler söyleyerek konuyu saptırdı ve seni koruyup koruyamayacağımızı görmek için bizi test ettiğini söylediğinde ona inanmadım. Kavga bu şekilde olmadı. Üzgünüm, Shi. Umarım yanılıyorumdur ama bir şeyler doğru gelmiyor."

En büyük Stone kardeşler hiçbir şey söylemedi ve bu da bana Creed ile aynı fikirde olduklarını gösterdi.

Dün özür dilemişti... Şimdi düşündüm de, belki de dilememiştir. Birinden nasıl özür dileyeceğini bilmediğini söylemek, üzgün olduğunu söylemekle aynı şey miydi? Ve eğer Creed'in söylediği doğruysa, Logan'ın söylediği her şey -neden bir ebeveyn olarak adım atamadığına dair üzücü konuşması- gardımı düşürmemi sağlamak için bir yalandı.

Logan yalan söylemekte iyiydi, özellikle de istediği şeyi elde etmek için bir durumu manipüle ediyorsa. Sadece bunu bana yapacağını hiç düşünmemiştim. Ya da dürüst olmak gerekirse, bunu bana yapacağına inanmak istememişim.

Keelan'ın kucağından inmek istedim ama beni bırakmayı reddetti. Kısık bir sesle, "İçimde senin bir kaçış riski taşıdığına dair bir his var," dedi ama herkes duyuyor gibiydi.

Gözleriyle buluşamayınca askısının kayışına baktım. "Benimle birlikte olarak kendinizi riske atıyorsunuz. Ben de sizin kalmanızı riske atıyorum-"

"Söz vermiştin, Shi," dedi Creed. "Kaç ya da savaş, bunu birlikte yapacağız, hatırladın mı?"

Bu sözü vermek yanlıştı.

Knox, "Yarın içimizden biri ölebilir," dedi. "Kalp krizi, beyin anevrizması ya da bir araba kazası olabilir. Korku içinde yaşamak hakkında size ne söylemiştim?"

Korku içinde yaşamak, yaşamak değildir.

ERTESİ SABAH, ALARMIMDAN SAATLER ÖNCE SARSILARAK UYANDIM. patlamak üzereydi. Orada yatıp göğsümdeki çarpıntıyı sakinleştirmeye çalıştım. Keelan yanımda mışıl mışıl uyuyordu, buna minnettardım. Dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Sakinleştikten sonra uykuya geri dönme niyetiyle sırt üstü yuvarlandım. Bunun yerine, zihnim düşüncelerle dolup taşarken kendimi tavanda dans eden gölgelere bakarken buldum. O gün yapmam gerekenler, okul için hangi ödevleri yapmam gerektiği gibi düşünceler bana Cassy'yi hatırlattı. Sonra kendimi şerif olan babasını düşünürken buldum ve sonra Logan'ı düşünüyordum, bu da Bay X'i düşüncelerimin içine çekti. Bu benim kırılma noktamdı.

Keelan'ı uyandırmamaya dikkat ederek yorganı ittim ve odasından dışarı süzüldüm. Eve gidip üzerime sarı atletik tayt ve ona uygun yarışçı bir üst giydim. Ön bahçemde gerindiğim sırada güneş doğmaya başlamıştı.

Mahallede koşmaya başlamadan önce telefonuma bir saat için zamanlayıcı kurdum. Bu kadardı. Koşumun bu süreyi aşmasına izin vermedim.

O bir saatin sonunda güneş dağların arkasından yükselmişti ve ben de epey terlemiştim. Ekim ayının sonları olmasına rağmen havanın hala sıcak olması beni şaşırtmıştı.

sıcak. Cebimden telefonumu çıkarıp alarmı kapattım. Evime giden sokağın aşağısındaydım ve yolun geri kalanında koşma isteği duydum.

Bir saat. Daha fazla değil, dedim kendime ve kendimi yürümeye zorladım.

Evime yaklaşırken Knox'un verandama çıkan merdivenlerde oturduğunu ve bir kahve fincanından bir şeyler içtiğini gördüm. Çimenlerin üzerinden ona doğru yürürken kulaklıklarımı çıkardım. "Bu sabah çıkarken seni uyandırdım mı?"

"Keelan'ı kontrol etmeye gittim ve sen yoktun. Kabus mu gördün?"

Başımı salladım. "Uyandım ve beynim tekrar uyumama izin vermedi. Bir koşunun onu temizlememe yardımcı olacağını düşündüm."

"Yardıma oldu mu?" diye sordu bir yudum almak için bardağı ağzına götürürken.

Başımı salladım.

"Ne kadar süre koştu?"

"Sadece bir saat koşmama izin verdim."

Knox ayağa kalktı. "İstedığın kadar kaçabilirsin. Bir şeylerle uğraşmaktan kaçmak için kaçmadığınız sürece."

"Biliyorum. Ancak bu çizgiyi aşmak çok kolay - kontrol edebileceğim acının peşinden koşmak ve kontrol edemeyeceğim acıyı hissetmek. Bu yüzden şimdilik bebek adımları atacağım."

Anlayışla başını salladı. "Kahvaltı ister misin?"

Gülümsememek için kendimi zor tuttum ama başaramadım. "Kahvaltı şartlarla mı geliyor?"

Ağzının köşesi seğirdi. "Kurbanlık kuzuma ihtiyacım var."

Güldüm. "O kadar da kötü değiller."

"Seninleyken o kadar da kötü değiller. Keelan ve benimle... sayamayacağım kadar çok kez siktirip gitmem söylendi diyelim."

Homurdandım ve onu geçerek merdivenleri çıkmaya başladım. "Duş aldıktan sonra geleceğim."

Elimi tuttu ve verandanın tepesine ulaştığımda beni durdurdu. Etrafımda döndüm ve o alt basamakta dururken kendimi ilk kez ondan daha uzun buldum. Bundan hoşlanmamış gibiydi ve bir basamak yukarı çıkarak bizi eşit yüksekliğe getirdi. Beni kenara doğru çekerken yakınımaya eğildi. Niyetinin ne olduğunu biliyordum. En azından kalbim biliyordu. Yoksa neden dakikada bir milyon kez atsın ki?

"Ter içindeyim" diye ağzımdan kaçırdığımda dudakları benimkilerden bir nefes uzaktaydı.

Gözlerime bakacak kadar geri çekildi ve yüzündeki kuşkulu ifadeyi görebiliyordum.

Yanaklarım kızardı. "Umurunda değil mi?" "Hayır," dedi basitçe.

"Doğru, beni görmezden gel," diye mırıldandım gömleğinin önünü yumruklayıp dudaklarımı dudaklarına değdirirken.

Önce ağzı benimkine karşı bir gülümsemeye dönüştü ve sonra öpücüğüme karşılık verdi. Öpücük kısa ve iffetliydi. Bundan hoşnut değildim. Çok uzun zamandır benden uzak duruyordu. Artık benim olduğuna göre, bu anları bana izin verdiği sürece uzatabilirdim. O daha fazla uzaklaşmadan ağzını yeniden ele geçirdim ve ilk iş olarak alt dudağını dişlerimin arasına aldım. Dişlerimi üzerinde gezdirdiğim anda gırtlaktan bir ses çıkardı ve eli başımın arkasına gitti. Onun da beni öpme şekli hiç de iffetli değildi. Yaramaz bir şekilde talepkâr ve becerikliydi. Özellikle de dili. Tanrım, o dil benimkini okşarken beynimi bulandırıyor. Normalde aldığım kadar iyi vermeye çalışırdım ama kararlılığımın hızla azaldığını fark ettim.

Ayrılmadan önce eli karnımın üzerinde düzleşti. Muhtemelen en iyisi buydu. Dizlerimin bükülmesine ramak kalmıştı. Omuzlarına tutunmamış olsaydım, muhtemelen daha erken pes ederlerdi. Elinin hâlâ karnıma bastırıldığını hissedince, basamaklardan çok uzağa eğildiğimi fark ettim. Bir adım daha atarak beni dik ve güvenli bir şekilde ayağa kaldırdı.

O da verandaya çıktı. Elini karnımdan çekip merdivenlerden aşağı inerken, "Git duş al," diye emretti.

Evine doğru yürümesini izlerken ellerimi kalçalarımaya koydum. "Zaten duş alacağım için, bu küçük patronluk anını görmezden geleceğim."

Omzunun üzerinden sırtıttı. "Sana söyleneni yaptığın sürece kendine ne söylemen gerektiği umurumda değil."

Ağzım açık kaldı. Bir an için nutkum tutuldu. Sonra ağzımın kenarlarında muzip bir gülümseme belirdi. "Sırf bunun için daha uzun bir duş alacağım. Kendimi gerçekten kirli hissediyorum ve ekstra ilgiye ihtiyaç duyabilecek bazı bölgeler var."

Knox eve girmeden hemen önce durakladı. Bana bakarken sırtışının hiç değişmediğini fark ettim. "Eğer bir ihtiyaç varsa, beni düşündüğünden emin ol."

Knox içeri girdi ve beni orada ağız açık bıraktı.

Hızlı bir duş aldım. Makyajımı kahvaltıdan sonra yapmaya karar vererek, dolabımda bulduğum zeytin yeşili, kap kollu bir güneş elbisesi ve nude takozlar giydim. Saçlarımı kuruması için açık bırakarak yan kapıya yöneldim.

Ben içeri girdiğimde Keelan mutfak adasında oturmuş kahve içiyordu. Beni fark edince yorgun bir gülümsemeye, "Çok güzel görünüyorsun," dedi.

Onu geçip kahve makinesine yöneldim. "Teşekkür ederim."

Ocakta yemek pişirmekte olan Knox döndü ve gözleriyle beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Çok çabuk oldu."

Dolaptan bir fincan çıkarıp kahve doldurmaya başlamadan önce bir nefes için sertleştim. "Kendimi alıştırmak için çok pratik yaptım..." Bilerek sözümü kestim ve elimde dolu bir kupayla geri döndüm. Yanından geçerken

Krema almak için buzdolabına doğru yöneldiğinde, "Temiz" diye bitirdim.

Ocağa doğru dönmeden önce ağzının kenarını kaldırdığını fark ettiğimde kazandığımı anladım.

"Vay canına," dedi Keelan dikkatimizi çekerek. Sağlam dirseğini tezgâha dayamış, çenesini yumruğuna dayamış, bana hayretle bakıyordu. "Bunu bu kadar yüzsüzce söylediğin için gurur mu duymalıyım yoksa yüzün kızarmadığı için üzölmeli miyim bilemiyorum."

"Belki de dördünüz beni yoldan çıkardınız?" Buzdolabından kremayı alıp sağ taraftaki tezgâhı kullanarak bardağıma karıştırırken omzumun üzerinden ateş ettim.

Bir el karnımın alt kısmında gezinirken bir vücut kıcıma yapıştı ve dudaklar kulağımı sıyırdı. "Oh, bebeğim, eğer bu doğruysa..." Keelan tüylerimi diken diken eden alçak bir sesle konuştu. "Seni kızartmak için yeni yollar bulma konusunda beni çok kararlı hale getirdin."

Baştan çıkarıcı ses tonu kanımı tutuşturdu ve aynı anda sıcaklık ensemden yanaklarıma doğru yayıldı.

Bir kahkaha attı. "Belki de seni düşündüğün kadar bozmamışsızdır." Sözleri beni yozlaştırmaya devam etme niyetinde olduğunu gösteriyordu ve kendine olan güveni her dakikasından zevk alacağını garanti ediyordu.

Boğazımın arkasına hapsettiğim iniltiyi çıkarmak yerine kendime kahvemden bir yudum aldıldım. Kıkırdadı ve üzerimdeki etkisini gizlemekte başarılı olamadığımı izlenimini verdi.

"Kahvaltı neredeyse hazır," diye duyurdu Knox, ikizleri uyandırmam gerektiğini hatırlatarak.

Keelan adadaki koltuğuna dönmek üzere uzaklaşmadan önce başımın tepesini öptü.

Kahvemden bir yudum daha aldım ve gururla sabit bacaklarımin üzerinde mutfaktan çıktım.

Önce Creed'in odasına gittim. Onu ilk uyandırmaya çalıştığım da homurdandı ama uyandıranın ben olduğumu anlayınca beni tutmaya çalıştı. Her ne kadar düşmek istesem de

Onunla birlikte yatağa girdiğimde kahvaltının neredeyse hazır olduğunu ve çok geç kalırsam Knox'un beni aramaya geleceğini biliyordum. Odasından çıkarken Creed en büyük kardeşine küfretti.

Kafamı odasına soktuğumda Colt çoktan uyanmıştı. Yatağının kenarında oturmuş, bronz ve sert vücudunun büyük bir kısmını açıkta bırakan boxer'ından başka bir şey giymeden telefonunda geziniyordu. Gördüğüm manzaraya hayran kaldım ve kafasını bana doğru çevirdiğinde bile bakmaktan kendimi alamadım. Ayağa kalktı, yüzü aydınlanmıştı. Bakışlarım pürüzsüz ve belirgin göğsüne kaydı. Sanki bir işaret fişeği gibi, gözlerim kalçalarının V kısmına çekildi.

Colt bana doğru bir adım attı, sonra durdu. Sonunda gözümü vücudundan ayırabildiğimde, onu sırtırken buldum. *Gel buraya der gibi* parmaklarını oynattı.

Ayaklarımı kapı aralığında sabit tutarken başımı salladım. "Bu odaya girersem kahvaltıyı kaçıırız."

"Okula giderken sana kahvaltı ısmarlayacağım." Sesi derin ve saf bir baştan çıkarıcıydı. Midemdeki kelebekleri uyandırdı ve güneşe uçmalarını engellemek için çok çaba sarf etmem gerekti. Daha sonra, gözlerinde beliren farklı bir açıklığı giderdikten sonra bana kahvaltı ısmarlayacağından emindim.

Colt bir adım daha attı, aynı anda arkamda bir varlık hissettim. Dudaklar boynumu öpmeye başlamadan önce kollar orta yerime dolandı. "Kahvaltıda başka bir şey yemeyi tercih ederim," dedi Creed ve kulağımın hemen altında, ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olacağını bildiği noktayı hafifçe ısırıldı.

Oh-my-lanta. Bu hiç adil değil. Tek başlarına onlara karşı koyacak gücümün olmadığını fark etmişim ama bir araya geldiklerinde gidiciydim.

"Shiloh menüde yok," dedi sert bir ses arkamızdan.

Knox'u duymak aklımı başıma getirmeye yetti ve Creed'in kucağından kıpırdandım.

Colt ve Creed utanmadan kardeşlerine sırtttılar. "Shi her zaman menüde," dedi Creed. "Rızayla tabii ki," diye ekledi Colt.

Knox kollarını göğsünde kavuşturmuş, kaşlarını çatarak küçük kardeşlerine bakıyordu.

"Daha uzun bir duş almalıyım," diye mırıldandım kendi kendime ve Creed'in, ardından da Knox'un yanından geçerek mutfağa doğru ilerledim.

Ben uzaklaşırken Knox'un şöyle dediğini duydum: "Siz azgın pislikler, işleri onun hızına bıraksanız iyi olur. Seks yapmaya başlamanız onun her şeye hazır olduğu anlamına gelmez."

"Bu konuşmayı Keelan ile yapmalısın. Onunla atmamız gereken adımları her zaman anladık," dedi Colt ve koridordan çıkmadan hemen önce durmama neden oldu. Kulak misafiri olmak kabalıktı ama umurumda değildi. Benim hakkımda konuşuyorlardı ve ben de bunu duymak istiyordum.

Creed'in sesi koridorda yankılanırken Keelan'ın yanıma geldiğini hissettim, "Evet. Keelan yatak odasında öğretmençilik oynayan pis herifin teki, açıkçası ona yumruk mu atsam yoksa teşekkür mü etsem bilemiyorum, çünkü *lanet olsun*."

Keelan kıkırdayarak onların dikkatini çekti. "Bu tepkiye bakılırsa, tüm teşekkürlerin Shi'ye ait olduğunu söyleyebilirim."

Üçü de bana baktı, hatta kapısının önünde duran ve artık basketbol şortu giymiş olan Colt bile.

Tüm vücudun kızarabilir mi? Çünkü tenimin her santimi sıcak hissediyordu.

Creed bana sırtttı. "Oh, ona teşekkür ettim."

Vay canına, kafasını bacaklarımla arasına soktuğu anları gözümün önüne getiriyordu ve yüzündeki ukala sırıtıştan ne düşündüğümü o da biliyordu.

"Bu sabah ona tekrar teşekkür edecektim," diye devam etti. "Ta ki ağabeyim horozlanmaya karar verene kadar-"

Knox, Creed'in kafasının arkasına bir şaplak attı ve ardından Keelan'a onaylamayan bir bakış attı.

"Bana öyle bakma," dedi Keelan, ses tonu ciddileşerek. "Bu seni ilgilendirmez ama Shi'yle hazır olmadığı hiçbir şeyi yapmam." Keelan bana sadece bir saniyeliğine baktı ve o kısacık anda bir belirsizlik gördüm. Bu hoşuma gitmemişti. Belki gergin biriydi ve seks yaparken yaramaz tarafını dizginlemekte zorlanıyor gibi görünüyordu ama ben bunu seviyordum. Herhangi birinin benden uzak durması hoşuma gitmiyordu. Nedenini anlıyordum. Onlar kadar deneyimli değildim ve geçmişim bana bir gecede düzeltemeyeceğim şekilde zarar vermişti, ne kadar istesem de düzeltemezdim. Ama onların -elbette bir dereceye kadar- tedbiri elden bırakıp tamamen benimle birlikte olmalarını istemem yanlış mıydı? O samimi anlarda onlara tamamen teslim oldum.

Duruşum düzeldi. "Hiçbirinize hayır diyemeyeceğimi mi sanıyorsunuz?"

Colt, Creed ve Keelan akıllıca davranarak sessiz kaldılar. "Ne olursa olsun, yine de işleri sizin hızınızda götürmeleri gerekiyor."

Knox söyledi.

"Benim hız değil Buzul, Knox," I dedi, benim Sabrım biraz sarsıldı.

Knox kaşlarını çattı ama sesi sakindi. "Öyle olduğunu söylemedim."

Kontrolümü yeniden kazanarak yavaşça nefes verdim. "Hepinizin iyi niyetli olduğunu biliyorum."

Creed, "Bir *ama* geliyor gibi hissediyorum," diye mırıldandı.

Başımı salladım. "Aması yok. Sadece, her şey... şimdiye kadar yaptıklarımız..." Ne söyleyeceğimi şaşırırken yanaklarım yeniden kızardı. "Hızını değiştirme. Artık gerçekten bir tempo olduğundan değil. Zaten seninle seks yapıyorum, Tanrı aşkına. Yani çoğunuzla ve üçünüzden ikisine henüz denemekten rahatsız olduğum şeyleri söyledim."

Keelan'ın kaşları çatıldı. "İkisinden biri olmadığımın yüzde doksan dokuz eminim."

"Henüz gündeme gelmedi. Bu yüzden sana söylemedim," diye açıkladım.

Keelan'ın bunun ne olduğunu sormak üzere olduğunu görebiliyordum ama Creed ondan önce konuştu. "Bunu şaşırtıcı buluyorum. Yine de bunu yapmak için bizden birine daha ihtiyacın var."

"Ben de bire bir deneyime hazır değilim," diye homurdandım, utanmanın da ötesinde.

Ne konuştuğumuzu anlamış gibi görünen Knox bir küfür savurdu.

"Ah," dedi Keelan. "Sanırım anladım." İkizlere sırtıttı. "Bana öyle geliyor ki siz iki pislğin, üzerinde durduğunuz o ahlaki tepeden birkaç adım aşağı inmeniz gerekiyor. Shi ile o adımı atmak aklımın ucundan bile geçmedi."

Creed ona inanmayan bir bakış attı. "Bunu onunla yapmayı düşünmediğinden şüpheliyim."

Colt ellerini yüzüne sürerek inledi.

Keelan'ın ağzının bir tarafı kalktı. "Yine de bu konuyu açmayı düşünmedim bile. Shi buna hiçbir şekilde hazır değil."

"Biz bu konuyu açmadık," diye ağzından kaçırdı Creed ve irkilmeme neden oldu. O anda yerin yarılp beni yutması için neler vermezdim.

"Creed," dedi Colt alçak sesle, uyarı dolu bir tonla.

"Anal konusunu gündeme getirenin Shi olduğuna gerçekten inanmamı mı bekliyorsun?" Keelan sordu.

"Peynir ve pirinç! Ben getirdim! Konuyu ben açtım! Anal ve çift penetrasyondan bahsettim. Kıçım yasak bölge. Tamam mı?"

Hepsi sessizleşmişti. O kadar sessizlerdi ki iğne atsan yere düşmezdi. Ta ki gözlerini kapatmış, elini burnuna ve ağzına götürmüş olan Colt homurdanana kadar. Keelan benden uzaklaştı, omuzları titriyordu. İlk kahkaha atan Creed oldu. Kontrollerini bozan ve dördünün de kahkahalarla patlamasına neden olan şey buydu.

koridorun duvarlarına çarptı. Biraz kambur duran Knox bile dengesini kaybetmemek için bir elini duvara dayamıştı. Benim zararına olmasına rağmen çok güzel bir sestti.

Onlarla birlikte gülmemeye çalışarak, "O kadar da komik değil" dedim.

Bu onları daha çok kızdırmış gibi görünüyordu. Kollarımı göğsümde kavuşturarak sakinleşmelerini bekledim.

Colt boğazını temizledi. "Özür dilerim bebeğim. Sana gülmüyorduk."

"Bunu daha önce de duymuştum," diye homurdandım. "En azından bu sefer çıplak değilim."

Keelan'ın başı Colt ve Creed'e doğru döndü. "Shiloh çıplakken ona güldünüz mü?"

Creed kaşlarını çatarak Keelan'a baktı. "Çıplak olduğu için değil." "Sadece konu açıldığında o şekildeydi." diye açıkladı Colt.

Keelan'ın daha fazla bilgi istediğini görebiliyordum ama bu utanç verici konuşmayı bırakmanın zamanı gelmişti. "Artık her şey hallolduğuna göre, yemekler soğumadan yemeğe geçebilir miyiz?"

"Evet," dedi Knox, konuştuğumuz konudan uzaklaşmak için aynı derecede istekli görünüyordu. "Hadi yemeğe gidelim."

Hepimiz masaya oturduk ve tabaklarımızı Knox'un yaptığı lezzetli yemeklerle doldurduk. Creed tabağıma sosis koymadan bir saniye önce Colt tabağımın bir tarafına Fransız tostı koydu. Tabağıma bakarken kalbim biraz sıkıştı.

"Fransız tostunu sevmiyor musun?" Knox tabağına yiyecek eklerken sordu.

"Bayıldım," dedim asık suratla. "Shayla ve ben her yıl Anneler Günü'nde anneme Fransız tostı yapardık. Onun en sevdiği şeydi."

"Babalar Günü için babamıza çikolatalı waffle yapardık" diyen Creed'in bu sözleri herkesi şaşırttı.

"Doğru," dedi Keelan hüzünlü bir gülümsemeye. "Knox arkası dönükken ikiniz bir avuç çikolata çaldığınızda hep çıldırırdı."

"Çikolata parçalarını da sen çaldın," diye homurdandı Creed. "Sadece hiç yakalanmadın ve yakalandığımızda da masum seyirciyi oynadın."

Keelan'ın gülümsemesi biraz mutlu bir gülümsemeye dönüştü. "Elimde değil, yaşlandım ve akıllandım."

Creed ve Keelan didişirken Colt ve Knox'un ne kadar sessiz oldukları dikkatimi çekti. Knox sessizce yemek yiyor, bir yandan da kardeşlerinin ileri geri gidişini izliyordu. Sıkılmış görünüyor ama gözlerinde hüznü vardı. Colt donmuş gibiydi, el değmemiş tabağına bakarken düşüncelerinde kaybolmuştu. Onu rahatlatmak umuduyla elimi koluna koydum.

"Babam her zaman içine ne koymak istersek onu koyduğumuz bir omlet isterdi. Sürprizleri severdi ve her yıl hangi malzemeleri seçeceğimizi öğrenmek için sabırsızlanırdı," dedim, onların babasından benimkine geçerek, acılarını hafifletmeyi umarak. "Bir yıl, Shay ve ben küçükken, ona yeşil yumurta ve jambonlu omlet yapmak istedik. İçine jambon ve aklımıza gelen her yeşil sebzeyi koyduk, brokoli ve bezelye de dahil. Çok iğrenç olmalı ama her lokmayı Shay ve benim ona yaptığımız en lezzetli omletmiş gibi yedi." Gözlerim doldu ve gözyaşlarımın akmasını engellemek için birkaç kez gözlerimi kırptırmak zorunda kaldım.

"Annemiz muzlu krepleri çok severdi," dedi Knox ve hepimizi şoke etti. Colt bile tabağından başını kaldırıp baktı.

"Muzlu her şeye bayılırdı. Muzlu kremalı turtayı, muzlu ekmeği ve kekleri," dedi Keelan, Creed'den Colt'a ve tekrar Colt'a bakarak. "İkinize hamileyken babam tek yemek istediği şeyin m u z l u puding olduğunu söylemişti."

Keelan anneleri hakkında konuşurken, Colt ve Creed onun her sözünü dikkatle dinliyorlardı. Anneleri vefat etmişti.

İkizler altı yaşındayken akciğer kanserinden ölmüştü; bu durumda Keelan on bir, Knox on üç yaşındaydı. Knox ve Keelan anneleriyle daha fazla vakit geçirmiş ve onunla ilgili daha fazla anıya sahipken, Colt ve Creed muhtemelen anneleri hakkında pek bir şey hatırlamıyorlardı. Hatırlıyorlarsa bile, bunların annelerinin sağlıklı olduğu zamanlara ait anılar olmadığına dair bir his vardı içimde.

Yemek yerken masayı sessizlik kapladı. Hepimizi hafıza şeridine sürükleyen ben olduğum için, bizi bu şeritten çıkarmak zorunda hissettim. "Bugün işte önemli bir şey oldu mu?"

Keelan, "Evden çalışıyor olacağım," dedi.

"Hiç çalışmamalısın," diye homurdandı Knox.

Keelan omuz silkti. "Yarınki çamur koşusu için hazırlıkları bitirip tüm derslerime yer bulamazsınız." Keelan'ın yaraları yüzünden tekrar ders verebilmesi biraz zaman alacaktı. Dün gece, dersi başka biriyle birlikte vermek anlamına gelse bile, elimden geldiğince yardım etmeyi teklif etmişim. Keelan, Şerif ve Jacob'la ilgili olup bitenlerden dolayı onunla birlikte ders vermeye ara vermenin en iyisi olabileceğini söylemişti. Ben de kabul ettim. Hayatım engellerle doluydu ve bu, ders için para ödeyen kadınlara haksızlıktı.

Keelan, "Hafta sonu Shi'nin antrenmanlarında bana yardımcı olacak birini bulmam gerekiyor," diye ekledi.

Knox, "Derek'i önerirdim ama o ön masaya bakıyor," dedi.

"Derek?" Dedim.

Creed, "Derek bizim yedek oyuncumuz," dedi. "Her departmanda çalıştı."

"Adamın etkileyici bir MMA eğitimi var," diye ekledi

Keelan. "Yine de ders vermekten nefret ediyor," dedi

Colt. "O

Bire bir öğretmeyi tercih ediyor, bu yüzden kişisel antrenman yapıyor."

"Kişisel eğitimin insanlara nasıl forma gireceklerini öğretmek olduğunu sanıyordum?" Ben sordum.

"Öyle. Bire bir kendini savunma eğitimi vermiyoruz," dedi Knox.

Keelan ona açıkça *W.T.F.* diye bağırarak bir bakış attı.

Şaşırmadım. İçimde böyle bir his vardı. Keelan'ın beni eğitmesine izin verme konusunda isteksiz olmamın nedenlerinden biri de buydu. Knox'a attığı bakışa bakılırsa, bunu bilmemin anlaşılmamızda sorunlara yol açacağından endişeleniyordu. "Yani Derek olmaz," dedim ve konuşmaya devam ettim.

Dördü de bana baktı, sonra birbirlerine farklı şaşkınlık ifadeleriyle baktılar. Her zamanki gibi Keelan en çabuk toparlanan oldu. "Derek ön büroda yarı zamanlı olarak çalışmaya devam etmek istiyor, böylece kişisel antrenman yapmaya devam edebilecek. Stephanie'nin kalan vardiyalarını doldurması için birini işe almamız gerekiyor."

Knox, Keelan'a "Birini bulmam için bana bir iki hafta verirsen, Derek'ten Shiloh'nun eğitiminde sana yardım etmesini isteyebilirsin," dedi.

Keelan bana baktı. "Bu konuda rahat mısın?"

Omuz silktim. "Elbette."

Creed konuyu değiştirerek, "Cadılar Bayramı partisi hakkında bir karar vermeliyiz," dedi.

"Bu iyi bir fikir değil," dedi Knox, aynı anda ben de "Al," dedim.

Knox bana kaşlarını çattı ve tartışmaya hazırlandığını görebiliyordum.

"Neyle başa çıkıp çıkamayacağımı bilmem konusunda bana güvenmelisin," dedim ona. "Bir şeyleri kaçırmaktan çok sıkıldım. Eskiden korku filmlerini severdim. Aptalca bir nedenden dolayı korkmanın heyecanını ve coşkusunu hissetmenin nasıl bir şey olduğunu hatırlamıyorum. Benden çok şey alındı ve eğer bunlardan herhangi birini geri almak istiyorsam, denemek zorundayım. Başa çıkabileceğim tek şey bir Cadılar Bayramı partisinin ortasında on dakika durmaksa, en azından on dakika kazandım. Bu küçük bir adım ama yine de bir ilerleme."

Söylediklerimi anlamaya çalıştıkları için sessizleştiler. Colt benim tarafımı tutarak, "Süslemeleri uysal tutacağız ve Creed ya da ben onun yanında olacağız," dedi.

Gülümseyerek elini sıktım.

Keelan Knox'a baktı. "Bir lise partisine refakat etmek ister misin?"

Knox ona bunun yapmak isteyeceği son şey olduğunu söyleyen bir bakış attı.

Keelan, "Refakatçi derken, kendimizi odalarımızdan birine kilitleyip video oyunları oynamayı kastediyorum," diye ekledi. "Azgın liselilerin düzüşmeye çalışacağı bir oda eksilmiş olur. Ayrıca Shi'ye bir şey olursa yakın oluruz."

Keelan'a kaşlarımı kaldırdım. "Bir lise öğrencisiyle çıktığını biliyorsun, değil mi?"

"Hayır." Keelan başını salladı ve ayağa kalktı. "Senin üniversitede olman gerekiyordu." Önce Colt'u, sonra Creed'i işaret etti. "Liselilerle çıkan sensin."

Colt ve Creed boş tabağını alıp lavaboya götürürken ona gözlerini devirdi.

Keelan'dan Knox'a ve tekrar Keelan'a baktım. "Hâlâ lisede olmam seni rahatsız ediyor mu?" Güvensiz soru, ben durduramadan ağzımdan çıkıverdi.

Lavaboya varmadan önce Keelan aniden durdu ve şaşkın bir ifadeyle bana doğru döndü. "Sadece şaka yapıyordum."

Knox'a baktım. Bana bakıyordu ve biraz kızgın görünüyordu.

Bunu belirttiğim için kızmış mıydı?

Knox bir erkek. Sen hala l i s e d e okuyan bir kızsın.
Stephanie'nin aptal sesi kafamı doldurdu.

Hissettiklerimi belli etmemek için elimden geleni yaparak ondan uzaklaştım ve masadan kalktım. "Okuldan bahsetmişken, hazırlanmayı bitirmem gerekiyor." Kirli tabağımı lavaboya koymak için Keelan'ın yanından geçtim.

Hepsinin beni izlediğini hissedebiliyordum.

"Bugün benim arabamı alacağız," dedi Colt. Sesinde belli belirsiz bir kızgınlık vardı.

Kapıya yönelirken masaya bir göz attım. Colt bana bakarken yüzünde okunamayan bir ifade vardı. Creed ve Keelan ise Knox'a ters ters bakıyorlardı.

"Tamam," dedim omzumun üzerinden. Ön kapıyı arkamdan kapatmaya giderken Colt'un "Ciddi misin Knox?" dediğini duyduğuma yemin edebilirdim.

ÖĞLE YEMEĞİNDE COLT, CREED VE ETHAN

Cadılar Bayramı partisi. Annemin tarifi olan Yunan makarna salatasını yerken dinledim. O kadar güzeldi ki Creed sürekli bir ısırık çalıyordu.

Çiğnerken Isabelle'i, oynadığı neon yeşili saçlarına bakarken yakaladım. Bakışları mutlu bir bakış değildi.

"Yeşilin üzerinde mi?" Bir ısırık daha almaya giderken ona sordum. Creed bileğimden tuttu ve çatalı ağzına götürdü. Karşı koymadım. Evde hâlâ bir sürü kalmıştı ve başkalarının yemeğimi beğenmesi hoşuma gidiyordu.

"Biraz," dedi Isabelle. "Cadılar Bayramı partisinde giymek için hazırladığım kostümle neonlar iyi durmayacak."

"O zaman değiştir," diye önerdim. "Seninle gelmemi ister misin?"

Isabelle başıyla onayladı. "Seçtiğin bir kostüm var mı?"

Colt'a baktım. "Ne olarak gittiğimi bilseydim giderdim."

Bir an için şaşırmış gibi göründü ve ben de onun *oh evet* anını görme zevkine eriştim. Colt, üçümüzün Ethan'la yaptığı son yarışta Creed ve beni yenmişti. Onun ve Creed'in bahsi beni ilk kimin randevuya götüreceğiydi ve benimle birlikte Colt da Cadılar Bayramı partisi için kostümümü seçme ayrıcalığını kazanmıştı.

Colt, "Bunu bir düşüneyim ve sana bugün daha sonra söylerim," dedi.

"Yarın dışarı çıkmak ister misin?" Isabelle bana sordu. "Yarın çamur koşusu yapacağım."

Kaşları kalktı. "Çamur koşusu mu? Çamurlu engellerle mi?"

Başımı salladım.

"Desert Stone ev sahipliği yapıyor, değil mi?" Ethan, Colt ve Creed'e sordu.

Creed makarna salatasını çiğnerken başını salladı.

Isabelle heyecanla, "Bunu yapmak istiyorum," dedi. "Kaydolmak için çok mu geç?"

Lanet olsun. Tekrar Colt'a baktım. "Kaydolmam mı gerekiyordu?" Spor salonunda gördüğüm broşürden hayal meyal hatırladığım şey, bir çamur koşusu olacağı, yer ve zaman bilgisi ve bir web sitesi olduğuydu... *Peynir ve pilav!* Kaydolmak için bir web sitesi vardı.

Colt'un gözleri kahkahalarla doldu. "Sen sorduktan sonra Keelan seni kaydettirdi." Isabelle'e baktı. "Kaydolmak için çok geç değil. Biletler yüz dolar."

Isabelle bunun üzerine sönmüş gibiydi.

Ethan telefonunu çıkarırken Colt'a, "Bana bağlantıyı mesaj at, ben de kaydolmamızı sağlayayım," dedi.

Isabelle'in başı Ethan'a doğru döndü ve itiraz etmeye başladı. "Ethan-"

Ethan hızlı bir öpücükle onun sözünü kesti. "Anladım."

Onu rahatlatma çabası işe yaramadı. Yüzünde bir gerginlik vardı, sanki tedirginliğini göstermemek için savaşıyordu. "Bu çok para," dedi kısık bir sesle.

"O zaman biletinizin yarısını ben öderim," dedim cüzdanımı almak için çantama uzanırken. Hepsi bana baktı. Isabelle'in tekrar itiraz etmeye hazırlandığını gördüm. "Biletimin parasını ödemek zorunda değildim ve gerçekten gelmeni istiyorum. Aslında gelmen için ısrar ediyorum, bu da sadece benim ödememin adil olacağı anlamına geliyor." Elli dolar çıkardım ve Ethan'a uzattım.

Ethan parayı görmezden gelerek telefonunu tuşladı. "Kız arkadaşımın parasını ödemiyorsun."

"Arkadaşımın masraflarını karşılamaya yardım ediyorum," dedim.

Ethan telefonunu arka cebine koyarken, "Herkes kaydoldu," diye duyurdu. Ciddi yeşil gözlerini benimkilerle aynı hizaya getirdi. "Anladım, Shi."

Eğer ödemek istiyorsa, o zaman tartışmayacaktım. Sadece Isabelle'i bu konuda daha rahat ettirmeye çalışıyordum. "Pekâlâ." Paramı cüzdanıma geri koydum.

"Teşekkür ederim," dedi Isabelle bana ve sonra Ethan'ı tutup kulağına bir şeyler fısıldadı. Ağzına bir gülümseme yayıldı.

Creed'e doğru eğildim ve alçak sesle, "Neden kimse bana çamur koşusunun yüz dolar tuttuğunu söylemedi?" diye sordum.

Creed çatalımı aldı ve makarna getirme işini devraldı. "Çünkü parasını bizim ödediğimizi öğrenseydin zor durumda kalırdın."

Kulak misafiri olan Colt, "Teknik olarak Keelan ödedi," diye düzeltti.

Kendimi çok kötü hissettim. Keelan koşuya birlikte katılmamız için para vermişti ama şimdi katılamayacaktı. Yaraları yüzünden. İçimi çektim. "Kendim için ödeme yapmak istemem yanlış mı?"

Creed ağzıma büyük bir makarna ısırığı attı. "Hayır," diye kabul etti. "Ama Keelan bunu yapmak istedi."

"Ve başkalarının senin için bir şeyler yapmasına izin vermekte zorlanıyorsun," diye fısıldadı Colt.

"Üzerinde çalışıyorum," diye homurdandım yemeğimin etrafında. Gerçekten de çalışıyordum ve Dr. Bolton sayesinde öngörülemeyen bir geleceğe kadar haftada iki kez çalışmaya devam edecektim. Her şeyi benim hızıma göre ayarlıyordu ama bu sefer hiçbir şeyi atlamama izin vermiyordu. Bunu takdir ettim. İlerlemeye kararlıyım ve bana iş yaptıracak birine ihtiyacım vardı.

Sanat dersinde, öğretmen hastaydı ve tarihi bir sanat belgeseli koyan bir yedek öğretmenimiz vardı. Işıklar kapalıydı ve televizyonun sesi olması gerekenden daha yüksekti. Ortam filmi izlemek için mükemmel olmasına rağmen dikkatimi vermekte zorlanıyordum. Bunun nedeni belgeselin sıkıcı olması değildi. Creed yüzünden.

Işıklar kapanır kapanmaz Creed elini çıplak dizime koydu. Dakikalar geçtikçe o el yavaşça yukarı doğru hareket etti, parmakları uyluğumun iç kısmında gezindi. Vücudumdaki tüm kan bacaklarımın arasından akıyor gibiydi.

"Creed," diye fısıldadım ve diğerlerinin görebileceği endişesiyle odanın etrafına bakındım. Creed ve benim oturduğumuz masanın yanları duvarla çevriliydi ama önü açıktı. Neyse ki tam önümüzde kendi masalarında oturan başka bir çift öğrenci vardı, yoksa yedek öğrenci elbisemi doğrudan görebilirdi. Arkamızda bir masa vardı ama boştu ve o masanın arkasında da sınıfın arka tarafı vardı.

Creed dudaklarını kulağıma yaklaştırdı ve "Kimse göremez, Shi" diye fısıldadı. Eli daha yukarı kaydı. "Durmamı ister misin?"

Vücudumun her santimi uğulduyordu. Bu iyi bir fikir değildi. Bunu biliyordum ama yine de başımı salladım.

Ağzının kulağıma karşı bir gülümsemeye dönüştüğünü hissettim. Zar zor duyabildiğim bir fısıltıyla, "Bacaklarını aç," dedi.

Yakalanma korkusu ile yapmak üzere olduğu şeyin beklentisi baş döndürücüydü. Kalçalarımı biraz daha açtım ve parmakları iç çamaşırlarımın üzerinden geçene kadar elini yukarı doğru hareket ettirdi.

Nefesim kesildi.

Parmakları iç çamaşırlarımı yana doğru iterken, "Ses çıkarma," diye fısıldadı. Ellerimden birini

Kalçasını ve klitorisimi bulduğu anda parmaklarım pantolonunu yumrukladı. Bir parmağını içime soktuğunda diğer elimle ön kolunu kavradım. Parmağı içime her girip çıktığında ön kolum esniyordu.

"Sessiz olabileceğimi sanmıyorum," diye nefes aldım. Sızlanmamak için dudağımı ısırarak zorunda kaldım.

"Evet, yapabilirsin," diye fısıldadı ikinci bir parmağını içime sokarken.

Zevkin peşinden koşarken, parmaklarının her dalışını karşılayarak pelvisimi hafifçe yuvarladım. Başparmağını klitorisime götürdüğünde kesik kesik bir nefes verdim ve kalçalarım her sallandığında kendimi klitorisime sürttüm.

Boşalacaktım. Beni o kadar hızlı zirveye çıkarıyordu ki kalçalarım titremeye başladı. Burnu kulağıma değdi. "Yakın olduğunu biliyorum, Shi. Aminin parmaklarımı ne kadar sıkıştırdığından anlayabiliyorum."

Gah, onun pis ağzı!

İyi bir kız böyle şeylerden hoşlanmamalı ama ben bayılıyordum. Doyamıyordum.

Orgazm olduğum anda kalçalarım elinin etrafında kenetlendi ve başım yana doğru sallanarak omzuna düştü. Dudağımı ısırarak, vücudumda dalgalanan dalgaları sürerken oradan hareket etmedim.

Vücudum gevşemeye başladığında titrek bir nefes aldım. Parmaklarını üzerimden çekmemişti. Bunun yerine sabırla bekledi, kendini beğenmiş bir sırıtışla beni izledi ve bu sırıtış ona iğrenç şeyler yapma isteği uyandırdığı kadar tüylerimi de diken diken etti. Ayağa kalktım, yanaklarım kavruluyordu. Yüksek sesli televizyonun sesi, geçici olarak sağır olan kulaklarıma geri döndü ve sınıfta oturduğumuz gerçeği, az önce orgazm olmuş olmanın yüksekliğinden düşmeme neden oldu.

Creed parmaklarını benden ve elini bacakları arasından çekti. Kendini beğenmiş bakışlarını düşürmeden koltuğuna geri yaslandı ve ıslak parmaklarını ağzına götürdü.

Bileğini yakaladım, beni tadamadan önce onu durdurdum ve elini ağzıma götürdüm. Parmaklarını dudaklarımın arasına alıp emerek temizlerken kendini beğenmişliğinin açlığa dönüşmesini izlemek büyük bir zevkti.

Parmaklarını ağzımdan çekti ve yüzünü boynuma gömdü. "Tadına bakman gereken benim dölümdü, Shi," diye fısıldadı tenime karşı.

Gülümsedim. "Benim olduğuna eminim."

Dişleri boynumu sıyırdı. "Sınıfta olduğumuz için şanslısın, seni küçük baş belası."

Başımı çevirdim ve ağzımı onunkine birkaç santim yaklaştırdım. "Külotum sıırılsıklam oldu ve şimdi onları çıkarmam gerekiyor," diyerek yangına körükle gittim ve sandalyemi geriye ittim. Önümüzde oturan öğrencilerden birinin dönmesine neden olacak kadar yüksek bir inilti çıkardı. Creed'i bu bilgiyle baş başa bırakarak ayağa kalktım ve sınıftan çıktım.

Elimi tutup sola doğru çektiklerinde neredeyse tuvalete varmak üzereydim. Creed olduğunu fark ettiğimde karanlık, boş bir sınıfa çekiliyordum. Kapıyı kapattı ve dudaklarını dudaklarıma çarpmadan önce beni duvara doğru itti.

Elleri popomu yumuşatana kadar sırtımdan aşağı kaydı. Dili ağzımı fethederken iyice sıktı. Parmak uçlarımda durarak kollarımı boynuna doladım, ona daha da yaklaşmak istiyordum.

Elleri kalçalarımın arkasına indi ve beni kaldırdı. Ağzına küçük bir çığlık attım, o da yuttu. Beni bir masaya götürdü ve üzerine oturttu. Boynumu öperken, elleri elbisemin eteğinden yukarı çıktı ve iç çamaşırımın kenarlarını yakaladı. Köprücük kemiğime doğru "Kaldır," diye emretti.

Masanın kenarlarını kavradım ve kendimi Kaptan Amerika iç çamaşırımı çıkarmasına yetecek kadar kaldırdım. Onları arka cebine soktu ve kalçalarımı masanın kenarına doğru çekti. O cüzdanından bir prezervatif çıkarırken, ben de onun pantolonuna uzanıp çözdüm.

Prezervatif hazırды, onu pantolonundan çıkarmamı izledi. Kendini ellerimden çekip prezervatifi takmadan önce sert, pürüzsüz uzunluğunu bir, iki kez okşadım. Kendini merkezimle aynı hizaya getirdiğinde, bir elim arkamdaki masada düz dururken diğer elimle omzunu tutarak biraz geriye doğru eğildim.

Yarısına kadar yavaşça içime girdi, sonra geri kalanını içime soktu. Başım geriye doğru düştü ve inledim.

"O seksi sesleri burada çıkaramazsın," diye homurdandı geri çekilip tekrar içime girerken. Ben inlerken "Siktir," diye tısladı. Boynumun arkasını kavradı ve ağzımı kendi ağzına götürdü. Öpüşmemiz dağınık ve sıcaktı, şehvetten sarhoş olduğumuzun kanıtıydı. "Hızlı ve sert olmalı, Shi. Seni evde düzgünce becereceğim."

Sözleri beni onun etrafında kenetledi.

Bacağımı kalçasının üzerine kaldırıp bana vurmaya başlarken sııttı. Sessiz kalmak bir savaştı. Her şeyi oluruna bırakmayı ve erkeklerle geçirdiğim bu anlarda sadece hissetmeyi severdim. Bunun yerine, sadece nefes almama izin verdim. Nefes nefese. Hızla nefes alıyordum çünkü beni tekrar boşaltacaktı.

"Creed," diye soluyarak etrafını sardım ve olacıklara hazırlandım.

"Eğer sikimi biraz daha sıkarsan...siktir et." Hızı arttı, altımdaki masanın takırdamasına ve sallanmasına neden oldu.

Mümkün olan en iyi şekilde patladım. Sıkışmış dudaklarımın arkasından sessiz inilti çıkardım. İki hamle daha yaptıktan sonra serbest kaldı. Alnını göğsüme yaslayarak yüzünü göğüslerimin arasına yerleştirdi ve nefesini tutmaya çalışırken orada kaldı. "Peynir ve lanet olası pirinç, seni seviyorum."

Parmaklarımı saçlarında gezdirdim, kafa derisine masaj yaptım. "Ben de seni seviyorum."

Gülümseyerek başını göğsümden kaldırdı. "Sanırım bunu ilk kez söylüyorsun."

İlk seks yaptığımız zamanı düşündüm, dondurma almaya giderken onun kamyonetinde olmuştuk. "İlk söyleyen bendim."

Geri adım atarak benden çekildi ve prezervatifi çıkardı. "Beni sevip sevmediğini sorduğumda, belki demiştin."

Elbisemi düzelttim. "Peki o zaman, seni sevdiğimi ilk ben itiraf ettim. Yoksa neden söyleyecektin ki?"

"Birileri bugün rekabetçi bir ruh halinde." Prezervatifi çöpe atıp tekrar pantolonunun içine girerken kıkırdadı. "Eninde sonunda söyleyecektim," diye itiraf etti. Ellerini ceplerine sokarken gözleri benimkilerle buluştu. "Bir süredir sana aşığım. Sadece seni korkutmak istemedim."

Masadan kalktım ve ona doğru ilerledim. Kollarımı boynuna dolayarak ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim ve onu öptüm. "Külotumu bana geri verecek misin?"

"Hayır."

"Sweatshirtlerimi topladığın gibi iç çamaşırlarımı da toplamaya b a ş l a m a y a c a k s ı n , değil mi?"

Sırıttı ve kapıyı açtı. "Sınıfa dönsek iyi olacak."

OKULDAN SONRA DESERT STONE'A UĞRADIM. İÇERİ GİRDİĞİMDE

Stephanie işi bıraktığından beri resepsiyona bakan kızıl saçlı kişisel antrenör Derek tarafından karşılandı. "Hey, Shiloh." Elbiseme ve spor çantamın olmayışına baktı. "Bugün sizi buraya getiren nedir?"

Masanın önüne doğru yürüdüm ve dirseklerimi yüksek tezgâha dayadım. Knox ön masanın arkasındaki ofisine giden koridordan çıkarken, "Bana yardım edebilirsin," dedim. Sesimin duyulması dikkatini mesajlaştığı kişiden uzaklaştırdı. Beni görünce yöneldiği yönden döndü ve Derek'in arkasında durdu.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" Ben detay vermeyince Derek sordu.

Knox'tan ona baktım. "Bir gömleğe ihtiyacım var. Tercihen bir atlet."

"Çöl Taşı gömleği mi?" Derek açıklığa kavuşturdu.

"Sana eve bir gömlek getirebilirdim," dedi Knox, Knox'un arkasında durduğunu bilmeyen Derek'i şaşırtarak.

Knox'a dönüp baktım. "Çamur koşusunu hazırlamakla meşguldün. Seni daha fazla yormak istemedim. Ayrıca markete gitmem gerekiyor ve bu da yolumun üzerindeydi."

Burnundan soludu ve ön masanın arkasındaki duvara dayalı birkaç yan dosya dolabından birinin büyük çekmecesini açtı. İki tişört çıkardı. Biri atletti, diğeri ise askılı. İkisi de lacivertti ve önlerinde *Desert Stone Fitness* yazıyordu.

Knox onları bana vermek için ön masaya doğru yürüdü. Ölçülerini kontrol ettim ve doğru olduklarını gördüm. Her iki elime de birer tane aldım ve hangisini istediğimi düşündüm. Karar veremeyince, *neden ikisini de almayayım diye* düşündüm. "Parasını ödememe izin verecek misiniz?"

"Neden gömlek istiyorsun?" diye sordu, sorumu geçiştirerek.

Desert Stone logosunu gösteren tişörtlerden birini göğsüme doğru tuttum. "Çamur koşusunda temsil etmek istedim."

Bu bana bir gülümseme kazandırdı ve çok güzeldi. "Gömleklerle ben ilgilenirim, Derek. Parasını ödemeye çalışmasına izin verme."

"Anlaşıldı patron," dedi Derek.

Başımı salladım ama itiraz etmedim. "Ne zaman iniyorsun?" Knox'a sordum.

"Fazla uzun kalmamalıyım. Neden?"

"Akşam yemeği için evde olacağından emin olmak istedim. Denemek istediğim yeni bir tarif var."

"Ne yapıyorsun?"

Ona muzip bir sırıtış attım. "Yiyecek bir şeyler."

Bir kez başını salladı ve geriye doğru bir adım attı. "Bana birkaç dakika ver, seninle mağazaya geleyim." Cevap vermeme fırsat vermeden arkasını döndü ve ofisine doğru ilerledi.

Ne pişireceğim konusunda bu kadar endişeli mi? Merak ettim.

Kaşlarımı çatarak orada dururken Derek'i bana bakarken yakaladım. Aramızda bir sessizlik oluşmaya başladı. Gürültülüydü. Kulaklarımı acıtacak kadar değil ama çok bariz bir şekilde. Derek ve ben birbirimizi gerçekten tanı mıyorduk. Elbette, o ve ben şimdiye kadar bir tür hoşluk içindeydik.

Ama onunla konuşmak Ethan'la ilk tanıştığım zamanki kadar kolay değildi. Derek'le olan etkileşimlerimi kendi erkeklerimi nasıl tanıdığımla karşılaştırmak istemiyordum. Bu elmalarla armutları karşılaştırmak gibi bir şey olurdu. Benimle erkeklerim arasında bir çekim vardı. İlk başta bunu anlamamıştım ya da buna hazır değildim. Bunun bir önemi yoktu, çünkü Derek'ten hoşlanmıyordum. Sessizlik devam ettikçe, daha iyi bir çaba göstermem gerektiğini anladım. Onu tanımak için yani. Yakında beni eğitmeye başlayabilirdi ve başka bir arkadaştan zarar gelmezdi.

Tam bir şey söylemek için ağzımı açmıştım ki Derek, "Çamur koşusuna mı katılacaksın?" diye sordu.

"Colt, Creed ve bazı arkadaşlarımızla birlikteyim," dedim, garipliği ortadan kaldırdığı için minnettar olmuştum. Ve onun tartışma konusu benimkinden çok daha iyiydi, hava durumu ve Ekim ayında hala ne kadar çılgınca sıcak olduğu hakkında olacaktı.

"Birkaç arkadaşım ile birlikte koşuya katılacağım," dedi. "Seni orada görebilirim."

"Evet." *Kahretsin.* Şimdi ne hakkında konuştuk?

"Um..." Gözleri benimkilere kaydı.

"Keelan MMA eğitimi aldığını söyledi." Aklıma gelen ilk şey buydu.

Kaşları biraz yukarı kalktı.

"Biliyorum." "Ne kadar süredir antrenman yapıyorsun?"

"Sekiz yaşındayken babam beni karateye başlattı. O zamandan beri judo, jiu-jitsu ve muay Thai eğitimi aldım." Sanki sayıyormuş gibi bir an tavana doğru baktı. "Yani on üç yıl."

"Etkileyici."

Sırıttı. "Bu benim nitelikli olduğum anlamına mı geliyor?" Kaşları çatıldı. "Ne için?"

Sırıışı biraz dalgalandı. "Önümüzdeki birkaç hafta içinde seni eğitmeye yardım etmek için. Keelan bu sabah istedi."

Keelan hızlı çalışmıştı. "Doğru. Kalifiye olup olmadığını öğrenmek için sormamıştım. Eğer yakında yakınlaşacaksak seni tanımam gerektiğini düşündüm."

Kıkırdadı. "Anlaşılabilir."

Knox omzunda asılı spor çantasıyla döndü. Derek'ten bana baktı. "Hazır mısın?"

Başımı salladım.

Dışarı çıkarken Derek bize "Gününüzün geri kalanında iyi eğlenceler," dedi.

Knox klasik kırmızı Camaro'suyla beni mağazaya kadar takip etti ve arabamı girişe en yakın yere park etmeme izin verdi. Benim park ettiğim yerin dört sıra aşağısına park etti. Birlikte içeri girebilmek için onu arabamın yanında bekledim. Bana doğru yürürken onu izlemekten kendimi alamadım. Dev gibi, güçlü adam acele etmiyor, kendine güvenerek yürüyordu. Huysuz, temkinli bir dış görünüşü vardı ve bu göz korkutucuydu. Ama benim için öyle değildi. O somurtkan duvarı anlıyordum.

Bana yaklaştığında elimi uzattım. Bu çok basit bir istekti ama kendimi hiç bu kadar savunmasız hissetmemiştim. Daha önce de elini tutmuştum ama o zaman ona başka bir seçenek bırakmamıştım. Şimdi verdim.

Hiç duraksamadan elimi tuttu ve ben de onun yanında mağazaya doğru yürümeye başladım. Yüzüm ileriye dönüktü, mutluluk yüzümü kaplamıştı.

"Sadece elini tutuyorum," diye homurdandı yanımda.

Saç tellerimi kulağımın arkasına sıkıştırdım, bunu yaparken bilekliğim ön koluma çarptı. "Bazen el ele tutuşmak gibi basit şeyler, mesela öpücüklerden daha anlamlı olabilir."

"Öpüşmek yerine el ele tutuşmayı tercih ettiğini mi söylüyorsun?" "Neden ikisine de sahip olamıyorum?"

Ağzının bir tarafı yukarı doğru gerilmiş, bana alay ettiğini gösteriyordu. "İkisini de alabilirsin."

Mağazanın içinde, sepete bir şeyler koymaya başladığımda, Knox akşam yemeği için ne yaptığımı çabucak anladı. "Tacos mu?"

"Sen de çok endişeliydin," diye takıldım mısır ekmeyi arabaya atarken. "Sanırım markete sebepsiz yere geldin."

"Yemek pişirmen konusunda hiç endişelenmedim."

Kaşları kalktı ve alışveriş arabasını başka bir reyona doğru ittim. "Oh, gerçekten mi?"

Başını iki yana salladı. "Sadece tüylerin kabardığında ne kadar sevimli olduğunu seviyorum." Ona attığım *şaka yapıyor olmalısın* bakışına karşılık gözlerinde bir neşe parıltısı belirdi. "Seninle dükkâna neden geldiğime gelince... Seninle vakit geçirmek istedim."

Göğsümde kabaran sersemliği gizlemek bir görevdi. "Ben de seninle bu sabah hakkında konuşmak istiyordum," dedi.

Neyi kastettiğini bildiğimi hissediyordum ama yine de "Peki ya bu sabah?" diye sordum.

Knox yürümeyi bıraktı, ben de durdum ve koridorun ortasında birbirimize bakakalmıştık. Bana aptalı oynadığımı anladığını belirten bir bakış attı. "Sana hiç yaşının benim için bir sorun olduğuna dair bir işaret verdim mi?"

Aman Tanrım. Bununla yüzleşmenin zamanı gelmişti. "Hayır, ama bu sabah da inkâr etmedin."

"Çünkü biraz gafil avlanmıştım ve bana bakmaya devam ettiğin için güvensizliğin bana yönelik olduğunu anladım."

İnkâr etmedim çünkü öyleydi.

Gözleri kısıldı. Öfkeli bir şekilde değil, değerlendirci bir şekilde. "Bana bunun nedenini söyleyecek misin?"

"Stephanie'nin söylediği bir şeydi-"

"Stephanie mi?"

Kendime güvenimi toplayarak omuzlarımı dikleştirdim. "Bak, aptallık ettiğimi biliyorum. Endişelenmem gereken son şey, benden yaşça büyük muhteşem erkek arkadaşımın yaşımdan rahatsız olup olmadığı, ki bunu değiştirecek gücüm yok. Ben de değiştirmem. Ben neysem oyum." Bunu söyledikten sonra

Tüm bunları bir nefeste söyledikten sonra bir nefes daha almak ve meramımı en iyi nasıl anlatabileceğimi düşünmek için durakladım. "Ama aynı zamanda beni mutlu ediyorsun Knox. Dördünüz de öyle ve hepiniz bu mutluluğu elimden alma gücüne sahipsiniz."

Bana bakarken yüzü gevşedi. "Benim genç ve güzel kız arkadaşım da bu güce sahip."

Kalbim ağzımın köşelerini kukla gibi oynatıyor, onları yukarı doğru geri yordu. İlk kez bana güzel olduğumu söylemişti. Knox açık sözlü ve sert sözlerin adamıydı. Ama böyle bir an yaşadığında, nazik ve harika olduğunda, bu çok derindi.

"Güzel olduğunu bilmiyormuş gibi davranma," diye homurdandı.

"Az önce bana hissettirdiğin kadar değil."

Bıkmış gibi iç geçirdi ve arabayı elimden çekerek aramızdaki engeli ortadan kaldırdı. Bileğimden tuttu ve beni kendisine çekti. Eli enseme gittiğinde, içgüdüsel olarak parmak uçlarımda yükseldim, başımı arkaya doğru eğdim ve kendimi ona sundum.

Dudakları dudaklarıma indi. İlk başta öpücüğü yavaşta ama tutkuluydu, sanki anın ve dudaklarımdan tadına varmak ister gibiydi. Ta ki ben de onu öpmeye çalışıp tadını çıkarmaya çalışana kadar. Denediğim anda durdu ve ellerini omuzlarıma koyarak geri çekildi. Ruh halim öylesine ani değişmişti ki, tutkulu bir halden kapalı bir hale dönüşmüştü ki, kendimi afillamış ve az önce ne olduğunu merak ederken buldum. Açıklamasını beklerken hayal kırıklığımı belli etmemek için elimden geleni yaptım.

Ama yapmadı. Benden uzaklaştı ve el arabasını aldı. Omzunun üzerinden "İşimiz bitmek üzere mi?" diye sordu ve sanki bana bakmak istemiyormuş gibiydi.

Belki de mağazanın ortasında olduğumuz içindi. Kendini öpüşmeye kaptırmak için ideal bir yer değildi.

Ona hemen cevap vermediğimde, sonunda bana baktı. Yüzünü okuyamadım. Çok kayıtsızdı. "Akşam yemeği için başka ne almamız gerekiyor?"

"Uh," diye kekeledim, kendimi sorduğu şeye odaklamaya çalıştım. Alışveriş listemde ne kaldığına dair zihinsel bir kontrol yaptım. "Peynir ve tarçın stoklamam gerekiyor."

"Sırada baharat reyonu var. Sen oraya git, ben de peyniri alıp kasada buluşalım," dedi ve arabayı bana bıraktı.

O koridordan dönene kadar kaşlarımı çatarak arkasından baktım. *Ona sorunun ne olduğunu sormalıydim.*

Bir sonraki koridorun ortasında, bir duvarın önünde durdum.

baharatlar, tarçın için tarama. En üste doğru küçük bir cam kavanoz gördüm. Parmak uçlarıma basarak uzandım. Ben daha kavrayamadan arkamdan bir varlık geldi ve baharat kavanozunu benden önce kaptı. Ayaklarımı düzleştirerek döndüm. Gözlerim morarmış yüzüne düşmeden önce kişinin kahverengi saçlarını fark ettim. Hızla geri çekildim. Sırtım baharat duvarına çarptı, bir avuç dolusu kap ve kavanoz yere düştü.

Ağzının sol tarafında bir gamze belirdi. Jacob'ın yüzüne yavaşça yayılan tehditkâr gülümsemenin bir sonucuydu bu. Spor salonunda bana saldırmasının üzerinden sadece iki gün geçmişti ve burnu hâlâ hafifçe şişti. Knox açıkça kırmıştı. Gözlerinin altındaki, çenesindeki ve elmacık kemiklerindeki morluklara bakarak Knox'un tüm yüzünü kırmaya çalıştığını söyleyebilirim.

Damarlarımda dolaşan korku beni kaçmaya itti. Bunun yerine sakın kalmayı tercih ederek görmezden geldim. "Merhaba, Shiloh."
Bana doğru uzandı.

Sola doğru sıçradım ve ondan uzaklaştım. Bu sırada kolum market arabasına çarptı. Kolumda zonklayan acı, orada olduğunu hatırlatan iyi bir şeydi. Gözlerimi kıpırdamadan beni izleyen Jacob'dan ayırmadan arabayı aramızdan geçirdim.

Baharat kavanozunu kaldırdı. "Bunu istemiyor muydun?" "Ne istiyorsun?" Zorla söyledim.

Hâlâ baharat kavanozunu tutan eli yanına düştü. Gözleri üzerimde gezinmeye başladı, gülümsemesi hiç eksilmiyordu. Göğüslerimde oyalanırken nefesimi tuttum ve diğerk bölgelerimde dolaşırken bunu hissedebildiğime yemin edebilirim. Sanki kirli ve çatlak tırnaklar tenimde kayıyordu.

"Son karşılaşmamızda kızıl saçlarını ne kadar sevdiğimi söylemiş miydim?" diye sordu.

İçimdeki öfke patlaması biraz ürkütücüydü. Gösterecek kadar değıl. Sadece korkumu gölgede bıraktığını fark etmemi sağlayacak kadar. "Ve yüzüne yaptığın şeye bayıldım." Sanki öfkem onu çağırmış gibi, ağzımdan çıkan Shayla'nın sesiydi. Onun gücü. Onun tavrı.

Gülümsemesi soldu ve eli arabamın diğerk ucunu tutarak dışarı fırladı.

Onu çekiştirirken, "Neden?" diye sordum.

Sorumu duymazdan geldi ve arabayı çekmeye çalışırken bana kaşlarını çattı.

"Neden ben?" Arabayı yerinde tutmak için elimden geleni yaparak ittim. "Bana bu kadar takıntılı olman için ne yaptım ben?"

Bana acıyan bir bakış attı. "Takıntılı mısınız?" Yalnız olduğumuzu görünce koridorda bir aşağı bir yukarı baktı. "O spor salonundan kaç kız siktiğimi biliyor musun?" Küstahça kıkırdadı. "Bazı fetihlerim istekliydi. Bazıları değildi. Senin gibi. Çünkü siz sürtükler benim için fazla iyi olduğunuzu düşünüyorsunuz ama içinize girdiğimde hepinizin sesi aynı çıkıyor."

"Kafan mı karıştı?" Şakayla karışık söyledim. "Bunca zaman böyle mi paçayı kurtardın? Tecavüz ettiğink kadınlar onlara ne yaptığını hatırlayamayacak kadar uyuşturulmuş muydu?"

Arabayı tutan elini parmak eklemleri beyazlaşana kadar sıktı. "Seni neden seçtiğimi bilmek istediğini sanıyordum?" diye hırladı. Sessizliğim devam etmesi için bir işaretti. "Seni neden seçtiğimi

Tanıştığımız gün, yanımdaki adamın seni izlemek için bir tekrarın ortasında durduğunu fark ettim. Spor salonunun sahibi Knox Stone da dahil olmak üzere sana hayranlıkla bakan pek çok gözden habersiz esniyordun."

Tepki vermemek için elimden geleni yaptım.

"Seni izledikçe kolay lokma olduğunu daha iyi anladım. Hüzünlü gözlerin vardı, gelip seni kurtarması için yalvaran. Ve seninle konuştuğumda..." Gözlerini kapadı, sanki lezzetli bir şey tatmış gibi mırıldandı. "Masum olduğun belliydi." Gözlerini açtı ve tehditkâr gülümsemesi geri geldi. "El değmemiş amcığın alınmak için olgunlaşmış."

Tiksintimi gizleyemeyerek bir adım geri attım. Bu hoşuna gitmişti. Gözlerinin ışıldamasından bunu anlayabiliyordum.

"Mmm," diye mırıldandı, bakışları tavana yönelmişti. "Senin kanının sikime bulaşmasını birçok kez hayal ettim."

Daha fazlasını duymak istemediğimden ve onun bakmamasını fırsat bilerek geri çekildim. Logan bana bunu yapmamayı öğrettiği için ona sırtımı vermeyi reddettim. Kas duvarına çarpmadan önce sadece birkaç adım atabilmişim. Arkamdan, dev bir el ortama dolandı ve karnımın üzerinde düzleşti. Kim olduğunu görmek için Jacob'dan başka bir tarafa bakamadım. İhtiyacım olduğundan değil. Knox olduğunu biliyordum.

Jacob tavandan aşağı bakıp arkamdaki Knox'u fark ettiğinde ifadesi sertleşti. Ağzını açtı ama bir el arabasını iten yaşlı bir kadın yanımdan geçerken ağzını kapattı. Kadın üçümüze baktı, bariz gerginliği okudu ve daha hızlı adımlar atmaya başladı. Kadını gören Jacob'ın sertleşmiş yüz hatları, mağrur bir kibre dönüştü.

Knox da Jacob'daki değişikliği fark etti. "Halkın içinde olmak seni korumaz." Sesi sakindi ama yine de tüylerimi diken diken eden tehditkâr bir tonu vardı.

"Sanırım senin kız sana yeni arkadaşım şeriften bahsetmedi," dedi Jacob, gözleri bana kayarak. "Yoksa kardeşinin sevgilisi mi? Gerçekten hanginiz için bacaklarını açtığını anlayamıyorum."

Colt'u kastettiğini düşündüm. Jacob'ın bana asılmaya çalıştığı zamanlardan birinde Colt ortaya çıkmış ve Jacob'ın ilgilenmediğimi anlamasını umarak onu öpmüştüm.

Knox beni arkasından itti ve Jacob'a doğru yürüdü. Jacob'ın *bana dokunamazsın* kibri çabucak söndü. Knox, almak için bıraktığı peynir bloğunu Jacob'ın elinden kolayca çekip almadan önce arabaya fırlattı ve arkamızdaki koridordan aşağı yuvarlanmasına neden oldu. "Hapisten çıkmak için kimin sikini yalamak zorunda kaldığın umurumda değil. Vücudundaki her kemiği kırmamı engellemek için burada değiller."

Jacob aralarındaki boşluğun daralmasına izin vermeyerek geriye doğru tökezledi.

Knox yürümeyi bıraktı. "Ben olsam devam ederdim."

Jacob aralarına mesafe koymak için yavaşlamadı bile. Sadece geriye doğru yürümeye devam etti.

Knox, Jacob'ın duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Onun yanına bir daha yaklaşırsan ne olacağını söylememe gerek yok sanırım," dedi.

Koridorun sonuna varmak üzereyken Jacob topuklarının üzerinde döndü. Ayakları yalpaladı, neredeyse düşmesine neden olacaktı ve elindeki tarçın kavanozunu düşürdü .

Jacob gözden kaybolana kadar Knox dönüp yanıma gelmedi. Elini yanağıma götürdü. "İyi misin?"

Başımı salladım.

"Hadi eve gidelim," dedi ve beni arabaya doğru götürdü.

Direndim ve baharat duvarına geri döndüm. Sonunda kendi tarçın kavanozumu aldım çünkü Jacob'ın düşürdüğü kavanozu almayı reddettim. Sonra kasaya doğru yöneldik.

O GECE, ÇOCUKLARLA YEMEK YEDIKTEN SONRA GERİ DÖNDÜM.

Evde. Kendi yatağıma tırmanmak yabancı geliyordu ve evim çok sessizdi. Son dört gecedir çocuklarla kalıyordum. Logan'ın çocukların benim hakkımdaki gerçeği bildiğini öğrendiği o korkunç akşam yemeğinden beri.

Amcamı düşünmek bana onu aramam gerektiğini hatırlattı. Bugün Jacob'la olanları ona anlatmam gerekiyordu. Rahatsız edici bir görüşme olacağını bildiğim için kendimi hazırlayarak komodinin üzerindeki telefonuma uzandım.

Ön kapımın açılma sesi ve ardından alarmin çalması donup kalmama neden oldu.

Colt'un sesi evin içinde yankılandı. "Sadece biz, bebeğim."

Vücudumdaki gerginlik anında azaldı. Beni buraya kadar takip edeceklerini bilmeliydim. Bu konu hakkında konuşmamıştık ama adamların evimde yalnız kalmamı istemediklerini biliyordum. Şerif ve ardından Logan'la olanlardan sonra onları suçlamıyordum ve onların burada olması da beni rahatlatıyordu. Her geceyi onların evinde geçirmemi tercih edeceklerinden emindim. Bunu o kadar çok yapmışım ki Creed ve Colt'un şifonyerlerinde birer çekmece kıyafetim, Keelan'ın dolabında birkaç elbisem ve ikizlerin banyosunda banyo malzemelerim için bir raf vardı. Onların evinde de eşyalarım vardı.

İhtiyacım olan şeyler onların alanındaaydı. Onlarla birlikte olmak istemediğimden değil, sadece bir kez olsun kendi alanımda, beni temsil eden eşyalarımınla çevrili olmak güzeldi.

Alarının sesi kesildi, bu da onu kapatmak için şifreyi kullandıklarının bir göstergesiydi.

"Yeniden silahlandırmayı unutma," dedim yüksek sesle.

İkisi de koridorda belirip odama doğru ilerlerken Creed, "Çoktan yaptım," dedi.

Onlar boxer'larına kadar soyunup iki yanımda yatağa tırmanırken ben yatağın ortasına doğru kaydım. Battaniyenin altına girer girmez Creed beni kendine çekti ve arkamdan kaşıkladı.

Yüzü bana dönük olarak yan yatan Colt yaklaştı. "İyi misin?"

Jacob'dan bahsettiğini düşündüm. "Ben iyiyim."

"Yemekte sessizdin," dedi.

Akşam yemeğini düşündüm. Knox markette olanları anlatırken kendimi kızgın hissettiğimi hatırladım. En çok da kendime, çünkü canavarları çekmemek için neleri farklı yapabileceğimi düşünmeme izin vermişim. Giydiklerimi değiştirmek mi? Kafamı mı tıraş edecektim? *Beni kurtaran* gözlerin ne olduğunu ve onları yapmayı nasıl bırakacağımı mı? Sonra böyle düşünmenin ne kadar yanlış olduğunu fark ettim. Değişmek zorunda olmamalıydım.

"İşlem yapıyordum," dedim.

"Amcana söyleyecek misin?" Creed biraz sinirli bir ifadeyle sordu.

"Ben de onu aramak üzereydim." Bir esneme sesi çıkardım. İkisi de burada, yanımda yatarken, hissettiğim yabancılık hafiflemeye ve bedenim gevşemeye başladı. Rahatladıkça da kendimi daha yorgun hissediyordum. Başından beri Logan'ı aramayı dört gözle beklemiyordum. Sadece

Şimdi bunu düşünmek kulağa yorucu geliyordu. "Yarın çamur koşusundan sonra yaparım."

"Senden bir şey isteyebilir miyim?" Creed'in sözleri tereddütlüydü.

"Tabii ki."

"Eğer onunla tekrar buluşursan, bizden biri de seninle birlikte olabilir mi? Ya da en azından onunla buluşacağını bize söyleyebilir mi?" Sesinde endişe vardı.

"Tamam," dedim ve yastıklara sarıldım. Bir tutam saç yüzümü perdeledi ve ben onu yolumdan çekmeye çalıştım.

Colt saçımı kulağımın arkasına taradı. Gülümsemeden önce gözleri bir süre başımda sabit kaldı. "Cadılar Bayramı'nda ne olman gerektiğini biliyorum."

Creed'in başı kardeşini görebilmek için arkamdan kalktı. "Bunu duymak için sabırsızlanıyorum."

"Bize eskiden en sevdiğin korku filminin *IT* olduğunu söylediğini hatırlıyor musun?" Colt sordu.

Başımı salladım. "Kız kardeşim palyaçolardan nefret ederdi."

"Pennywise gibi giyinmeni istiyorum."

Cadılar Bayramı için korkunç bir palyaço gibi giyinmiş gibiydim. Keşke Shayla etrafta olsaydı da görseydi. *Yüzündeki ifade.*

Bu düşünce aklıma geldiği anda yüzümü buruşturdum. Shayla'nın nasıl korkmuş görüneceğini bilmem için kostümümü görmesine gerek yoktu.

"Neyin var?" Colt yanağımı okşadı. "Pennywise gibi giyinmek istemiyorsan, giyinmek zorunda değilsin."

"Anlaşma anlaşmadır," dedim.

Creed, "Sizi rahatsız ediyorsa anlaşmayı unutun," dedi.

"Bundan rahatsız değilim."

Colt başparmağını elmacık kemiğimin üzerinde gezdirdi. "O zaman ne?"

Konuyu saptırmak istedim. Bu daha kolaydı. Onları tanıyorsam, benim içimi göreceklerdi ve ben de

onlarla konuşamıyormuşum gibi hissetmelerini istemedim. Kendime karşı dürüst olsaydım, muhtemelen benim de üzerimdeki yük hakkında konuşmaktan fayda görürdüm. "Kaybettiklerimi hatırladığım zamanlar oluyor. Sadece ailemi değil. Kendimle ilgili kaybettiklerimden bahsediyorum. Bir şeyler hakkında düşünme ya da hissetme biçimim. Bir zamanlar mutlu olan anılarım artık lekeli. Artık eskisi gibi değilim. Sanki ruhum hortumun vurduğu bir ev gibi ve o zamandan beri her gün hasarın etkisiyle öylece duruyorum. Ama şimdi, onarabileceğim şeyler bulmaya çalışarak kendimi enkazı elemek zorunda bırakıyorum. Bu zor çünkü onarmak istediğim bir şeyin tüm parçalarını bulmak için, henüz uğraşmak istemediğim daha ağır kırık şeyleri kazmam ya da kaldırmam gerekiyor. Ama başka seçeneğim yok ve bu sinir bozucu."

İkisi de sessizdi. Muhtemelen benim saçmalıklarımı inceliyorlardı.

Tekrar esnedim. "Beni dinleme. Sadece yorgunum ve bugün Jacob'la olanlar canımı sıkıyor."

Creed'in kolları bana daha sıkı sarıldı. "Böyle şeyleri bizimle paylaşmayı bırakma. Duymak istiyoruz."

Başımı salladım.

Colt alnımdan öptü. "Pekâlâ. Yatma vakti."

Colt komodinin üzerindeki lambaya uzanırken gözlerimi kapattım. Derin bir uykuya dalarken belli belirsiz kapandığını duydum.

Yanağıma kondurulan bir öpücük ve arkamdan beni kucaklayan bir bedenle uyandım. "Uyanma vakti bebeğim."

Gözlerimi kısarak karanlık bir odada açtım. Yüzümün yan tarafını yastıklara bastırarak, "Beş dakika daha," diye mırıldandım.

Creed de aynı şeyi istediğini homurdanarak söyledi.

Colt omzumla boynumun birleştiği yeri öpmeden önce bir kahkaha attı. Gözlerimi açmadım ama kesinlikle

daha uyanık. Kalçamda durduğunu yeni fark ettiğim eli, pijamamın altından yukarı doğru hareket etti. Dudakları hassas boynumda gezinirken sıcak parmakları tenimde yavaşça kaydı. Başparmağı göğsümün alt tarafına dokunduğu anda ayak parmaklarım kıvrıldı.

Sinir bozucu bir şekilde, eli orada durdu.

Elini kaldırmasını umarak kıpırdandım. Çekmedi.

Yastığa doğru sızlandım. Dalga geçilecek kadar uyanık değildim.

Pelvisini popoma doğru salladı, yanaklarımın arasına sert bir çubuk gibi hissettiren şeyi yerleştirdi.

Hayır. Onun sataşmalarına dayanacak kadar uyanık değildim.

Elimi arkama uzattım ve boxerının içine kaydırđım. Parmaklarım şaftının etrafına dolandı ve onu okşamaya başladı. Bu onun alaycı ruh halini buharlaştırmış gibiydi. Elini gömleğimden çekti ve pijama şortumu ayaklarımla tamamen çıkarana kadar aşağı itti.

Ben de onun bu iyiliğine karşılık vererek boxer'ını çıkarmasına yardım ettim. Bacağımın arkasından tuttu ve yarığım boyunca kendini kaydırmak için yeterince yükseğe kaldırdı. Islanmıştım, bu da bana karşı kolayca kaymasını sağladı. Bacaklarımın arasına uzanan parmaklarım onun ucunu kavradı ve amımın kıvrımları arasında daha derine kaymasına yardımcı oldu.

Boynuma doğru inledi ve sikinin çıkıntıları klitorisime sürtünürken nefesim kesildi.

Yakınlaşırken yarı uyanık olmakla ilgili bir şey vardı. Kalkmak için can atmama rağmen tüm vücudum rahatlamış, neredeyse tembelleşmişti. Henüz gözlerimi açmamıştım. Yani bütün bu an sadece hissetmekle ilgiliydi.

Colt'un ucunu içime itmeden önce bacaklarımın arasında iki kez daha ileri geri hareket etmesine izin verdim.

Sustu. "Prezervatif takmıyorum." Sesi derin ve gergindi. O da benim kadar tahrik olmuş muydu yoksa sinirlenmiş miydi anlayamadım.

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum." Kalçalarımı eğerek ona daha derine kayması için daha iyi bir açı sundum.

Sözlerim onu rahatlatmış gibiydi ve dibe vurana kadar içime girdi.

Bağlanma hissiyle iç çektim. Colt alnını omzuma koydu, küfrederek, "Çok iyi hissediyorsun," diye fısıldadı.

Sözleri beni kıvrandırdı.

Colt acele etmeden içime girip çıkmaya başladı. Arkama uzanarak parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim ve ağzını kendi ağzıma doğru yönlendirdim. Dilimi dudaklarının arasından geçirip onunkinin üzerinde dolaştırdığım anda kalçalarının itişi hızlandı.

Tam ağzının içinde inlerken Creed'in başucundaki lamba yandı. Colt ve ben donup kaldık. Creed yatağın yanında durmuş bize bakıyordu, yorgun görünüyordu ve saçları dağılmıştı. "Eğer ikiniz yanımda sevişecekseniz, en azından ben izleyeyim." Üzerimizdeki battaniyeleri tutup geriye attı.

Bir çılgık atarak bacağımı Colt'un elinden kurtardım ve o hâlâ içimdeyken bacaklarımı birbirine vurdum. Yanaklarımda ısı çiçek açtı.

Creed bana tembel ve yorgun bir sırıtış attı. "Aminin her santimini yaladım, Shi. Artık benden saklamana gerek yok."

"Peynir ve pilav, Creed," diye ağzım açık kaldı.

Colt'un vücudu arkamdan gelen sessiz kahkahalarla sarsıldı. "Gülmek onu daha da cesaretlendirecek," dedim. Omzumdan.

Creed yatağa geri tırmanarak, "Yüzünü kurtarmak için dehşete düşmüş gibi davranmayı sevdiğini anlıyorum," dedi. Yerine uzanarak parmaklarını başının arkasında birleştirdi. "Ama açık saçık konuşmamızdan hoşlandığını biliyorum. Bunu dilimde, parmaklarımda ve aletimde hissettim. Bahse girerim biz konuşurken kardeşimin etrafını sıkıyorsa." "

Colt homurdanarak onayladı.

Creed bana kendini beğenmiş bir gülümsemeyle baktı, sonra da devam etmemizi söylediklerine Colt'la benim birleştiğimiz yere başıyla işaret etti.

O kendini beğenmiş gülümseme bana bir şeyler yaptı. Bunu bana dün vermişti ve içimde beni biraz çıldırtan bir şeyi dürttü.

İzlemek mi istiyor? Tamam. Dizlerimin üzerine oturmak için Colt'tan uzaklaştım. Colt içimden kaydı, hâlâ sertti ve hazır olda duruyordu. Creed'e meydan okuyan bir bakış attıktan sonra pijamamın alt kısmını tutup çıkardım. Colt'u sırt üstü yatırdım. Hiç direnç göstermeden pozisyonunu aldı ve ben üzerine tırmanırken bana sırtıttı. Onu giriş yerimle aynı hizaya getirip üzerine çöktüğümde elleri kalçalarımın altına gitti. Ağzından yavaşça nefes verdi ve ben onları yuvarlamaya başladığımda kalçalarımın altındaki tutuşu sıkılaştı. Ellerim göğsümden mükemmel ritmi çabucak buldum.

Creed'e baktım. Beni izliyordu, gözleri vücudumda geziniyordu. Yaptığım her hareketi izlerken gözlerinde huşu ve arzu vardı.

"Gördüklerini beğendin mi?" Nefes nefese bir sesle sordum. "Hayatımda gördüğüm en seksi şeysin," dedi. dedi, bakışları bedenimden hiç ayrılmıyordu. "Sadece izleyecek misin?"

Creed'in kendini beğenmiş sırıtışı gözleri benimkilerle buluştuğunda genişledi. "Kendine ait küçük bir gösteri mi istiyorsun, Shi?"

"Bu işleri adil hale getirecektir."

Başını iki yana salladı. "Bu bir evet ya da hayır sorusu, Shi."

Neden yaptı o hissetmek gibi o kazanıldı ve üst El mi?

İnatla cevap vermek istemedim.

Creed bunu fark etmiş olmalı ki yanımıza sürünerek yaklaştı. Parmaklarını klitorisime koyarken hareketlerim yavaşladı, aynı zamanda ağzını kulağıma bastırdı. "Bana sikimi görmek istediğini söyle," dedi hassas sinir tomurcuğumu küçük daireler çizerek ovmaya başlarken.

Ben inledim ve Colt tıslayarak dikkatimi ona ve tırnaklarımı göğsüne nasıl geçirdiğime çekti.

"Hadi Shi," diye ısrar etti Creed. "Sadece seni izleyerek boşalmamı istediğini biliyorum."

Görmek istedim. Görmeyi o kadar çok istiyordum ki, neden kendimi tuttuğumu unutmuştum. "Evet."

"Sikimi görmek istediğini söyle," dedi Creed.

"Sikini görmek istiyorum."

Colt inledi ve Creed uzaklaşarak yatağın kendi tarafına doğru uzandı. Boxerını kalçalarına kadar indirdi ve sert aleti serbest kaldı. Sanki büyülenmiş gibi, kendini okşamaya başlamasını izledim.

"Geriye doğru eğil. O güzel göğüslerin zıplamasını görmek istiyorum," diye emretti Creed.

Yaptım ve Colt bir küfür savurdu. Yeni açı onu daha derine götürmemi ve tüm doğru noktalara vurmamı sağladı. Başımı geriye atıp serbest kalana kadar ona binmek istiyordum ama Creed'den başka bir yere bakamıyordum.

"Bu nasıl bir his, Shi?" Creed, yumruğu sikinin etrafında sert bir sarsıntı hareketiyle hareket ederken sordu.

"Güzel," diye nefes nefese kaldım. Daha fazla dayanamayacaktım. Colt'un üzerine her inişimde içimdeki basınç artıyordu.

Colt'un elleri zıplayan göğüslerime gitti, başparmakları ve parmakları arasında meme uçlarımı sıkıştırmadan önce onları sıktı. Bu vücudumun kontrolü ele almasını teşvik etti. Gözlerimi kapatarak serbest bırakılmamın peşinden koşmaya başladım.

"Gelmek üzere."

Hangisinin söylediğini bilmiyordum ama haklıydılar. Yoğun ve ayak parmaklarımı kıvıran kasılmalarla patladım.

Sesler kesilmeden önce Colt'un elleri tekrar kalçalarımın gitti ve bizi ters çevirdi. O hâlâ içimde gömülüyken sırt üstü yere düştüm.

"Siz ikiniz benim ölümüm olacaksınız," diye homurdandı bana çarparken.

Bir ılık attım ama bu ılığım başka bir sert hamleyle kesildi. Colt beni dizlerimin arkasından yakaladı ve onları göğsüme doğru itti, bir yandan da durmaksızın içime giriyordu.

"Kardeşim için geldin," diye homurdandı Colt. "Şimdi de benim için gelmelisin."

Beni neredeyse ecstasy içinde ılık attırmadan önce sergilediği iddialı ve biraz sertliğe şaşırmak için sadece bir saniyem vardı. Hiç şüphesiz tekrar boşalacaktım ve bu çok hızlı oluyordu.

Bir başka hafif acılı ama şaşırtıcı salıvermeyle sarsılan bacaklarım onun sıkı kavrayışına karşı titredi. Beni o pozisyonda tuttu, bir sonraki çözülüşünde nefes nefese kaldı ve bağlandığımız yerde belli belirsiz sıcak bir his hissettim.

"İçime geldiğini hissedebiliyorum," diye geveledim nefeslerimin arasında.

Colt'un bakışları aramıza düştü ve yavaşça çekildi. Tamamen geri çekildiği anda içimden bir döl akışı sızdı.

Gözlerini manzaraya dikmiş olan Colt inledi. Bu, Creed'in de eğilip bakmasına neden oldu.

"Bakmayı kes!" Kaçmaya çalışırken ılık attım. Tek yaptığım vajinamı daha yukarı kaldırmak oldu çünkü dizlerimin arkasındaki tutuşu gevşemiyordu.

Colt gözlerinin içi gülerek gülümsedi ve Creed kıkırdadı.

"Utanmana gerek yok," dedi Creed. "Senden döl sızdığını görmek çok ateşli-"

Sinirli bir ses çıkararak sözünü kestim. Bunun üzerine ikisi de kıkırdadı ve Colt beni serbest bırakarak kamburunun üzerine oturdu.

Ayaklarımı yatağın iki yanına diktim ve dizlerimi kapattım.

"Kardeşıme katılmak zorundayım. İçinden döküldüğünü görmek prezervatiftten çok daha çekici," dedi Colt.

"Demek artık prezervatif yok, ha?" Creed sordu.

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum," dedim.

Creed Colt'a baktı. "Eyersiz gitmeye ne dersin?"

Colt bir kahkaha attı ve başının arkasını ovuşturdu.

"Boşalmamak için çok daha fazla çaba harcadım ve bana binerken onu çılgına çevirmen de yardımcı olmadı."

Creed hiç pişmanlık duymadan sırtıttı.

"Daha önce hiç prezervatifsiz yapmadın mı?" Colt'a sordum.

Başını salladı.

Memnun olmuş bir şekilde gülümsedim. "Yani ben senin ilkin miydim?" O da bana gülümsedi.

Bir şeyin ilkini almak güzeldi. Benimkilerin hemen hemen hepsini almışlardı.

Creed yataktan kalkıp komodinin üzerindeki kutudan mendil alırken, "Ben de prezervatifsiz çıkmadım," diye itiraf etti. Hayal kırıklığına uğramış hissederek karnının alt kısmını silmesini izledim.

"Neden yüzün asık?" Colt parmaklarıyla yanağımı okşayarak sordu.

"Kaçırdım," diye homurdandım.

Tam olarak ne demek istediğimi anlayan Creed güldü. "Gözlerini kapatmışsın." Kendini beğenmişliği geri döndü. "Ama sen geldiğinde bunu kaçırmadım. İki seferde de."

"Bu konuda ne hissedeceğimi bilemiyorum," dedim ve elimi saygısızca sallayarak hepsini işaret ettim.

Belli ki kafası karışmıştı, kaşları kalktı.

"Kendini beğenmişliğin," diye açıkladım ve yataktan çıktım. "Sahip olduğumu bilmediğim çılgın bir yanıma ortaya çıkarıyor."

"Biliyorum," dedi o aptal, kendini beğenmiş gülümsemesiyle. "Bunu neden yaptığımı sanıyorsun?"

Hâlâ hayatta olsaydı annemin onaylamayarak nefesini kesmesine neden olacak bir şey yaptım. Kibirli kıcının yarattığı çılgın bir gülümsemeyle onu tersledim.

İkisi de hiç hoşuma gitmeyen bir kahkaha patlattı. Ben de topuklarımın üzerinde döndüm ve banyoya yöneldim.

"Özür dileriz, bebeğim!" Colt hâlâ gülüyordu ama bu hiç de üzgün olmadığı anlamına geliyordu.

Onları görmezden gelerek banyonun kapısını kapattım ve duşu açtım.

Creed kapının ardından, "Kızma Shi," dedi.

Kızgın değildim. Gerçekten değil, ama onun benim tüylerimi karıştırmaktan hoşlandığı gibi ben de onun tüylerini karıştırmaktan hoşlanıyordum. Bu yüzden cevap vermedim ve spreyin altına tırmandım.

O sırada banyonun kapısı açıldı ve Creed perdeyi yarıya kadar araladı. Üzerinde basketbol şortu vardı. "Bu çok güzeldi."

Alay ettim ve lifimi aldım. Güzelce sabunlarken aklıma bir fikir geldi. Her yeri ovmaya başladım ama belirli bölgelerde yavaş gitmeye dikkat ettim.

Beklendiği gibi, gözleri hareketlerimi takip etti. Onların arzuyla karardığını görünce, kendimi beğenmiş hissetme sırası bana geldi. Bakışları nihayet bedenimden ayrılıp benimkilerle buluştuğunda bunu belli ettiğimden emin oldum.

Gülümseyerek başını salladı. "Şaka."

Hak ettiğini buldu.

ÇAMUR KOŞUSUNUN YAPILACAĞI YER NEREDEYSE BİR SAAT UZAKTAYDI. Kayalık tepeler, dikenli çalılar ve kaktüslerle dolu uçsuz bucaksız bir çölün ortasıdaydım. Uzaktan, büyük *Başlangıç* ve *Bitiş* pankartlarını görebiliyordum ve önlerinde farklı boyutlarda ve renklerde birçok çadır sıralanmıştı. Her çadır çamur koşusuna sponsor olanlara ait olmalıydı. Bu da Desert Stone'un çadırının da onların arasında olduğu anlamına geliyordu.

Knox ve Keelan hazırlıklara yardım etmeyi bitirmeden saatler önce yola çıkmışlardı ve biz de Ethan ve Isabelle'le birlikte güneş doğduktan biraz sonra yola çıkmıştık. Beşimiz Creed'in kamyonetiyle yola çıkmıştık ve girişe ulaşmak için dönmemiz gereken yol boyunca park etmek için bekleyen uzun araba kuyruğunu gördüğümde iyi ki de öyle yapmışız dedim. Şaşkınlığıma rağmen Creed sürmeye devam etti. Başka bir sapak görünene kadar ana yolda ilerlemeye devam etti. Oraya saptı ve ikinci bir kapılı girişe geldik. Elinde bir pano tutan bir adam kapıyı tutuyordu; bizi gördü ve Creed'in penceresine yaklaştı. Creed ona kim olduğunu söyledi. Adam elindeki panoda Creed'in adını aradı ve bizi içeri aldı.

Küçük bir toprak alana gittik ve Keelan'ın cipini hemen fark ettim.

"Çalışan otoparkı mı?" Ethan arka koltukta yanımda oturduğu yerden sordu.

Creed, Keelan'ın cipinin yanına park ederken Colt, "Evet," diye cevap verdi.

Isabelle kapımdan çıktı. Yeşil ve siyah saçları başının üstünde ayı kulağı görünümlü iki topuz halindeydi. Benim saçlarım iki örgü halindeydi. Saçlar dışında, o ve ben aynı şekilde giyinmiştik. O dün aldığım yarışçı Desert Stone tişörtünü giyyordu, ben de atletimi. Desert Stone ismini ne kadar çok kişi görürse, o kadar çok kişinin kaydolmaya meyilli olabileceğini düşündüm. Ayrıca siyah atletik şort giyyorduk. Çocuklar da şort giymişlerdi ve farklı renklerde Desert Stone tişörtleri giyyorlardı. Colt'un tişörtü koyu kırmızıydı. Creed'inki siyahtı. Ethan aslında Desert Stone tişörtü giymiyordu ama dördümüzün de giydiğini görünce hepimize sahte ve abartılı bir surat asmıştı. Colt koşarak evine gitmiş ve elindeki fazladan bir tişörtü kapmıştı; tişörtün rengi koyu griydi.

Çocukları takip ederken Isabelle kolunu benimkine doladı. Çadırlara doğru yürürken bu kadar çok insanın burada olması beni biraz şaşırttı. Bazıları başlangıç çizgisinde durmuş koşunun başlamasını bekliyordu, diğerleri ise farklı çadırları kontrol ediyordu. Benzer şekilde giyinmiş birçok insan grubu fark ettim. Yaklaşık yirmi kadından oluşan bir grubun hepsi pembe üstler giyyordu. Hepsi kırmızı ve siyah giymiş arkadaş gibi görünen bir grup vardı. Küçük bir grup yaşlı bayan neon sarısı giyyordu. Bunlar sadece ilk gördüğüm birkaç tanesiydi, ancak daha birçok renk koordinasyonlu grup vardı.

Isabelle ve ben çocukların arkasından yürümeye devam ederek *Bitiş* pankartına daha yakın olan Desert Stone çadırına doğru ilerledik. İnsanların etrafından dolaşmak zorunda kaldığımız her seferde, çocuklarla aramızdaki mesafe daha da açıldı - çocuklar bunu fark etmemişti, çünkü kendi aralarında konuşmaya ve gülmeye odaklanmış görünüyorlardı. Üniversite çağındaki erkeklerden oluşan büyük bir grup alana girdiğinde

Isabelle ve ben durup geçmelerini beklemek zorunda kaldık. Devam edebildiğimiz zaman, adamlar gözden kaybolmuştu.

"Arkalarında olmadığımızı fark etmediklerine inanamıyorum," diye homurdandı Isabelle.

"Konuştukları şeyle gerçekten meşgul görünüyorlardı."

Isabelle elimi tutup beni Desert Stone çadırının aksi yönüne doğru çekerken kamburlaştı.

"Ne yapıyoruz biz?" Ben sordum.

Omzunun üstünden, "Küçüklük ediyorsun," dedi. Homurdandım.

"Onlar daha çok erkek arkadaşlarıyla ilgilendikleri için, biz kızlar onlar olmadan eğlenmek zorundayız," diye açıkladı.

"Ve gelip bizi aramalarını sağlayın," diye ekledim.

"Aynen öyle! Zaten yarış başlamadan önce biraz vaktimiz var."

Onun bu yönünü sevdim.

Isabelle'i enerji içeceklerinin reklamını yapan ve ücretsiz numune dağıtan bir çadıra kadar takip ettim. Her birimiz birer numune aldık ve atletik giysilerin reklam ve satışının yapıldığı bir sonraki çadıra geçtik. Bu çadır daha büyüktü ve farklı tasarımları görmek için içine girebildiğimiz bir çadırdı. Isabelle ve ben içeri girdik ve göz atmaya başladık.

"Bu markayı biliyorum. Sosyal medyanın her yerinde gördüm," diye yorumladı Isabelle çadırın bir tarafına doğru dalarken.

Asılı bir mankenin üzerinde beyaz, yüksek belli bir tayt ve ona uygun bir spor sütyeni gördüğümde diğer yöne döndüm. Asıl dikkatimi çeken yüksek belli taytlar oldu. Karnımdaki yara izlerinden hâlâ rahatsızdım. Açması daha zor yaralardı ve muhtemelen erkeklerim dışında başkalarının onları görmesinden asla rahatsız olmayacaktım. Bel bandının ne kadar yüksek olduğunu görünce

mankenin üzerindeydi, spor sutyeniyle çalışmak isteseydim karnımdaki yaraları mükemmel bir şekilde kapatırlardı.

Şu anda sahip olduğum taytlar düşük belliydi. Her zaman bu stili satın alırdım çünkü diğer yaralarımı açarken rahat hissetmeye başlayacağım günü göreceğimi hiç düşünmemiştim. Her şeyi örtmek için her zaman bir gömlek ya da sweatshirt giymek isteyeceğimi varsaymışım ve bu sıcakta karnımın üzerinde fazladan bir katman olması fikri bana cazip gelmemişti.

"Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı?" diye sordu bir tezgâhtar bana yaklaşıırken.

"Uh...evet. Bunları almak istiyorum." Ona bedenimi söyledim. Bana bir çift tayt ve ona uygun bir spor sütyeni getirdi. Bana başka renkleri de olduğunu söyledi. Düşüncesizce davranarak siyah bir takım daha aldım. Tezgâhtar kartımı aldı ve beni ön tarafa çağırmak üzere ayrıldı.

Isabelle'i elinde deniz mavisi, gri ve mor batık bir tayt tutarken buldum.

"Bunların rengine bayıldım," dedim.

"Aynı." İçini çekti, onları tekrar katladı ve teşhir masasına geri koydu.

"Sorun nedir?" Ben sordum.

"Bir iş bulmam lazım," dedi suratı asık bir şekilde. "Yaz boyunca çalıştığım işten kazandığım para düşündüğümünden daha çabuk tükeniyor."

Dün öğle yemeğindeki konu da buydu. "Desert Stone eleman arıyor. Yarı zamanlı bir ön büro pozisyonu."

Keyfi yerine geldi. "Gerçekten mi?" Başımı salladım.

"Fazla umutlanmayacağım ama bu mükemmel olurdu. Orada çalışıyorsun, değil mi?"

Ön tarafa doğru ilerlerken "Evet," diye onayladım.

Satıcı kız aldıklarını poşetledi ve kartımı iade etti. Kartımı cüzdanımdaki telefon kılıfına koydum. Şortumun ince cebine koymadan önce herhangi bir cevapsız arama ya da bildirim olmadığını gördüm.

Çadırdan çıkarken Isabelle, "Görünüşe göre bizi henüz bulamamışlar," dedi.

Yürürken etrafıma bakındım. "Aramadılar ya da mesaj atmadılar bile."

"Burada telefon çekmiyor."

Adamları aramaya çalışmak yerine nereye gittiğime dikkat etmeliydim.

"Shi, dikkat et-" Birine doğru yürürken Isabelle'in dediğini duydum.

Kendimi yakalamadan önce biraz tökezledim. "Çok özür dilerim."

"Eğer beni isteseydin, Shiloh, sadece söyleyebilirdin. Kendini bana atmak zorunda değilsin," dedi tanıdık bir ses ve ardından birkaç erkeksi kahkaha geldi.

Kafamı kaldırdım ve midem bulandı. Gabe buradaydı. Voleybol oynarken beni itip kakan, okul havuzuna atan, arabamın mahvolmasına yardım eden Gabe. Cassy'nin aynı derecede kötü kuzeni olan Gabe.

O neden burada? Ona ve yanında duran, okulumuzun beyzbol takımındaki takım arkadaşları olduğunu anladığım iki arkadaşına bakarken düşündüm. Bu Desert Stone'un sponsor olduğu bir etkinlikti. Gabe, Colt ve Creed'den nefret ederdi. Tabii hepimizi kışkırtmak için gelmediyse.

Ona fırsat vermek istemediğim için Isabelle'i benimle birlikte yürümeye çağırdım. "Hadi," dedim ona.

"Nereye gidiyorsun?" Gabe'in kolu beni belimden yakaladı ve önünde durduğum yere geri çekti. "Seninle konuşmam bitmedi." Kolunu belimden belime doladı ve bir adım daha yaklaştı.

Göğsünü ittim. "Bırak beni."

Bana olan tutumu amansızdı. "Oh, hadi ama. Sadece konuşmak istiyorum."

"Hey!" diye bağırdı Isabelle, Gabe'in arkadaşlarından biri yaklaşmasını engellerken.

Gabe bana sırtarak diğer eliyle saç örgülerimden birinin ucundan tuttu ve başımı hafifçe eğmemi sağlayacak kadar çekti. "Senin neyin bu kadar özel olduğunu görmek istiyorum. Stone kardeşlerin ikisini de tatmin edebildiğine göre büyülü bir amcığın falan olmalı."

İki arkadaşı kıs kıs güldü.

Bir elimle göğsüne bastırırken, diğer elimle elini uzaklaştırmaya çalıştım. Ben yapamadan beni bileğimden yakaladı. Parmaklarının altındaki lekeli deriyi hissederek yara izime baktı. Gözlerinde şeytani bir parıltı belirdi ve şimdi ne ima edeceğini biliyordum. "Ya da belki de onları eğlendiren şey senin sapıklıklarındır." Yüzünü kulağıma yaklaştırdı ve fısıldadı, "Bağlanmayı bu kadar çok sevdiğine göre, o güzel küçük boynuna bir ilmik geçirmemiz hoşuna gidebilir."

Geri çekilmeye çalıştım ama o beni tutarken fazla ileri gidemedim.

"Suçlamaları düşürsen iyi olur," dedi alçak bir sesle. "Zamanınız azalıyor."

Bileğimi onun elinden kurtararak yüzüne bir tokat attım ve tüm gücümle onu üzerimden ittim. Bir adım geriye düştü ve şiddetli öfke gözlerini kararttı. Gabe'in arkadaşları sessizleşti ve sersemlemiş gibi göründüler. Çevresel görüşümde, Isabelle bundan faydalandı ve onu engelleyen adamın yanından geçti.

Gabe'in bana doğru uzandığını görmeden önce bunu içimde hissettim. Bir eliyle tankımın önünü kavradı ve diğer eliyle savurdu. Bana ters yumruk atacaktı. Kolumu yukarı kaldırarak darbeyi engelledim. Isabelle bir ölüm perisi gibi çığlık attı ve Gabe'in sırtına atladı. Kafasına ve yüzüne vurmaya ve yumruklamaya başladı.

Kendini savunmak için beni bıraktı ve Isabelle'i üzerinden fırlattı. Üst beden gücümün sıfır olduğunu unutarak onu yakalamak için uzandım. Vücudunun etkisiyle geriye doğru sendeledim ve sırtım bir göğse çarptı.

Ayaklarımın üzerinde durmayı başaramayınca arkamdaki kişiden aşağı doğru kaymaya başladım. Elleri beni kaburgalarımın yakaladı ve kaldırarak ayağa kalkmama yardım etti, ben de Isabelle'in ayağa kalkmasına yardım ettim.

"Az önce ellerini kız arkadaşımın üzerine mi koydun Harris?" Ethan hışımla yanımızdan geçip Gabe ve arkadaşlarıyla aramıza girerken hırladı. Sonra Creed ortaya çıktı ve Ethan'ın yanına gitti.

"İyi misin, bebeğim?" Colt'un sesi kulağıma doldu. Ona doğru biraz sarktım.

Gabe, Cassy'ninkiyle aynı tonda olan saçlarını parmaklarıyla geriye doğru taradı. Isabelle onun saçını başarıyla karıştırmış ve yanağını çizmeyi başarmıştı. Ben buna galibiyet diyordum. "Bana saldırıyordu," diye hırladı Gabe.

Isabelle sesinde bir titremeye, "Shiloh'ya vuracaktı," dedi.

Gabe'i sertçe itmeden önce bu bilginin Creed'in kafasına girmesi için bir saniye bile gerekmedi. Gabe geriye doğru tökezledi ve arkadaşları olaya karışmak istemiyormuş gibi uzaklaştılar. İşte o anda etrafımızda bir kalabalığın oluştuğunu fark ettim.

Creed, Gabe'le arasındaki mesafeyi kapattı ve Gabe'in gömleğinin önünü avuçladı.

"Hey!" Keelan ortaya çıktı ve aralarına girdi. Sağlam koluyla Creed'i geri itti, sonra da Gabe'le yüzleşmek için döndü. Öfkesine kapılan Gabe, Keelan'ı iterek yolundan çekmeye çalıştı. Keelan yana doğru eğildi ve Gabe'i kolundan yakalayarak o arkasında onun Geri. Gabe mücadele etti Keelan'ın tutuşuna karşı, Keelan'ın irkilmesine neden oldu. İşte o zaman askısını takmadığını fark ettim.

Düşünmeden hareket ettim ve Ethan ile Creed'in etrafından dolandım. Keelan'a ulaştığımda, Gabe'in ayaklarını altından çekmiş ve onu yüzüstü yere yatırmıştı.

Knox kalabalığı yararak ilerledi, güvenlik de hemen arkasındaydı. Gabe'i zapt eden Keelan'a şöyle bir baktı ve güvenliğe Gabe'e dışarı kadar eşlik etmesini söyledi.

Sonra herkese

ve koşunun başlamak üzere olduğunu haber verdi.

Keelan ayağa kalkar kalkmaz ona dokunmak istedim ama kendimi durdurdum. Ona dokunursam canını yakacağımdan korkarak ellerimi yumruk yaptım ve "İyi misin?" diye sordum.

Elleriyle yumruklarımı kapattı ve bana gülümsedi. "Ben iyiyim."

"Kendine daha fazla zarar verebilirdin," diye homurdandım.

Beni daha yakına çekti ve kollarını bana doladı. "Seni koşarken gördüm. Beni kurtarmaya mı geliyordun?"

Kaşlarını çatarak ona baktım. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Kıkırdadı. "Hiç de değil. Koruyucu bir kız arkadaşım olduğu için oldukça duygulandım."

"Biri ne olduğunu açıklayacak mı?" Knox yanıma geldiğinde şöyle dedi.

Colt ve Creed de yanıma gelerek etrafımda bir çember oluşturdular. Onlara olanları anlatırken dördü de beni dinledi. Bitirdiğimde dördü de kaşlarını çatmıştı.

Knox, Creed ve Colt'a baktı. "Onu bir daha kaybetmeyin." Colt ve Creed pişmanlık dolu bakışlarla bana baktılar.

Isabelle'in kitabından bir sayfa almaya karar vererek kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Evet, erkek arkadaşlarım tarafından unutulmak hiç hoş değil."

Creed'in gözleri kısıldı ve kollarını kavuşturarak beni taklit etti. "Seni unutmadık."

Gülümsememek için kendimi zor tuttum. "Arkanda olmadığımı fark etmen ne kadar sürdü?"

Creed cevap vermedi ve Colt o kadar suçlu görünüyordu ki, alay ettiğim için kendimi kötü hissetmeye başlamıştım.

Keelan, "Çadıra varana ve ben senin nerede olduğunu sorana kadar değil," dedi.

"Özür dilerim bebeğim," dedi Colt.

Creed kaşlarını çatarak beni inceledi. "Gerçekten üzgün müsün?" "Anlayamıyor musun?" diye sordum.

"Normalde yapabilirim," dedi.

Sonunda gülümsememe izin verdim. "Sanırım bu yalan söylemeyi geliştirdiğim anlamına geliyor."

Colt iç çekerken Keelan da homurdandı.

Gülümsememeye çalışarak Creed başını salladı ve beni kendine çekti. "Bu gurur duyulacak bir şey değil," dedi ve hayal bile edilemeyeni yaptı. Beni gıdıklamaya başladı.

Ciyakladım ve kaçmaya çalıştım ama faydası olmadı. Bir kolunu bana dolamış, diğeriyle de yanlarımı ve karnımı gıdıklıyordu. "Creeeeed...st-stop!" Kahkahalarım arasında itiraz etmeye çalıştım. "Durdurun onu," diye yalvardım diğerlerine.

Knox olduğu yerde sabit duruyordu ama bizi izlerken gülümsüyordu. Colt ve Keelan beni Creed'in işkencesinden kurtarmayı reddederek güldüler.

Ben üzerine işlemekle tehdit edince Creed durdu ve ben toparlanırken gevşek halimi tuttu. Başımın arkasından tutarak ona bakmamı sağladı ve beni tatlı bir şekilde öptü. "Arkamızda olmadığını fark etmediğim için özür dilerim," dedi kısık bir sesle.

"Her şey yolunda. Isabelle ve ben keşfe çıktık," dedim. Bu arada aldıklarımın içinde olduğu çantamın yanımda olmadığını fark ettim. Gabe'in üzerine yürürken düşürmüş olmalıydım. Creed'in kollarından kurtuldum ve etrafa bakmaya başladım.

"Bunu mu arıyorsun?" Isabelle çantamı tutarak sordu. O ve Ethan birkaç metre ötede durmuş bizi izliyorlardı.

Çantayı aldım. "Teşekkürler." Çocuklara geri dönmek için arkamı döndüğümde Keelan'ı tam arkamda buldum.

Keelan çantayı elimden alarak, "Koşu başlamak üzere," dedi. "Sen bitirene kadar bunu tutacağım."

Telefonumu ve cüzdanımı da ona teslim ettim. Zaten telefonum çekmiyordu. Bu yüzden ıslanıp çamurlanma riskini göze almak için bir neden yoktu.

Başımın üstünü öptü. "İşin bitince görüşürüz."

Bu kalbimi biraz acıttı. Bunu benimle yapması gereken kişi oydu.

Yüzümde bir şey görmüş olmalı ki, "Tek umursadığım eğlenmen" dedi.

Başımı salladım.

Yakınına eğildi. "İstersen daha sonra evde kendi dayanıklılık oyunumuzu yaratabiliriz. Çamur içermeyecek ama kesinlikle ıslak olacak."

Beni çarpan ateşin dışarıdaki sıcaklıkla hiçbir ilgisi yoktu. Keelan bana göz kırptı ve Knox'la birlikte uzaklaştı, beni orada öylece boş boş bakarken bıraktı çünkü tek görebildiğim kafamda dolaşan kirli görüntülerdi.

"Shiloh?"

Gözlerimi kırpıştırarak gerçekliğe geri döndüm. Creed ve Colt önümde duruyordu.

"Seni bu kadar kızartan ne?" Creed sordu.

Ağzımı açtım ve kapattım. Buna cevap vermek istemedim.

Colt başını hafifçe eğerek yüzümü inceledi.

"Koşu başlamak üzere," diye ağzımdan kaçırdım, konuyu saptırmak için her şeye sarıldım ve *Start* pankartına doğru ilerlemeye başladım. "Kazanırsam kazancım ne olacak?"

İşe yaramış gibi görünüyordu, çünkü çocuklar benimle birlikte yürüdüler ve düşünürken sessizdiler. Isabelle ve Ethan arkamızdan geldiler, bir yandan el ele tutuşurken bir yandan da kendi aralarında konuşuyorlardı. Az önce olanlardan sonra Ethan da kız arkadaşından bir daha ayrılmamaya kararlıydı.

"Kazanan bu akşamki yemeği seçer mi?" Creed bunu önerdi. Colt, "Knox ve Keelan bunu kabul etmeyebilir," dedi.

"Kazanan benimle duş alacak, ben de tüm çamurunu temizlemene yardım edeceğim," diye teklif ettim. Beni içinde bıraktığı kirli ruh hali için Keelan'ı suçlayacaktım.

İkisi de bana bakarken kaşları saç çizgilerine ulaşmaya çalışıyordu.

Creed ikizine, "Sanırım Shiloh'nun yeni bir yönünü ortaya çıkardık," dedi.

"Yeterince para topladığınızda seviye atladığınız bir video oyunundaki gibi mi?" Colt sordu.

Creed başıyla onayladı. "Paralar yerine orgazmlar ve puf, seksi ve cesur bir Shi seviyesi ortaya çıkıyor."

Sohbetin dışında kalmak istemediğimden, "Bir sonraki seviyeye ulaşmak için bana kaç orgazm yaşatman gerekecek acaba?" dedim.

Colt inledi ve beni yakalamaya çalıştı ama muzip bir gülümsemeyle elimden kurtuldum.

"Ya ikimiz de kazanırsak?" Creed sordu.

Omuz silktim. "Benim duşum üç kişi için yeterince büyük."

Colt iç çekti. "Şu işi çabucak bitirelim." İkisi de biraz daha hızlı yürümeye başladı.

Normal hızımda devam ettim. "Ya ben kazanırsam?" Yavaşladılar.

Creed omzunun üzerinden, "Kazanamayacaksın," dedi.

Daha büyük adımlar atarak hızla yetiştim. "Bu çok kaba. Kazanabilirim."

"Peki," dedi Colt. "Eğer kazanırsan, seni duşta yalayarak temizleyeceğim, ki kazandığımda ne olursa olsun bunu yapmayı planlıyorum."

"Kazanırsak demek istiyorsun," diye düzeltti Creed Colt.

"Eğer kazanırsam, bu bahisler kirli olduğu için, ben-"
Söylemeye başladım.

"Sen ve bir kim yapılmış onlar Kirli, Shi,"
Creed sırtarak işaret etti. "Yine de şikayet yok."

Colt da sırtarak, "Kesinlikle şikâyetim yok," diye onayladı.

"I istiyorum için dene bir şey yeni içinde
ve yatak odası," Bitirdim.

İkisi de tökezledi.

"Denemek istediğin şey nedir?" Colt sordu.

"Eğer ben kazanırsam, öğreneceksin," dedim.

Creed önce kaşlarını çattı ama düşündükçe yüzü gevsedi ve başı yana eğildi. "ıplak olacağın sürece, sanırım bunun bir önemi yok."

Kıkırdadım. "ıplak olacağım."

Colt Creed'e, "şimdi kazanmak isteyip istemediğimi bilmiyorum," dedi.

KOŞU BAŞLAMIŞTI. BAZI INSANLAR BAŞLANGIÇTA YARIŞTI afiş ve toprak yoldan aşağı. Diğerleri hâlâ çadırları ziyaret ediyordu. İlk engele doğru koştuğumuzu söyleyemem ama koşanların çok da gerisinde değildik.

İlk engelin adı Çukur'du. En azından yanındaki tabelada öyle yazıyordu. Tabelada kısa bir açıklama da vardı. Çukurlar dik, çamurlu tepelerden oluşuyordu ve aralarında gizli çukurlar içeren buz gibi bataklıklar vardı. Tırmanmamız gereken ilk bataklığa baktık, suyu bulanık soluk bir ten rengiydi.

Isabelle, "Gördüğüm kadarıyla kirlenmek için bir çalışma yok," diye yorum yaptı.

Ethan ona alaycı bir sırıtışla baktı. "Bunu atlamak ister misin?"

Ona ters ters baktı. "Hayır." Beni ikisini izlerken yakaladı. Yakınıma eğilerek bana fısıldadı, "Bizim de kirli bir iddiamız var." Yüzümde beliren şok ifadesine kıkırdadı. "Seni duyduk."

Belli oluyor. Şaşırmamam gerekirdi. Arkamızdan yürüyorlardı.

Çocuklar çamurlu suyun ilk çukuruna girmek için dik, kaygan yokuştan yavaşça aşağı inmekte tereddüt etmediler. İlk giren Ethan oldu. Neden suyun ilk başta sığ olacağını ve giderek derinleşeceğini düşündüğümü bilmiyordum ama Ethen suya girdiği an her şey bir anda oldu.

Düştü. Isabelle ve ben geri çekildik, adamların göğüslerine kadar batarken çıkardıkları tıslamaları dinledik.

Isabelle bana baktı ve elini uzattı. "Yara bandını yırtıp atalım ve bu işi bitirelim derim."

Gülümsedim ve elini tuttum.

Ne yapmak istediğimizi gören çocuklar yer açtılar ve Isabelle ile ben atladık. Önce ayaklarımızı çukura attık. Tamamen dibe battığımda buz gibi su tenimi ısırdı.

Yeniden yüzeye çıktığımda nefes nefese kaldım.

Isabelle de öyle. "Düşündüğümde daha soğukmuş."

Evet, öyleydi. "Dibe ulaşabilir misin?" Ayakkabılarımla ayaklarımı tekmelemeye çalışırken sordum. Colt'un kolu etrafımı sardı ve ayaklarım dibe değene kadar beni suyun içinde çekti.

Diğer tarafa ulaştığımızda, uzun, çamurlu bir tepeye tırmanmakla karşı karşıya kaldık. Çocuklar Isabelle ve benim önden gitmemde ısrar ettiler. Ayakkabılarımı ve parmaklarımı çamura batırdım, tırmanırken tutunmak için elimden geleni yaptım. Çoğu zaman parmaklarım çamurda tereyağı gibi kayıyordu. Eller beni kalçalarımın arkasından yakaladığında neredeyse suya geri düşüyordum. Creed beni biraz iterken, "Başardın, Shi," diye cesaretlendirdi.

Isabelle ve ben aynı anda tepenin zirvesine ulaştık ve bir sonraki çukura baktık. Bu bataklık daha uzundu. Adamların arka bahçelerindeki havuzdan daha büyüktü.

Çocuklar ilk çukurdan çıkarken Isabelle ve ben de suya doğru indik. Aşağı inerken ayakta durmaya zahmet etmedim. Çamur çok kaygandı ve düşeceğimi biliyordum. Bunun yerine aşağı doğru kaydım, popomu ve kalçalarımı kalın bir çamur tabakasıyla kapladım. Ayakkabılarım suya değdiğinde, yolun geri kalanını aşağıya indim. Derin bir dalış bekliyordum ama su sadece belime kadar geliyordu. Isabelle yanıma düştü ve ikimiz de çukurda ilerleyerek yolumuza devam ettik. Yolun yarısına geldiğimizde çocuklar bize yetişti.

Isabelle şakacı bir şekilde, "Zaten ağza alınmayacak yerlerimde çamur varmış gibi hissediyorum," diye mızızlandı.

Güldüm. "Aynen."

Tam bunu söylediğim sırada ayağım bir çukura battı ve neredeyse batıyordum. Colt ve Creed üzerime atlayıp beni yukarı kaldırdılar. İyiydim ama yine de benimle ilgilenmeleri çok dokunmuştu.

Çukurlardan çıktığımızda hepimiz çamura bulanmıştık. Tırmanmak zorunda kaldığım için kollarım biraz güçsüz hissediyordu. Bunların hiçbiri umurumda değildi, çünkü çok eğleniyordum.

Bir sonraki engele ulaşmadan önce dev bir çöl tepesinin üzerinden geçen uzun bir toprak yol vardı, bu da cildimizin ısınmasına ve biraz kurumasına yardımcı oldu.

İkinci engel için tırmanmamız gereken yüksek, ahşap duvara baktım. Önümüzdeki iki adam duvara doğru koşuyordu. İkisi de sıçrayıp duvarın tepesine tutunmuş ve etkileyici bir hızla kendilerini kolayca yukarı çekmişlerdi.

Creed de aynısını yaptı. Önümüzden koştu ve kolayca duvara tırmandı. Diğer taraftan aşağı atlamak yerine duvarın üstünde kaldı ve elini uzattı. "Koşmaya başla, Shi."

Dediğini yaptım ve duvara doğru koştum. Duvara tırmanmaya çalışırken ıslak ayakkabılarım duvardan aşağı kaydı. Yere düşmeden önce parmaklarım zar zor onunkilere değdi.

"Tekrar dene, Shi," dedi Isabelle.

Tekrar duvara doğru koşmadan önce birkaç adım geri attım. Sıçradığım anda başaramayacağımı anladım. Parmaklarım tekrar Creed'inkilere değdi ama tekrar yere düştüğümde ellerim beni kalçalarımın yakaladı. Colt'un altımdan, "Bunu yapabilirsin bebeğim," dediğini duydum. Creed'in elini tutana kadar beni yukarı kaldırdı. Creed beni yukarı çekerken, Colt'un elleri beni daha yükseğe kaldırmak için popoma atladı. Yeterince yükseğe çıktığımda bacağımı üstten attım ve yolun geri kalanında kendimi yukarı çektim.

Creed duvardan aşığı atladı ve ben Isabelle'e elimi uzattım. Isabelle duvara doğru koştı ve atladı. Elimi tutabilecek kadar yükseğe çıkmayı başardı. Sonra beni de kendisiyle birlikte çekerek aşığı inmeye başladı. Elini bırakmak istemediğim ama düşmekten korktuğum için bir çığılık attım. Creed benden önce duvarın diğér tarafında sallanan bileğimi yakaladı. Ethan ve Colt Isabelle'i yakalayıp yukarı ittiler.

Isabelle tepeye tırmandı ve bana özür dileyen bir bakış attı. "Bu kötü olabilirdi."

"Görünüşe göre üst beden gücümü abartmak gibi kötü bir alışkanlığım var," dedim diğér bacağıımı duvarın üzerinden atıp aşığı atlamaya hazırlanırken.

Creed ellerini bana doğru uzattı ve ben de kollarına atıldım. "Eğér Wonder Woman gibi davranıp Isabelle'i yakalamaya devam edeceksen Knox'la çalışmaya başlaman gerekecek," dedi beni ayağı kaldırırken ve sonra Isabelle'in inmesine yardım etmek için uzanırken.

"Biliyorum," diye homurdandım.

Bir sonraki engel dev bir buz banyosuydu.

"En azından biraz temizleneceğiz," dedi Isabelle. "Bir sonraki çamurlu engele kadar," dedim ve kıkırdadım. "Ama ben senin pozitifliğini seviyorum."

Isabelle gülümseyerek bana baktı. "Yara bandı mı?"

Başımı salladım ve suya atladık. Bu kez çocuklar önce bizim girmemizi izlediler ve ısırın soğuk su bizi belimize kadar yuttuğunda oflayıp pufladığımızda güldüler.

İlk üç engelden sonraki her engeli aynı şekilde aştık. Acele etmedik. Acele e t m e d i k ve her zorluğun tadını çıkardık.

Engeller arasında da yarıştık. Koşunun sonuna yaklaşıyorduk ve ben oldukça büyük bir çöl tepesine tırmanırken diğérleri geride kalıyordu. Koşu benim en iyi olduğum alandı. Bu yüzden son ve en büyük tepeyi koşarken hiç sorun yaşamadım ve bu konuda kendimi beğenmiş hissettim.

Gölerek, tepeye ulaşırken Isabelle'e ve çocuklara baktım. Karma o anda kendini beğenmiş olduğum için benden intikam almaya karar verdi. Ayağım bir kayaya takıldı ve vücudum öne doğru savruldu. Biriyle çarpıştığımnda herkesin bana seslendiğini duydum ve ikimiz de yere düştük. Tepenin üstü düz değildi ve biz -yere yatırdığım kişi ve ben- diğer taraftan aşağı yuvarlandık. Sırtım düz zemine değmeden önce dokuz ya da on metre yuvarlanmış olmalıydım ve diğer kişi, hemen fark ettiğim bir adam, üzerine düştü. Ağırılığının etkisiyle homurdandım.

"Kahretsin," diye küfretti kulağıma, sonra ellerinin üzerine kalkıp bana baktı.

Kızıl saçlarına, iri gözlerine baktım ve onu tanıdığımı fark ettim. Derek'e çarpmış, onu devirmiş ve şimdi de altında yatıyordum.

"İyi misin?" diye sordu.

Cevap veremedim çünkü tok bir ses "Neden kız arkadaşımızın üstünden inmiyorsun, böylece öğrenebiliriz?" dedi. Bu Creed'in sesiydi.

Derek hızla üzerimden kalktı ve birkaç metre ötede yere oturdu, hâlâ yönünü bulmaya çalışıyormuş gibi görünüyordu.

Colt hemen Derek'in üstümdeki yerini aldı. Kollarımın altından tutarak beni yerden kaldırdı. Kollarımı ve bacaklarımı ona doladım. "Dayan bebeğim." Beni dikkatle tepenin geri kalanından aşağı taşırken elleri popoma ve belime gitti. Creed, Isabelle ve Ethan onun arkasından aşağı inerken endişeli bakışları benden dik araziye doğru gidip geliyordu.

Aşağıya indiğimizde Colt beni patikanın kenarına taşıdı ve büyük bir kayanın üzerine oturttu. Creed kardeşinin yanına geldi ve hemen beni incelemeye başladılar.

"Ben iyiyim," dedim. "Bugün ikinci kez birine çarptım çünkü nereye gittiğime dikkat etmiyordum. Bu kadar dikkatsiz olduğuma inanamıyorum."

Isabelle kaşlarını çatarak, "Kanaman var," dedi.

"Öyle miyim?" Yere bakarak söyledim. Sağ dizimin oldukça kötü bir şekilde ezildiği kesindi. O anda ağrı sensörlerim devreye girmiş gibiydi. Önce dizim, sonra sağ omzum, ardından da sol dirseğim acımaya başladı. Her bir yeri kontrol ettim ve hepsinin çizik içinde olduğunu ve kanadığını gördüm.

"Kırılmış hissettiğin bir şey var mı?" Colt sözlerine sıkıca örülmüş bir öfkeyle sordu.

"Ben iyiyim," diye tekrarladım.

"Bir ilk yardım çadırı var. Belki de onu oraya götürmelisin."

Herkes döndü ve Derek'in arkalarında durduğunu gördü.

"Neden orada dikiliyordun?" Creed ona sordu. "Bu onun suçu değil," dedim. "Dikkatimi vermiyordum.

nereye gidiyordum, *tekrar*." Yine de Gabe'in beni tehdit etmek için bir bahanesi olsun diye bilerek üzerime yürüdüğüne dair şüphelerim vardı.

"Arkadaşımın bana yetişmesini bekliyordum," diye açıkladı Derek, gerekmediği halde. "Son engelde bir kızla konuşmaya başladı."

"Gerçekten üzgünüm, Derek. Yaralandın mı?" diye sordum.

Boynunun arkasını ovuşturdu. "Ben iyiyim. Düşüşün yükünü sen çektin."

En azından bu vardı. Yaralansaydı kendimi gerçekten suçlu hissederdim.

Creed, "Yarış sona erdi, Shi," dedi.

"Sadece bir engel daha var. Bitirmek istiyorum." Kayayı ittim ve yürümeye başladım. Hareket ettikçe tüm kesiklerim acıyordu. Dizim zayıflamıştı, bu da topallamama neden oluyordu.

"Shi..." Isabelle tartışmaya hazırlanıyordu.

Son engele doğru yürümeyi bırakmadım. "Ben iyiyim. Ben hallederim."

"Shiloh." Colt'un sesi sertti ama Hulk gibi değildi. Yine de beni durdurdu.

Dönüp ona baktım. "Ben *iyiyim*."

Ethan Isabelle'in elini tuttu. "Onlara biraz zaman verelim," diye fısıldadı ve patikada ilerlemeye devam ettiler.

Creed bizi, daha doğrusu beni izleyen Derek'e baktı. "Neden gidip arkadaşını bulmuyorsun, Derek?" Creed'in bir nedenden ötürü ona sinirlendiği belliydi, bu da beni sinirlendirdi çünkü o bu şekilde davranılmasını gerektirecek hiçbir şey yapmamıştı.

Derek sanki bir trans halinden kurtulmuş gibi gözlerini kırıştırdı. "Evet. Üzgünüm," diye mırıldandı ve tepeye doğru geri döndü.

O gittikten sonra Creed bana baktı. "Neler oluyor?"

"Birkaç sıyrığım olması kırıldığım anlamına gelmez. Koşuyu bitirebilirim," diye cevap verdim.

"Senin kırıldığını düşünmüyoruz," dedi

Creed. "Bundan daha kötü yaralanmıştım," diye karşı çıktım.

Colt kendini sakinleştirmek istercesine nefes verdi. "Güçlü olduğunuzu biliyoruz bebeğim. Bunu bize kanıtlamaya gerek yok."

"Belki de bunu kendime kanıtlamaya çalışıyorumdur." Bunu söylemek istememiştim. Sanki kelimeler sadece bir düşünce ya da gizli bir güvensizlik olmayı reddediyordu. Beni içten içe parçalamaya devam etmemeleri için kaçmaları, duyulmaları gerekiyordu.

Her zaman kendimi zayıf hissediyordum. Neredeyse pes edecektim. Kederimin beni tüketmesine izin veriyordum çünkü bu daha kolaydı. Elbette, artık terapideydim ve kararlı kalmak için elimden geleni yapıyordum, ancak her zaman pes etme eğilimi vardı. İyileşme mücadelesi, bir adım ileri beş adım geri şeklinde sürekli bir dans gibiydi. İlerleme yavaştı, çoğu zaman cesaret kırıcıydı ve hem zihinsel hem de duygusal olarak yıpratıcıydı. Fiziksel anlamda güçlenmek benim için daha kolaydı. Yorulduğumda kendimi zorlayabiliyordum.

Bir mil daha, bir saat daha koşabilir ya da düşene kadar durmayabilirdim. Fiziksel güç ilerlemeden başka bir şey değildi ve bu bir bakıma güven vericiydi. Bu gerilemeye rağmen bu koşuyu bitirebileceğimi biliyordum. Devam edebilecek kadar güçlü olduğumu biliyordum ve hayatımın başarısız olduğumu hissettiğim tek alanında kendimi başarısız hissetmeme neden olmuyordu.

Colt yumuşak bir sesle, "Konuş bizimle, bebeğim," diye yalvardı.

Sorunlarımın farkına vararak kendime derin nefes aldurdım ve yavaşça nefes verdim. "Kendime çok sert davranıyorum ve bir an yaşıyordum." İyileşmek bir yarış değildi. Öyle olmasını gerçekten isterdim, çünkü gerekirse kazanmak için dünyayı geride bırakırdım. Dirseğimdeki kesiğe bir göz attım. "Bir sonraki engel yine bir su engeli. Bir sürü kesikle tamamen iğrenç suya batmak iyi bir fikir değil, bu yüzden en iyisi bunu atlamak."

İkisi de birbirlerine baktılar. Muhtemelen ruh halimin bu kadar çabuk değişmesine şaşırmışlardı.

Colt elimi tuttu. "Seni taşımama ihtiyacın var mı?"

Başımı salladım ve bitiş çizgisine doğru ilerlemeye devam ettik.

Son engelin yanında bizi bekleyen Ethan ve Isabelle'e yetiştik. Creed onlara bu engeli atlayacağımızı söylediğinde Isabelle'in omuzları çöktü. "Benim de. Yorgunum."

"Bahsin ne olacak?" Fısıldadım.

Sadece gülümsedi ve çocuklara baktı. "Eğer engelleri aşmak istiyorsanız onunla yürüyebilirim."

Colt ve Creed aynı anda, "Biz iyiyiz," dediler. "Ben de çok iyiyim," dedi Ethan.

Hepsine baktım ve ağlama isteğime direnmek zorunda kaldım. İnsanlarım vardı. Tabii ki erkeklere sahip olduğumu biliyordum ama bu anda sahip olduğum şeyi bana gerçekten gösteren bir şey vardı. Isabelle benim için Gabe'e karşı çıkmıştı. Son derece rekabetçi olan Ethan, Isabelle ile girdiği bahsi kaybetmişti. Elinizden gidene kadar neye sahip olduğunuzu fark edemezsiniz diye bir söz vardı. Bu acı verici bir şekilde doğruydı. Ama

Kimse, her şeyinizi kaybettikten sonra bir şeyleri ya da bu durumda sizi önemseyen insanları yeniden kazanmanın ne kadar harika olduğundan bahsetmedi.

Bitiş çizgisini geçtikten sonra her birimize birer hediye çantası verildi. İçinde bir tişört, bir su şişesi, bir kafa bandı, bir kalem ve çıkartmalar vardı. Her bir ürün çamur koşusuna sponsor olan farklı işletmelerin ürünleriydi.

Colt taşımak için çantamı aldı. "Hadi seni temizleyelim."

Isabelle ve Ethan'ı tüm çadırlara bakarken yakaladım. Keşfetmek istedikleri çok açıktı.

"Neden siz gidip etrafa bakmıyorsunuz, sonra görüşürüz?" Ben önerdim.

"Emin misiniz?" Isabelle sarsılmış bir ifadeyle sordu.

Elimi kayıtsızca salladım. "Evet. Sadece birkaç yara bandına ihtiyacım var ve hepimizin gitmesine gerek yok."

Isabelle razı oldu ve biz de kendi yolumuza gittik. Colt ve Creed ilk yardım çadırına giden yolu gösterdiler. Hâlâ topallıyordum ve dizimdeki kesikler her adımda zonkluyor ve acıyordu.

Creed hediye çantasını Colt'a uzattı ve bana doğru uzandı.

"Yürüyeblirim," diye ısrar ettim.

"Hayır." Ne kadar küçük bir kelimeydi ama çok şey anlatıyordu. Yürümeme izin vermeyecekti. Bana sırtını verdi ve biraz çömeldi. "Atla, Shi."

Erkek arkadaşlarım benimle ilgilenmek istiyor. Onlara bu kusur üzerinde çalışacağıma dair söz vermiştim ve sözümü tuttum.

Creed'in sırtına tırmandım. Beni taşıırken başımı omzuna yasladım. Colt'un bana bakmaya devam ettiğini fark ettim, şaşkınlığı kaşlarının saç çizgisine ulaşmaya çalışmasından belliydi.

"Deniyorum." Açıklamama gerek yoktu.

Colt yanımızda yürürken belimi okşadı. "Seninle gurur duyuyorum."

İlk yardım çadırına ulaşmak için Desert Stone çadırını geçmemiz gerekecekti. Önünde Desert Stone Fitness yazan lacivert renkli büyük çadırı geçmeye başladığımızda Knox, Keelan ve birkaç kişisel antrenörün içeride uzun bir masanın arkasında oturduğunu ve umarım üyelik için kaydolan makul sayıda insana yardım ettiğini gördüm.

Keelan bizi fark etti. Beni taşıyan Creed'e baktı ve masadan kalkmadan önce yardım ettiği çamura bulanmış iki kıza bir şeyler söyledi.

Creed'in omzuna dokunup ona ve Colt'a Keelan'ın geldiğini söyledim. İkisi de durdu ve Desert Stone çadırına baktı. Keelan'ın Knox'un oturduğu yere doğru yürüdüğünü ve kulağına bir şeyler söylemek için eğildiğini izledik. Knox önündeki insan kuyruğuna baktı, gözleri beni aradı ve bana geldiklerinde omzunun üzerinden Keelan'a bir şeyler söyledi ve dikkatini yardım ettiği adama geri verdi. Keelan çadırdan dışarı çıktı.

Keelan bize yaklaşırken Creed beni yere bıraktı. Keelan'ın gözleri kanayan dizime kaydı. "Ne oldu?" diye sordu ve dirseğimdeki kesiğe bakmak için kolumu hafifçe tuttu.

"Düştü," dedi Colt.

Creed, "Ayağı takıldı, Derek'le çarpıştı ve ikisi de koşunun bitiminden önceki son tepeden aşağı yuvarlandılar," diye açıkladı.

Keelan'ın eli daha sonra çeneme gitti ve onu yana çevirdi. Kulağıma mı bakıyordu? Uzandım ve kulağımın kabuğuna hafifçe dokundum. Islaktı ve dokunduğumda acıdı. Elimi aşağı indirdim ve parmaklarımın kanlı olduğunu gördüm. Kan o kadar tazeydi ki bir damlası işaret parmağımdan avucuma doğru yuvarlandı. Panik içimde yükselmeye başladı. Keelan'ın ulaşamayacağı bir yere çekildim ve kanlı parmaklarımı avucuma kuvvetlice sürttüm.

Şortlar. Etrafımdaki insanların sesine odaklandım. Vücuduma sinen çamur kokusuna. Eve döndüğümde uzun, sıcak bir duş alma düşüncesini keskin pençelerim varmış gibi kavradım.

"Shiloh," diye söze başladı Keelan.

Zihinsel olarak kendimle savaşıırken "Ben iyiyim," dedim.

Colt bileğimi yakaladı ve o zaman parmağımı şortuma sürtmeyi bırakmadığımı fark ettim.

"Kan gitti," diye beni temin etti ve elimi yüzüme götürdü. Haklıydı. Çamur dışında parmaklarım temizdi.

Biraz rahatlayabildim. "Duş almak için sabırsızlanıyorum," dedim, çünkü hâlâ bu düşünceye tutunuyordum.

Creed, "Bunu tek başına halletmen gerekecek," dedi.

Colt kardeşine baktı. "Evet, yarışı kaybetmemiz çok kötü oldu." Sesi hiç de hayal kırıklığına uğramış gibi çıkmıyordu.

Kaşlarımı çatarak birinden diğerine baktım. "Ne?"

Creed omuz silkti. "Bitiş çizgisini ilk sen geçtin. Bahsi sen kazandın."

"Evet, ikinci sırada berabere kaldık, yoksa sonuncu mu olacaktık?" Colt Creed'e sordu.

Ellerimi kalçalarımın koydum. "Kazanmama izin verdin, değil mi?"

İkisi de suçlamam karşısında şok olmuş gibi davranarak berbat bir iş çıkardılar ama inkar etmediler.

"Üçünüz ne üzerine bahse girdiniz?" Keelan sordu.

Cevap vermek üzereydim ki birden bir el ağzımı kapattı. "Cinsel iyilikler," diye cevapladı Creed.

Teknik olarak, gerçek buydu. Ama Creed neden cevap vermemi engelleme ihtiyacı hissetti?

Keelan içini çekip "İyi, söyleme" dediğinde nedenini anladım.

Colt Öksürdü. Bu oldu bariz o oldu kapsayan yukarı bir kahkaha.

Kirli bahislerle oynanan bir oyunu kabul edeceğime inanmak gerçekten bu kadar zor muydu? Ya da onları önerenin ben olduğuma?

Masum gibi göründüğümü biliyordum, öyleydim ya da bazı açılardan öyleydim ama sonsuza kadar öyle kalmayacaktım.

Keelan, "Sadece Shi'yi sakinleştirmeyi başardığın için buna izin veriyorum," dedi.

Şimdi o bahsettiğine göre.

"Bu bir bölüm müydü?" Creed sordu ve elini ağzımdan çekti. O ve Colt nöbet geçirdiğime tanık olmamışlardı. Sadece Knox ve Keelan tanık olmuştu.

Keelan beni inceledi. "Emin değilim."

"Daha gerçekleşmeden durdurabildim," dedim. "Ama kaygı hala devam ediyor ve toparlanması biraz zaman alıyor. Yine de cinsel iyilikler hakkında konuşmak süreci hızlandırıyor gibi görünüyor."

Creed sırttı.

"Dr. Bolton var olmuştur gerçekten yardım etmek," Keelan dedi, sesi memnun geliyordu.

Sonuçları görebilmeleri güven vericiydi. Küçük de olsa şimdiye kadar attığım adımları onayladılar.

Creed bana tekrar sırtını verdi. "Pekâlâ Shi, seni sargıya alalım ve sonra eve gidelim."

I tırmandı üzerinde onun geri Tekrar. Bu zaman tereddüt etmeden.

BİR SES BENİ SARSARAK UYANDIRDI VE KENDİMİ

karanlıkla çevriliydi. Doğrulduğum ve etrafı yokladım. Kanepede mi uyuyakalmıştım? Çamur koşusundan eve döndükten sonra çocuklarla film izlediğimiz anı aklıma geldi. Nerede olduğumu bildiğim için rahatlamış bir halde esnedim ve yorgun gözlerimi ovuşturdum.

Colt ve Creed'in odalarına giden koridordaki ışık yandı ve oturma odasını, özellikle de kanepenin arkasındaki alanı biraz aydınlattı. Kanepenin diğer ucuna baktım ve boş olduğunu gördüm.

Erkek arkadaşlarımdan herhangi birinin beni odalarından birine götürmek yerine kanepede uyumaya bırakması tuhaftı ve beni burada tek başıma uyumaya bırakmaları daha da tuhaftı.

Belki de burada benimle kalan kişi tuvalete gitmişti ve beni uyandıran da bu oldu?

Koridordan gelen ışık engellenince düşüncelerim yarıda kesildi. Colt'u ya da Creed'i banyodan dönerken görmeyi umarak o yöne baktım.

Gördüğüm kişi ikisi de değildi.

Gördüğüm kişi beni ayağa fırlattı, geri çekildim, masanın etrafından dolandım, ta ki

TELEVIZYON.

Aydınlık koridorda, oturma odasına girmeye bir adım kala duran bir adam vardı. Karanlıktı ama onu tanıyordum. İçgüdülerim bana sadece bildiğimi haykırıyordu. Damarlarıma pompalanan korku felç ediciydi. Kulaklarım kalbimin çarpıntılarıyla doldu ve ciğerlerim yanmaya başladı, vermeye korktuğum havayı almak için çaresizce çırpınıyordum.

Başını yavaşça bana doğru çevirdi. Işık yüzünün yarısını aydınlattı ve boğazımın arkasında bir inilti duydum. O anda nefes almaktan başka çarem yoktu. Ya nefes alacaktım ya da bayılıp onun merhametine kalacaktım. Göğsüm, ne kadar derin nefes alırsam alayım vücudumun ihtiyaçlarını tam olarak karşılamayan yüksek ve düzensiz nefeslerle yükselip alçaldı.

Titreyerek, büyük bir bıçağı yüzüne doğru kaldırmasını izledim. Bıçağın kör tarafını bir parmak gibi dudaklarına bastırdı. "Şşt."

Bıçaktan yansıyan ışık, bıçağın karanlık bir maddeyle kaplı olduğunu gösteriyordu.

Kimin kanı bu? *Bu düşünce içimde yeni bir dehşet duygusu uyandırdı ve boğuk bir ses çıkardım.*

İleriye baktı ve oturma odasına doğru yürüdü. Kıpırdayamadan, oturma odasından Keelan ve Knox'un tarafına doğru acele etmeden yürürken gözlerim onu takip etti.

İçimdeki korku değişti. Geçip gitmedi ama başka bir şey onu ele geçirdiği için geri itildi.

"Hayır," diye zorladım. Hareket etmeye çalıştım ama bacaklarımı çalıştıramadım.

"Hayır!" Tekrar hareket etmeye çalıştım, bu sefer tüm vücudumu öne doğru attım ve ellerim ve dizlerim üzerinde yere düştüm.

Bay X, Keelan ve Knox'un odalarına giden koridora ulaşmak üzereydi. Halı kaplı zemine vurdum. "Ben buradayım! Götürün beni!"

Koridora ulaştığında beni görmezden geliyor gibiydi ve ben onu artık göremeyinceye kadar devam etti.

O zaman çığlık attım. Büyük bir çaresizlik ve korkuyla çığlık attım. "Keelan! Knox!"

Elleri beni yakaladı. "Shiloh!"

Gözlerim Keelan'ın beni sarsarak uyandırmasıyla açıldı.

Onu görmek vücudumun rahatlamasına neden oldu. Yine de bu his kısa sürdü. Diğerlerine bakmak için etrafıma bakındım. Colt ve Creed yakınlarda duruyorlardı, yüzlerinde endişe vardı. Üzerime daha fazla rahatlama çöktü.

"Knox," diye nefes aldım.

Knox nerede?

Kanepeden kalkarken Keelan'ı ittim ve çılgınca aramaya başladım. Çocuklar ayağa kalkmama engel oluyorlardı, ben de kanepenin tepesine tırmanmaya çalıştım. Yorgun ve ağrılı bedenim bana çelme taktı ve kanepenin arkasından yere düştüm.

Çocuklar bana seslenip iyi olup olmadığımı sordular. Ayağa fırladım. "Knox!" Onun için çığlık atarken sesim dehşetle titriyordu. Koridordan odasına doğru koştum. "Knox!" Kapısını iterek açıp odasına dalarken tekrar çığlık attım. Yatağı boştu. Sonra banyosunu aradım. Boştu.

Çocuklar koridordan beni çağırdılar, sesleri giderek yaklaşıyordu. Onlara cevap verecek vaktim yoktu. Knox'un iyi olduğundan emin olmam gerekiyordu. Koridora geri koştum ve Colt'a çarptım. Ona o kadar sert çarptım ki homurdandı ve ben geriye doğru sıçradım. Beni yakalamaya çalıştı ama başaramadı. Knox'un yatak odasının kapı çerçevesine o kadar sert çarptım ki daha sonra omzumda kötü bir çürük oluşacağını biliyordum.

Colt beni yakaladı. "Kahretsin! İyi misin?"

İlerlemeden önce tek yapabildiğim acıyla irkilmek oldu. Uzaklaşmak için Colt'un ellerini silktim. Fazla uzaklaşamadım. Keelan ve Creed koridorda önümü kestiler.

"Shiloh" sesini duyduğumda onları itip yolumdan çekmeye hazırlanıyordum. Derin, güzel ses beni duraklattı.

Keelan ve Creed'in yanından geçip koridorun diğer ucunda duran Knox'u gördüm. Gözlerimden yaşlar süzüldü. Yere yığılmamak için bir elimi duvara koymak zorunda kaldım. Diğer elim göğsüme gitti ve çarpan kalbimin acısını dindirmeye çalıştı. Vücudumu titreten bir hıçkırık içimden çıkarken yere baktım. "O buradaydı," diye bağırdım, sesim kırık çıkıyordu. "Seni öldürecekti ve ben bunu durduramadım."

Arkamda duran Colt omuzlarımdan tuttu. Görüşüm bulanık olduğu için içlerinden birinin tam önümde durmak için hareket ettiğini hissettim. Dev eller beni kalçalarımdan kavrayıp kaldırdığı anda Colt'un elleri omuzlarımdan düştü. Beni bir yere taşıırken Knox'un omzunda ağladım.

Knox beni tezgah gibi düz bir yüzeye yatırdı. Yüzüm omzundan göğsüne doğru kaydı. Ben ağlamaya devam ederken o başımın arkasını okşadı. "Biriniz gidip ızgaradaki yemeği getirebilir mi?" Knox sordu.

"Ben giderim," dedi Keelan.

Knox, "Dışarıda adımlarınıza dikkat edin," diye uyardı. "Benim için çılgılık attığını duyduğumda biramı düşürdüm."

Creed, "Ben gidip temizleyeyim," dedi.

Arka kapının açılıp kapandığını duydum. Sesin yakınlığından mutfakta olduğumuzu anladım.

"Kabus mu?" Knox söyledi. "Evet," diye yanıtladı Colt.

Knox iç çekti. "Sanırım Dr. Bolton'un verdiği haplar artık işe yaramıyor."

Colt, "Onları aldığında işe yarıyorlar," diye açıkladı.

Tabii ki gün ortasında bir tane almamıştım. Onlar kesinlikle yatma vakti içindi. Colt, Creed ve ben öğleden sonra film izlemek için oturup Knox ve Keelan'ın eve gelmesini beklerken kanepede uyuyakalmayı planlamamıştım. Yine de şaşırmamıştım. Eve döndüğümüzde o kadar yorgun ve bitkin düşmüştüm ki, temizlenmek için duşa girmek zorunda kalmıştım.

Knox, "Dizindeki kesiği yeniden açmış," dedi.

Bakmak için göğsünden geri çekildim. Üzerimdeki bandaj iplik iplik sarkıyordu ve bacağımdan aşağıya doğru inen bir kan çizgisi vardı. Kanepenin arkasından düştüğümde olmuş olmalıydı.

Colt, "Ben ona bir bandaj daha getireyim," dedi ve gitti.

Başımı kaldırıp Knox'a baktım ve onu çoktan bana bakarken buldum. Hissettiğim çaresizlik... Buna dayanamıyordum. "Bir silahın var," dedim. "Nasıl kullanılacağını biliyor musun?"

Gözleri kısıldı. "Öyle olmasaydı sahiplenmezdim."

"Peki ya onlar?" Keelan ve Creed'in içeri dönmelerini dileyerek arka kapıya baktım. Gittikleri süre uzadıkça bu durum beni daha da endişelendiriyordu. "Nasıl olduğunu biliyorlar mı?"

"Bana bak."

Ben bakmadım. Onun yerine Colt'u bulmak için evin ikizlerin tarafına giden koridora doğru baktım. Orada duran Bay X'in görüntüsü aklıma geldi ve irkilmeme neden oldu.

"Shiloh." Knox'un eli enseme gitti ve beni ona bakmaya zorladı. "Güvendesin." Ses tonu güven verici ve acımasızdı. "Güvendeyiz. X nerede olduğunu bilmiyor."

"İçimde kötü bir his var."

"Sadece bir kabustu."

"Bu yaşadığım ikinci olaydı." Nedenini bilmiyordum ama sanki bir uyarı gibiydi.

"Ne demek istiyorsun?" Arka kapının açıldığını duyduğumda Knox sordu. Knox dikkatini bana vermeden önce omzumun üzerinden bir bakış attı.

"Normalde rüyamda ailemi ya da o geceyi görürüm," diye açıkladım. "Dördünüzü ikinci kez rüyamda görüyorum."

Knox'un eli enseme yoğurmaya başladı. "Bu konu hakkında konuşabiliyor musun?"

"Gördüğüm son kabusta, yanımda uyurlarken boğazlarını kesmişti. Kanları her yerdeydi. Yatağın her yerinde, ellerimde. Onları uyandıramadım. Tıpkı Shayla'ya yaptığı gibi onları da öldürdü." Her yerim titriyordu, sesim bile.

"Colt ve Creed?" Knox söyledi.

Ona zayıf bir baş selamı verdim. "Bu rüya..." Devam ettim. "Devam ediyormuş gibi hissettim. Gecenin bir yarısıydı. Evin ikizler tarafından yürüyordu. Çoktan öldüklerini ve nasıl öldüklerini biliyordum. Zaten rüyamda görmüştüm. Bana doğru baktı ve yanıma gelmeye teşebbüs bile etmedi. Sanki onu durdurmak için hiçbir şey yapamayacağımı, orada korku içinde donup kalacağımı biliyor gibiydi. O gece ben de öyle yaptım. Shayla kaçmamı söylemesine rağmen orada öylece durdum. Onun boğazını kesmesini izledim. Annemi de falarca bıçakladığında saklandım." Gözlerim yine yaşlarla bulanıklaştı. "Seninkine doğru yürümeye başladığında ve Keelan'ın Odalar, I yapamadım sadece stand Orada. I korkuyordum ama seni kaybetmekten daha çok korkuyordum." Yüzümü kapattım, ağlıyor ve üstesinden gelmekle Kendinden nefret etmek. Ben Bay X'le savaşırken öleceğimi biliyordum. Bunu iliklerime kadar biliyordum. Nasıl olmuştu da ben ailem için aynı şeyi yapmamıştım? "Onlar için savaşmalıydım. Ben bir korkaktım." Knox ellerimi yüzümden çekti. "Geriye dönüp baktığında keşke farklı bir şey yapsaydım demek kolay. Artık büyüdün ve kendini nasıl savunacağını biliyorsun. Deneyim ve bilgiyle anılarını gözden geçiriyorsun ki "On altı yaşındayken sahip değildin."

Bu, duyduğum suçluluk duygusunu bir nebze hafifletmiş olabilir ama midemde hissettiğim o duyguyu yok etmedi.

Knox'un gözlerini tuttum ve gömleğinin önünü yumrukladım. "Ne yapıyorum ben Knox?"

"Shi-"

"Seni öldürecek," diye kestim sözünü panik beni ele geçirirken. "Eğer beni bulursa, hepinizi öldürür. Seni ve kardeşlerini. Aileni, Knox. Sen haklıydın. Ben bir tehdidim. Benim yüzümden, dördünüzün yaşadığı onca şeyden sonra bir arada tutmak için savaştığınız her şey yok olacak. Bunu size yapamam. Bunun olmasına izin veremem."

Yüzümün kenarlarını tuttu. "Derin bir nefes al."

Alamadım.

Saat işliyordu.

Zamanım tükeniyordu.

Bileklerini tuttum ve sıktım. "Bunu yapamam. Burada kalamam. Beni bulacak." Yüzümü çekmeye çalıştım ama nafile.

"Shiloh-"

"Seni korumak zorundayım," diye tekrar sözünü kestim. Tüm vücudum titriyordu ve hemen o anda kaçmazsam Bay X beni onlarla görecekmış gibi hissediyordum.

"Shiloh!" Knox bağırdı.

İrkilerek tüm bedenim ona karşı sarsıldı.

"Derin bir nefes al," diye tekrar emretti.

Şaşırmış bir halde dediğini yaptım.

"Tekrar. Bu sefer burnunuzdan girip ağzınızdan çıkın."

Yaptım. Kaçma ihtiyacı ve zamanın tükenmekte olduğu hissi kaybolmaya başlayana kadar bana tekrar tekrar bu şekilde nefes aldırды. Sakinleştiğimde ne olduğunu anladım. "Özür dilerim," diye fısıldadım.

Başparmakları ıslak yanaklarımı okşadı. "Beni çok dikkatli dinle," dedi. "X'in seni bulma ihtimalini çok ciddiye alıyoruz. Dördümüz bu konu hakkında uzun uzun konuştuk. Ve bu konuşmalardan bazıları hiç de kolay değildi. Sen bize tanık koruma programında olduğunu söyledikten hemen sonra, dördümüz sanırım bugüne kadarki en büyük kavgamızı ettik.

hiç olmadı. Hepimiz riskleri daha iyi anlayana kadar kardeşlerimin işleri seninle birlikte duraklatmasını istedim."

"Bütün suçu üzerine alma Knox. Bunu öneren bendim," dedi Keelan arkamdan.

Knox omzumun üzerinden bakabilmek için yüzümü serbest bıraktı. Colt, Creed ve Keelan mutfağın yemek odasına geçtiği yerde duruyorlardı. Hepsi de suratsız görünüyordu.

Creed kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzü asıktı. "Onlara siktirip gitmelerini söyledim."

Colt, Creed'den bana bakarak, "İkimiz de öyle," dedi. "Bu bizim için hiçbir şeyi değiştirmede. Bilmek. Elbette bir şok olmuştu. Ama sonunda senin kayıp parçana kavuştuğumuzu hissettiğimi hatırlıyorum. Diğer tüm parçalarını anlamlı kılan parçanı."

Creed, "Sonunda hepinizi ele geçirmiştik ve sizden vazgeçmeyecektik," dedi.

Keelan, "Bu yüzden o gün bütün gün tartıştık," dedi. "Ta ki bir uzlaşmaya varana kadar. Sen hayatımızda olmaya devam edecektin ama X riskini ciddiye alacak, onun hakkında öğrenebildiğimiz kadar çok şey öğrenecek ve endişelerimiz hakkında konuşacaktık."

Knox dikkatimi tekrar ona çekerek, "Birçok tartışmayı gerektiren bu endişelerden biri de X seni bulursa ne yapacağımızdı," dedi. "Bulursa bununla nasıl başa çıkacağımıza dair kesin bir yol yok ama birkaç oyun planı yaptık ve bulması halinde hazırlıklı olmak için elimizden geleni yapıyoruz."

"Nasıl hazırlandın?" Ben sordum.

"Kaç ya da savaş, Shi," dedi Creed, bana verdiği sözü hatırlatarak.

Hepsine baktım. "Benimle koşar mısınız?"

Creed sonunda bana bakarak, "Ciddi olmasaydım böyle bir söz vermezdim," dedi. Kızgındı ve haklıydı da.

Tezgâhtan inmek için hamle yaptım ve Knox kenara çekildi. Creed'in önünde durmak için yürüdüm. "Eğer Bay X ortaya çıkarsa, çıkış planlarım var. Hepsini size anlatacağım. Kaçmak için iki güvenli evim var. En yakını Colorado'da. Diğerleri Alaska'da. İkisi de gözlerden uzak. Size tam olarak nerede olduklarını söyleyeceğim. Üzerlerinde farklı isimler yazan birden fazla pasaportum ve kimliğim var. Onları size göstereceğim." Hepsine bunu söyledim ama Creed'e bakmayı hiç bırakmadım. Sözümüzü bozmaya çalışmıştım. İki kez. Basit bir *özür dilerim, bir daha yapmayacağım* demek yeterli değildi. "Kaçmaktan başka çaremiz kalmazsa ve ayrılırsak, beni nasıl bulacağını bileceksin."

Creed uzun bir süre bana baktı ve ben ayaklarına kapanmak zorunda kalabileceğimi düşünmeye başlamıştım. Tek kelime etmeden kollarını açtı ve birini belime dolayarak beni kendine çekti. Diğer kolunu omuzlarımdan geçirdi ve bana sarıldı.

"Özür dilerim," diye boynuna fısıldadım. O da bana daha sıkı sarılmakla karşılık verdi.

Gecenin ilerleyen saatlerinde Food Network'ü izlemeye koyulduk. İzlediğimiz programlardan birkaçı, rastgele ve garip malzemeleri alıp bunlardan lezzetli bir yemek yapmanız gereken yemek yarışması programlarıydı. Çocuklar kendilerini gerçekten kaptırdıklarında beni güldürdüler.

Saat geç olduğunda, kanepeden ilk kalkan Knox oldu ve yatmaya gittiğini duyurdu. Bir sarılma, bir öpücük ya da anonsun ötesinde ekstra bir şey bekleyerek canlandım. Colt, Creed ve Keelan yatmaya gittiklerinde beni her zaman bir şekilde öperlerdi, ağzımdan ya da alnımdan. Knox bana bir bakış bile atmadı.

Hayal kırıklığına uğramış hissederek koltuğa yaslandım.

Colt, "Eğer geceyi onunla geçirmek istiyorsan, içeri girip bunu ona söylemen gerekecek," dedi. Ona baktım ve beni izlediğini gördüm.

Beni dolabımın zemininden kaldırdığı geceden beri Knox'un odasında uyumamıştım. Ertesi sabah, ona ilk el işimi vermiştim ve o da bana bunun bir hata olduğunu söyleyerek bunu mahvetmişti.

"Bu konuda rahat olacağını sanmıyorum," dedim ve televizyona odaklanmaya çalıştım. Üçünün de bana baktığını hissedebiliyordum, bu yüzden zordu.

Creed koltuktan kalkarken, "Knox tam bir aptal," diye mırıldandı. Çenemi tuttu, ona bakmamı sağladı ve beni öptü. "Ben yatmaya gidiyorum."

Colt da koltuktan kalktı ve beni başımdan öptü. "İyi geceler, bebeğim."

"İyi geceler," dedim ikisine de.

Yatağa girdiklerinde Keelan parmaklarını benimkilere geçirdi. "Bir şey mi oldu?"

Harika bir soru. Dün dükkânda olanlardan ve Knox'un öpüşmemizi aniden bitirmesinden beri benden kaçıyormuş gibi hissediyordum.

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap verdim.

Keelan hafifçe omzunu benimkine çarptı. "Emin olmanın tek yolu onunla konuşmaktır."

O haklıydı. Yapmam gerektiğini biliyordum. Sanırım şimdi tam zamanıydı.

Keelan'a hızlı bir öpücük verdim ve Knox'un odasına doğru ilerledim. Kapalı kapısına vurdum.

"Öyle mi?" dedi diğer taraftan.

İçeri girdim. Zaten yataktaydı ama elinde telefonuyla yastıklara yaslanmış oturuyordu. Kapıyı kapattım ve ona yaslandım.

Onu görünce bile içime şüphe düşmeye başladı.

Ya hissettiklerimin hepsi kafamın içindeyse? Yine güvensiz mi davranıyordum? Ya da muhtaç? Onun görmesini istemedim.

Bu şekilde. Zaten aleyhime işleyen yeterince şey vardı.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Ben... bana iyi geceler öpücüğü verir misin?" Bunu ağzımdan kaçırdıktan sonra yanaklarıma hızla sıcaklık yayıldı.

Telefonunu komodinin üzerine bıraktı. "Buraya gel."

Yatağın yanında durduğumda, onu öpmek için eğilmem gerekeceğini, bunun hızlı ve garip olacağını tahmin ediyordum.

Knox beni kalçalarımın yakaladı ve kucağına çekti. Şaşkınlıktan gözlerimin döndüğünden emindim, özellikle de eğilip beni öperken enseme avuçladığında. Bu anı yaşamasına izin verdim. Onu geri öpmek ve öpücüğü derinleştirmek istesem de, hızını onun belirlemesine izin verdim.

Knox geri çekildi, gözleri yüzümde dans ediyordu. Bakışlarında ona dokunmak istememe neden olan bir sıcaklık vardı ama ellerimi kucağımda tuttum. Parmaklarıyla saçlarımı taradı ve omzumun arkasına doğru itti. Öne doğru eğilip ağzını köprücük kemiğime bastırduğunda ellerimi yumruk yaptım. Sonra pijamamın askısını çekip çıkardı ve omzumun tamamını öpmeye başladı.

Her öpüşünde, kendimi tutma kararlılığım biraz daha çözülüyordu. Ağzı, göğsümün tepesine, kalbimin üzerine ulaşana kadar güneye doğru ilerledi. Üstüm göğsümü zar zor örtüyordu. Meme ucumu açığa çıkarmasına derin bir nefes kalmıştı.

"Knox," diye fısıldadım. Ona yalvarmak için mi? Hayal kırıklığımı dışa vurmak için mi? Emin değildim.

Eli sırtımdan yukarı kaydı ve ağzı benimkinin üzerinde gezindi. "Titriyorsun."

"Bunu bana sen yapıyorsun," dedim dudaklarına karşı. "Biliyorum," dedi ve beni öptü.

Dudakları benimkilerin üzerinde öyle yutucu ve muhtaç bir şekilde hareket etti ki sonunda kararlılığım kırıldı. Ellerim onun üzerinde kaydı

Omuzlarını tuttum ve ona daha da yaklaştım. Öpücüğüne eşit bir muhtaçlık ve yutulma isteğiyle karşılık verdim.

Ağzını benimkinden ayırmadan beni yatağa itti. Elleri üzerimde dolaşmaya başladı. Şortumun altına ulaşana kadar çıplak kalçamdan yukarı, yanlarımdan aşağı, gömleğimin üzerinden, kalçalarımın üzerinden. Bir eli vücudumda yukarı doğru kayarken gömleğimin altına takıldı. Çıplak karnımı hissedince sertleşti. Kendini kapattığını hissettim ve öpüşmemizi kesti. "Durmalıyız," dedi kopuk bir sesle, ayağa kalkarken.

Elini gömleğimin altından çıkardı. O zaman yaralarım dokunduğunu fark ettim.

Doğruldu ve uzaklaştım. "Yara izlerim yüzünden mi?" Şaşırmış görünüyordu.

"Hayır."

Bunların hepsi kafamda değildi. "İşleri ağırdan almak mı istiyorsun?"

"Hayır. Öyle değil."

"Yanlış bir şey mi yaptım?" Güvensizliğimin ortaya çıkmasına izin vererek sordum ama başka ne seçeneğim vardı ki? Bu, bana karşı ikinci kez kendini kapatması ve benden uzaklaşmasıydı. Bir şeyler dönüyor olmalıydı.

"Hayır," diye cevap verdi hemen. "Sadece uzun bir gün oldu." Bu neden yalan gibi gelmişti?

"Pekâlâ." Yataktan kalktım. Kapıya doğru giderken hayal kırıklığı göğsümün derinliklerine gömüldü. "İyi geceler," dedim ona dönüp bakarak.

Kalmamı iste.

Kaşlarını çatarak yatağa bakarken parmaklarını kabaca saçlarında gezdiriyordu. "İyi geceler."

Koridorda Keelan'a rastladım. Gülümseyerek, "Hey-" dedi, benden arkamdaki Knox'un kapısına bakarken gülümsemesi yavaşça düştü. "Ne oldu?"

Başımı salladım. "O yorgun."

Keelan Knox'un kapısına ters ters baktı. "Creed haklı," diye mırıldanarak kolunu omuzlarıma doladı ve beni odasına götürdü. "Hadi yatağa gidelim."

KALAN SINIRLERİMİ DE DIŞARI ATMAK İÇİN YAVAŞÇA NEFES VERDİM. evden çıkmadan önce alarmımı kurdum. Çamur koşusunda aldığım yeni beyaz taytımı ve sporcu sütyenimi giymiştim. Spor sütyeninin bittiği yer ile taytımın üst kısmının başladığı yer arasında sadece üç inçlik bir deri boşluğu vardı. Karnımdaki yaralar kapalıydı.

Desert Stone'da Derek'in izin günüydü ve Creed resepsiyona bakıyordu. Kapıdan girer girmez beni fark etti. Creed gözleri spor sütyenime kayana kadar gülümsedi. Aniden ayağa kalktı, göğsüme ve açıkta bıraktığım ten parçasına baktıkça kaşları daha da derinleşiyordu. "Seni seviyorum," diye neredeyse hırladı.

Başımı hafifçe yana eğdim. "Ben de mi seni seviyorum?"

Burun deliklerini açarak iç çekti. "Seni sevdiğim için, buradaki her erkeğin kışını tekmelemem için çok çaba sarf etmem gerekecek."

"Nedenmiş o?"

Bana bir bakış attı. Cehaletime inanmadığını söyleyen bir bakış.

Kıyafetime bakarken sırtıtmamak için kendimi zor tuttum. "Beğenmedin mi?"

"Oh, hoşuma gitti. İçeri girdiğinden beri onu senden çıkarmanın beş farklı yolunu düşündüm."

Sırıtişım gevşedi ve masanın etrafında ilerlemeye başladım. "Bunu bir iltifat olarak kabul edeceğim."

Telefon çaldı ve cevap vermeden önce, kavga etmekle ilgili bir şeyler mırıldandı.

Spor çantamın kayışını omzumdan kaymadan önce yukarı kaldırarak Keelan ve Knox'un ofislerine doğru ilerledim. Önce nasıl olduğunu görmek ve kendini zorlamadığından emin olmak için Keelan'ı kontrol ettim. Ofisi karanlık ve boştu.

"Onu eve gönderdim. Onu on dakika ile kaçırdın."

Döndüm ve Knox'un koridorun tam karşısındaki ofisinde masasında çalıştığını gördüm.

"O iyi mi?" Kapısının önünde dururken sordum.

"Başı ağrıyordu." Ben tepki veremedenden ekledi: "Burada olmak için kendini zorluyordu ve onunla konuştum. Önümüzdeki birkaç gün izin alacak ve vücuduna iyileşmesi için zaman tanıyacak."

Spor çantamın askısını sıktım. Keelan'ın başına gelenleri değiştiremezdim ama telafî etmesine yardımcı olabilirdim. Hayatı onun için biraz daha kolaylaştırmak başlangıç için iyi bir yoldu. Bunu nasıl yapacağımı bilmemin bir yolu da yemek pişirmektir. Moralim bozuk olduğunda rahatlatıcı yiyecekler her zaman kendimi daha iyi hissetmemi sağlardı. Knox isteyken ve geri kalanımız okuldayken tekrar ısıtılması kolay yemekler bile yapabiliyordum.

Görünüşe göre yine markete gidiyordum. Umursadığımdan değil. Market alışverişini severdim. Yine de Jacob'ın etrafta dolaşıyor olması fikri beni tedirgin ediyordu.

Bu tedirginlik beni ele geçirmeye çalıştığı anda, onunla savaştım. Bunu kendime tekrar yapamazdım. Evimden çıkamayacak kadar korkup s i n e m e z d i m . Hayatımı yaşamak zorundaydım. Artık bir başkası yüzünden hayatımın elimden kayıp gitmesini istemiyordum. Bileğimde takip cihazım vardı. Arabamın koltuğunun altında bir silahım vardı. Kendimi savunabiliyordum. Hayatımın hiçbir yönünü ya da anını Jacob'a bırakmayacaktım. Eğer verirsem, o kazanırdı ve ben kötü insanların kazanmasından

bıkmıştım.

"Bir şeye mi ihtiyacın vardı?" Knox bilgisayarının başında çalışırken sordu.

Dün geceden sonra, bir şeylerden rahatsız olduğunu ve bu konuda bana karşı dürüst davranmadığını tüm kalbimle hissettim. Bu yüzden hayır demek ve koşuya çıkmak istedim. Yine de yapmayacaktım. Sabırlı olmalı ve her ne oluyorsa kendi kendine çözülmesini ya da eninde sonunda benimle konuşmasını ummalıydım. Ofisine girdim ve kapıyı kapattım.

Kapının kapanma sesini duyunca yazmaya ara verdi ve gözleriyle beni takip etti. Bunu yaparken onu, Creed'in bana yaptığına benzer bir kaş çatmayla kıyafetimi incelerken yakaladım.

Masasının arkasına geçerken spor çantamı önündeki sandalyelerden birine bıraktım. Sandalyesini biraz geriye itti ve bana doğru döndü.

Masasının kenarına yaslandım ve dizimi hafifçe onunkine çarptım. "Keelan'ı kontrol etmek ve sana bir şey sormak istedim."

Sessizce oturdu, devam etmemi bekledi.

"Birkaç kez üst bedenimi güçlendirmek için çalışmam gerektiğinden bahsedildi," dedim. "Bu konuda senden yardım istemem gerektiği de söylendi. Bana senin yardım etmeni de tercih ederdim ama çok meşgul olduğunu da biliyorum. Bu yüzden eğer yapamıyorsanız, belki eğitmenlerinizden birini önerebilirsiniz ve-"

"Sana yardım edeceğim."

Yüzümü bir gülümseme kapladı.

"Yapacak mısın?" Bakışları yüzümün her yerinde gezindi.

"Ne?" diye sordum. Yüzüme dokunma dürtüsüne direnerek sordum.

Üzerinde bir şey var mıydı?

"Hiçbir şey yok."

"Knox, ne oldu?" Biraz sertçe söyledim.

"Bir konuda yardım istedin ve çok mutlu görünüyordun," diye cevap verdi.

"Daha önce de yardım istemiştin."

Alay etti. "Eğer herhangi birimizden yardım istediysen, bu çaresizlikten olmuştur."

"İşleri kendi başıma yapmayı severim," diye homurdandım.

"Biliyoruz. Yeni salıncağın nasıl gidiyor?" diye sordu.

Bu çok sertti, ama doğru noktaya değindi. "Benim için neden zor olduğunu biliyorsun."

"Biliyorum."

"Üzerinde çalışıyorum."

"Biliyorum," diye tekrarladı, kalçalarımın tutup beni bacaklarının arasına çekti.

Şaşırmış ya da garip davranmamaya çalıştım. Ellerimi ensesine koydum ve parmaklarımın uçları küt saçlarının uçları tarafından dürtüldü.

Bu yakınlaşmayı o başlattığı için risk almaya karar verdim. Parmaklarımı sarı saçlarında gezdirdim. Tırnaklarımı kafa derisinin üzerinde gezdirirken gözlerini kapattı ve kafasına masaj yapmaya başladım. "Salıncağımı kurmama yardım eder misin?" diye sordum.

Gözleri birden açıldı ve benimkilerle kilitlendi. "Bunu yapabilirim."

Dokunuşuma doğru eğilirken, elleri kalçalarımı biraz sıktı ve beni daha da yakına çekti.

"Madem bu kadar verici bir ruh halindesin, senden bir şey daha isteyebilir miyim?" diye sordum.

Başını karnıma yasladı. "Benden her şeyi isteyebilirsin."

Bu sözler göğsümde bir sıcaklık yarattı. Bu hissin tadını çıkarmak için neredeyse kafasına masaj yapmayı bırakacaktım. Neredeyse. Yaptığım şeyden gerçekten zevk alıyor gibi görünüyordu ve ben bunu çok daha tatmin edici buldum. "Aslında bu bir istek değil, daha çok bir uyarı. Arkadaşım Isabelle yarı zamanlı bir iş arıyor ve ben de ona ön büro pozisyonundan bahsettim."

Tek aldığım karşılık bir homurtu oldu, ki bu mükemmeldi. Ondan hiçbir beklentim yoktu. Desert Stone erkeklere aitti ve onların kararlarını etkilemek bana düşmezdi. Ama Isabelle

Arkadaşım ve ben en azından başvuracağını söylemek istedik. Knox bu bilgiyle ne isterse yapabilirdi.

Kavrayışı kalçalarımın yukarı doğru hareket etti. Açıkta kalan tenimin üzerinde kayan sıcak ellerini hissettiğimde nefesim kesildi. Başparmağı taytımın üstünden spor sütyenimin altına kadar kaburgalarımın üzerinde gezindi.

Dayanılmaz bir sıcaklık içimi yaktı. "Knox." Saçlarını hafifçe çekiştirerek başını geriye doğru ittim. Kapüşonlu gözlerle bana baktı. Onu öpmek istedim.

Onun yerine saçını serbest bıraktım.

Ellerimi yanlarıma bırakmak üzereyken bileğimi yakaladı ve beni aşağı çekti.

Ağzı benimkine değdiği anda, öpücüğü kontrol etmeye çalışarak ona meydan okudum. Varlığımın her zerresi bu adamı istiyordu ve ben de onu böyle öptüm. Dudaklarım ve dilimle onu ne kadar çok istediğimi gösterdim.

Bana izin verdi. Geri çekilmedi ya da kendini kapatmadı.

Ben de kendimi bıraktım ve sadece onunla birlikte hissettim. Kucağına oturdum. Ağzım onunkinden ayrılıp boynunda gezinirken parmaklarım saçlarına geri döndü. Onu tatma ihtiyacıyla dilimi teninde gezdirdim.

Ağzım kulağının birkaç santim aşağısındaki noktanın üzerinde gezinirken titrediğini hissettim. Orada durdum ve dişlerimi o hassas bölgenin üzerinde gezdirdim. O noktayı daha sert ısırduğımda nefesi kesildi, sonra acıyı yalayarak uzaklaştırdım.

Gırtlaktan bir hırıltı çıkardı ve benim istediğimi yapmama izin verme sabrı buharlaştı. At kuyruğumu tutarak ağzımı boynundan çekmeye zorladı ve ağzı benimkini kaptı. Beni bu şekilde de öptü. Sanki beni sahipleniyordu ve beni damgalamak için kullandığı şey diliydi.

Kollarıyla beni kucakladı ve ayağa kalktı. Beni masanın üzerine yatırmadan önce bacaklarımı ona dolayacak zamanım olmadı. Beni nazikçe arkama yaslanmaya itti ve öpüşmemize ara vermeden peşinden gitti. Bir şeyleri devirdik, kâğıtları kırıştırdık. Umurunda değil gibiydi. Onun yerine, biz aşağı inerken masasının üzerindeki kilerin çoğunu masanın üzerinden itti. O

Üzerime eğildi, bacaklarımın arasında durdu. Bacaklarımı onun etrafında kenetledim ve onu göbeğime sıkıca bastırdım.

Elleri sıkmadan önce spor sütyenimin üzerinde gezindi. Onun dokunuşuna bir adak gibi eğildim. Bir eliyle spor sütyenimi boynuma doğru itti ve göğüslerimi almak için ağzımdan ayrıldı. Soğuk klima meme uçlarıma saldırarak onları zirveye çıkardı. Ama dokunulmak için can atmalarına neden olan onun bakışlarıydı.

Yüzünü göğüslerimin arasına sokmadan önce sıcak elleriyle göğüslerimi birbirine bastırdı. Çenesinin hassas tümseklerime sürtünmesi beni ürpertti. Sıcak ağzıyla emmeden önce burnunu meme uçlarımdan birine doğru götürdü. Dili ve dişleri sırayla bana işkence ederken beni altında kıvrandırdı. Bacaklarım kalçalarının etrafında sıkılaştı ve pantolonunun içindeki sert şaftına çarptım. İkimiz de inledik ve o kalçalarını sallayarak kendini bana doğru sürttü. Pantolonunun pürüzlülüğünün arkasında, tozluğumun ince malzemesine karşı hissettiği şey, bir yangının alevlerini körüklemek gibiydi. Beni daha da ateşlendirdi.

"Knox," diye inledim, boşalmaya çok yakındım. Sustu.

Oh, hayır.

Sanki sesim onun üzerinde bir kova buzlu suyla aynı etkiyi yaratmıştı. Ağzını göğsümden çekti ve ellerini üst kollarımın yanındaki masanın üzerinde düzleştirdi. Uzun bir süre bana baktı, gözleri açıkta kalan göğüslerimi, kızarmış tenimi ve nefes alış verişlerimi inceledi. "Shiloh-" diye söze başladı.

Hayır. Hayır. Hayır. Hayır.

Dehşet beni vurdu. "Knox, lütfen," diye yalvardım.

Elleri yumruk olurken masasının üzerindeki kâğıtlar kırıştı. "Durmaliyiz."

"Neden?" I yapmadı sor için basınç
Onu. I sordu anlamak için.

O cevap veremeden Knox'un ofis telefonu çalmaya başladı. *Ön Büro yazan bir* düğmenin yanındaki kırmızı ışık zil sesiyle senkronize b i r şekilde yanıp söndü.

Knox bıkkın bir şekilde iç geçirdi ve düğmeye bastı. "Öyle mi?" Sesi sertti ama benim şu anda hissettiğimden çok daha az kızgınlık içeriyordu.

"Bir şeyi mi böldüm?" Creed'in sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum.

"Evet," diye cevap verdim, aynı anda Knox da "Ne istiyorsun?" diye sordu.

Creed güldü. "Üzgünüm, Shi. Knox bunu daha sonra telafi etmek zorunda kalacak."

Hayır, bunu yapmayacak. Bu acı düşünce içimde çınladı ve reddedilme hissini kalbimin duvarlarına vurdu.

Knox dik durdu ve tüm dikkatini Creed'e verdi. Çok ama çok sinirli bir iç geçirdim.

"Bir sonraki görüşmen burada." Ben vücudumu sakinleştirmeye çalışırken Creed Knox'la konuşmaya devam etti.

"Hangisi o?" Knox sordu.

Creed yine güldü. "Tüm kan beynini terk edip doğruca di-"

"Creed!" Knox havladı, bu da Creed'i biraz daha güldürdü.

"Neye gülüyorsun?" Colt'un telefonun içinden uzaktan sorduğunu duydum.

Creed, Colt'a "Hiçbir şey," diye cevap verdi. Kahkahası gitmiş ama neşesi hâlâ sesinde olan Creed sonunda Knox'a cevap verdi. "Katrina Mills. Müdür yardımcılığı için mülakata giriyor."

Knox'un gözleri tanıdık bir ifadeyle parladı. "Pekâlâ. Birkaç dakika içinde dışarıda olacağım," dedi Knox ve telefonu kapattı.

Knox doğrulmama yardım etti ve göğüslerimi spor sütyenimin içine geri koyarken dikkatle beni izledi. "Bir asistan tutuyorsun

Müdür mü?" Bana verdiği kırbaç darbesini görmezden gelerek sordum.

Başını salladı. "Dördümüzün birlikte bir gün izinli olması çok zor ve izinli olduğumuzda da o gün bizi idare eden personelden sürekli telefon ya da mesaj alıyorum. Tatile çıktığımızda daha da kötü oluyor."

Knox'un telefonuyla çok ilgilendiğini fark ettim. "Bay X'in ortaya çıkma ihtimaline karşı bir tane de sen tutuyorsun, değil mi?"

"Bir süredir birini işe almak istiyorduk, ancak X olasılığı bizi bunu daha sonra değil de daha erken yapmaya teşvik etti."

Çekiştirdiği at kuyruğunu yeniden sıktım ve masasından zıpladım. Yaptığımız ya da bitiremediğimiz şey yüzünden tüm vücudum hâlâ uğulduyordu. Cinsel hüsrânımın acısını koşarken çıkarmam gerekecekti. Ya da gerçekten soğuk bir duş almalıydım.

Knox, spor çantamı karıştırıp kulaklıklarımı ve su şişemi bulmamı izlerken ellerini ceplerine soktu.

Sanki az önce yaptıklarımız hiç olmamış gibi, "Güç antrenmanına başlamak için bir program hazırlayacağım," dedi.

Başımı salladım ve kapıya yöneldim.

Koştuğum bir saat boyunca kendimi çok zorladım. Ter boynumdan ve sırtımdan aşağı kayarak spor sütyenimi ıslattı. Pistin etrafında son bir yürüyüş yaparak serinlemeye çalıştım. Ben yürürken birkaç koşucu yanımdan geçti.

Su şişemi merdivenlerin yanındaki bölmelere bıraktığım yere vardığımda artık nefes nefese kalmamıştım ve terimin üzerine üfleyen klima tüylerimin diken diken olmasına neden oldu.

Suyumu yudumlamaya başladığımda, pistte yanımdan geçen bir erkek koşucunun bana iki kez baktığını fark ettim. Ben bakmadım.

Ta ki yanımızdan geçen iki kadın da aynısını yapana kadar.

Kaşlarımı çatarak aşağı baktım ve hızla kolumla göğüslerimi kapattım. "Şaka yapıyor olmalısın," diye tersledim. Sırılsıklam olmuş spor sütyenim transparan görünüyordu. Durumu daha da kötüleştiren şey ise klimanın göğüs uçlarımı sertleştirmesiydi.

Korkarak taytına baktım. Ön tarafı iyiydi. Popoma bakmaya çalışarak bir daire çizdim. Anlayamadım. Sütyenim kadar ıslanmamışlardı ama bu beni rahatlatmadı. Kendimi mahcup hissederek, spor salonunda koştururken su şişemi popomun üzerinde tuttum.

Colt ve Creed resepsiyonda takılıyorlardı. Creed oturuyor ve sırtı bana dönük olarak ayakta duran Colt'la konuşurken masa sandalyesini bir o yana bir bu yana döndürüyordu.

Creed beni gördü ve belli ki gösterdiğim sıkıntı karşısında kaşlarını çatı. "Ne oldu?" diye sordu ben yaklaşırken.

Burada açıklama yapacak durumda değildim, ona göstermek için kolumu göğsümden çıkardım. Colt o anda arkasını döndü ve elindeki su şişesinden bir şeyler içmeye başladı. Gözleri göğsüme düşmeden önce bir milisaniyeliğine benimkilerle buluştu. İçinde bulunduğum durumu görünce ağzından su fışkırdı. İkisi de göğsüme bakakaldı -Colt bunu yaparken çenesini siliyordu.

Sinirli bir homurtu çıkararak hızla göğsümü kapattım ve Knox'un ofisine doğru koştum. Koridorda hızla ilerlerken, Colt da peşimden geliyordu, Creed'in birisinin onun yerine ön büroyu koruması için bağırdığını duydum. Knox'un ofisine hışımla girdim, görüşmesi bittiği için rahatlamıştım. Kolumu hâlâ göğüslerimin üzerinde tutuyor ve şişemle popomu kapatarak spor çantama doğru koşuyordum.

Sandalyede bıraktığım yerde bulamayınca hayal kırıklığım tavan yaptı. Etrafımda dönüp aradım ama hiçbir yerde göremedim. Knox'a baktım. "Çantam nerede?"

Bana tuhaf tuhaf bakıyordu. "Neyin var?"

Creed o anda içeri girdi ve bana sempatik bir bakış atan Colt'un yanına gitti.

Kolumu tekrar göğsümden indirdim. Örtünmenin bir anlamı yoktu. Odadaki herkes göğüslerimle yakından ve samimi bir şekilde ilgilenmişti.

Knox'un kaşları kalktı ve sandalyesinde geriye yaslandı. "Beyaz atletik giysilerin bunu yaptığını ilk kez görmüyorum."

"Başka beyaz spor kıyafetlerim de var ve onlar transparan değil." Bu da giydiğimi yapanların kötü malzeme kullandıkları anlamına geliyordu. Sızlanma sınırında gezinen bir başka sinirli ses çıkardım. "Az önce pistte bir sürü insana gösterdim ve kim bilir kaç popomu gördü, eğer orası da transparansa."

Creed, "Arkanı dön de görelim," dedi.

Dediğini yaptım ve şişemi yolumdan çektim. "Öyle görünmüyorlar," dedi Colt.

Creed, "Eğilin ve ayak parmaklarınıza dokunun," diye emretti. "Kumaş gerilmiş halde olabilirler."

Yine söyleneni yaptım ve ayak parmaklarıma dokundum. Oda birkaç nefes sessizliğe büründü. "Çok güzel bir manzara," dedi Creed.

Ellerimi popomun üzerine koyarak doğruldum ve onlarla yüzleşmek için döndüm.

"Ne zamandan beri tanga giyiyorsun?" Creed sordu.

Yanaklarım alev alev yanıyordu. "Taytlarım yeterince koyu olmadığında ya da külot çizgilerini gizleyemeyecek kadar ince olduğunda giyiyorum."

"Mmm," diye mırıldandı Creed. "Onları daha sonra benim için modelleme şansınız var mı?"

Daha fazla kızaramayacağımı düşündüğümde, yanıldığımı kanıtlamaya bayıldılar.

Colt gülümsemek için kendini zor tutarken, "Creed," diye yarım ağızla azarladı.

Bu Creed'in alaycılığını engellemedi. "Ya da şimdi elbiselerini çıkarıp bana gösterebilirsin. Zaten pek bir şey örtmüyorlar."

"Creed." Bu kez Knox'tu ve gönülsüz olmaktan çok uzaktı.

"Peki onları nasıl modelleyeceğim?" Knox'a isyan ederek ağzımdan kaçırdım. Sabırlı olmam gerektiğini biliyordum ama ona birazcık kızgın olmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum. Onu rahatsız eden bir şey yapmışım ya da benimle ilgili bir şey onu rahatsız etmişti. Her iki durumda da sorun bendim ve benimle bu konuda konuşmayı reddediyordu. "Bir podyumdaymışım gibi kasıla kasıla yürümemi mi istersin? Yoksa dans etmemi ve onları her açıdan göstermemi mi istersiniz?" Sesimin bu kadar ciddi çıkmasından gurur duyuyordum.

Şaşkın ve sessiz. Bana bir dakika boyunca öylece bakakaldılar.

Creed önce sırtarak toparlandı ve kirli alayını bana çevirmekle tehdit etti. "Ben kirli dansa oy veriyorum."

"Edepsiz olacağını söylemedim. Zevkli bir şekilde dans edebileceğime eminim," dedim, oynadığımız bu flört oyunundan geri adım atmayı reddederek.

Creed de geri adım atmadı. "Ne tür bir dans yaptığın önemli değil. Yine de üzerinde küçük beyaz bir tangadan başka bir şey olmayacak ve işin bittiğinde onu senden koparmak isteyeceğim."

Knox nefesinin altında bir şeyler mırıldandı. Ben duyamadım ama Creed'in duyduğunu biliyordum. Bunu gözlerindeki kahkahanın sönmesinden anlayabiliyordum.

"Robot bile mi?" diye sordum. Bunun üzerine hepsi gülümsedi.

Creed sırtıyor olsa da bu sırtış artık gözlerine ulaşmıyordu. "Herhangi bir dansa, Shi, seni yine isteyeceğim," diye güvence verdi ve sonra ifadesi ciddileşti. "Ama buradaki tek erkek arkadaşın ben değilim. Bu yüzden üçümüzle dans etmeye hazır değilsen, modelliği başka bir zamana saklamalıyız."

Knox masasının üzerine bir şey bıraktı ve hepimizin dikkatini çekti. Benim spor çantamdı.

Onu aldım ve omzuma astım. Onu bırakıp tuvalete gidecektim ama ayaklarım beni bırakmadı.

Hareket. Henüz geri adım atmaya hazır değildim. Ve Creed'den bahsetmiyordum. Spor çantamın kayışını sıktım. "Ya hazırsam?"

Knox sert bir ses tonuyla, "Değilsin," dedi.

Colt ve Creed sessiz kaldılar, bu da Knox'la aynı fikirde olduklarını düşünmeme neden oldu.

"Herhangi birinizin anlaması için bunu başka nasıl söyleyebilirim bilmiyorum." Kızgınlığımı gizlemek zordu. "Nelerden rahatsız olup olmadığım konusunda sınırlar koymak ve bu sınırların ne olduğunu size bildirmek *benim* sorumluluğumdur. Benim için bu sınırların ne olduğunu varsaymak ya da buna karar vermek hiçbirinizin görevi *değil*," dedim Knox'a bakarak. "Masum gibi göründüğümü ve trajik bir şey yaşadığımı biliyorum ama kendi adıma karar veremeyecek kadar cahil ya da kırılgan değilim. Eğer herhangi biriniz bir şeyden rahatsız oluyorsa, bunu kabul edin. Geri çekilmeyin ve bunun benim yararına olduğunu söylemeyin."

Onları, çoğunlukla Knox'u, sözlerimi anlamaları için bırakarak banyoya doğru yürüdüm. Kapıyı çarpmak istememe rağmen sakince kapattım.

"Creed." Kapıdan Knox'un boğuk sesini duydum. Söyledikleri her şeyi duyabilmek için nefesimi tutarak yaklaştım.

"Yine başlama," diye tersledi Creed. "Kararları sen veremezsin. Shi'yle olan ilişkilerimiz ve aramızda geçenler bizi ilgilendirir. Seni dinlemekten bıktım. İlişkimin gidişatını belirlemeye çalışmaktan ve onun için en iyisinin bu olduğunu söylemekten vazgeç. Onu seviyorum ve neyle başa çıkabileceğini bildiği konusunda ona güveniyorum. Sen de aynısını söyleyebilir misin? Onu henüz sevmiyor olabilirsin ama ona güveniyor musun?"

Kapının ardındaki oda sessizdi.

"Sorunları olan sensin Knox," dedi Creed. "Ve az önce söylediklerinden sonra, onun da bunu görebildiğini söyleyebiliriz. Bununla başa çıkmanı tavsiye ederim. Onunla konuş, çünkü kız arkadaşımı iyi tanıyorum ve onun bu konuda şaka yapmadığını biliyorum."

tangasıyla mankenlik yapma fikrini tamamen benim çıkarım için ortaya attı. Bunu sana meydan okumak için yaptı."

"Oraya girecek vaktin yok Creed. Sen ön masaya bakıyorsun," dedi Colt.

"Öğle yemeği molası veriyorum," dedi Creed, sesi yaklaşarak.

Kapı açılmadan ve o içeri girmeden önce zar zor geri adım attım. Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Kapı çalma diye bir şey duydun mu?"

Kapıyı arkasından kapattı. "Geleceğimi bildiğine dair bir his var içimde."

Yanıt vermemem onun cevabı oldu ve bilerek sırtıttı.

"Neden buradasın?" diye sordum.

Gözleri göğsüme kaydı. Aynaya bir göz attım ve spor sütyenim hâlâ transparan görünüyordu. "Özür dilemeye geldim."

Kaşlarımı kaldırdım. "Oh, gerçekten mi?"

"Evet." Bir adım daha yaklaştı. "Sana ne kadar üzgün olduğumu söyleyebileceğimi ya da gösterebileceğimi düşündüm."

O kadar yakındı ki, karnı katlanmış kollarıma değiyordu. "Bana nasıl olduğunu göster?"

Parmağının ucuyla spor sütyenimin çukur yakasında gezinerek göğüslerimin üst kısımlarına hafifçe dokundu. "Bunu çıkararak başlayabilirim."

Ayak parmaklarım ayakkabılarımın içinde kıvrıldı. "Kıyafetlerimi çıkarmayı hayal ettiğin beş yoldan biri bu mu?"

"Seni nasıl yalnız yakaladığım hiçbir fikrimle uyuşmuyordu, ama şimdi seni nasıl soyacağım... Sanırım üçüncü fikrimi uygulayacağım."

"Ve bu?"

Diz çökerken gözleri benimkilerle kilitlendi. "Çabuk ol," dedi ayakkabımı çıkarmak için bileğimi kaldırırken. "Seni ne kadar çabuk soyarsam, seni duş duvarına karşı becerirken sikimin etrafında o kadar çabuk sıkabilirim."

Sözleri bacaklarımın arasında bir nabız attı. "Bu üzgün olduğunu nasıl kanıtlayacak?"

Diğer ayakkabımı çıkardı, bakışları hâlâ benimkilerle kilitliydi. "Artık kendimi tutmayacağım, Shi."

O TELAŞLI VE MUHTAÇ HALİMİZLE GIYSILERİMİZ ÇIKARILDI.

şekilde. Creed, ben onun karşısında sadece tangamla, o da benim karşımda tüm çıplaklığıyla dururken durakladı. Ellerini kalçalarımın aşağı ve çıplak popo yanaklarımın üzerinden kaydırırken yüzünü kaplayan sırtma saf günahtı.

Popomu iyice sıktıktan sonra, "Arkanı dön," diye emretti.

Dediğini yaptım ve bana eğilmemi söylediğinde deja vu yaşıyordum. Yine dediğini yaptım. "İç çamaşırım transparan değil," dedim ayak bileklerimi kavrarken.

"Transparan olup olmadığını görmeye çalışmıyorum, Shi." Sesinin derinliği ve alçak tonu beni ürpertti.

"O zaman ne görmeyi umuyorsun?"

Parmağı tangamın arkasına, kuyruk sokumumun olduğu yere dolanmadan önce bir adım daha yaklaştığını hissettim. Çekiştirerek kumaşın yırtmacım boyunca gerilmesini sağladı. "Bu küçük şeridin seni ne kadar iyi örttüğünü görmek istedim." Tekrar çekiştirerek tanganın bana sürtünmesini sağladı.

Biraz kıpırdandım. "Ve öyle mi?"

Diğer eliyle beni kalçamdan yakaladı. "Yalamak istediğim her yeri kaplıyor."

Tekrar kıpırdandım, kalçalarımı salladım ve sert şaftına çarptım.

Kıkırdadı. "Hevesli misin, Shi?"

"Beni daha ne kadar böyle tutacaksın?" Hayal kırıklığına uğramaya başlamıştım ve henüz bana dokunmamıştı bile.

"İkiye ayrılmış halde o kadar seksi görünüyorsun ki seni bu şekilde becermeyi düşünüyorum." Kalçamdaki eli kalktı ve popomun yanağına yüksek sesli, hafif acıtıcı bir tokat indirdi. Ses küçük, fayans kaplı odada yankılandı.

"Bana duşta seks sözü verilmişti-"

Ben konuşmamı bitiremeden Creed tangamı yırtacak kadar sert bir şekilde çekiştirdi.

"Creed!" Nefes nefese kaldım ve dik durmaya çalıştım.

Daha yarısına bile gelememiştim ki eli omurgamdan yukarı kayarak beni durdurdu. "Önce seni bu şekilde becermeme izin ver, sonra duşta bitiririz."

Uyarak geriye doğru eğildim ve ayak bileklerimi kavradım.

Bir eliyle beni kalçamdan tutarken, diğer eliyle giriş yerimi hizaladı. Ucu içime girdiğinde bir nefes verdim. Diğer kalçamı tutmak için kendini bırakarak içime doğru ilerlemeye başladı. Dibe vurduğunda bir iç çektim.

"İçinizde olduğum için rahatladınız mı?" Neredeyse sonuna kadar geri çekildi.

"Zaten büyük olan egonu beslemiyorum."

Kalçalarımı sıkıca kavrayarak tekrar içeri itti ve beni çılgılık attırdı. Tekrar yavaşça geri çekildi. "Hadi, Shi. İçinde olduğumda bunu sevdiğini söyle."

Ben yapmayınca, sikinin sadece ucunu içime sokup çıkarmaya başladı. İyi hissettiriyordu ama aynı zamanda beni deli ediyordu.

"Creed," diye
homurdandım. "Shiloh,"
diye meydan okudu.

Onu daha fazla içime çekmek için geriye doğru sallanmaya çalıştım, ama bana tutunuşu beni hareketsiz tuttu.

Kıkırdadı. "Neden bu kadar inatçısın?" Eliyle popoma bir tokat daha indirdi. "Ben geri çekilmezsem, sen de geri çekilmezsin."

Bağırdım. "İyi! İçimde olmana bayılıyorum. Şimdi lütfen sik beni!"

Creed bana çarptı ve yıldızlar gördüğüme yemin ettim.

Ya bundan ya da çok uzun süre eğilmiş olmaktan kaynaklanıyordu. İçime girmeye devam ederken çabucak umursamamaya başladım. Crew'un sesler . Biz tokatlamak birlikte ve bizim Ağır nefes alışları küçük odayı doldurdu. Onu dinlerken yavaşladı

ve daha erotik hale getirdi.

Kalçalarımı güçlü bir şekilde kavraması öne düşmemi engelledi ama içimde yükselen zevk bacaklarımın titremesine ve dizlerimin bükülmesine neden oluyordu. "Creed," diye inledim.

İçimden çıktı ve yüzümü ona dönmem için beni itti. Çok hızlı bir şekilde düzeltildiğim için dünya döndü ve kalçalarımın arkasından kollarına kaldırılana kadar dönmeyi bırakmadı. Kollarımı ve bacaklarımı onun etrafında zar zor kilitledikten sonra tekrar içime girdi ve beni itmeye başladı. Bacaklarım belinin etrafında sıkılaştı ve zıplama hareketiyle onu yarı yolda karşılamaya başladım.

Bir inilti çıkardı. "Sikimin üzerinde zıplaman en seksi şey."

Sözleri beni teşvik etti ve o bizi duşa götürürken ben de ona bindim. Başlıkları çevirdi ve üzerimize soğuk su yağdı. Dudakları dudaklarımı yakaladığında donup kalmıştım. Dili açık ağzımdan faydalandı ve beni içten dışa doğru ısıtacak şekilde yağmalamaya başladı. Sırtım soğuk fayans duvarla buluştuğunda fark etmedim bile. Tek konsantre olabildiğim şey onun dili, benimkini okşayışı ve sikiinin içeri girip çıkma hissiydi.

Duvarдан aldığı destekle ellerinden biri dolaşmaya başladı. Islak bedenimden göğsüme doğru kaydırıldı. Sıcak eline mükemmel bir şekilde oturan, ağır bir his veren tümseği sıktı ve yoğurdu. Dikkati meme ucuma yöneldi. Parmaklarının arasında oynatırken inledim.

Sonra eli aşığıya ve popoma doğru hareket etti. Popo yanaklarımın arasından kayarken nefesim kesildi ve parmağı arka girişimi ovmaya başladı.

Bana bakmak için öpüşmemizi kesti. Gözleri benimkilere dikilmiş, parmağını içeri sokarken herhangi bir itiraz olup olmadığını araştırıyordu. Orada gerilmenin verdiği hisle doğruldum. Onu durdurmak aklımın ucundan bile geçmedi. Bunu daha önce de yapmıştık. İyi hissettireceğini biliyordum. Ayrıca bunun, bu şekilde alınma korkularımı hafifletme yolu olduğunu da biliyordum. Bu bakımdan işleri ağırdan almasını anlayabilirdim. Ancak deneyimsizliğim nedeniyle işleri ağırdan almakla, kırılabileceğimi düşündükleri için geri durmak arasında bir fark vardı. Kimse kendisine kırılğanmış gibi davranılmasından hoşlanmazdı. En azından ben sevmezdim, çünkü buna inanmaya başlayacağımdan korkuyordum.

Creed bunu anladı ve bu onu zaten sevdiğimden daha çok sevmemi sağladı.

Parmağı sonuna kadar girdiğinde vücudum kavislendi ve tırnaklarımı omuzlarına geçirdim. Parmağını sikiyle senkronize bir şekilde hareket ettirmeye başladığında biraz delirmiştim.

"Geleceğim." Kelimeler ağzımdan çıktığı gibi, paramparça oldum. Gözlerimi kapatıp başımı fayans duvara yaslayarak orgazmımın dalgalarını sürdürdüm.

Creed içimde hareket etmeyi hiç bırakmadı. Bunun yerine, hızını artırdı, bu da bana başka bir orgazm oluşmaya başlamadan önce iyileşmek için zaman vermedi.

Arka giriş kapımda daha fazla gerilme hissettiğimde gerildim.

"Sakin ol, Shi. Bir parmak daha alabilirsin."

Kendimi rahatlamaya ve sadece hissetmeye zorladım. Tabii ki iyi hissettirdi. Hatta daha iyi. O kadar zevk almıştım ki, beni boşaltması için ona yalvarmaya başladım. "Lütfen, Creed! Lütfen!"

Parmaklarıyla makaslama hareketi yaptı. Bu, sikinin amımı mahvetme şekliyle birleşince beni patlattı.

Çılgılık atarak boşaldım ve Creed hemen bir öpücükle onu boğdu. Etrafında kenetlendiğimde hamleleri sığlaştı. Son bir kez daha içime girerken, kendi boşalması onu ürpertirken dudaklarıma karşı homurdandı.

Nefes nefese, bana doğru düştü ve beni duvara daha sert bastırdı. Küfretti. "O kadar sert boşaldım ki bacaklarım neredeyse kopacaktı."

Homurdandım ve ayağa kalkmak için bacaklarımı onun belinden çözdüm.

"Gülmek için yerin yok," dedi dudaklarıma hızlı bir öpücük kondurarak.

"Tüm kanım başıma hücum ediyordu."

Kıkırdadı. "Aynı. Sadece alttakine gitti." "Creed!"

Azarlamaya çalıştım ama kendimi durduramadım. gülmekten.

Logan'ın bana öğrettiği en önemli şeylerden biri gardımı asla düşürmemem gerektiği idi. Bay X hâlâ dışarıdayken bunu göze alamazdım. Çocuklar hayatıma girip kök salmadan önce, bunun asla gerçekleşmeyeceğinden emindim. Onun her an karşıma çıkabileceği korkusundan başka bir şey hissedebileceğimi ya da kaybettiklerimin acısını bir an bile unutabileceğimi düşünemiyordum. Ama adamlarım tüm bunları değiştirdi. Hayatıma mutluluğu geri getirdiler.

Adil olmayan bir şekilde, zaman kötü anlarda yavaşlıyor, iyi anlarda ise hızlanıyordu. Bu, hayatın bana defalarca öğrettiği acı derslerden biriydi. Ne kadar kısa ömürlü olursa olsun, mutlu hissettiğim anlara değer vermem gerekiyordu.

Bu yüzden gülümsüyordum ve ön kapıdan içeri girerken normalde ağır olan ruhumdaki hafifliğin tadını çıkarıyordum. Creed ile duşta geçirdiğim zaman

markete giderken ve eve dönerken aklımdan hiç çıkmadı.

Kapıdan girer girmez, arabaya geri dönmek zorunda kalmamak için tek seferde taşımaya karar verdiğim tüm market poşetlerini sehpanın üzerine koydum ve ardından alarmın yanına gittim. İşte o anda kısa süren mutluluğum buharlaştı.

Alarm çalmıyordu. Alarmı hep kurardım. Spor salonuna gitmeden önce bunu yaptığımı özellikle hatırlıyorum.

İçine girmeme izin verdiğim tehlikenin farkına vardığımda içimi bir panik dalgası kapladı.

Evde birinin olduğuna dair herhangi bir işaret olup olmadığını anlamak için nefesimi tuttum ve cebimden telefonumu çıkardım. Logan'a mesaj attım. Çocuklara da mesaj atmak istedim ama kendimi durdurdum. Evde bir tek Keelan vardı ve o da çoktan yaralanmıştı.

Ya bir şey olmadıysa? Ya alarmı doğru kurmadıysam? Hayatlarını daha fazla kesintiye uğratmak istemiyordum, özellikle de bu yanlış alarmısa. Ama ya değilse? Telefonumu sıktım, parçalandım. Logan'a mesaj atmıştım. Telefonumu cebime sokarken, *onun yeterli olması gerektiğini* düşündüm.

Gitmem gerekiyor. Kapı tam arkamdaydı. Yine de ayaklarım yere basmaya devam etti. Aptalca, görmek istedim. Bunun yanlış alarm mı olduğunu yoksa beni bulup bulmadığını kesin olarak bilmem gerekiyordu. Emin olmadan kapıdan çıkıp gidersem bir daha asla bu evde uyuyamazdım.

Aptalcaydı.

Aptallığın da
ötesinde.

Ama akıl sağlığım için kaldım. Olabildiğince sessiz bir şekilde sehpaye doğru süründüm. Altına uzandım, parmaklarım alt tarafa süründü. Elimi masanın bir ucundan diğerine kaydırıp silahımı bulamayınca paniğim arttı. Çabucak televizyonun yanına gittim ve silahımı buldum.

Orada saklı olan da kayıptı. Göğsümdeki kalbim o kadar sert çarpıyordu ki, sanki göğsümden dışarı çıkmaya çalışıyormuş gibi hissediyordum.

Boş ver.

Buna silahsız cesaret edemezdim.

Nefes almamaya çalışarak kapıya doğru bir adım attım.

Sonra bir adım daha. Bir avuç adım sonra kapıya ulaşacaktım.

Neredeyse sessiz olan kaçış girişimim, cebimde çalan telefonun tiz sesiyle paramparça oldu. Susturmayı düşünmedim bile. Ne anlamı olabilirdi ki? Topuklarımın üzerinde döndüm ve kapıya doğru koştum.

Kapının kolunu tuttuğumda beni takip eden kimseyi duymadım ya da hissetmedim. Kapıyı açtığımda rahatlamış hissettim. Ta ki Şerif McAllister ortaya çıkıp çıkış yolunu kapatana kadar.

"Hâlâ lisede okuyan bir kız için çok fazla silahın var," dedi içeri bir adım atarak. Onu daha önce her gördüğümde olduğu gibi, üzerinde şık üniforması vardı.

Geriye doğru çekilmekten, oturma odamın daha da içine girmekten ve güvenlik şansımın daha da uzaklaşmaktan başka çarem yoktu. "Evimde ne yapıyorsun?"

Ön kapıyı arkasından kapattığında midem bulandı. Odanın öbür ucundaki kanepeye doğru ilerleyip otururken ağzının kenarı hafifçe kalktı. Dışarıya yaydığı yırtıcı güven midemin düşmesine neden oldu. "Bu konuşmayı yapabileceğimizi düşündüm," dedi bir kolunu kanepenin arkasına doğru sarkıtarak.

Ellerimi iki yanımda birleştirdim. "Konuşmak istemiyorsun. Beni yine tehdit etmek için buradasın."

"Kızıma karşı suçlamaları düşürmediğinize göre, size ne olacağı konusunda yeterince açık olmadığımı varsayıyorum."

"Tehdidin gayet açıktı," diye kestim sözünü. "Beni en yakın ağaca asacaktın, değil mi? Oh, ve bana ilaç verip tecavüz etmeye çalışan adamı hapisten çıkardın. Biliyorum.

Gücünüz var ve kendinizi korumak için ne kadar ileri gidebileceğinizi biliyorsunuz. Harekete geçmemem saflığımdan kaynaklanmıyor."

"O zaman ne?"

"Sen de kızın gibi bir zorbasın. Ya da kızının tıpkı senin gibi olduğunu söylemeliyim." Kendimden emin bir şekilde ayağa kalktım ve bu adama beni korkmuş görme zevkini tattırmayı reddettim.

Koltuğun arkasında duran eli, parmak eklemleri beyazlaşana kadar yumruk oldu. Öfkesinin tek işareti buydu. "Senin hakkında biraz araştırma yaptım."

Panik içimi kasıp kavururken yüzümü sabit tutmak için mücadele ettim.

"Okul kayıtlarınızı, doğum belgenizi ve önceki adreslerinizi buldum. İlgi çekici bulduğum şey ise hiç sosyal medya kullanmamış olman. Bu çağda hangi gencin Facebook'u yok ki? Ayrıca Arizona ehliyetinizdekinden başka tek bir resminizi bile bulamadım. Buraya taşınmadan önce araba kullanmıyor muydun?"

"Son derece koruyucu bir ailem vardı," diye yalan söyledim.

"Ebeveynlerden bahsetmişken... Bir araba kazasında mı öldüler?"

"Bana hayat hikâyemi anlatmanın bir nedeni var mı?" Saptırdım.

"Senin geçmişinle ilgili olan şey de bu. Fazla mükemmel." "Hepimiz bir yerlerde başarılı olmak zorundayız," diye takıldım.

Kanepeden kalktı ve ben de ön kapıya doğru koştum. Hızla kapının kolunu çevirdim ve o dokunacak kadar yaklaşmadan kapıyı açtım. Ona sırtımı vermeyi reddederek ön verandaya çıktım.

Eşikte yürümeyi bıraktı ve ön kapıya doğrultulmuş kameraya gülümsedi. "Seninle ilgili sorgulanması gereken çok fazla şey var," dedi kameraya bakmaya devam ederken. Sonra tekrar bana baktı. "Eğer suçlamaları düşürmezsen, nedenini öğrenmek için biraz daha araştırmak isteyebilirim."

Evimden çıktı ve yanımdan geçerken yana döndüm. Sokağın karşısına geçene kadar izledim.

işaretlenmemiş kırmızı bir kamyonu. O gittikten sonra içeri girdim.

Yatak odamı yağmalanmış buldum. Yatağım ters çevrilmiş ve yana fırlatılmış, komodinlerimin ve şifonyerimin çekmeceleri açılmıştı. Kıyafetlerim ve iç çamaşırlarım yere dökülmüştü. Banyodaki tüm dolaplar açıktı. Boş yatak odası benim odam gibi görünüyordu. Panik odamın kapısında bir göçük vardı, sanki biri kapıyı kırmaya çalışırken omzunu kapının üzerine atmış gibiydi. İçeri girdim ve içeri girmiş gibi görünmüyordu. Dokunulmamış gibi görünen diğer tek oda oturma odasıydı ve bunun kasıtlı olarak yapıldığına dair bir his vardı i ç i m d e . Bu bana sahte bir güvenlik hissi vermek içindi, böylece ön kapıda önümü kesmesine yetecek kadar uzun süre beni evde tutacaktı.

Mutfaktaki tüm dolaplar da açılmıştı ve evin etrafına saklanmış olan tüm silahları mutfak adasında sıra sıra dizilmiş halde buldum.

Adanın kenarına tutunmuştum, gözlerim silahlarımı görmeden aşağıya bakıyordu, çünkü olanlar kafama dank etmişti. Kendimi güvende hissetmem gereken başka bir evim daha elimden alınmıştı. İhlal edilmişti.

Ya Bay X olsaydı?

Biliyordum.

I. Vardı. Biliyordum.

Kaç tane silahım ve kameram olduğu önemli değildi. Nereye gittiğimin önemi yoktu.

Hiçbir yer güvenli
olmazdı. Asla güvende
olmazdım.

Beni avukat babamın kızı yapan özgüvenim ve kıvrak zekam solmaya başlamıştı. Şimdi korku ve panik beni ele geçiriyor, nefes alamayacak kadar eziyor ve bunaltıyordu.

Göğsüm hızla inip kalkıyor ama hava hâlâ ciğerlerime dolmuyor gibiydi. Kalbim kulaklarımda gümbürdüyordu.

Yere doğru eğildim. Nefes almanın bir yolunu bulamazsam birazdan bayılacaktım.

Keelan.

Keelan evdeydi.

Aynı anda cebimden telefonumu çıkardım ve bir ses "Shiloh" dedi.

İrkildim ve telefonumu yere düşürdüm.

"Tanrım, Shiloh!" Logan dört ayak üzerinde yerde yatan benim yanıma diz çökene kadar ayakkabılar yere vurdu. "Ne oldu?" Bir elini sırtıma koydu.

Ani bir tepki olarak elini silktim ve bu sırada telefonumu birkaç metre öteye fırlattım. Telefonuma doğru sürünmeye başlarken "Nefes alamıyorum" diye bağırdım.

Logan dirseğimden tutarak beni durdurdu. "Shi-"

"Dokunma bana!" Kendimi Logan'dan kurtarmak için onun avucunda. Ona güvenmiyordum. Bu durumdayken benden faydalanmayacağına güvenmiyordum. Karşı koyamazdım. Boğazımı pençelememe dakikalar kalmışken, bir hava yolu açmasını umarken olmazdı.

Ellerini kaldırdı, ben telefonuma atlarken bana ters ters baktı. Keelan'ın numarasını çevirirken gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırdı.

Neşeli sesi, "Merhaba güzelim," diye cevap verdiğinde nihayet nefes alabildim.

Bir hıçkırık çıkararak alnımı yere dayadım. *Bir adım ileri, beş adım geri diye* düşünürken gözlerimden nefret dolu yaşlar damlıyordu. Olan buydu. Her. Lanet olası. Gün. O an kendimden nefret ettim. Beş adım geri atmanın beni ne kadar zayıf hissettirdiğinden nefret ettim. Çok az ilerleme karşısında kararlı kalmanın bu kadar zor olmasından nefret ediyordum. Logan'ın tüm bunlara tanık olmasından nefret ediyordum. Çünkü tek gördüğü bu olacaktı. Çünkü herkesin gördüğü buydu. Zayıf, kırık parçalar. Ve bunun için bana farklı davranılacaktı. Şımartılmaya ya da kırık cam gibi ele alınmaya ihtiyacım yoktu. Şu anda ihtiyacım olan şey birinin bana bağırmasıydı.

kalkmak için. Ancak bu, başkalarından mantıksız bir beklentiydi. Bunu kendim yapmak için içimde bunu bulmalıyım.

"Shiloh?" Keelan ses tonunun ciddileştiğini söyledi. "Lütfen buraya gel," dedim duygusuzca.

Keelan yolda olduğunu söyledikten sonra telefonu kapattı. Telefonumun ahşap zemine çarpmasına izin verdim ve doğruldum. Tüm vücudum titredi ve kendimi güçsüz hissettim.

"Shi," dedi Logan.

Yavaşça ona doğru baktım. Hâlâ aynı yerde, birkaç adım ötede diz çökmüş duruyordu. Bakışlarına yaklaşan bir ifadeyle beni inceledi. Güven eksikliğim onu kızdırmış mıydı? Bana ilaç verdiğini affetmemi ve unutmamı mı bekliyordu? Sebepler ne olursa olsun, yaptığı şeyin sonuçları vardı.

Yanaklarımdan süzülmesine izin verdiğim son gözyaşlarımı da sildim. "Şerif beni ziyaret etti."

"Seni incitti mi?" diye sordu mesafeli bir şekilde. Sadece mecburiyetten mi soruyordu yoksa benimle konuşmakta o kadar zorlanıyordu ki ayrılmak zorunda mı kalmıştı anlayamadım.

Başımı salladım.

O sırada Keelan içeri girdi ve odayı hızla gözden geçirdi. Gözleri bana takıldığında, içlerinde bir rahatlama titreşimi gördüm. Logan ayağa kalktı ve Keelan onu geçip yanıma gelirken aralarında pek de dostça olmayan bir bakış alışverişi oldu. Yanımda diz çökmeden önce sadece bir saniyeliğine adaya serilmiş silahlara baktı. Yüzümün iki yanını avuçladı. "İyi misin?"

"Evet." Bu tek kelimeyle sesime güç geldi. Dizlerimin üzerinde doğrulup kollarımı boynuna doladım ve yüzümü omzuna gömdüm. Nefesimi yavaşça vermeden önce onu derin derin içime çektim ve bunu yaparken nefretim bir kısmını bırakmaya çalıştım.

Ayağa kalkmıştım. Bunu kendi başıma yapmıştım. Bu ileriye doğru atılmış bir adımdı ve bunun önemli olduğuna inanmak zorundaydım. Annem

vardı.

YEMEK MASASINDA OTURURKEN LOGAN'A HER ŐEYI ANLATTIM.

Ona Jacob'dan ve markette bana nasıl yaklaştığından, Gabe'den ve çamur koşusunda beni nasıl tehdit ettiğinden ve son olarak da Şerifin söylediğı her Şeyden bahsettim. Keelan Şerifin ilk etapta alarmı kurarak içeri nasıl girdiğini sordu. Logan'ın varsayımı, Şerifin güvenlik Őirketine alarmı devre dışı bıraktırdığı, alarmı çalıştırdıktan sonra alarm Őirketinden gelen aramayı ele geçirdiğı ya da alarmı devre dışı bırakıp yeniden kurduğum sırada eve gizlice girdiğı yönündeydi.

"İkincisinin doğru olduğunu kanıtlamanın hiçbir yolu yok çünkü evin etrafındaki tüm kameralar koli bandı parçalarıyla kaplıydı. Alarm Őirketini arayana kadar alarmın alıp almadığını da bilemeyeceğim," dedi Logan masaya dik dik bakarken.

Ondan sonra uzun bir süre hiçbir Şey söylemedi. Söylemesi de gerekmiyordu zaten. Sessiz olabilirdi ama yüzünden yayılan öfke yeterince açıktı. Keelan'ın masanın altında elimi sıkma Őekline bakılırsa o da bunu hissetmiş olmalıydı.

Logan aniden sandalyesini geriye doğru itti ve mutfağımdaki adanın üzerine dizilmiş silahlara doğru ilerledi. "Dr. Bolton'la bir sonraki seansınız ne zaman?" diye sordu, silahlardan birini aldı, Őarjörünü çıkardı ve sanki

dolu olup olmadığını ya da kurcalanıp kurcalanmadığını kontrol etti. Yanlış bir şey bulamayınca silahı yeniden doldurdu ve bir sonrakine geçti.

"Yarın," diye cevap verdim.

"Güzel. Ona hala nasıl panik atak geçirdiğini anlatabilirsin."

Midem bulandı. Neden bunu duyurma ihtiyacı hissettiğinden emin değildim ama öğrenmek üzere olduğumdan emindim.

Logan'ın gözleri Keelan'a kaydı. "Onda da olduğunu biliyorsun, değil mi? Kâbusları bildiğini biliyorum. Peki ya TSSB? Buna hiç tanık oldun mu? Bir an orada durmuş seninle konuşurken bir bakmışsın bir ses ya da söylediğin bir şey bir nöbeti tetiklemiş. Sizi görmez. Sizi duymayacak ve sakın onu bundan kurtarmaya çalışmayı düşünmeyin. Sizin X olduğunuzu düşünecek ve işler şiddete dönüşebilecektir."

Keelan Logan'a değerlendirici bir tavırla baktı. "Bunu bana söylemenin bir nedeni var mı?"

Bir an için TSSB'den haberdar olduğunu ya da bana birçok atakta yardım ettiğini neden itiraf etmediğini merak ettim. Sonra Logan'ın tepkisini gördüm. Gözlerinde bir şey parladı. Zafer mi? Neşe mi? Kibir mi? Üçü birden mi? "TSSB'si olan biriyle ilgilenmek kolay değil."

Gözlerime yansıdığını bildiğim acıyı gizlemek için masaya baktım.

Keelan elimi tekrar sıktı. "Birini sevdiğinizde, işler kolay olmadığında bile onun yanında olursunuz."

Keelan'a baktım. *Az önce beni sevdiğini mi itiraf etti?*

Gözlerini Logan'dan ayırmadan başparmağını elimin arkasına dokundurdu.

"İşte bu duygu seni saf yapan şey. Sürekli olarak onun yanında olmanız gerektiğini ve bunun hayatınızı nasıl kesintiye uğrattığını fark edene kadar asla anlamayacaksınız."

"Yani Shiloh için orada olmanın sakıncalı olduğunu mu söylüyorsun?" Keelan gergin bir sesle sordu.

Logan'ın içindeki zafer biraz söndü. "Demek istediğim, TSSB'si olan birinin yanında olmak zordur."

"Bu yüzden mi görmezden geldiniz?" Keelan sorguladı. "Shi'nin yaşadığı travma sizin için çok ağırdı, bu yüzden kendi kendini yok ettiği gerçeğini görmezden mi geldiniz?"

Logan'ın burun delikleri nefes verirken alevlendi. "Söylediklerimi çarpıtma. Hiçbir fikrin yok-"

"Ne hakkında hiçbir fikrin yok?" Keelan tersledi. "Sevdiğim birinin yanında nasıl olacağımı bilmiyor musun? Ya da ben de acı çekerken birinin yanında olmaya ne dersin?" Öfkesi ortaya çıkmaya başladığında Keelan'ın göğsü hızla inip kalktı. "On bir yaşımdayken annemin yavaş yavaş ölümünü izledim. Hayatının son saatlerinde nefes almak için savaşıırken elini tuttum. Acı içinde, korkmuş ve bize söylemek istediği son sözleri söyleyecek kadar hava alamadan öldü. Onun kaybıyla ailemin dünyası paramparça oldu. Ağabeyim içine kapandı ve kendini yok etmeye kararlıydı. Babam yıllarca içine kapandı ve bu süre zarfında, annelerinin öldüğünü ya da babamın onların yanında olamayacak kadar kederli olduğunu tam olarak anlayamayan küçük kardeşlerime bakmak bana kaldı. On bir yaşındayken, onların ihtiyacı olan şey olabilmek için kendimi ve acımı bir kenara bıraktım. Sonra babam öldüğünde bunu tekrar yaptım."

Bu kez elini sıktım; burada olduğumu söylemenin sessiz bir yoluydu bu.

"Sen de acı çektiğin için adım atmadığın için kötü bir insan olduğunu söylemiyorum-"

Logan ellerini tezgâhın üzerine vurdu. "Elimden geleni en iyisini yaptım!"

"Peki ya şimdi?!" Keelan geri bağırdı. "Şimdi onun için elinden geleni yapıyor musun? Yoksa kendin için en iyisini mi?" Öfkelenen Keelan, Logan konuşmadan devam etti. "Bana şunu söyle: Eğer şu anda istediğin olsaydı ve

intikam ihtiyacını tatmin etmek için onu tekrar terk etmen ne kadar sürer?"

Logan Keelan'a zehirli bir öfkeyle baktı ve Keelan da ona sakin ve etkilenmemiş bir ifadeyle baktı.

Keelan, "Kardeşlerim ve benim onun güvenliğini tehlikeye atacağımızı düşündüğünüz için onu başka bir yere yerleştirmek istemiyorsunuz," dedi. "Bunu yapmak istiyorsun çünkü şerifle uğraşmaktan daha kolay ve hızlı bir çözüm. Ama Shiloh ben ve kardeşlerim yüzünden gitmeyecek. Bu yüzden dikkatinin çoğunu oraya odaklıyorsun. İstedikini elde edebilmek için bizi ayırmaya çalışıyorsun. Bu yüzden onun TSSB'sini gündeme getirdin."

Logan, "Yeğenimle birlikte olmanın sana getireceği zorlukları anlamayı sağlamaya çalışıyordum," dedi.

"Hayır, yapmıyordun," diye öfkelenildi Keelan. "Shiloh'nun TSSB'sini kullanarak beni onu terk etmem için manipüle ediyordun. Bu da bana benimle yaptığın anlaşmanın hiçbir anlamı olmadığını gösteriyor. Shiloh'yu koruyup koruyamayacağımı görmek için bir test değildi. Benimle o anlaşmayı yaptın çünkü seni yenebileceğimi düşünmedin."

Aralarındaki kavgadan bahsediyordu. Logan, Keelan onu yenerse kalabileceğini söylemişti ve Keelan onu yenmişti.

"Herkes kederle farklı şekilde başa çıkar, bu yüzden ne olursa olsun X'in peşine düşme ihtiyacını anlıyorum. Aynı zamanda Shiloh'ya da zarar veriyorsun ve bu doğru değil. Eylemleriniz dalgalara neden oluyor," diye açıkladı Keelan. "Shiloh'ya ne zaman yardım etmeye ya da onun yanında olmaya çalışsak, kendini bir yük olarak gördüğünü biliyor muydun? TSSB'den rahatsız edici ve zor olarak bahsettiğini duyduktan sonra, neden böyle düşündüğünü şimdi anlıyorum."

Logan duruşunu düzeltti. Ve sadece ona bakarak bile Keelan'ın sözlerinin kulak arkası edildiğini anladım. "Orada oturup bana ders veremezsin evlat. Kendini ve kardeşlerini nasıl bir tehlikenin içine attığın hakkında hiçbir fikrin yok. Peki ne için? Kuku için mi? Kendine bir kadın bulsan daha iyi olur.

güzel, normal bir kız. Daha da iyisi, paylaşmak zorunda olmadığın bir kız bulabilirsin."

Tek yapabildiğim Logan'a bakakalmaktı. Söyleyecek sözüm yoktu. Sadece hislerim vardı. İncinmiş ve ihanete uğramış türden. Ve o anda bir şey söylesem bile, onun için bir önemi olmayacaktı. Sadece cevap vermek için dinlerdi, anlamak için değil. Logan çaresizlikle yanıp tutuşuyordu - beni güvende tutma çaresizliği ve Bay X'i avlama çaresizliği... Ve şu anda biri diğerine engel oluyordu.

Keelan yavaşça sandalyesini geriye itti ve ayağa kalktı. "Gidelim," dedi bana bakarak.

Masanın etrafında yürürken ya da Logan'ın yanından geçerken hiçbir şey konuşulmadı, ta ki Keelan odadan çıkmadan hemen önce duraklayana kadar. Tekrar amcama baktı. "Sorunuza cevap vermek gerekirse, TSSB'yi biliyoruz. Buna şahit olduk." Bununla yollarını ayıracakmış gibi görünüyordu ama çenesindeki kaslar sıkıştı. "Eğer bir daha kız arkadaşımın yaşadığı travmayı bir yük gibi gösterirsen ya da ondan sadece bir amcık olarak bahsedersen, bir dahaki dövüşümüzde hastaneden çıkamazsın. Tekerlekli sandalyeyle çıkarılmanı sağlarım."

Bir an için Logan'ın gözlerinde suçluluk duygusunun titreştiğini gördüm, sonra gözlerini kaçırdı.

Keelan, sehpanın üzerinde unutulmuş olan yiyecekleri evine taşımama yardım etti ve ardından paketleri açıp yerleştirmeme yardım etti. Hemen kendimi Keelan için planladığım yeniden ısıtılabilir yemekleri ve bu akşam için doyurucu bir akşam yemeği hazırlama görevine kaptırmaya çalıştım. Ne yazık ki işe yaramadı. Malzemeleri toplarken, sonra da sebzeleri ve otları doğramaya başlarken zihnim hızla çalışıyordu. Logan'la olanlar çok şok ediciydi, görmezden gelinemeyecek kadar çirkindi.

Keelan adada oturmuş, sessizce her hareketimi izliyordu. "Hazır olduğunda buradayım," dedi kırılğan güçlü kalma isteğimi neredeyse paramparça eden bir nezaketle.

Soğanı doğrarken durakladım, bıçak soğanın ortasındaydı. "Logan'ın söylediği korkunç şeyleri kalbime gömebilirdim. Zaten ağır olan suçluluk duygumu beslemesine izin verebilirdim. Ama bunu yapmayacağım." Doğramaya devam ettim. "Keder yıkıcı bir şey olabilir. Kendinizi ya da etrafınızdakileri yok etmesine izin verebilirsiniz. Bunu bir seçim gibi gösterdiğimin farkındayım. Hem öyle hem de değil. Hayattaki her şey gibi, yasın nasıl ele alınacağı da seçimlere dayanır. Kimsenin sizi hazırlamadığı şey, kederin ne kadar zalim ve manipülatif bir piç olabileceği ya da acınızı sizi tekrar tekrar yenmek için nasıl kullandığıdır. Keder önünüze serilen yolları bulanıklaştırır ve kaybolmak çok kolaydır."

Ağır bir iç çekişle bıçağımı yere bıraktım. Gözlerim bulanıklaşmaya devam ediyordu ve bir parmağımı kesmek istemiyordum. Soğukkanlılığımı yeniden kazanmak için tavana baktım. "Şu anda kızgın ve incinmiş olmayı seçebilirim ya da bu duyguları bir kenara bırakıp Logan'ın kederinin içinde kaybolduğunu anlayabilirim. Acı çektiğini biliyordum. Sadece... Bugüne kadar ne kadar kötü olduğunu bilmiyordum."

"Keder, başkalarına zarar vermeyi mazur göstermez" dedi. "Ve onun tarafından incitilmiş hissetmenize izin var, çünkü sizi tekrar tekrar incitecek ve her seferinde bunu rasyonalize edecek."

"Çünkü Bay X'i avlamaya geri dönmek için yanıp tutuşuyor."

Keelan başını salladı. "Artık yeter dediğiniz ve daha fazla tahammül edemediğiniz o ana ulaşmaya izniniz var. Ama o ana ne zaman ulaşacağınız size kalmış."

Burnumu çektim. "Ondan vazgeçemem."

"Onun tarafından incitilmekten bıktığınızı ona açıklamak ondan vazgeçmek değildir."

"Ya buna saygı duymazsa?" Ben sordum.

Bana üzgün bir bakış attı. "Bilmiyorum. Ama ne olursa olsun, bununla tek başına yüzleşmek zorunda kalmayacaksın."

Başımı salladım.

"Ne pişiriyorsun?" diye sordu.

Ona iyileşirken hayatını biraz daha kolaylaştırmak için ne yapmayı planladığımı anlattım.

"Tüm bunları benim için mi yapıyorsun?"

Ona sırtımı dönerek tencereye malzeme koymaya başladım. "Sevdiğin biri için yaptığın şey bu değil mi? Onların yanında olmak ya da bu durumda, zor bir zamanda bildiğin en iyi şekilde teselli etmek?"

Arkamda varlığını hissetmeden önce sandalyesinin hareket ettiğini duydum. Bir kolunu belime dolayarak beni kendisine doğru döndürdü ve göğsüne yasladı. Gözleri gözlerimi tuttu. "Beni seviyor musun?"

Cesaretimi toplamak için elimden geleni yaparken sesli bir şekilde yutkundum. "Evet."

Beni öpmek için eğilmeden önce bana en mutlu gülümsemesini verdi. Öylesine sevgi dolu bir öpücüktü ki. Her anının hafızama kazınmasını sağlayacak şekilde telaşsızdı. Dudaklarının hissi, tadı, bana sarılma şekli.

Kolu belimden aşağı indi ve beni kaldırmadan önce popomun altına girdi. Beni mutfaktan dışarı taşımaya başladığında, bunu yapmaması gerektiğini fark ettim. Ağzımı onunkinden ayırdım. "Keelan! Beni yere bırak." Beni sağlam koluyla taşıyor olsa da hâlâ beyin sarsıntısı geçiriyordu ve beni kaldırarak kendini zorlamasını istemiyordum.

Bizi yemek odasına götürürken "Ben iyiyim," diye itiraz etti.

"Beni yere bırak," dedim sertçe.

İç çekerek masadan bir sandalye çekti, etrafında döndürdü ve beni kucağına oturttu. Elleri kalçalarımın yerleşmeden önce sırtımda bir aşağı bir yukarı dolaştı. "Seni odama götürmeyi ve orada seninle sevişmeyi planlıyordum ama seni böyle görünce..." Beni salladı.

Elleriyle kalçalarımı okşuyor, beni zaten sertleşmiş olan sikine sürtüyordu. "Bana bu sandalyede binmeni tercih ederim."

Kollarımı boynuna doladım ve dudaklarını ısırdım. "Oh, gerçekten mi?"

Parmakları üstümün alt kısmına yapıştı. Kollarımı kaldırarak çıkarmasına yardım ettim. Gömleğimi yemek odasının zeminine bıraktı ve sütyenim de aynı şekilde onu takip etti.

Keelan dudaklarını boğazımın çukuruna bastırdı ve göğüslerimden birinin tepesine doğru yaladı. Dişleri orada devreye girdi, meme ucuma doğru ilerlerken hafifçe ısırdı. Ona ulaştığında, dili sertleşmiş ucun üzerinde gezinerek beni ürpertti ve sonra onu ağzına aldı.

"Göğüslerini ne kadar çok sevdiğimi söylemiş miydin?" diye sordu diğer göğsümü avucunun içine alırken.

Parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek bir kahkaha attım. "Öyle olduğuna inanıyorum. Ama bana tekrar anlatmak istersen, can kulağıyla dinlerim."

Dişleriyle meme ucumu çekiştirerek tıslamamı ve sırtımı eğmemi sağladı. Dili acıyı yalayarak uzaklaştırdı ve sonra çekildi, eli ağzının yerini aldı. Elleriyle ağırlaşan göğüslerimi tarttı ve sonra onları birbirine bastırdı. "Onları o kadar çok seviyorum ki, umarım bir gün onları becermeme izin verirsin."

Gülümsemeye çalışarak, "Kulağa dağınık geliyor" dedim.

Bana pis bir sırtış attı. "Oh, bebeğim, bunların her yerini dağıtmayı planlıyorum."

Ellerimi onunkilerin üzerine koydum. "Sevdiğin tek şey göğüslerim mi?"

Ellerimi tuttu ve birini ağzına götürdü. Avuç içimi öptü. "Ellerini seviyorum. Özellikle de bana sarıldıklarında-"

Homurdanarak elimi ağzından çektim. "Pis Taş Çocuk."

Sırıttışı genişledi ve elimi tekrar yakaladı. Bileğimi ağzına götürdü ve dudaklarını yaralı etin üzerine bastırdı. "Bunu seviyorum," dedi. Sonra diğer yaralı bileğimi ağzına götürdü. Beni oradan da öptü. "Bunu seviyorum." Ağzı ön kolumun iç kısmında, dirseğimin kıvrımından bileğime kadar inen uzun, sivri yara izinin üzerinde gezindi. Beni oradan öptü ve içimden bir nefes ürperdi. "Bunu seviyorum," dedi tekrar ve ben gözlerimdeki yanmayı kırıştıtırarak uzaklaştırmak zorunda kaldım.

Beni omzumdan, köprücük kemiğimden, boynumdan, yanaklarımın her birinden ve burnumdan öptü. Her seferinde "Bunu seviyorum." diyordu. Son öptüğü yer kalbimin üzeriydi. "En çok bunu seviyorum," dedi bakışlarını benimkilerle aynı hizaya getirmek için çekerken. "Hepinizi seviyorum, Shiloh."

Orada oturmuş konuşamıyordum çünkü ağlamamak için elimden geleni yapıyordum.

Yanağımı okşadı. "Neyin var?"

"Üstsüz ağlamak istemiyorum," dedim titrek bir sesle.

Gözleri kahkahalarla doldu. "Bunu istemeyiz."

"Gülme," dedim. "Üstsüz seksi görünmen gerekiyor, sümüklü bir pislik gibi değil."

Keelan homurdandı.

"Keelan," diye azarladım.

Gözlerini kapadı ve boğazını temizledi. "Gülmüyorum."

"Evet, öylesin," dedim ve omuzlarım istemsizce titredi.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ben gülemezsem, sen de gülemezsin." "Ben gülmedim."

"Güldüğünü hissettim."

Dudağımı ısırdım ama ona bakarken çatladım ve gülmeye başladım.

Gülümseyen Keelan'ın gözleri göğsüme kaydı.

"Sözümü geri alıyorum. İstedığın kadar gülebilirsin."

Kollarımı titreyen göğüslerimin üzerine attım.

En sevdiği oyuncacı elinden alınmış bir çocuk gibi suratını astı.

Gözlerimi devirerek öne doğru eğildim ve onu öptüm. "Ben de senin her şeyini seviyorum. Göğüslerime olan takıntını bile."

O da beni öptü ve işler hızla tatlı ve şefkatli olmaktan çıkıp sıcak ve ağırlı bir hal aldı.

"İki seçeneğin var," dedi. "Bunu yatak odasına götürebiliriz ve orada seninle sevişirim. Ya da seni bu sandalyede beceririm ve bunu sevgiyle yapsam da pis ve sert olur."

Gülümseyerek, "Sandalyenin üzerinde hiç seks yapmadım" diye cevap verdim.

O da gülümsedi. "Ayağa kalk."

Kucağından indim ve hiç vakit kaybetmeden jean şortumun düğmelerini açtı. İç çamaşırlarımla birlikte onları da yavaşça bacaklarımdan aşağı indirdi ve seksimi bir hediye gibi ortaya çıkardı. Sanki her zaman istediği bir hediyeymiş gibi bakıyordu.

Gömleğini çıkarmasına yardım ettim, bunu yaparken omzuna dikkat ettim. Kalçalarını kaldırarak pantolonunu ve boxer'ını çıkardı. Kıyafetlerimiz etrafımızda yere saçılmıştı.

Önünde durdum ve bana bakmasına izin verdim. "Ne düşünüyorsun?" diye sordum.

"Sana yapmak istediğim her şeyi."

"Ne gibi şeyler?"

"Bana güveniyor musun?" diye sordu.

Başımı salladım ve kucağına tırmanmak niyetiyle ona doğru bir adım attım.

Beni kalçalarımdan yakaladı. "Arkanı dön."

Ben de sırtımı ona verdim. Kalçalarımdan tutarak beni kucağına çekti, ıslak göbeğim onun sert uzunluğunun tam üstüne indi. Şaftını bana doğru sürünerek inledi. "Benim için çoktan ıslanmışsın." Elleri dizlerime ulaşana kadar kalçalarımın üzerinde gezindi. "Bacaklarını aç." Beni iyice açmasına izin verdim. "Arkana yaslan."

Başımı sağlam omzuna koyar koymaz, elleri üzerimde gezinmeye başladı; karnım, kaburgalarım, göğüs kafesim boyunca göğüslerimin arasında. Kollarımı başımın üzerinden geçirip boynuna doladı, sonra ellerinin tersini üst kollarımın alt kısımlarında ve göğüslerimin yanlarında gezdirdi. Bana dokunmasını en çok istediğim yerler hariç her yerime dokundu.

"Kendine bir bak," dedi. Ben ona doğru uzanmışken, vücudumun ön kısmını doğrudan görebiliyordu.

Parmakları karnımın üzerinde daireler çizmeye başladı, kalçama doğru yönelmeden önce gittikçe aşağıya iniyordu.

Kıvranarak yalvardım, "Dokun bana."

Bir parmağını leğen kemiğimde, nabzımın attığı yerden birkaç santim ötede, diğer uyluğumun üst kısmında gezdirirken kıkırdadı. "Çok sabırsızsın."

"Benimle alay ediyorsun. Neden?"

Dudakları boynumda geziniyor, dili tenimin tadına bakıyordu. "Çünkü benim için kıvranmanı izlemeyi seviyorum." Parmakları leğen kemiğimin ortasına doğru acı verici bir şekilde yavaşça kıvrıldı. "Çünkü amının benim için sızlamasını istiyorum."

Parmakları zonklayan klitorisimin santimetrelerce üzerinde durduğunda kalçalarım titredi.

Dudaklarının çeneme doğru bir gülümsemeye dönüştüğünü hissettim. "Çünkü benim için yalvarmana bayılıyorum."

"Lütfen, lütfen dokun bana," diye yalvardım, ona istediğini veriyordum ve karşılığında onun da bana istediğimi vermesini umuyordum.

"Aferin kızıma," diye fısıldadı ve parmakları bacaklarımın arasına daldı.

Klitorisimi bulduğunda vücudum kemerli. Yavaşça ve nazikçe ovuşturdu. O küçük nokta söz konusu olduğunda en kötü kombinasyon.

"Daha fazla, Keelan," diye nefes aldım.

Diğer eli göğüslerimden birine gitti ve başparmağının arasında meme ucumun hassas tepesini çimdiklemeye başladı

ve parmak.

Daha fazlasını istediğim şey tam olarak bu değildi ve o da bunu biliyordu.

Sonra parmakları hareket etmeyi bıraktığında klitorisimdaki baskı ve hareket kayboldu.

Sinirli bir homurtu çıkardım ve elim onunkinin üstüne indi. Parmaklarım onunkine rehberlik ederken, gereken basıncı ve hareketi ekledim.

Sessizce gülerken göğsü altımda zıpladı. "Bana nasıl yapıldığını gösterecek misin, bebeğim?" Boğuk sesi kulağımı doldurdu.

"Benimle alay etmeyi bırakırsan buna gerek kalmayacak."

"O zaman kendini nasıl boşalttığını göster bana" diye fısıldamadan önce kulağımın lobunu dişlerinin arasında emdi. Ellerimizi hareket ettirdi, yerlerini değiştirdi ve şimdi onunki benimkinin üstündeydi, parmaklarımı klitorisime yönlendiriyordu. "Göster bana."

Kendimi nasıl boşaltacağımı bildiğim şekilde klitorisimi çalıştırmaya başlamadan önce sorduğu şeyin batmasına izin vermek için kendime bir kalp atışı verdim.

Parmakları benimkileri bırakıp aşağı doğru inerken "İşte bu," diye cesaretlendirdi. İki parmağını içime sokarak nefesimin kesilmesine neden oldu. Parmaklarını içimde kıvırdı ve bacaklarımın onunkilerin etrafında sıkışmasına neden olan bir noktayı ovmaya başladı. Yoğun ve sıcak bir baskı oluşmuştu - serbest kalmaya çalışırken hissetmeye alışık olmadığım bir baskı.

"Keelan, ne-"

"Durma. O küçük klitorisi ovmaya devam et ve rahatla," diye emretti ve diğer elini göğsümden çekip kolunu göğüs kafesime dolayarak beni kendisine doğru çekti.

İçimdeki parmakları hızlanana kadar bunu neden yaptığını anlamadım. Haykırdım ve kalçalarım yukarı kalktı. Aynı anda hem kaçmak hem de durmaması için ona yalvarmak istiyordum. Hezeyan içinde, bana doladığı kolun onun yaralı kolu olduğunu hatırladım ve zirvenin yaklaştığını hissettiğimde bedenimi sakinleşmeye zorladım. Ona ulaştığım an

En yoğun ve harika kasılmalar içimde dalgalanırken aynı zamanda iç uyluklarıma bir ıslaklık fışkırdığını hissettim.

"Ne-" Panik içinde doğrulmaya çalıştım. Keelan'ın kolları beni sabit tuttu.

"Rahatla Shi," dedi ve parmaklarını benden çekti.

"Neden işemiş gibi hissediyorum?"

"Yapmadın. Seni ben fışkırttım. Bu yüzden her şey ıslak hissediliyor."

"Neden?" diyebildiğim tek şey buydu. Fışkırmanın ne olduğunu biliyordum ve başıma geleceğini hiç düşünmemiştim, bu yüzden utanıp utanmamam gerektiğinden hâlâ emin değildim.

"Çünkü seni iyi hissettirmek istedim ve çok sıcaktı," diye yanıtladı sırılsıklam olmuş elini ağzına götürürken. Parmaklarını hızlıca yaladı ve gözlerini kapattı. "Tadın çok tatlı. Bir dahaki sefere bunu yaptığımızda, yüzümü o amcığa gömeceğim ve her santimini yalayarak temizleyeceğim."

Ve işte böyle, her türlü utanç duygusu yok oldu ve ben tekrar gitmeye hazırdım. Ama bu sefer onu içimde istiyordum. Oturmama izin vermesi için etrafımdaki kola dokundum. Omzumun üzerinden, "Şimdiye kadar işin pis kısmını hallettin," dedim.

Bana ukala bir sırıtma yaptı. "Seninle işim henüz bitmedi."

SALI SABAHİ, OKULA GIDERKEN, COLT ÇOK SESSİZDİ.

Arabayı o kullanıyordu. Aslında dün gece yüzme antrenmanından eve geldiğinden beri sessizdi. Akşam yemeğinde, yemeğini itip kakarken düşüncelerinde kaybolmuş gibiydi.

Elimi masanın altında dizine koymuştum. Bu onun dikkatini çektiğinde ve kardeşleri bir tartışmaya dalmışken, ona alçak sesle "İyi misin?" diye sordum.

Biraz canlanmıştı. "Antrenmandan yorgun düştüm. Sanırım yatmaya gideceğim," dedi ve masadan kalkmak için sandalyesini geriye itti.

Colt odasına çekildikten sonra masanın sessizleştiğini fark etmiştim. Colt'un kardeşlerine baktım ve bakiştiklerini gördüm.

Yüzümdeki soruyu gören Knox cevap veren kişi oldu. "Colt kendine karşı çok sert olabiliyor."

Keelan, "Değer verdiği insanları hayal kırıklığına uğratmaktan hoşlanmaz," diye eklemişti ve ben de söylediklerinin hiçbirinin mantıklı olmadığını fark etmiştim.

Creed, "Bırakmak kimseyi hayal kırıklığına uğratmayacak," demişti.

Knox, "Sen de kısa bir süre önce aynı şeyi hissetmiştin," diye belirtti. "Senin gibi onun da zamana ihtiyacı var."

Creed, "Bu onun için farklı ve bunu sen de biliyorsun," diye karşı çıktı. "Bundan ne kadar nefret etse de takımda kalacak. Altın çocuk rolünü bırakmalı ve başkalarının ondan beklediği şey yerine olmak istediği kişi olmalı.

-Ya da şeffaf olursak, babam onun nasıl olmasını istediye öyle."

"Creed," diye azarladı Keelan.

"Bunun doğru olduğunu biliyorsun," diye tersledi Creed. "Kendimi bildim bileli babamı memnun etmek için elinden geleni ardına koymadı. Onu hayal kırıklığına uğratırsa, annem öldükten sonra yaptığı gibi, babamın yine çekip gideceğinden korkuyordu. Bir dereceye kadar ben de suçluydum, çünkü ben de bu korkuyu yaşıyordum, ama sonuçta bunun bir önemi yoktu. Babam öldü. Yine de Colt hâlâ böyle davranıyor. Sanki bunu o kadar uzun zamandır yapıyor ki başka türlü davranmayı bilmiyor. Ve bu onu içten içe yiyip bitiriyor."

Onlar ileri geri konuşurken, ben sessizce oturmuş, bilgileri bir araya getirmeye çalışıyordum.

Okulun otoparkına park ettikten sonra, arabadan inerken Creed'in Colt'a mırıldandığını duydum, "Bırakmak istiyorsan bırak. Kimse-"

"Yapma," diye tersledi Colt. Dışarı çıktıktan sonra arabanın kapısını çarparak kapattı ve biz olmadan okulun girişine doğru hışımla ilerledi.

Kaşlarımı çatarak arabaya yaklaşırken Creed'e baktım. İkizine gözlerini devirdi ve elini bana uzattı. "Hadi gidelim."

İçeri girdikten sonra Creed dolabına doğru yöneldi ve ben de Colt'u bizimkinin yanında yakaladım. İlk dersimiz için ders kitaplarını çıkarırken vücudu kaskatı kesilmişti. Emin olmadığımı hissederek sırtına dokunmak için uzandım ve parmaklarım omurgasının alt kısmına değdiğinde arkamdan biri öksürerek "Orospu" dedi. Kahkahalar koridorun duvarlarında yankılandı.

Arkamı döndüğümde Cassy, Amber, arkadaşları Sam, Gabe ve birkaç takım arkadaşının birkaç metre ötede bir grup halinde durduklarını gördüm. Hepsi bana doğru bakıyordu.

Colt bir kolunu ortama doladı ve göğsünü sırtıma bastırdı. "Onları görmezden gel."

Creed bize katıldı, Ethan ve Isabelle de hemen arkasındaydı. Creed, Cassy ve diğerlerini süzerken bakışları kayıtsızdı.

"Onların saçmalıklarıyla uğraşmak için çok erken," dedi Ethan, onları görmemi engelleyerek.

Isabelle Ethan'ın yanına gelerek benim görüşümü de engelledi. "Mutsuzlar ve diğer herkesi de mutsuz etmek zorundalar."

Creed'den Ethan'a ve Isabelle'e baktım ve onların benimle Cassy'nin grubu arasında bir duvar oluşturdıklarını fark ettim. Diğer taraflarında duran rahatsız edici duruma rağmen gülümsedim, çünkü gerçekten harika arkadaşlarım vardı.

Bu akşam yemek sipariş edecektik. Knox geç saatlere kadar çalışıyordu. Görünüşe göre, ön büro pozisyonu için çok sayıda insan başvurmuştu ve Isabelle de dahil olmak üzere, bugün gelip görüşmek için bir grup insan ayarlamıştı. Yani bu akşam sadece dördümüz birlikte yemek yiyorduk. Keelan, Colt'un antrenmandan eve dönmek üzere olduğunu bildiren mesajından sonra lokantaya sipariş vermişti.

Colt kapıdan içeri girdiğinde Creed, Keelan ve ben oturma odasında oturuyorduk. Üzgün olduğu hemen anlaşılıyordu ve dünkü antrenmandan sonra olduğundan daha fazla üzgündü. "Merhaba," dedim biraz tereddütle.

Colt anahtarlarını kapının yanındaki kaseye bıraktı. "Hey," dedi asık suratlı bir ses tonuyla.

"Yemek birazdan burada olur," dedim onun Creed'le birlikte evin kendi tarafına doğru yönelmesini izlerken.

"Gidip üstümü değiştireceğim," diye cevap verdi. Sesi o kadar kopuktu ki, üstünü değiştirmek için savaştığı belliydi.

Sakin bir ses. Bunu fark eden tek kişi de ben değildim; çocuklar da kardeşlerine bakıyorlardı.

Colt koridorda odasına doğru gözden kaybolurken tek kelime daha etmedi. Colt'un kapısının kapanma sesi yüksekti. Öfkeyle çarpmış gibi değildi ama arkasında biraz güç varmış gibi geliyordu.

Creed ve ben aynı anda ayağa kalktık.

"Bırak beni," diye ısrar ettim ve Creed tekrar yerine oturdu. Colt'un kapısına geldiğimde hafifçe vurdum, "Colt?" "İçeri gelebilirsin, bebeğim."

İçeri girdim, kapıyı arkamdan kapattım ve kapıya yaslandım.

Colt okulda giydiği kıyafetleri değiştirmenin tam ortasıındaydı. Üzerinde sadece kot pantolonuyla şifonyerinin önünde duruyordu. Bana bakmadan gri bir basketbol şortu ve beyaz bir tişört çıkardı.

Kot pantolonunun düğmelerini açıp bacaklarından aşağı indirirken odadaki sıcaklık çok hızlı bir şekilde yükseldi. Beni izlerken yakaladı ve küçük bir gülümseme gergin ifadesini yumuşattı. Külotundan başka bir şey giymeden odanın içinde yürüdü ve kot pantolonunu çamaşır sepetine attı. "Beni izlemeye mi geldin?"

Onu çıplak görmüştüm ama yine de onu ya da herhangi bir erkeği iç çamaşırlarıyla görmekte bir şeyler vardı. Belki de bir erkek için iç çamaşırı neyse benim için de boxer külot oydu. Boğazımı temizledim. Burada olmak için bir nedenim vardı. "Konuşmak ister misin diye sormaya geldim."

Kıyafetlerini şifonyerin üzerine bıraktığı yere dönmek yerine, gözlerinde kızgın bir ateşle bana doğru ilerledi. "Konuşacak bir şey yok," dedi sertçe kapı koluna uzanırken.

Kilidin açılma sesini duyduğumda, midem biraz bulandı. Beni kalçalarımından yakalayarak ağzımı kendi ağzıyla kapattı.

Onu benimle konuşmaya nasıl ikna ettim? Öfkesini zar zor kontrol ediyordu, sanki Hulk tarafı sadece

yüzeyin altında. Dilinin ağzımın içine girip benimkine hükmetmesinden ve kalçalarımın popoma doğru ilerleyen ellerinin sert dokunuşundan bunu anlayabiliyordum. Beni yukarı kaldırmadan önce sıktı.

Beni yatağa taşıırken bacaklarımı ona doladım. Ben sırtüstü yatarken o da benim üstüme yattı. Ağzı boynuma doğru hareket etti ve kalçalarını sallayarak sert aletini merkezime doğru sürttü.

Nazik, şefkatli erkek arkadaşım gitmişti. Üzerimdeki kişi bir yabancı gibiydi ama yine de bedenimi ateşe verme yeteneğine sahipti. Erimeden önce ellerimi omuzlarına koydum. "Colt-" İtiraz etmeye çalıştım, durmasını istediğim için değil, kızgın olduğu için. Onu rahatlatmak istedim. Onu üzen nedeni yok etmek istedim. Her şeyi daha iyi hale getirmek istedim.

Ellerimi omuzlarından çekti ve yatağa sabitledi. Gözlerini dikip bana bakacak kadar kaldırdı. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

Sesinin ardındaki kızgınlık benimkini de ateşledi. Ellerimi kolayca kurtardım, onları sıkıştırmak için çok fazla güç kullanmıyordu ve mükemmel bir teknikle bizi yuvarladım, onu sırt üstü yatırdım, ben de beline oturdum. Ellerini yatağa sabitledim. Öfkeyle yere bakarak ne yapacağımı düşündüm.

Hiç direnç göstermeden yatarken, "Antrenmanda kötü bir gün geçirdim," diye homurdandı.

Yalanlar.

İlk içgüdüm ona yeni bir tane söylemekti. Cinselliği saptırmak için kullanmaya çalışıyordu.

Colt gözlerini kapadı ve burnundan iç çekti. "Sert davrandıysam özür dilerim. Sana bu şekilde davranmamalıydım."

Dün gece Creed'i dinledikten sonra söylediklerinin doğru olduğunu düşünmeye başlamıştım. Colt'un hep iki yönü olduğunu düşünmüşümdür. Bir tarafı iyi, nazik, sabırlı, özverili ve değer verdiği kişiler için ayağa kalkan biriydi. Gerçekten,

Bazen fazla mükemmel olabiliyordu. Bir de Hulk tarafı vardı. Öfke ve meydan okuma doluydu, savaşmak için can atıyordu. Her iki tarafı da aşırı uçlardaydı. Acaba biri olmak için çabaladığı kişi miydi ve diğeri kızgınlıktan mı var oldu?

Tüm bunların doğru olduğunu varsayarsak, saptırma konusunda yanıldığım hissine kapıldım. Belki Colt'un bir çıkışa ihtiyacı vardı. Belki de o kadar mükemmel olmamak ve Hulk tarafını gerçekten kucaklamak için bir ana ihtiyacı vardı.

"Benimle sert mi olmak istiyorsun?" diye sordum.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve içini bir panik kapladı.

"Hayır, ben-" "Daha fazla yalan," diye kestim sözünü.

"Eğer nazik olmak istemiyorsan

O zaman yapma. Beni istediğin gibi kullanmana izin vereceğim. Neden biliyor musun? Çünkü sana güveniyorum. Ama bana bir yalan daha söylersen, bu güveni mahvedersin. Sen acı çekersen, ben de çekerim, unuttun mu?"

Onun sözlerine karşılık verdiğimde gözleri biraz büyüdü.

"Şimdi size son birkaç gün içinde neler öğrendiğimi anlatacağım ve siz de bunların hiçbirini inkâr etmeyeceksiniz."

İtiraz etmesini fiziksel olarak engellemek istercesine çenesini sıktı.

"Yüzme takımında olmaktan nefret ediyorsun."

Bu ifade öfkesini yüzeye çıkardı. Kaşlarını indirerek bunu gösterdi.

"Ama bırakmayacaksın, çünkü Creed gibi sen de babanı hayal kırıklığına uğratmak istemiyorsun. Ama sorun sadece baban değil, değil mi? Bırakamayacağını hissediyorsun çünkü sen her zaman güvenilir olan, iyi ikiz olarak görüldün. Başkalarının senden beklentilerinin Creed'inkinden daha yüksek olduğunu biliyorsun."

"Dur," diye tersledi.

"Neden? Gerçekle yüzleşmekten hoşlanmadığın için mi?" Meydan okudum.

İnkâr etmedi. Söylediğim hiçbir şeyi inkâr etmedi. Bunun yerine ellerini benimkilerin altından çekti ve ben hala ona sarılmışken oturdu.

Gözlerime bakmayı reddetti. Yüzünü avuçladım. Bana bakmasını sağlayarak yüzlerimizi birkaç santim ayırdım. "Burada sadece sen ve ben varız. Hissettiklerini saklamak zorunda değilsin. Benim yanımdayken mükemmel olmak zorunda değilsin. Çünkü ben hiçbir yere gitmiyorum. Ben varım Colt. Bencil ol. Öfkeli ol. İsteddiğini al, istediğin kişi ol."

Beni başımın arkasından tuttu ve ağzımı kendi ağzına götürdü.

Beni öpüş şekli kontrolsüz ve bağısızdı. İyi olup olmadığını ya da bu konuda emin olup olmadığını görmek için duraksamadı. Sanki düşüncelerinin onu yönetmesine izin vermiyordu. Tamamen benimle birlikte bu anın içindeydi. Benim ona verdiğim güvenin aynısını o da bana veriyordu.

Elleri gömleğimin eteklerini kavradı ve dudakları gömleğimi çekip çıkarmak için benimkilerden ayrıldı. Çözmek için sütyenimin arkasına uzandım ve o da askıları kollarımdan aşağı çekti.

Beni belimden kavrayarak bizi döndürdü, şortumu ve iç çamaşırlarımı çıkaracak kadar uzun süre sırtüstü yatırdı. Sonra beni karnımın üzerine çevirdi ve kalçalarımı yukarı çekti. Beni hırpalama şekli kendimle ilgili bir şeyi ortaya çıkarmıştı. Hoşuma gitmişti, delicesine. Ne bekleyeceğimi bilmiyordum ama yine de heyecanlıyım.

Colt sadece boxerını çıkarmak için bana dokunmayı bıraktı. Hiç ön sevişme olmadı. Hiçbir uyarı yoktu. Colt giriş yerimle aynı hizaya geldi ve içime girdi. Yatağa doğru inledim.

Bana uyum sağlamam için zaman tanımadan geri çekildi ve tekrar soktu. Her sert hamlesini karşılamak için beni geriye doğru çekerken parmakları tenimi çukurlaştırdı. Hafif acı ve bunun zevki nasıl artırdığı karşısında ayak parmaklarım kıvrıldı.

İçime girerken acımasızdı. Yüksek sesle inlemelerimi yatağa bastırdığımdan emin oldum.

"Özür dilerim, bebeğim." Sözleri, vücudunun öfkeyle benimkine çarpma şekliyle çelişiyordu.

Ellerimin üzerine kalktım ve geriye doğru sallanarak tıslamasını sağladım. "Kapa çeneni Colt," diye inledim ve tekrar geriye doğru sallandım. Bir an yaşadığını ya da söylemesi gerektiğini düşündüğü şeyi söylediğini biliyordum. Her iki durumda da, anının kök salmasına izin veremezdim. "Kapa çeneni ve sik beni." Bu bir yalvarış olduğu kadar bir emirdi de.

Sinirli bir ses çıkardı ve beni sırt üstü çevirdi. Akıcı bir şekilde tekrar içime girdi. "Çok iyi hissediyorsun," diye zorladı.

Her itişinde tüm vücudum sarsıldı ve her dibe vuruşunda klitorisime çarptı. Haykırma ihtiyacımı bastırmak için dudağımı ısırarak eğildim.

Zıplayan göğüslerim dikkatini çekti ve birini yakaladı. "Bu hoşuna gitti mi? Seni bu şekilde becermem hoşuna gidiyor mu?" Sözleri edepsiz bir konuşma olarak algılanabilirdi ama bunun başka bir şüphe anı olduğunu biliyordum. Parmakları meme ucuma gitmeden önce göğsümü yoğurdu. Çekiştirerek etrafında kenetlenmemi sağladı.

Elimi uzattım ve parmaklarımı saçlarının arasına soktum. "Bunu seviyorum. Bunu çok seviyorum," diye inledim ve güzel sarı saçlarını avuçladım. Boşalacaktım. Bu his arttıkça vücudum daha da geriliyordu. "Durma."

Ben onun sikinin etrafında sıkılaşıırken Colt inledi ve eli göğsümden yukarı kaydı. Parmaklarının uçları boynumu sıyırdı. Gözlerim Colt'unkilere kaydı ve başparmağı boğazımın çukuruna ulaşana kadar yavaşça yukarı çıkan eline sabitlendiğini gördüm. Başparmağı boğazımı iterken, yüzünde coşkulu bir ifade belirdi. İticileri sıkıştırdı, sertleşti ve beni çözülmeye zorladı.

Ben titrerken ve inlemelerimi elimle bastırmaya çalışırken, Colt'un salıverilmesi onu vurdu.

Bir an için duyulabilen tek şey ağır nefes alışverişlerimizdi. Colt üzerimde durduğu yerden kıpırdamamıştı. Gözleri benimkilerden ayrılmıyordu ve gözlerinin utanç ve pişmanlıkla dolduğunu gördüm.

Kollarımı boynuna, bacaklarımı da beline doladım. "Sen ve ben aynıyız Colt," dedim ona. "İyi ikiz olmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Ailemi hayal kırıklığına uğratma düşüncesine dayanamadım çünkü Shayla'nın asi davranışlarının onları nasıl üzdüğünü gördüm. Bu hayal kırıklığı korkusu, okul ve arkadaşlar söz konusu olduğunda hayatımın diğer alanlarına da yayıldı. Beni utangaç ve sessiz yapan da buydu, çünkü dışa dönük ya da açık sözlü olmazsam, işleri berbat etme şansım daha az olurdu. Her zaman belli bir şekilde davranma, her zaman çizgilerin içinde kalma baskısı çok fazlaydı. Kız kardeşimi seviyordum ama ona içerliyordum. Onun özgürlüğüne, sonuçlarını umursamadan ve hiç pişmanlık duymadan hayatına devam edebilmesine içerliyordum. Her şeyimi kaybedene kadar yaptığım şeyin kendime haksızlık olduğunu fark etmemiştim. Buraya taşındığımda, bu yeni hayata başladığımda, hayatı farklı bir şekilde yaşamak için bana bir şans verildiğini fark ettim." Ellerimi yanaklarına götürdüm. "Yeniden başlayamazsın ama bu değişiklik yapamayacağın anlamına gelmez. Hayat kırılgandır, kısadır ve sadece bir tane şansın vardır. Eğer yüzme takımını bırakmak istiyorsan, bırak. Kardeşlerin anlayacaktır, ben anlayacağım ve daha da önemlisi, baban burada olsaydı seni anlardı."

Gözleri sulandı ve sözlerimin ona ulaştığını anladım.

Gülümsedim. "Ve eğer tekrar sert ve vahşi seks yapmak istersen," dedim, onu da gülümseterek, "seni daha az sevmeyeceğim. Aslında, seni daha çok sevmemi sağlayabilirsin."

Gülümsemesi düştü ve kalbim sıkıştı.

Kollarını altımdan geçirerek beni kucakladı ve dizlerinin üzerine oturdu. Bacaklarım hâlâ belinde kilitliyken yüzünü boynuma gömdü ve bana sıkıca sarıldı. "Önce senin söylememen gerekiyordu."

Omuzlarım biraz çöktü ve kafa derisine masaj yapmak için parmaklarımı saçlarına götürdüm. "Peki neden?"

"Çünkü bunu söylemeyi planlıyordum. Sana söylemek istediğim bir konuşma vardı," dedi ve geri çekildi

boynumdan yüzüme doğru.

"Hiçbir şey söylememişim gibi davranabiliriz."

Ağzının kenarları kalktı. "İstemiyorum."

"Ama aşk ilanını duymak istiyorum," dedim sahte bir surat ifadesiyle.

Homurdandı. "Başıma gelen en güzel şeyin yan daireye taşındığın zaman olduğunu söylemek isterdim. İlk tanışmamızdan sonra mektuplarını getirdiğimde kapıyı açtın ve yüzün un içindeydi ve o anda sana aşık olacağımı ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey olmadığını anladım. Sanırım sana aşık olmaya, tişörtünün arkasında adımız yazan bir amigo kız gibi giyinip yüzme yarışımıza geldiğinde başladım. Ve Ethan'ın partisinde tamamen aşık olduğumu biliyordum. O gece çok fazla gülümsedin. Çok mutlu ve kaygısız görünüyordun ve bunu görmek çok güzeldi. O gecenin en güzel yanı da bana "sik bloğu" diyerek geceyi bitirmiş olmandı." Sanki hatırlıyormuş gibi kıkırdadı.

"Aslında sana öyle demedim," diye homurdandım.

"Ağır bir şekilde ima edildi, benim küçük top toplayıcı," dedi hayran bir gülümsemeyle. "Seni seviyorum, Shiloh."

Ağlamamak için dudağımı ısırdım. "Ben de seni seviyorum." Beni öptü ve bir süre birbirimize sarıldık.

Giyinirken Colt kısık bir sesle, "Babam üniversiteye gitmemizi çok istiyordu. Bu yüzden hepimizi spora itti. Burs alabilecek kadar iyi olacağımızı umuyordu çünkü işi başarılı olsa da dört çocuğu üniversiteye göndermek yine de çok masraflıydı. O ve annem aslında bizim gitmemiz için para biriktiriyorlardı, ama sonra annem hastalandı ve babam bu parayı tüm tıbbi masraflar için kullanmak zorunda kaldı.

"Yüzmeyi seçen Creed olmuştu ve ben de neden olmasın diye düşündüm. Bir topun peşinden koşmaktan ya da sıcakta dışarıda kalmaktan daha iyiydi ve bu konuda iyi olduğum ortaya çıktı. İkimiz de iyiydik. Creed bu spora tutkuyla bağlıydı ama ben ona her zaman başka bir sorumluluk olarak baktım.

çünkü bu babamı gururlandırdı." Bir rafta sergilediği kupalarına baktı. "Onun gurur duymasına ihtiyacım vardı. Çünkü gururluysa mutludur, mutluysa da üzgün olamaz diye düşünüyordum. Annem öldükten sonra neredeyse iki yıl boyunca yürüyen bir kabuğa dönüştü. Bize baktığında gözlerinde hiçbir şey yoktu. Hiçbir duygu yoktu. Kulağa aptalca geldiğini biliyorum, ama tekrar üzülsürse, o kabuğa geri döneceğinden korkuyordum. Yani babam spor yapmamı isterse, spor yapardım. Notlarımın hep iyi olmasını isterse, ben de hep iyi olurum. Üniversiteye gitmemi isterse, üniversiteye giderdim. Creed'e göz kulak olmamı ya da Creed'in şunu yapmamasını, bunu söylememesini ya da başını belaya sokmamasını sağlamamı isterse, bunu yapardım. Benden beklediği her şeyi yaptım."

"Sonra da öldü," dedim elimden geldiğince nazikçe.

Colt başını salladı. "O öldükten sonra bir an kendime bunun ne anlamı var diye sordum. Neden bu kadar çok çalışmaya devam ediyordum ya da başlangıçta benim olmayan bir hedef için çabalıyordum? Bir süre kendimi gerçekten kaybolmuş hissettim. Takımdan ayrılmadım çünkü Creed'i hayal kırıklığına uğratmak istemedim. Spor salonu faaliyete geçip para getirmeye başladıktan sonra bir akşam Knox ve Keelan'ın konuşmalarına kulak misafiri oldum. Creed ve benim için üniversite fonları oluşturmuşlardı ve her ay bu fonlara ne kadar ödeme yapabileceklerini konuşuyorlardı. Sonra, eğer Creed ve ben yüzmeden burs alırsak, mezun olduğumuzda endişelenmeden üniversiteye gitmemize yetecek kadar para biriktirmiş olacaklarını söylediklerini duydum."

Yatağın kenarına oturdu ve elimi tuttu. "Diğer insanlar ya da onları hayal kırıklığına uğratıp uğratmadığım umurumda değil. Benim için önemli olan onlar. Sen ve kardeşlerim. Hayal kırıklığına uğratmak istemediklerim sizlersiniz."

Elini sıktım. "Kardeşlerin seni seviyor ve mutlu olmanı istiyorlar. Eminim senin için o üniversite fonunu oluşturdular çünkü hedefinin bu olduğunu düşünüyorlardı ve bu hedefe ulaşmana yardımcı olmak için ellerinden geleni yapmaya çalışıyorlardı.

Hedef. Onlara karşı dürüst olur ve hedefinizin bu olmadığını söylerseniz, anlayışla karşılayacaklarını biliyorum. Ya da üniversiteye gitmek istiyor ama yüzme takımında olmaktan nefret ediyorsanız, başka bir yol buluruz. Biz derken beni de kastediyorum. Okul masraflarını karşılamana yardımcı olacak diğer seçenekleri araştırmaya yardım edeceğim." Yaklaştım ve kollarımı beline doladım. "Şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki hiçbirimiz bizi hayal kırıklığına uğratmak istemediğin için nefret ettiğin bir şeyi yapmaya devam etmeni istemiyoruz. Rollerimizin tersine döndüğünü düşünsene. Bu konuda ne hissederdin?"

Saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı ve bana tatlı bir öpücük verdi. "Teşekkür ederim."

ERTESİ GÜN OKULDAN SONRA ISABELLE İLE ALIŞVERİŞE GITTİK.

Çocukları biraz yalnız bırakmak istedim. Dün gece yatmadan önce Colt kardeşleriyle konuşmak istediğini söylemişti. Hiç tereddüt etmeden kabul ettiler. Keelan dışarı çıkıp bir şeyler yapmalarını önermişti. Creed'in aklına paintball oynamak ve yemeğe çıkmak gibi bazı fikirler gelmişti. Knox iş programını yeniden düzenlemişti, böylece sadece yarım gün çalışmak zorunda kalacak ve ikizler okuldan çıktığında orada olacaktı. Colt'un yanında olmaya öncelik vermelerini çok sevmiştim ve umarım Colt da bunu fark eder ve onlarla konuşmak onun için çok daha kolay olur.

"Dünkü görüşme nasıl geçti?" Bir kostüm mağazasına doğru yürürken Isabelle'e sordum.

Isabelle kaşlarını çatı. "Bilmiyorum. Knox okuması zor bir insan."

Palyaço kostümlerinin bulunduğu rafı karıştırırken bir kahkaha attım. "Eminim harika geçmiştir."

Denizkızı ve siren kostümlerine bakarken "Hep böyle gergin midir?" diye sordu. Parti için kendi kostümünü hazırlıyordu ama bana bir şeylerin, bir unsurun eksik olduğunu ve ilham almak için etrafa bakmak istediğini söylemişti.

"Herkes karşı böyledir. Yine de onu tanıdıkça bunun ötesini görmeyi öğreniyorsunuz."

Isabelle bana baktı ve yüzünde yazılı olan soruları gördüm.

Gülümseyerek tekrar aramaya odaklandım. "Sadece sor."

"Colt ve Creed'le birlikte olduğunu biliyorum ve seni asla yargılamıyorum-" diye saçmaladı ve ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırdı. "Ama Keelan'ın doğum günü partisinde Knox'la ve çamur koşusunda Keelan'la nasıl olduğunu gördüm. Onlarla da mı çıkıyorsun?"

"Evet."

Bir an için tek söylediği "Vay canına," oldu. Sonra ağzından kaçırды, "Bahse girerim harika seks yapıyorsunuzdur."

Anında yanaklarım yandı.

Isabelle güldü. "Kusura bakma. Biraz kıskandım, ama aynı zamanda yatak odasında bu kadar çok penisle bunalacağımı da biliyorum."

"Isabelle!" Ağzım açık kaldı.

Kıkırdadı. "Rollerimiz tersine dönseydi, merak etmeyeceğini mi söylemek istiyorsun?"

Haklıydı.

"Eee," dedi sırtarak. "Bana biraz baharatlı çerezler verecek misin? Ethan'la yediklerimden bazılarını paylaşacağım."

"Seks hayatımız hakkında mı konuşmak istiyorsun?"

"Arkadaşlar böyle yapar. Ayrıntıları paylaşırız." Kaşlarını aşağı yukarı oynattı.

Gülümsememeye çalışarak, "Sen ve Ethan gerçekten birbiriniz için mükemmelsiniz," dedim.

İç çekti. "Bu adam benim dengim, özellikle de çıplak olduğumuzda."

Kimsenin bizi duymamasını umarak etrafıma bakındım.

"Sanki erkek arkadaşlarınla hiç soyunmamışsın gibi kızarıyorsun," dedi beni süzerken.

"Yaptım," diye fısıldadım. "Ama hepsiyle değil."

Kaşları merakla kalktı. "Sahi mi? Direnen kim?"

"Knox," diye ağzımdan kaçırdım ve yüzümü buruşturdum. Belki de bunu söylememeliydim. Hayal kırıklığımı dışa vurmak Knox'a ihanet miydi?

Başka birine mi? Ya da dışarıdan bir bakış açısı almak iyi bir fikir olabilir mi?

"Neden böyle olduğunu düşünüyorsun?" diye sordu yaklaşarak. "Tam olarak emin değilim. Onun da beni benim kadar istediğini biliyorum.

onu istiyorum, ama bir şey onu açıkça rahatsız ediyor. Bana baktığında kırık, kırılğan bir kız gördüğüne dair bir his var içimde. Belki de öyleyim ya da öyleydim. Ailemi kaybettim ve yakın zamana kadar bununla doğru şekilde başa çıkamıyordum. Ama artık idare ediyorum. Elimden geldiğince sıkı çalışıyorum ve onlardan tek istediğim bana normal davranmaları, sanki kırık ve kırılğan değilmişim gibi, çünkü onlar beni böyle göremezse ben nasıl göreceğim?"

Hüzünlü gözlerle elini üst koluma koydu. "Hepsi sana böyle mi davranıyor? Onlarla konuşmayı denedin mi?"

Başımı salladım. "Diğer üçü daha iyiye gitti. Knox'u ise bilmiyorum. Benimle konuşmuyor. Ona işleri ağırdan almak isteyip istemediğini sordum ve hayır dedi, ama son birkaç öpüşmemizde işler kızıştı ve beni o kadar heyecanlandırdı ki, ben sadece... Ben..."

"Seni domaltmasını ve adını bilmeyene kadar sikmesini mi diledin?" Isabelle teklif etti.

"Evet! Ve her geri çekilişinde, kendimi seks delisi bir ergen gibi hissediyorum."

"Azgınlık hormonlarını dizginleyecek bir sürü başka erkek var, bu yüzden onun reddinin seni güvensiz hissettirmesine izin verme" dedi. "Ve eğer seninle yakınlaşmaya hazır değilse, o zaman seni bu şekilde yönlendirmemeli."

"O anın içindeyken, sanki elinden bir şey gelmiyor gibi. Sanki onu geride tutan şeyi unutmayı çok istiyormuş gibi. Bir şey odağını benden uzaklaştıran ve ona hatırlatılana kadar bunu başarıyor."

"Hmm," diye mırıldandı düşünürken. "Bunu halletmenin iki yolu var. Konuşmaya devam edebilir ve ona ulaşmayı umabilirsin. Ya da, eğer yeterince cesursan, o inatçı piçi baştan çıkarabilirsin. Ona sahip olduğu her şeyle başa çıkabileceğini göster, çünkü Shi, sen

Bu şekilde olmak için onun ya da herhangi bir erkeğin sizin kırılmamış ve güçlü olduğunuzu düşünmesine gerek yok. Sen bunu bildiğin sürece, önemli olan tek şey bu. Ve belki sen buna inanırsan, o da inanacaktır."

Sözleri aklımda yer edince biraz şaşırdım. O haklıydı. Normal hissetmek için erkeklerin bana normal davranmasına ihtiyacım olmamalıydı. Elbette yardımı oldu. Ama ne hissettiğimi ölçmek için onlara bakmak zorunda kalmamalıydım. Bunu kendim yapmalıydım.

"Onu nasıl baştan çıkarabilirim?" Ben sordum.

Yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. "En sevdiği renk ne?"

Cevap veremedi telefonum çalmaya başladı. "Bir saniye," dedim ve o da kostüm raflarını karıştırmaya geri döndü. Çantamdan telefonumu çıkardım. Ekranda *Bilinmiyor yazıyordu*. Yine de Logan ya da Ian olabileceğini düşünerek cevap verdim. "Alo?"

Hat sessizdi.

"Alo?" Tekrar söyledim ve hala cevap gelmeyince telefonu kapattım.

Telefonumu çantama geri koyamadan tekrar çaldı.

"Alo?" Cevap verdim. Aldığım tek cevap sessizlik olunca telefonu kapattım, titreşime aldım ve çantama geri attım.

Sinirlenmemeye çalışarak palyaço kostümlerini incelemeye devam ettim. Sonunda Pennywise'ı bulduğumda, birden fazla çeşidi olduğunu fark ettim. En beğendiğim ikisini seçerek Isabelle'in görmesi için havaya kaldırdım. "Hangisi?"

Kostümlere baktı. "Colt kostüm olarak Pennywise'ı mı seçti?"

"Bir zamanlar en sevdiğim korku filmiydi." "Artık değil mi?"

"Görmeyeli uzun zaman oldu." Yalan söylemeden bulabildiğim en iyi şey buydu.

"Tekrar izlemelisin. Korku filmi gecesi yapabiliriz. Sen benim evimde yatıya kalabilirsin ya da ben sende kalabilirim. Bu Cuma boşum."

Konuştukça daha da heyecanlanıyordu ve ona hayır diyecek cesareti kendimde bulamıyordum. Boğazım düğümlendi. "Bunu benim evimde yapabiliriz."

Heyecanla ellerini çırdı. "Yaşasın kızlar gecesi!"

Her şey yoluna girecekti. Kaybettiğim şeyleri geri almanın tek yolu onları geri almaktı. Yoksa aptallık mı ediyordum? Cuma günü ikimizin de travma geçirmesine neden mi olmuşum? Isabelle'e bunu yapmak istemedim. Belki de şüphelerim korkumdan kaynaklanıyordu? Parti günü de böyle hissedecek miydim? Konu hayatımı geri almaya geldiğinde hep konuşup hiç harekete geçmiyor muydum?

Yapabilirdim.

Denemek

zorundaydım

.

Kararlılığımın korku tarafından bastırılmasına izin veremezdim. Eğer gördüklerim yüzünden o geceye geri dönersem,

o zaman öyle olsun. Yüzleşmek zorundaydım. O gece olanlarla yüzleşmeliydim. Bundan daha fazla kaçamazdım.

Gözlerim bileklerimdeki yara izlerine kaydı ve anılarım yüzeye çıkmaya çalıştı. Onları geri ittim. *Onlarla şu anda yüzleşmek zorunda değilsin, diye* azarladım kendimi.

Düşene kadar koşmayı bıraktığımdan beri anılarımın zihnimde ön plana çıkmasını engellemenin daha zor olduğunu fark ettim. Anıları geri püskürtmeyi başarsam da, onlarla ilişkili duygular beni hala derinden sarsıyordu.

"Gidip bunları deneyeceğim," dedim sıkıca ve soyunma odasına yöneldim. Küçük odanın kapısını arkamdan kapatır kapatmaz derin bir iç çektim. Kostümleri bir kancaya astım ve boy aynasında kendime baktım.

Sadece bir dakikalığına, dedim kendi kendime bileklerimin etrafındaki yara izlerine dokunurken. Deri tümsekli ve renksizdi. Bu

Korku ve çaresizlik duygularıyla birlikte, etraflarına bağlanmış iplerle uyandığım anılar gözlerimin önünden geçti. Ellerimi yüzümde ovuşturdum, o anki aciliyeti ve kurtulma ihtiyacını hatırladım; tüm bunlar beni derimi yırtmaya itmişti. Hiç acı çekmemiştim. Bay X'in geri dönmesinden korkmak acıyı engellemişti. Dehşetin, gözlerim koridorda Shayla'nın ayakkabılarının ucuna her takıldığında kırılan kalbimin acısını engellememiş olması çok kötüydü. Bay X'in beni yatağıma bağladığı yerden onun vücudunun görebildiğim tek kısmı buydu.

Yeterli.

Dişlerimi sıkarak anıları kilitli tuttuğum yere geri ittim. Tüm vücudum titriyordu ve gözlerim dolmuştu.

"İyisin," diye fısıldadım aynada kendime. Titreyen ellerimle üzerimi değiştirmeye başladım.

Isabelle için IT kostümlerini modelleyerek dikkatimi dağıttım.

Isabelle, "Ben olsam hantal bodysuit yerine elbiseyi tercih ederdim," dedi. "Hâlâ korkunç görüneceksin, ama sana beyaz, dantelli bir baldırlık ve topuklu ayakkabı alırsak, adamlarına sapkın cinsel fanteziler yaşatabilirsin."

Güldüm ve giyinmek için soyunma odasına döndüm.

Isabelle ve ben parti için ihtiyacımız olan her şeyi ve Isabelle'in deyimiyle Knox'u baştan çıkaracak gizli silahım gibi birkaç şeyi almak için birkaç mağazaya gitmiştik. Bir mağazanın çıkışına doğru ilerlerken, çocuklardan mesaj alıp almadığımı kontrol etmek için telefonumu çıkardım. Onlardan birkaç mesaj almıştım ama o bilinmeyen numaradan altı cevapsız arama da vardı.

Yine sinirlerimi bozmamak için elimden geleni yaptım, çünkü bildiğim kadarıyla bir dolandırıcı da olabilirdi. Çocuklardan gelen mesajları okurken, Isabelle çıkmam için kapıyı açık tuttu. Dışarı çıktığımda, Cassy ve Amber'ı birkaç adım ötede görmek için tam zamanında baktım.

"Güzel öğleden sonramız da gitti," diye homurdandı Isabelle.

Cassy yaklaşırken bana şeytani bir gülümseme verdi. "Alışveriş için vaktin olması sürpriz oldu."

Onu ve yorumunu kabul etmeyi reddettiğimde Amber devam etmesi için onu teşvik etti. "Peki neden?"

Cassy, "Her gün dört horoz emmenin oldukça zaman alıcı olabileceğini varsaydım," dedi.

Hâlâ çatışmayı reddederek etraflarından dolaşmaya başladım. Sanırım aramıza yeterince mesafe koymamıştım çünkü Amber hâlâ omzunu benimkine çarpıyordu. Çantam yere düştü ve içindekilerin bir kısmı etrafa saçıldı. Bunların arasında Dr. Bolton'un yazdığı kâbus ilacım ve doğum kontrol hapım da vardı.

Isabelle ve ben aynı anda diz çöktük ve Cassy ile Amber kıs kıs gülerken o da çabucak hepsini toplamama yardım etti.

"En azından fahişe güvenli seks yapıyor," dedi Cassy.

"Hap sadece bebekleri önlemek için. İçindeki ilaç Şişe muhtemelen bel soğukluğu içindir," dedi Amber, ikisi birlikte dükkâna girerken.

Isabelle'in kâbus ilaçlarımı aldığı sırada ben de doğum kontrol hapımı aldım. İlaçları bana uzatırken etiketini okumaya bile çalışmadı ama ben yine de kendimi "Çok kötü kâbuslar görüyorum ve doktorum uyumama yardımcı olması için bunları yazdı. Onların ve doğum kontrol haplarımın çantamda olmasının tek nedeni çocuklarda mı yoksa kendi evimde mi kalacağımı asla bilememem ve onları almayı unutmak istememem."

"Kendini açıklamak zorunda değilsin, Shi," diye beni temin etti. "Ben de doğum kontrol hapı kullanıyorum. Çoğunlukla evde tutuyorum, ama geceyi geçirebildiğim birkaç kez

Ethan'ın yerinde, onu da yanımda götürdüm." Isabelle mağazaya ters ters baktı. "Onlar için en kötüsünü dilemem yanlış mı?"

"Hayır. Karmanın üzerlerine yağmasını bekliyorum."

YANDAKI KIRMIZI CAMARO'YA UZUN UZUN BAKTIM.
Knox'un Camaro'su.

Bu gece Colt'un yüzme yarışması olması gerekiyordu ama ağabeyinin desteğiyle yarışmayı bırakmıştı. Bu yüzden o ve Creed bu akşam çalışıyorlardı. Keelan da işteydi. Dinlenmek için izin aldıktan sonra işe döndüğü ilk gündü. O sabah erkenden işe gitmiş olan Knox, ben okuldan çıktığımda evdeydi. Bu da eğer istersem şu anda Knox'la yalnız kalabileceğim anlamına geliyordu. Aslında beni mesajla davet etmişti bile, sadece "Gelmek istersen evdeyim" demişti.

Knox'un Camaro'suna baktığım süre boyunca Isabelle'in önerdiği gizli silahı kullanma konusunda bir ileri bir geri gittim. Benimle konuşmuyordu ve sorunlarının benimle ilgili olduğunu düşünmekten kendimi alamıyordum. Kardeşlerine beni aceleyle getirmek istemediğine ya da bazı şeylere hazır olmadığım konusunda ısrar ettiğine dair söylediklerinden, belki de onun için çok masumdum ya da belki de ne kadar hasarlı olduğumu anlayamıyordu. Eğer bunlardan biri doğruysa, Isabelle haklı olabilirdi. Ama oraya iç çamaşırından başka bir şey giymeden gitmek gerçekten bir şey kanıtıyor muydu? Bu kesinlikle kızarmış, masum bir kızın yapacağı bir şey değildi.

Sinirli bir ses çıkardım ve tepinerek odama gittim. Buraya kadarmış. Bu kendimi son kez ortaya koyuşumdu. Öfkeli ve kararlı bir şekilde soyundum.

En kötü ne olabilir ki? Koyu kırmızı dantelli iç çamaşırımı giyerken düşündüm - göğüslerimi yeni zirvelere çıkaran bir sutyen ve kalçalarımı saran iç çamaşırı sadece popo yanaklarımın üst yarısını örtüyordu.

İç çamaşırıyla geri çevrilmek. Olabilecek olan buydu. Midem biraz bulandı. Eğer bu iş yüzüme patlarsa, en azından benimle konuşmasını sağlayacağını umuyordum. Bu fikrin çok zorlama olduğunu biliyordum ama...

Omuzlarımı dikleştirdim. Kendime güvenmem gerekiyordu.

Kaybedecek neyim var ki? Dizlerime kadar örten siyah bir ceket ve siyah topuklu ayakkabılarla adamların evinin önünde durana kadar bunu zihnimde tekrarladım.

Eve gir, seni korkak.

Başım dik bir şekilde içeri girdim. "Benim."

Knox yemek masasında sırtı bana dönük bir şekilde oturuyordu. Dizüstü bilgisayarında bir şeyler yapmaya o kadar dalmıştı ki, tek yaptığı elini omzunun üzerinden hafifçe kaldırarak onaylamak oldu.

Sessizce ona doğru ilerledim. "Neyin peşindesin?"

"Şu e-postayı bitiriyordum," dedi tuşlara basarken.

Yanına geldim. "İşiniz bittiğinde, kıyafetim hakkında fikrinize ihtiyacım var."

Başını sallayarak sadece bir saniyeliğine bana doğru baktı. Dikkati bilgisayarının ekranına döndüğünde parmakları klavyenin üzerinde durakladı. Tamamen bana baktı ve kaşlarını çatarak ceketimi ve topuklu ayakkabılarımı inceledi.

Bir yara bandını yırtar gibi ceketimin düğmelerini açtım, kendimi bir hediye gibi ortaya çıkardım ve yere bıraktım.

Bakışlarının vücudumda süzülüşünü izledim ve hissettim. Bunu kaşlarını çatarak yapmasaydı erotik bir his olurdu. Arzu ya da sıcaklık yoktu ama kaşlarını çatmıştı.

Kendimi örtmek için yoğun bir dürtü hissettim. Ama onun beni sinmiş görmesini istemiyordum. Beni güçlü ve cesur görmesini istiyordum.

kendinden emin. Bu yüzden reddedilmeyi ve utancı bir kenara ittim ve içimde sürekli kaynayan öfke havuzuna daldım. Kendimi ona bıraktım ve o da beni bir zırh gibi sardı. Ellerimi kalçalarımaya koyarak, "Buraya senin için aldığım kırmızı iç çamaşırından başka bir şey giymeden gelme cesaretini bulduğumda hayal ettiğim son şey senin sinirlenmendi. Olası bir reddedilme ya da kahkaha, evet. Ama bana böyle bakacağını hiç düşünmemiştim. Söyle bana, seni rahatsız eden vücudum mu yoksa seni baştan çıkarma girişimimle seni rahatsız etmem mi?"

Yüzündeki çatık kaşlar anında kayboldu ve yerini suçluluk duygusuna benzeyen bir şey aldı.

"Çabuk düşün Knox," dedim. "Beni geri çevirmek ve benimle konuşmaktan kaçınmak için yeni bir yalan düşün."

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu.

Sözleri kalbimi parçaladığında nutkum tutulmuştu. Bilmiyor muydu? Bunun böyle olmaması gerekiyordu. Çiftlerin iletişim kurması gerekirdi. Çiftlerin birbirlerini yönlendirip sonra da çekip gitmemeleri gerekiyordu. "Neden benimlesin, Knox?" diye sordum. "Belli ki konu ben olunca aşamadığın bazı takıntıların var."

Şaşırmış gibi bakma cüretini gösterdi.

Topuklu ayakkabılarımı çıkardım. Neden umursamayan biri için ayaklarımı acıtacak şekilde kendimi zorlayayım ki? "Senin için sadece dolabındaki o zavallı kız olacağım, değil mi?"

İnkâr etmedi ama ben kelimeleri istiyordum. Onun gözünde, etrafından dolaşması ya da kırık bir cam gibi tutması gereken üzgün, travma geçirmiş bir kızıdan başka bir şey olmadığının onaylanmasını istedim. Beni güçlü gören, yaşadıklarımaya ya da neredeyse beni yok etmesine izin verdiği şeylerle tanımlanmadığımı bilen bir erkek arkadaş istiyordum. Ve kendimi güçlü hissetmek için onun beni güçlü görmesine ihtiyacım yoktu. Bunu kendi başıma başarıyordum. Ama sahip olduğu güven eksikliği

içinde Ben oldu yapmak Ben pişmanlık Ben olsam
hiç izin ver onu bkz. beni hiç savunmasız
bırakmadı.

"Bir şey söyle," diye
yalvardım. "Ne
söyleyeceğimi bilmiyorum."
"Ne hissediyorsun?!"
Bağırdım.

Ellerini o kadar sıkıca kavradı ki parmak eklemleri
bembeyaz oldu. "Bilmiyorum."

Ona inanmamıştım.

Yenilmiş hissederek ceketimi aldım. Onu giyerken,
"Benimle konuşmaya hazır olduğunda, beni nerede
bulacağını biliyorsun" dedim. Topuklu ayakkabılarımı
giydim ve tam çıkmak üzereyken durakladım: "O zamana
kadar bana dokunma, beni öpme, beni tahrik edecek hiçbir
şey yapma. Benden uzaklaşmandan çok yoruldum. Birlikte
olduğumuzda duracağını sanmıştım. Görünüşe göre
yanılmışım."

Ondan sonra hışımla çıktım ve beklediğim gibi
peşimden gelmedi.

Çocuklara bu gece yalnız kalmak istediğimi söyledim.
Yatağıma uzanıp uykunun beni almasını beklerken küçük
bir parçam bu kararımın pişmanlık duydu. Knox'la
aramızda olanlar yüzünden onları kendimden
uzaklaştırmamalıydım. Aynı zamanda düşünmek için
zamana ihtiyacım vardı.

Yanılıyor muydum?

Aşırı tepki mi

veriyordum?

Bir şeyi yanlış mı anladım? Neden

benimle konuşmuyor?

Ne zaman uyuduğumu bilmiyordum. Bir an Knox
hakkında stres yaparken, yatağın eğildiğini hissettiğimde
gözlerimi zorla açıyordum. Pek bir şey göremeyecek

kadar karanlıktı. Ama iri bir beden yanımdaki yatağa uzandığında kim olduğunu anladım.

Knox.

Ona kızgın olmamı umursamayacak kadar yorgun olduğum için daha da sokuldum ve ağırlaşan göz kapaklarımı kapattım. Kollarını bana doladı ve ben de kendimi uykuya bıraktım.

Vücudumun her yerine dokunan ellerle tekrar uyandım. Sıkıyor ve dürtüyorlardı. Gömleğimi yukarı itti ve sıcak elleri iki göğsümü de okşadı. Bundan zevk alamayacak kadar uykulu hissediyordum, vücudum hareket edemeyecek kadar ağırdı, öpücüklerini karnımdan aşağıya doğru takip edip yaralarımın birinin üzerinde durduğunda bile. Beni oradan yaladı. Sonra diğerini.

"Çok yorgunum," diye mırıldandım uykuya geri çekildiğimi hissederken.

Bacaklarım itilerek açıldı ve yarı bilincime geri döndüm. Yüzünü bacaklarımın arasına gömdüğünde gözlerimi tekrar açtım. Derin nefes alırken burnu pijama şortumun üzerinden klitorisime sürtündü.

Hâlâ göğüslerimden birini sıkın tek eline zayıfça dokundum. "Lütfen," diye yalvardım, sesim uykulu çıkıyordu. "Bunu yarın yapalım."

Yanıma uzanmak için geri dönmeden önce bir an durdu. Saçlarımı yüzümden uzaklaştırırken tekrar uykuya daldım.

"Bebeğim." Colt'un beni sarsmasıyla uyandım.

Ağırlaşmış gözlerimi açtım. O ve Creed üzerimde geziniyorlardı. Burada ne yapıyorlardı?

"Hayır," dedi Colt, beni tekrar sarsarak ve gözlerimi kapattığımı fark etmemi sağlayarak. "Uyanmalısın."

"Yorgunum," diye mırıldandım.

Creed, "Okula gitmek için hazırlanmalısın, Shi," dedi. "Zaten geç kalıyorsun."

Tüm vücudum buz gibi oldu ve yan tarafıma kıvrıldım. "Neden bu kadar soğuk?"

Colt, "Dün gece nihayet sıcaklık biraz düştü," diye cevap verdi.

Creed, "Ve tüm battaniyeleriniz yatağın ucundan sarkıyor," diye ekledi.

Göz kapaklarım gözlerime zımpara kağıdı gibi yapışmıştı. Kendimi hiç hissetmediğim kadar bitkin hissediyordum, kâbus görmemek için uykuyu terk ettiğim zamanlarda bile, doğrulmaya çalıştım.

Orada öylece otururken biraz sallandım ve Colt beni sabitlemek için omuzlarımdan tuttu. "İyi hissediyor musun?"

Sesindeki endişeyi duyunca canlanmaya çalıştım. "Kahveye ihtiyacım var."

Creed, "Gidip biraz demleyeyim," dedi ve mutfığa doğru yola çıktı.

Yavaşça, güçsüzce yatağın kenarına doğru kaydım. Colt ayağa kalkmam için geri çekildi. Ayağa kalktım ve şifonyerime doğru yürümeye başladım. Ayaklarım sürüklendi ve görebildiğim tek şey bu olana kadar görüşüm siyah noktalarla doldu. Sonra düştüğümü hissettim.

"Bebeğim!" Colt bağırdı, yere düşmeden önce beni zar zor yakaladı.

Parke zemine vuran ayakkabıların sesi gittikçe daha yüksek çıkmaya başladı. "Ne oldu?" Creed telaşla sordu.

"Bilmiyorum." Colt beni gelin gibi kucakladı. "Yere yığıldı."

"Ben iyiyim," dedim görüşüm netleşirken.

"Belki Biz gerekir al sen için ve Doktor?" Creed önerdi.

"Doktora gitmek istemiyorum." Başımı Colt'un omzuna yasladım. "Sadece uyumaya geri dönmek istiyorum."

"Seni evimize geri götüreceğiz, tamam mı?" Colt söyledi ve yürümeye başladı.

Gözlerimi kapattım. "Pekâlâ." Anında uyku beni tekrar yakaladı.

"Shiloh."

Knox'un sesiyle uyandım. Yanımdaki yatağın kenarında oturuyordu. Hemen onun odasında olduğumu anladım. Sabahkinden daha uyanık hissettiğim için rahatlayarak doğruldum.

"Saat kaç?" Sertleşmiş boynumun arkasını ovuşturarak sordum. Sanki çok uyumuşum da hiç hareket etmemiş gibiydim.

"Öğleden sonra neredeyse üç," dedi beni izleyerek.

Dün gece saat on buçuk civarında yatağa girmiştim. Ne zaman uyuyakaldığımı hatırlayamıyordum ama yarım saatten daha uzun bir süre geçmiş olamazdı. *Peynir ve pirinç*, bu neredeyse on altı saat uyuduğum anlamına geliyordu.

Knox'tan gözümü kaçırarak, "Neden buradayım?" diye sordum. "Colt ve Creed seni buraya getirdi. Dediler ki çöktü. Evde seninle kaldım."

Battaniyeleri attım. "Hayır, Knox. Neden senin odandayım? Dün gece seni affettiğimi mi sandın?"

Kaşlarını çattı. "Dün gece mi?"

Ben de kaşlarımı çattım. "Evet. Gecenin bir yarısı benimle yatağa girip uyudun."

"Ben gelmedim."

Sustum. Keelan mıydı? Colt ya da Creed olmasına imkân yoktu. Belki de rüya görüyordum? *Muhteşemdi*. Yatağın diğer tarafına doğru süründüm çünkü Knox diğer taraftaki yolu kapatıyordu.

"Sana bir doktor randevusu aldım," dedi bu kez başım hiç dönmeden ayağa kalktığımda.

"Kendimi iyi hissediyorum. Sadece çok yoruldum," diye homurdanarak kapıya doğru yöneldim.

"Yine mi uyumuyorsun?" diye sordu.

"İyi uyuyorum," diye tersledim, endişesinden nefret ediyordum - üstesinden gelemediği ve onu sadece erkek arkadaşım olmaktan alıkoyan aynı endişeden.

"Yine de gitmeli ve-"

Etrafımda döndüm. "Kes şunu, Knox."

Yataktan kalktı ve ellerini ceplerine soktu.

"Sadece ilgilediğiniz biri olmak istemiyorum," dedim.

"Değilsin," dedi nazikçe.

Keşke buna inansaydım. "Kırılmayacağım. Kendime izin vermeyeceğim. O kızı bir daha asla dolapta görmek istemiyorum. Birine bana bunu yapma gücünü tekrar vermeyi reddediyorum. Ne Bay X'e ne de sana."

Sakin tavrı dağıldı ve tedirginliği onu ele geçirmeye başladığında ellerini yüzüne sürdü. "Shiloh-

"Daha fazlasını istiyorum Knox," diye kestim sözünü. "Beni daha fazlası olarak görmeni istiyorum. Kırık dökük parçalarımın ötesinde."

Ellerini indirdi ve omuzları çöktü. "Biliyorum. Öyle olmasaydı seninle birlikte olmazdım." "O zaman neler oluyor?"

"Seni incitmek istemiyorum," dedi.

Az önce söylediğim hiçbir şeyi duymamış mıydı? "Vay canına, sikin çok güçlü olmalı," diye takıldım, önemsiz yolu seçerek. Neden olmasın, değil mi? Şimdiye kadar yaptığım her şey işe yaramış gibi değildi.

Ağzının köşesi seğirdi. "Gerçekten mi?"

Omuz silktim. "Beni duygusal anlamda kıramayacağını açıkladım ama yine de endişeleniyorsun. Bu yüzden fiziksel anlamda demek istediğini varsaymak zorundayım." Kapı koluna uzandım. "Ve bil diye söylüyorum, vajinamı kıramazsın. Benden duyduğun tüm o çığlıklar ve inlemeler bunu kanıtlıyor olmalı, ya da kardeşlerinden birine sorabilirsin." Belden aşağı bir vuruştı ama kızmasını istiyordum.

Tüm yüzü sertleşti ve bana doğru hışımla yürüdü. Kapısını hızla açtım ve koridora çıktım.

"Buraya gel Shiloh," diye hırladı. Benim için geldiğini anlamak için arkama bakmama gerek yoktu.

Aniden oturma odasına döndüm. Boştu, bu da bana herkesin işte olduğunu ya da

Okul. Ön kapının yanındaki kasede durdum, anahtarlarımı bulmak için karıştırdım. Orada değillerdi. *Kahretsin!*

Evimin anahtarını Knox'un anahtarlarının yanında görünce, onunkini kaptım.

Tam oturma odasına girerken kalktı. Kapıya doğru bir adım attım ve sürgü ve zincirle kilitli olduğunu görünce durdum. Knox beni yakalamadan önce kilidi açmamın imkânı yoktu. Bu yüzden oturma odasına doğru hızla ilerledim ve sehpayı aramıza koydum.

Knox karşımda, sehpanın diğer tarafında dururken sinirli görünüyordu.

"Sorun ne Knox? Seni çok mu zorladım?" Alay ettim. "İnsanların cevap almak için sana bunu yapması hiç eğlenceli değil, değil mi?"

"Şımarıklık yapıyorsun," dedi.

Sırıttım. "Keşke bana şaplak atmak için kendine izin versen." Knox'un gözlerinde ateş parladı ve öfkeyle dans etti.

"Senin çok hoşuna gidebilecek bir şeyi neden yapayım ki?" "Creed'le mi konuşuyordun?" Ben de karşılık verdim. "Beni kıskandırmaya mı çalışıyorsun?" diye hırladı.

"Kıskanç mı?" Bir kahkaha attım. "Benimle seks yapmayı kendine yediremiyorsun. O zaman neden beni kıskanacağını düşüneyim ki?"

"Seni şimdi becersem, her şey daha iyi olur mu?" diye sordu masanın etrafında dönerken.

Onu karşımda tutarak hızla hareket ettim. "Önce onu kaldırabilmen gerekirdi."

"Tek yapmam gereken seni düşünmek ve sikim kalkıyor."

Sözlerinin beni nasıl etkilediğini belli etmemek çok zordu. Bunu kendinden emin bir şekilde itiraf etmesi yanaklarımın kızarma tehlikesi geçirmesine ve nefesimin neredeyse kesilmesine neden oldu. "Beni kandırabilirdin," dedim üstünlüğü kaybetmek istemeyerek.

Ağzının köşesi hafifçe kalktı. "Seni elime geçirdiğimde, bu bizi ya yapacak ya da yıkacak."

"Kulağa uğursuz geliyor." Etkilenmemiş gibi görünmek için elimden geleni yaptım. "Söyle bana, beni yakalarsan cezalandırmayı mı yoksa becermeyi mi planlıyorsun?"

"İkisi de."

"Ve sana izin vereceğimi mi düşünüyorsun? Her şeyden sonra?"

"Eğer yapmayacak olsaydın beni kızdırmak için bu kadar uğraşmazdın."

O da aynı tarafa geçti, ben de diğer tarafa atladım. Beni şaşırtarak masayı ayağıyla kanepeye ve bana doğru itti. Benim yana atlayacağımı düşünmüştü. Onun yerine ben kanepeye atladım.

Sabrını kaybederek sehpanın üzerine çıktı ve bana doğru hamle yaptı. Geriye doğru sarsıldım ve kalçalarımın arkası kanepenin üst kısmına çarptı. Düşeceğimi anlayınca bir çığlık attım. Knox beni tutmaya çalıştı ama ben kendimi kurtardım. Knox'un anahtarlarını bırakarak, vücudumun alt yarısı kanepenin arkasından aşağı düşerken kanepenin üst kısmını tuttum. Dizlerimin üzerine pek de nazik olmayan bir şekilde düştüm.

Hiç vakit kaybetmeden onun ulaşamayacağı bir yere kadar süründüm ve ayağa kalktım. Knox kanepenin üzerinden atlarken ben de yemek odasına daldım. Mutfaktan başka gidecek yerim yoktu. Oraya gitmeden önce, onu yavaşlatmak umuduyla masanın sandalyelerinden birini devirdim. İşe yaramadı. Knox'un kolu beni belimden yakaladığında mutfığa zar zor girebildim.

"Yakaladım seni," dedi.

Beni bırakmasını umarak anında kollarında gevşedim. Ama bırakmadı. Bunun yerine beni kaldırdı ve yemek odasına doğru geri geri gitti. Ona karşı mücadele ettim ama işe yaramadığını gördüm, tabii kurtulmak için ona zarar vermek istemiyorsam.

Knox devirdiğim sandalyeyi tekmeleyerek beni ayağa kaldırdı ve masayla arasına sıkıştırdı. Eliyle beni kürek kemiklerimin arasından aşağı doğru itti. Beni tamamen eğdiremeden ellerimi masanın üstüne çarptım. Ben

Beni daha fazla itmesine izin vermeyince elini saçlarıma götürdü. Başımı geriye doğru çekerek sert aletini kalçalarımın arasına yerleştirdi. Benim için hazırды. Beni istiyordu. Ama ben ona olan arzuma boyun eğmeyi reddetdim. Buraya daha önce de gelmiştik ve o hep geri çekilmişti.

Ağzı boynuma indi. Isırmadan önce dudaklarını ve dilini tenimi tatmak için öptüğünü hissettim. İnledim.

Belime doladığı kolunu gevşetti ve eli üstümün altında kendine bir yol buldu. Parmakları karnımda gezinerek şortumun ve iç çamaşırımın kemerlerinin altından geçti.

Parmaklarının ucu şortumun içindeyken durdu ve kulağıma ulaşana kadar boynumu öptü. "Shiloh?"

Midem bulandı ve hayal kırıklığı içime sızdı. Sanırım ona boyun eğip eğmememin bir önemi yoktu. Umut içime işlemişti. "Şimdiden geri mi çekiliyorsun?" Öfkeyle söyledim.

Saçlarımı çekiştirirken aynı anda eli iç çamaşırım a daldı. Parmaklarını bacaklarımın arasından geçirerek cinsel organımı avuçladı. Dudakları kulağımın kabuğunu sıyırırken, "Geri adım atmıyorum, Shiloh. Senin rızanı alıyordum. Çünkü seni becermek ya da cezalandırmakla ilgili yaptığım tehditlere rağmen, hayır dersen bu iş biter."

Cevap vermekte tereddüt ettim. Aramızda hâlâ çok fazla huzursuzluk vardı. Ya mümkün olan son anda geri çekilirse? "Lütfen durma Knox." Bu bir inanç sıçraması olduğu kadar bir yalvarıştı da.

Parmaklarının uçları zaten ıslak olan göbeğime doğru kıvrıldı. "Çok kızgınsın ama benim için çok ıslaksın," dedi bir parmağını yavaşça içime sokarken.

O büyük parmağını çekip tekrar içeri iterken bir saniye daha eklediğinde tırnaklarım masayı tırmalamaya çalıştı.

İri parmaklarını içime pompalarken gırtlaktan bir ses çıkardı. "Korkuyordum."

Sertleştim. "Ne?"

"Seni o kadar uzun zamandır istiyordum ki beni kıracağını biliyordum," diye homurdandı ve parmaklarını benden çekti. Şortumu ve iç çamaşırımı indirdi ve ben de onlardan çıktım. Sonra beni yüzüne doğru döndürdü ve önümde diz çöktü. Bacaklarımdan birini dizimin arkasından tutarak omzunun üzerinden attı ve yüzünü bacaklarımın arasına gömdü.

Beni tutması için ellerimi arkamdaki masaya koydum, çünkü dilinin ilk turu merkezimden klitorisime doğru gitti ve neredeyse bacaklarımın pes etmesine neden oluyordu. Yavaş ve tadını çıkararak olmuştı. "Neden korkuyorsun?" Titreyen bir sesle sordum.

Dudakları bana doğru hareket etti ve her kelimenin titreşimini hissettim. "Çünkü bu amcığa sahip olmak istiyorum." Klitorisimi emdi ve bunu yaparken çıkardığı erotik sesler beni tahrik etmenin yeni zirvelerine çıkardı. Daha önce ıslandığımı biliyordum, ama şimdi, iç uyluğumdan ve onun çenesinden aşağı kaydığını hissedebiliyordum.

Parmaklarını tekrar içime soktu ve sanki son yemeğiymişim gibi beni yerken p a r m a k l a r ı y l a beni becerdi. Başım uzun ve yüksek bir iniltiyle arkaya düştü.

"Beni bir piç gibi hissettiriyorsun. Seni onlar için mahvetmek istiyorum. Beni bacaklarının arasında hissetmeden benden uzaklaşmana izin vermek istemiyorum. Seni becerdiklerinde beni hissetmeni istiyorum. Bu yüzden erteledim. Sana sahip olduktan sonra ne kadar kıskanç olacağımdan korkuyorum."

Dili bir fiske hareketi yapmaya başladı ve ben kendimi kaybettim. Ben kasıldıkça ve titredikçe o beni yalayarak temizledi. Sanki uyandırdığı uyarılmamın her zerresi onundu ve her son damlasına sahip olana kadar durmayacaktı.

Kendime geldiğimde az önce ne dediğini anladım. Knox ayağa kalktı ve beni öpmek için eğildi. Elimi göğsüne koyarak onu durdurdum. Gözlerine bakarak sordum: "Doğru anlamış mıyım... Benimle yatmaktan korkuyorsun çünkü

bunun seni kardeşlerinden kıskandıracağından korkuyorsun.
Bütün bunlar bu yüzden miydi?"

Doğruldu, gözlerindeki sıcaklık azaldı. "Evet." "Bu noktaya kadar hiç kıskançlık hissettin mi?" diye sordum. "Birlikte olmadığımız zamanlarda, evet," diye dürüstçe cevap verdi,

Bu da içimi rahatlattı.

"Birlikte olduğumuzdan beri mi?"

Bir an için düşündü. "Hayır."

"Ve seksin seni tekrar kıskandıracağını mı düşünüyorsun?"

Ellerini ceplerine soktu. "Seks büyük bir adım, her şeyi değiştirebilecek bir adım."

"Az önce yaptığımız şey bir tür seksti. Farklı mı hissediyorsun?"

"Bilmiyorum."

Şortumu ve iç çamaşırlarımı toplayıp giydim. "Bana karşı dürüst olduğun için mutluyum. Keşke bunu daha önce yapsaydın." Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Düşündüm ki..."

"Ne düşündüğünü biliyorum ve böyle düşünmene izin verdiğim için özür dilerim," dedi ve sesindeki pişmanlığı duyabiliyordum. "Dün beni gafil avladı. Seni o kadar çok istedim ki, işkence gibiydi. Bu yüzden öfkeliydim."

"Peki ya kapattığın diğer zamanlar?"

Burnundan yavaşça iç çekti. "Zayıflık anları," dedi. "Seni istediğimden asla şüphe etme. Seni ilk gördüğüm andan beri istiyorum ve o zamandan beri bu his daha da arttı. Ama bu isteğime boyun eğmeyecek kadar sana değer veriyorum. Eğer bir sonraki adımı atarsak ve seni paylaşma fikrine katlanamayacağımı öğrenirsem, bu her şeyi mahvedebilir ve seni bu şekilde incitemem."

"Peki biz çekimser kalırken ne olmasını umuyorsunuz? Seksin sizi değiştirmeyeceğine sizi ne ikna edecek?"

Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum. Bunu anlamaya çalışıyordum."

ISABELLE BIRAZDAN YOLA ÇIKACAKTI. BU GECE, BİZ izleyecektim ve o da yatıya kalacaktı. Gergin olduğum kadar heyecanlıydım da. Hayır, ben daha gergindim ve Isabelle bugün okulda olmadığını öğrendikten sonra iyi olup olmadığını öğrenmek için bana mesaj attığında neredeyse kendimi iyi hissetmediğim yalanını söyleyecektim.

Saatler ilerledikçe sinirlerimi dağıtmak için yemek yapmaya karar verdim. Film sırasında tatlı yemenin eğlenceli olacağını düşünmüştüm. Ve tabii ki patlamış mısır.

Mutfağında turta ya da kurabiye yapmak için tüm malzemeler vardı. Annemle birlikte büyürken her ikisinden de o kadar çok yapmıştım ki, muhtemelen ikisini de uykumda yapabilirdim. Bu yüzden biraz deneme yapmaya karar verdim. Farklı bir şey yapmaya.

Şimdiye kadar elma parçacıklarıyla ev yapımı tarçın aromalı dondurma yapmıştım ve buzlukta soğuyordu. Şu anda, bir tepsiye ufaladığım tereyağlı turta kabuğu parçaları ile büyük toplar halinde sarışın kurabiye hamuru döküyordum. Elmalı turta dondurmali sandviç yapacaktım ve şu ana kadar tattıklarına bakılırsa çok lezzetli olacaktı.

Yarın denemeleri için biraz saklamam gerekecek. Bu gece davetli değillerdi. Bu kesinlikle kızlar gecesi idi. Onlara söylediğim buydu ve hepsi bu. Onlara söylememiştim.

ne izleyeceğimizi. Onlara yalan söylemek istediğimden değil, bunu yalnız yapmak istediğimden. Bunu tek başıma yapıp yapamayacağımı görmem gerekiyordu. Yaşadığım travma benim savaşımdı. Adamlarımdan aldığım destek harikaydı ama onlara güvenmeye devam edersem...

Ne yaptığımı fark ettiğimde kepçenin ortasında donup kaldım. İç çekerek kaşığı karıştırma kabına geri koydum ve telefonuma uzandım.

O bilinmeyen numaradan bir cevapsız arama daha aldım. Cassy ve Amber neden beni rahat bırakmıyordu? Cevap vermeyecektim. Peki neden aramaya devam ediyorlardı? Muhtemelen beni yeterince rahatsız ederlerse suçlamalardan vazgeçeceğimi düşündüler.

Önceki aramalarım arasında gezinirken, ilk olarak Colt'un adı çıktı ve üzerine tıkladım. Telefonu açmadan önce hat birkaç kez çaldı.

"Merhaba," diye cevap verdi.

"Sana bir şey söylemem gerekiyor," dedim, doğrudan konuya girerek.

"Tamam," diye mırıldandı.

"Isabelle'in buraya gelmesinin nedeni *IT* filmini izleyebilmek."

Bir an için sessiz kaldı. "Sana güveneceğim neler olabileceğini düşünün ve neden bize söyleyemeyeceğinizi düşündüğünüz sorusuna gelin."

"Bir şeyleri kendi başıma yapmak gibi kötü bir huyum var. Bir gün seni kaybedeceğim korkusu var içimde ve eğer bir şeyleri kendi başıma yapabileceğimi bilirim, bu ailemi kaybettiğim zamanki gibi olmaz, o kadar acıtmaz. Her gün sana ihtiyaç duyduğum şeyleri keşfetmeyeceğim çünkü bunları hiç kendi başıma yapmak zorunda kalmadım."

"Peki neden şimdi bana gerçeği söylüyorsun?" diye sordu hiç kızgınlık belirtisi göstermeden.

"Ne yaptığımı şimdi fark ettim," dedim tezgâha dökülen unun üzerine çizgiler çizerken. "Yine de yapmayı planlıyorum"

ama... ama eğer yapamayacağımı anlarsam, gelip bunu geri almama yardım eder misin ya da tam bir felaketle sonuçlanırsa beni tutar mısınız?"

"Tabii ki

yapacağım."

Gülümsedim.

"Tamam."

"Bebeğim?"

"Hmm?"

"Sizinle gurur duyuyorum" dedi. "Kaydettiğiniz ilerlemeyi görmediğinizi biliyorum ama biz görüyoruz ve bunu görebildiğimizi bilmenizi istedim."

Gözlerim yandı. O ana kadar bunu duymaya ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim. "Teşekkür ederim."

Kurabiyeleri fırından çıkarırken kapı çaldı.

"Geliyorum!" Sıcak kurabiye tepsisini sacayağının üzerine bıraktım ve kapıyı açmaya gittim. Önce gözetleme deliğinden gelenin Isabelle olduğundan emin olduktan sonra gülümseyerek kapıyı açtım. "Saçlarına bayıldım," diye selam verdim.

Yeni boyanmış deniz mavisi saçlarını omzundan savurdu. "Benim de! Kostümümle mükemmel görünecek," dedi gülümseyerek.

İçeri girmesi için kenara çekildim.

Omzundan sarkan büyük bir çantayla içeri girdi. Oturma odamı hızla gözden geçirdi, sonra dönüp bana baktı. "Knox arayıp bana ön büro pozisyonunu teklif ettikten sonra Maranda'nın salonuna koştum. Pazartesi başlıyorum!"

"Öyle mi?" Ön kapıyı kapatırken ağzım açık kaldı. "Tebrikler!"

Işıl ışıl parlayarak çantasından bir şişe votka ve bir şişe kızılçık suyu çıkardı. "Kızlar gecemize küçük bir kutlama eklemek ister misin?"

"Elbette." Votka ve meyve suyunu ondan aldım. Mutfağa gidip votkayı çalkaladım. "Bunu nasıl aldın?"

Beni takip ederek, "Kuzenim benim için aldı." dedi.

Votkayı dondurucuya, meyve suyunu da buzdolabına koydum. "Maranda?"

"Hayır. Birkaç ay önce 21 yaşına giren başka bir kuzenim var. Bu hafta sonu gideceği bir üniversite partisi için kostümündeki bir yırtığı dikmek için yardıma ihtiyacı vardı ve karşılığında votkayı ona aldırđım."

"Dikiş ve kostümlerden bahsetmişken, seninki nasıl gidiyor?"

"Bitirdim ve Ethan'inki bugün."

Kurabiyelere geri döndüm ve onları tepsiden bir soğutma rafına aktarmaya başladım. "Deniz kızları, değil mi?"

Gülümsedi. "Ariel'in kötü siren versiyonu olarak gideceğim ve prenze aşık olmak yerine onu boğacağım."

I kıkırdadı. "Bırak Ben Tahmin et, Ethan o ve prens Boğuldun mu?"

"Duh," dedi ve ikimiz de güldük. "Çocuklar ne olarak gidiyor?"

Omuz silktim. "Bana söylemediler. Bunun bir sürpriz olmasını istiyorlar."

Burnunu buruşturdu. "Ezik."

Dışarıda gök gürlüyordu.

"Buraya gelirken yağmur yağacak gibi görünüyordu," dedi Isabelle heyecanlı bir sesle ve arka bahçeye açılan sürgülü cam kapıdan dışarı bakmak için acele etti. "Yağmur yağmasına bayılıyorum."

"Burada nadiren olur."

"Bu yüzden heyecan verici ve yağmur her şeyin güzel kokmasını da sağlıyor." Elini cama dayadı ve arka bahçeme baktı. "Eğer gün içinde yağmur yağarsa, şu salıncağa oturup güzel bir kitap okuyabilir, sesler ve kokular eşliğinde rahatlayabilirsin."

"Önce onu bir araya getirmeyi bitirmeliyim." "Ne demek istiyorsun? Zaten inşa edildi."

Cam kapıya doğru yürüdüm ve verandama baktım. Yeterince emindim, toplanmıştı. Kapının kilidini açıp verandaya çıkmadan önce dış ışığı yaktım. Henüz yağmur yağmıyordu ama rüzgâr şiddetini artırıyor ve bir gök gürültüsü daha gümbürdüyordu.

Salıncağa oturdum ve mükemmel bir şekilde sallanırken gülümsedim.

Isabelle yanıma oturdu. "Anladığım kadarıyla bir araya getirmemişsin."

Başımı salladım. "Knox'un kardeşlerinden birinin ya da hepsinin yardımıyla yaptığına eminim."

"Bize kokteyl yapsam ve yağmur gelene kadar biraz sallansak nasıl olur?"

Başımı salladım. Bu fikir hoşuma gitmişti. Kurabiyelerin soğuması için biraz daha zamana ihtiyaç vardı ve yeni salıncağımda sallandığımı hissettiğim şeyi bırakıp gitmeye hazır değildim.

Sehpamı kenara çektik ve televizyonun önünde yere battaniye ve yastıklarla piknik yaptık.

"Sanırım birkaç yastığa ve bir battaniyeye daha ihtiyacımız var," dedim.

"Ben de öyle düşünüyorum," diye onayladı şimdiye kadarki çalışmalarımızı değerlendirirken.

Koridorda ilerlerken omzumun üzerinden "Hemen dönerim," diye seslendim.

Boş yatak odasının ışığını yaktım, iki sahte yastığı ve yatağın ucunda asılı duran battaniyeyi aldım. Islık sesi odadan çıkmadan önce duraksamama neden oldu. Pencereye baktım ve sesin oradan geldiğini fark ettim. Pencereye doğru yürüdüğümde, pencere kenarında su biriktiğini gördüm.

Yastıkları ve battaniyeleri yatağa geri attım ve çarşaf dolabından bir havlu almak için odadan dışarı koştum.

Geri döndüğümde suyu sildim. Orada dururken ıslık sesi daha da arttı. İlk başta bunun sızıntıdan kaynaklandığını düşündüm, ancak daha fazla incelemeden sonra pencerenin kilidinin açık olduğunu ve tamamen kapanmadığını gördüm.

Kapağı ittim ve kilidi yerine kaydırdım. Anında ıslık sesi kesildi.

Korku göğsümde çiçek açtı.

Neden açık?

Neden kilitli değil?

"Shi, telefonun çalıyor," diye bağırdı Isabelle oturma odasından.

Logan mı açtı? Merak ettim.

İçeri girdiğinde şerif mi yaptı?

Bu pencereyi en son ne zaman kontrol ettim?

"Shi?" Isabelle'in sesi daha yakın geliyordu ve tam zamanında odaya girmesi için arkamı döndüm. Beni fark etti.

"Kusura bakmayın, pencerem açıktı ve pervazdan su sızdı. Temizliyordum," dedim korkumu bastırmak için elimden geleni yaparak.

"Temizlemek için yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu, ama ben cevap veremeden telefonum tekrar çalmaya başladı. "Bu bilinmeyen numara sizi ikinci kez arıyor."

"Görmezden gel. Sanırım Cassy ya da Amber benimle uğraşmaya çalışıyor. Günlerdir bunu yapıyorlar."

Isabelle çalan telefona ters ters baktı. Ben itiraz edemedim aramayı kabul etti ve telefonu kulağına götürdü. "Siz sefil amcıkların yapacak daha iyi bir işi yok mu?"

Gözlerimi kocaman açarak orada durdum ve Isabelle'i asla kızdırmamayı bir kenara not ettim.

Isabelle'in birden nefesi kesildi. "Çok özür dilerim efendim. Sizi başka biri sandım." Hattaki kişiyi dinlerken durakladı. "Hayır, yanlış numarayı aradınız. Uh-huh. Önemli değil. Bunun için tekrar özür dilerim. Sizden de.

Güle güle." Yüzünü buruşturarak telefonu kapattı. "Sanırım bu Karma'nın bana kaltak olmamam gerektiğini hatırlatma şekliydi."

"Kimdi o?" Telefonuma uzanarak sordum.

Bana uzattı. "Annabell Weston'ı arayan bir adam."

Hissettiğim rahatlama karşısında şaşırmıştım. Bunca zamandır beni rahatsız etmiyormuş gibi davranmak için elimden geleni yapmıştım ama her gün geçtikçe ve telefonlar devam ettikçe, korkunun içime sızması ve şüphenin artması daha kolay hale gelmişti. Kafamın arkasında dırdırcı bir düşünce gibi, Bay X'in beni bulmuş olabileceği ihtimalini düşünmeye başlamıştım. Dışarıda beni aradığı sürece, beni bulma şansının her zaman var olacağını biliyordum. Ama bunun gerçekleşme ihtimali çok düşüktü. Bu konuda rahatlamam gerekiyordu, yoksa delirecektim.

Düşüncelerim pencereye geri döndü. Suçlunun Bay X olması pek olası değildi. Ama içimden bir ses bunu kabul etmiyordu. Belki de şerif ben uyurken o pencereden içeri girip beni arkadaki ağaca asmayı planlamıştı? Dün gece mükemmel bir fırsat olabilirdi. Yalnızdım ve çok yorgundum. Ama neden pencereden girsin ki? Peki ya alarmım? Geçen sefer alarmı nasıl geçtiğini hâlâ bilmiyordum ve Logan alarm şirketinin ne dediğini bana söylememişti.

Sebepsiz yere pencereden korkuyor olma ihtimalim çok yüksekti. Logan yanlışlıkla açık bırakmış olabilir. Alarmı tetikleyecek kadar açık değildi, bu yüzden kapattığını düşünmüş ama kilitlemeyi unutmuş olma ihtimali var mıydı?

Artık kilitliydi. Yapabileceğim en iyi şey evi dolaşıp her şeyin kilitli olduğundan emin olmaktı. Ayrıca alarmımı da kurmam gerekiyordu. Isabelle yolda olduğunu mesajla bildirdiğinde alarmı devre dışı bırakmıştım.

"Shi, iyi misin?" Isabelle yaklaşırken sordu. "Solgun görünüyorsun."

"Ben iyiyim. Neden hazırlanmayı bitirmiyoruz?" Saptırdım.

Isabelle yatağa geri attığım yastıkları ve battaniyeyi işaret etti. "İhtiyacımız olan bunlar mı?"

Başımı salladım. Isabelle yastıkları alırken ben de örtüyü aldım ve oturma odasına geri döndük.

"Ben tüm pencerelerimin kapalı olduğundan emin olurken sen de burayı bitirebilir misin?" Ona sordum.

"Tabii, ben de bize yeni bir içki hazırlayayım," dedi ve mutfağa doğru yola koyuldu.

O bunu yaparken ben de açılan her pencere ve kapıya gidip kilitli olduklarından emin oldum. Son olarak, alarmımı kurdum.

Isabelle ve ben aynı anda işlerimizi bitirdik ve yere yerleştik. Bana içkimi uzattı ve ben de yudumladım.

Isabelle beni izlerken kıkırdadı. "Şişeyi getirmemi ister misin?"

Her damlasını yuttuktan sonra bardağı yere bıraktım. "Gerginim," diye itiraf ettim.

"Film hakkında mı?"

"Buna nasıl tepki vereceğimi bilmiyorum. Uzun zamandır korku filmi izlemedim ve yalnız yaşıyorum..." Ona her şeyi anlatmadan nasıl dürüst olabileceğimi anlamaya çalışıyordum.

"Ve kabuslar görüyorsun, değil mi? Bu yüzden mi ilaç kullanıyorsun?" dedi.

"Evet."

"Bunu izlemek zorunda değiliz, Shi. Ben her şeyi izleyebilirim. Kızlar gecesi yapmamızın sebebinin bu olduğunu biliyorum ama ben sadece takılmaktan mutluyum."

Bunu yapma baskısı hafifledikçe omuzlarım çöktü ve kendimi hafiflemiş hissettim. "Hâlâ izleyebiliriz."

"Kendinizi zorlamayın. Kendini zorlaman gerekiyorsa hazır değilsin demektir," dedi. "Başka bir şey izleyelim ve korku filmlerini çocuklar yanıımızdayken izleyelim. Böylece korkutucu kısımlarda bizi tutabilirler ya da biz

İşememiz gerektiğinde duş perdelerinin arkasını kontrol etmeleri için onları gönderin."

Ben güldüm, o da benimle birlikte kıkırdadı. "Pekala." Haklıydı. Pencere meselesi yüzünden zaten gergindim. *Bu bir başarısızlık değil, diye kendimi ikna etmeye çalıştım.*

Bir süre film üzerine tartıştık ve romantik bir komedide karar kıldık. Telefonum çaldı ve Colt'un mesaj attığını gördüm.

Colt: İyi misin?

Ben: Çok eğleniyorum. Onun yerine romantik komedi izlemeye karar verdim.

Colt: Sorun değil. Bu gece izlememiş olman tekrar deneyemeyeceğin anlamına gelmez.

Sonra. Aceleye gerek yok.

Kesinlikle tekrar denerdim. Ancak parlak güneşli bir günde ve tüm duş perdeleri geri çekildikten sonra.

BUGÜN CADILAR BAYRAMI'YDI VE BU GECE DE PARTİ VARDI. SONRA
Dün gece *IT'yi* izleyemeyince, bir an için yeniden değerlendirme yaptım. Kendimi iyi hissediyordum. Arkadaşlarımla bir partideydik. Evet, kostümler olacaktı ama çocuklar bana müziğin uğursuz olmayacağını ve süslemelerin uysal olacağını garanti etmişlerdi.

Ben hallederim!

Bir saat uzaklıktaki kulübede geceyi geçirmek için ihtiyacım olan her şeyi topluyordum. Kıyafetlerimi, kostümümü, ayakkabılarımı, saçımı ve makyajımı yapmak için her şeyi topladım. Almam gereken son şeyler tuvalet malzemeleri idi. Yatak odamdan banyoya girdim, musluğun yanındaki tutucudan diş fırçamı aldım ve çekmeceleri karıştırmaya ve ecza dolabını açmaya başladım, ihtiyacım olan diğer her şeyi aldım. Dolabı kapatmaya gittiğimde, odamın hemen dışındaki koridorda döşeme tahtalarının gıcırdadığını duydum.

Keelan olduğunu düşünerek, "Neredeyse hazırım," diye bağırdım. O, Knox ve ben arabayı birlikte sürüyorduk. Colt ve Creed kulübede parti için bir şeyler hazırlıyorlardı. Knox'la araba yolculuğunun ne kadar garip olabileceğini düşünmemek için elimden geleni yapıyordum. Onu rahatsız eden şeyin ne olduğu hakkındaki gerçeği öğrendikten sonra, işler gerçekten çözülmemişti ve durma noktasındaydık.

Keelan'dan bir yanıt gelmedi.

"Beni duydun mu?" Yatak odama geri döndüğümde, yatağında oturmuş ya da uzanmış beni bekliyor olmasını bekleyerek sordum. Yatak boştu. Koridora baktım. O da boştu. Kapı aralığında durarak yüksek sesle "Keelan?" dedim.

Ev sessizdi.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. Bir şeyler mi duyuyordum?

Paranoyaklaşıyor muydum?

Alarmım kurulu değildi ama tüm kapı ve pencerelerin kilitli olduğunu biliyordum çünkü dün gece kontrol etmişim. Kilitlemediğim tek kapı ön kapıydı ve o da Isabelle çıktığında açılmıştı ama onu da kapatır kapatmaz kilitlediğimi biliyordum.

Cadılar Bayramı'ydı. Bugünle ilgili her şeyi ürkütücü kılıyordu.

Kulaklarımı zorlayarak koridora bakmaya devam ettim.

Korku beni ele geçiriyordu çünkü duyduğum şeyi duyduğumu biliyordum. Kapı aralığından uzaklaşıp odama doğru ilerledim. Koridora bakmadan banyo malzemelerimi çantama koydum, sonra komodininin çekmecesine uzandım. Çekmeceyi açtım ve oraya sakladığım 9 mm'lik tabancayı aldım.

Emniyeti kapattım ve önümde tuttum. Titrememe ve kalbimin çarpmaya başlamasına rağmen ilerlemeye devam ederek koridora çıktım. Koridorda iki adım atmadan, ahşap zemin ayaklarımın altında gıcırdadı.

Ellerim fena halde titremeye başladı. Bunu duymuştum. Duyduğumu biliyordum.

Evimde biri vardı.

Önce koridordaki tuvaleti kontrol ettim.

Temiz.

Salondaki çamaşır dolabını kontrol ettim.

Temiz.

Panik odanın kolunu salladım. Kilitliydi. İçeride birinin olabileceğinden şüpheliydim ama yine de kilidin üzerindeki kodu girdim ve içeri baktım.

Temiz.

Koridora döndüğümde panik odasının arkamdan kapandığından ve kilidin yerine oturduğundan emin oldum. Sonra koridordan aşağı, boş yatak odasına doğru ilerledim. Kapı, bu sabah aldığım yastık ve battaniyeyi iade ettikten sonra bıraktığım gibi yarıya kadar açıktı.

Kapıyı yavaşça iterek duvara çarpına kadar açtım. İçeride yanlış bir şey yok gibiydi. Nefes alışımı normal tutmaya çalışarak ve başarısız olarak odaya girdim ve dolaba doğru yürüdüm. Dolabın kapağını kaydırarak açtım ve içeriye göz attım.

Temiz.

Koridora döndüm ve oturma odasına doğru ilerledim. Yemek odasına girerken adımlarımı sessiz tutmak için elimden geleni yapsam da zemin yine gıcırdadı ve yüzümü buruşturmama neden oldu.

Bu lanet ahşap döşemeleri söküp atacaktım. Yemin etmiştim.

Mutfağı aradım.

Temiz.

Silahımı indirdim ve alnımı ovuşturdum. Ev boştu.

Yatak odama dönerken ön kapı açıldı ve Keelan ile Knox içeri girdi. Dondum kaldım.

Keelan önce beni fark etti ve gülümsedi.

"Selam." "Selam," dedim ben de.

İkisinin de bakışlarının yanımda asılı duran elime düşmesini izledim. Daha doğrusu tuttuğum silaha.

"Bir şey mi oldu?" Knox yanıma gelmeye niyetliymiş gibi kardeşinin önüne geçerek sordu. Sonra kendini tuttu ve yürümeyi bıraktı. Evet. Aramızda garip bir şeyler vardı.

"I-" Silahıma baktım. "Sanırım deliriyor olabilirim."

Alnımdan gözlerimin üzerinden ağzımın köşelerine doğru inen iki kırmızı çizgiyi boyayarak makyajımın son kısmını da tamamladım. Yüzümü olduğumdan biraz daha solgun yapmıştım ama Pennywise'ın yüzü kadar solgun değildi. Burnum ve dudaklarım kan kırmızısıydı. Takma kirpikler takmıştım ve göz makyajım siyahtı ve kırmızıyla vurgulanmıştı. Gri gözlerim belirgin bir şekilde öne çıkıyordu ki bu hoşuma gidiyordu. Dehşet verici ama bir o kadar da çekici bir görünümdü bu ve kısa kırmızı atkuyruğumla, göğüs kafesimden aşağıya doğru sıralanmış golf topu büyüklüğünde üç kırmızı ponponun yer aldığı düz beyaz kostümümle mükemmel bir uyum içindeydi.

Kostümüm kısa kollu bir elbise ve kabarık bir tütü etekti. Eğilmek yasaktı yoksa içimdeki beyaz dantelli iç çamaşırını herkese gösterirdim. Elbisenin yakası çok güzeldi ve göğüs dekoltesini ortaya çıkarıyordu. Boynumda, daha korkunç hale getirmek için kan kırmızısı boyayla boyadığım fırfırlı bir yaka vardı. Bacaklarım, her klipsin üstünde küçük beyaz bir fiyonk bulunan beyaz saten jartiyerler tarafından gözle görülür bir şekilde tutulan beyaz uyluk yüksek taytlarla kaplıydı.

Aynada kendime bakarken, nihai sonuçtan gurur duyuyordum. Ne kadar gerçekçi görünürse görünsün, yakamdaki kan illüzyonunun gerçek olmadığını kendime hatırlatmak zorunda kaldığım kısa bir panik anı olmuştu. Kan bir tetikleyiciydi ve şu ana kadar kontrol hâlâ bendeydi. O anın içindeydim.

Ben çıkarken tek askılı siyah Mary Jane ayakkabılarım banyodaki fayans zeminde takırdadı. Kapıyı açar açmaz kulaklarım Keelan ve Knox'un oynadıkları video oyunundan gelen silah sesleriyle doldu.

Bütün gece kendilerini kilitlemeyi planladıkları Knox'un odasına girdiğimde gözleri bana doğru kaydı. Knox'un şifonyerinin üzerindeki büyük televizyonun önünde oturuyorlardı; Keelan yatağın ayak ucunda, Knox ise deri bir masa sandalyesinde, her ikisinin de elinde kumandalar vardı.

Keelan'ın kaşları kalktı ve Knox sanki beni algılamak için tam odaklanmaya ihtiyaç duyuyormuş gibi oyunlarına ara verdi.

Onlardan birkaç adım ötede yürümeyi bıraktım ve bir dönüş yaptım. "Ne düşünüyorsun?"

"İnanılmaz," dedi Keelan ve kardeşine baktı. "Bir palyaço fetişi geliştirmek garip olur mu?" Sonra eliyle beni işaret etti. "Çünkü bundan hoşlanıyorum."

Homurdandım.

Knox, "Sende sadece Shiloh fetişi var," dedi. "Eğer bir rahibe gibi giyinip çıksaydı, ona da ilgi duyardın."

Keelan bunu düşünüyor gibiydi. "Yaramaz bir rahibeden mi yoksa tam teşekküllü bir rahibeden mi bahsediyoruz?"

"Fark eder miydi?" Knox sordu, bakışları beni hiç terk etmiyordu. Gözlerinin beni içine çekişi, onun için fark etmeyeceğini düşünmeme neden oldu.

"Sanırım olmazdı." Keelan bana yaramazca bir sırıtış attı. "Her halükarda cehenneme gideceğim, çünkü onu Tanrı'ya dua ettirene kadar bu odadan çıkmasına izin verebileceğimi sanmıyorum. Yüksek sesle."

Knox gözlerini devirdi ve ben de kalçalarımı sıkmamak için kendimi zor tuttum. Onu kışkırtmamalıydım çünkü partiye ıslak külotla başlamak istemiyordum ve getirdiğim tek dantelli beyaz külotu giyiyordum ama sözcükler ben onları durduramadan ağızımdan çıktı. "Palyaço kostümüm dua etmem için yeterince cazip değil mi? Yoksa kontrolünü bozan şey yozlaşma fikri mi?"

Keelan'ın sırıtışı, kendimi ona atma isteği uyandırdığı kadar odadan kaçma isteği de uyandıran bir sırıtışa dönüştü. "Sen başlı başına bir ayartıcısın. Kendimi tutuyorum çünkü partiyi dört gözle beklediğini biliyorum. Ama damarıma yeterince basarsan, bebeğim,

partie geç kalacaksın ve Knox o muhteşem kırmızı ağzınla istediğimi yaparken en ön sırada oturacak."

O kırmızı ağız gerildi ve kalktı. "Sadece ağzım mı?"

Keelan ayağa kalktı ve ben de irkilerek kapıya doğru koştum. Odadan çıkarken Knox'un kıkırdadığını duyduğuma yemin edebilirdim.

Müzik çalıyordu ve ben garaj kapısını geçip mutfağa giden koridorda ilerledikçe sesi daha da yükseldi. Mutfaka girmeden önce, koridorun girişine yapıştırılmış "Yasak Bölge" yazılı bir tabelanın ve uyarı bandının altından geçmem gerekiyordu. Mutfaka girdiğimde odayı incelemek için durakladım. Kulübenin geri kalanı açık bir kat planına sahipti. Mutfaktan oturma odasını, yemek köşesini ve üst katın büyük bir kısmını rahatça görebiliyordum. Oturma odasının tavanı tonozluydu ve bir duvarı geniş bir ahşap güverteye ve onun ötesindeki ormana bakan pencerelerle kaplıydı. İkinci kat balkonlu ve oturma odasının etrafında bir L gibi kıvrılıyordu. Alt kattan dört kapı görülebiliyordu. Kapılardan üçü Keelan, Colt ve Creed'in odalarına, dördüncüsü ise misafir banyosuna açılıyordu.

Çocuklar oturma odasındaki mobilyaları duvarlara dayamış, odanın ortasını dans etmek için boş bırakmışlardı. Hafifçe dekore etmişlerdi. Orada burada birkaç sahte örümcek ağı, asılı yarasa ve bir grup jack-o'-lantern. Köşede bir sis makinesi ve oturma odasındaki dans pistini dolduran ve aydınlatan bir flaş ışığı vardı.

Oturma odasının katlanır cam kapılarının açıldığı dış güverteye doğru ilerlediğimde burada zaten birkaç kişi vardı. Güvertenin ortasında yanan bir ateş çukurunun etrafında sırtları bana dönük duran Colt ve Creed, tıpkı Georgie'nin *IT* filminde giydiği gibi sarı yağmurluklarını ve yağmur çizmelerini giymişlerdi. Şu anda Ethan ve Isabelle ile konuşmanın ortasındaydılar.

Muhtemelen bu yüzden arkalarında olduğumu fark etmediler, hatta Isabelle beni ilk fark edip gülümsediğinde bile.

"Siz ikiniz, sizden çalmam için birbiriyle uyumlu kâğıttan yelkenliler de yaptınız mı?" diye sordum.

Colt ve Creed aynı anda döndüler. Gözleri bana dikilene kadar ikisi de gülümsüyordu. Bakışları üzerimde dans ediyor, kostümümü inceliyordu.

Creed, "Bir palyaçonun aynı anda hem ürkütücü hem de seksi görünebileceğini düşünmezdim," dedi.

Colt başıyla onayladı.

Isabelle kıkırdadı ve ben de ona baktım. Straplez, dar, tam boy denizkızı tarzı bir elbise giymişti. Elbisenin gövdesinde metalik görünümlü siyah, mavimsi gri ve deniz mavisi pullar dikiliydi, ta ki alt kısmı siyah tülle kaplanana kadar. Başına mat siyah, çivili bir taç takmıştı. Deniz mavisi saçlarında dalgalar vardı ve makyajı koyu renkti. Dudakları bile siyahtı. Ethan, Isabelle'in söylediği gibi, boğulmuş bir prens gibi giyinmişti ama kıyafeti onunkiyile mükemmel bir uyum içindeydi. Yakası ve manşetleri siyah dantellerle süslü, siyah, kabarık tuniğinin bazı yerleri yırtılmıştı. Bileklerinden birine, kemerine ve boynuna sahte yosunlar bağlanmış ve asılmıştı. Cildini soluk ve grimsi, dudaklarını da mor göstermek için makyaj yapmıştı. Ve onunkine benzeyen bir taç takmıştı.

"İkiniz de harika görünüyorsunuz," diye bağırdım ve Isabelle'e yaklaştım. "Bu elbiseyi senin yaptığına inanamıyorum. Ben inanabiliyorum. Aklım başımdan gitti. Muhteşem!"

"Teşekkür ederim," diye gülümsedi Isabelle. "Çok uğraştım ama buna değdi."

Kesinlikle öyleydi.

İçeriden daha fazla insanın gelmesiyle yüksek sesler geldi. İlk bakışta Ethan'ın futbol arkadaşlarından bazıları ve onların kız arkadaşları ya da sevgilileriydi. Creed ve Ethan onları karşılamak için bizden ayrılırken, Colt benim yanımda kaldı.

"İçecekler?" Isabelle bana sordu.

Başımı salladım. "Evet, lütfen."

Isabelle gitmeden önce Colt, "Mutfakta her şey var ve eğer bir şeyimiz biterse garajda başka bir buzdolabımız daha var," dedi.

Colt elimi avucunun içine aldı. Ona gülümsedim ama onu Creed ve Ethan'ın içeride konuştuğu arkadaşlarına bakarken buldum.

"Eğer gidip onlarla konuşmak istersen, bana uyar," dedim.

Elini cebine attı, kâğıttan bir kayık çıkardı ve bana uzattı. "Ben burada iyiyim."

Alırken güldüm. "Şimdi keşke sineye çekseydim ve filmi izleseydim diyorum."

"Bir gün izleyeceksin."

Başımı salladım.

"Şu anda nasıl hissediyorsun?"

"Kendimi iyi hissediyorum. Biraz gerginim ama çoğunlukla eğlenmek için sabırsızlanıyorum," diye açıkladım alçak bir sesle. "Korku filmleriyle bu partiyi birbirinden ayırmanın en iyi yolu, filmlerin korku ve ölümü biraz fazla iyi tasvir etmesi ve bunu görmezden gelmenin daha zor olması. Bu partide öldürme olmamalı."

Bir kahkaha attı. "Umalım da öyle olmasın."

Bu gece dans etmeyi, içki içmeyi ve eğlenmeyi, biraz da ürkütücülükle birlikte bekliyordum. Korku filmleri hiçbir yere gitmiyordu. Ama izin verirsem bu deneyimler yanımdan geçip gidecekti. Eğer bir tetikleyiciyle karşılaşırsam... Dr. Bolton'un bana öğrettiği egzersizlerden bazılarını test etmem şansım olacaktı.

Ethan ve Creed, Ethan'ın futbol arkadaşlarından biri ve onun flörtüyle birlikte döndüler. Yanık yüz maskesi olmadan Freddy Krueger gibi giyinmişti. Üzerinde çizgili bir kazak ve parmak bıçaklarının takılı olduğu bir eldiven vardı. Gözlerim sevgilisine takıldığı anda kaskatı kesildim. Kollarında ve yanaklarında ısırik izleri olan bir zombi gibi giyinmişti. Kostüm makyajı çok gerçekçiydi, özellikle de göğsünden aşağı akan kanla boğazını parçalanmış gibi göstermesi.

Shayla'nın boynundan ve göğsünden akan kanın anıları beni ele geçirmeye çalışırken başka tarafa bakamıyordum. Colt ve Creed'in ellerini sıktım ve kendimi sakinleştirmeye çalıştım. Derin nefes alıp burnumdan yavaşça verirken nefesimin sesine odaklandım.

"Bebeğim?" Colt, Creed ile aynı anda "Shi?" dedi.

Birden bir el gözlerimi kapattı ve beni kaldırdılar.

"Nereye gidiyorsunuz?" Isabelle'in dediğini duydum.

"Çocuklar mı?" Beni bir yere taşırlarken dedim ki karanlık ve biraz daha sessiz.

Yere bırakıldığımda gözlerim açıldı ve Knox'un odasına giden koridorda olduğumuzu fark ettim.

"İyi misin?" Colt sordu. Hem o hem de Creed bana baktılar, gözlerinin etrafına endişe kazınmıştı.

Başımı salladım. "Evet. Her şey kontrolüm altındaydı ama beni alıp götürmen... etkili oldu. Biraz hazırlıksız yakalandım. Kostüm bekliyordum ama *bunu beklemiyordum.*"

Creed, "Bu şekilde ortaya çıkan tek kişi o olmayabilir," dedi.

"Artık bunu beklemem gerektiğini bildiğime göre, iyi olmalıyım," dedim.

O kadar emin değillermiş gibi görünüyorlardı.

Ellerini tuttum. "Eğer bu bana fazla gelirse, gecenin geri kalanında Knox ve Keelan'la takılacağım."

"Tamam, bebeğim." Colt dedi ve üçümüz partiye geri döndük.

Oradan ayrılırken bazı uyarı bantlarının sökülmiş olduğunu fark ettim. Beni başka bir yere götürmek için acele ederken, yolumdan çekmiş olmalılar. Creed eğilerek yerdeki uyarı bandı parçalarını aldı ve tekrar yerine koymaya başladı.

Isabelle elinde iki karışık içkiyle mutfakta bekliyordu. Birini bana uzattı. Bakışları üzerimizde gezindi. "Her şey yolunda mı?"

İçkiyi aldım. "Evet."

Bunu yapabilirim.

GECE DEVAM ETTİKÇE, DAHA FAZLA INSAN

ve bazıları kostüm makyajlarında boğazı yırtılmış kız kadar yaratıcıydı.

Hepsine baktığımdan emin oldum. İstemiyordum ama bakmam gerektiğini biliyordum. Bu yüzden bunu bir oyun haline getirdim. Kanlı kostümlerine bakıyor, nefesimi derin ve yavaş tutuyor, bir yandan da okuldan kim olduklarını hatırlayıp hatırlamadığımı anlamaya çalışıyordum. Onlarla aynı sınıfta mıydım? Başkalarıyla etkileşime girerken gülümsemelerini ve kahkahalarını içime çektim. Kendime onların canlı olduklarını gösterdim. Bunu yaptıkça, korkunç giyimli biriyle yolum ne kadar çok kesişirse, korkudan - sahte kan ve vahşeti görmenin bana hatırlattıklarından - uzaklaşmak o kadar kolay hale geldi.

Tüm bunlar olurken Colt ve Creed yanımdan hiç ayrılmadılar. Bu gece bir şeyler kazanmak için savaştığımı fark eden Isabelle, elimde bir içki olduğundan her zaman emin oldu. Sanki bir avantaja ihtiyacım olduğunu biliyor gibiydi. Sağlıksız bir avantaj ama yine de bir avantaj. Alkolün sıcak etkisini hissetmek kaygılarımın bir kısmını hafifletmeye yardımcı oluyordu.

Artık parti tüm hızıyla devam ediyordu, biraz çakırkeyiftim ve dürüst olmak gerekirse kendimi muzaffer hissediyordum. Bu gece ileriye doğru atılmış büyük bir adım gibiydi. Dün geceki başarısızlığımdan sonra, bu gece hakkında şüphelerim olduğunu itiraf etmek istememiştim.

Bu şüpheyi aştığım için kendimle gurur duyuyordum.
Bazıları

İçkinin etkisi olabilir ama mutluydum. Muhtemelen uzun zamandır bu kadar mutlu olmamıştım. Sadece bu da değil, iyimserdim. Bunu başarabilirdim. Doğru yoldaydım ve belki de uzun süre bu kadar kaybolmuş olduktan sonra bir kez olsun kendime bir gelecek hayal etme izni verebilirdim.

Isabelle ve ben oturma odasında dans etmek için bir yer seçmiştik ve birkaç şarkı boyunca oradan ayrılmamıştık. Gülümsüyor, kahkahalar atıyor ve onunla eğlenmenin tadını çıkarıyordum. "Sanırım en iyi arkadaşım olmaya başlıyorsun," diye bağırdım.

Müzik.

Isabelle ellerimi tuttu ve birlikte Dua Lipa'nın "Don't Start Now" şarkısının ritmiyle hareket ettik. "Sanırım sen de benim en iyi arkadaşım oluyorsun" diye bağırdı ve beni döndürdü.

Güldüm ve onu döndürdüm. Şarkı biterken bir diğeri başladı ve ben bir içki daha içmeye hazırdım. "Ben bira alacağım. Sen de ister misin?"

Dans ederken başını salladı. Dans eden bedenlerden oluşan kalabalığın arasından sıyrılmaya başladım. Açık güverte kapılarının yanında Colt ve Creed'i gördüm, arkadaşlarıyla konuşurken gözleri beni takip ediyordu. Elimi ağzıma götürerek bir içki alacağımı işaret ettim.

Colt benimle gelmek için hamle yaptı ama ben elimi sallayıp başımı salladım. "Ben iyiyim," diye mırıldandım ve o da başını salladı.

İnsanların arasından geçerek mutfağa ve buzdolabına gittim. Karışık bir içki yapacak sabrım yoktu ve muhtemelen en iyisi yine de biraya geçmekti. Kafayı bulma noktasını biraz geçmiştim ve kafayı bulup bu geceyi mahvetmek istemiyordum.

Buzdolabını açıp bir bira çıkardım. Bir süre orada durdum, yudumladım ve biraz serinlemeye çalıştım. Dans etmek çok sıcaktı.

İnsanları izledim. Cassy, Amber ya da Gabe'i burada görmediğim için mutluydum. Davet edilmemişlerdi ama gelmeseler de olurdu.

Bakışlarım Knox'un odasına giden koridora kaydı ve onu ve Keelan'ı merak etmeye başladım. Biramı yanıma alarak uyarı bandının altından geçtim ve koridordan aşağı inerek odasına açılan kapıya yöneldim.

Kapıyı çalmadan içeri girdim ve ikisi de bana doğru baktı, davetsiz misafirmiğim gibi bağırmaya hazırdılar. İkisi de onları en son gördüğüm yerlerinden kıpırdamamıştı. Bu da bana daha önce yaptığımız konuşmayı hatırlattı. Keelan beni istiyordu ve eğer izin verseydim Knox'un önünde beni alacaktı.

"İyi misin?" Knox sordu.

Kapıyı kapattım ve ona yaslandım. "Ateşliyim."

Keelan'ın ağzının bir tarafı kalktı. "Evet, öylesin."

Gülümsedim ve kapıyı ittim. Odanın içinde ilerlerken biramı şifonyerin üzerine bıraktım. Knox'un beni izlediğinin farkında olarak Keelan'ın önünde durdum. Keelan bana baktı ve yüzümdeki ifade niyetimi ele vermiş olmalıydı çünkü bilerek sırtıttı. Dizimi yatağın üzerinde kalçasının yanına getirdim, sonra da kucağına tırmanarak üzerine çıktım.

Kumandasını yere düşürdü, yere çarpıp muhtemelen kırılmasını umursamadan beni kalçalarımından yakaladı. "Ne düşünüyorsun bebeğim?"

Kollarımı boynuna doladım. Onu öpmeden önce dudaklarına "Ne düşündüğümü çok iyi biliyorsun," dedim.

Öpücüğümü kabul etti ve diliyle ağzıma girmeyi talep ederek derinleştirmeye çalıştı. Tadına bakmasına izin verdim ve dudaklarımı dilimi onunkinin üzerinde gezdirecek kadar uzun süre ayırdıktan sonra geri çektim. Elleri protesto edercesine sırtımdan yukarı kaydı ve beni yutacak kadar yakın durmamı istedi. Ağzımı geri almaya çalışırken başımı geriye doğru eğdim. Dudakları boynuma yapıştı ve aynı anda elleri sırtımda yukarı doğru hareket etti, omuzlarımı geçip boynumun arkasına ulaşana kadar. Beni kendisine bakmaya zorladı. "Ne kadar içtin?"

Altımda yatana kadar onu geriye doğru ittim. "Rıza gösterecek kadar ayıgım." Üzerine süründüm ve kollarını başının üzerinde birleştirmeme izin verdi. Burnumu kulağına değdirdim. "Dua etme havasındayım," diye fısıldadım ve dilimi boynunda gezdirdim.

Bir inilti çıkardı ve ona bakmak için geri çekildim. Gözleri kapüşonlu ve açtı. "Sana inanacak kadar piçim."

"Keelan," dedi Knox. Sessizliğini ne zaman bozacağını merak ediyordum.

Omzumun üzerinden gülümserken kalçalarımı Keelan'ın sertleşen sikine doğru salladım. "Bu kadar engelleyici olma, Knox. Anı mahvediyorsun."

Keelan gülerken vücudu altımda sarsıldı.

Dikkatimi ona geri verdim. "Beni geri çevirme." Dudaklarımı hızlı bir öpücükle onunkilere bastırdım.

Elini altımdan kurtardı ve yanağıma götürdü. "Seni becermemi ister misin, bebeğim?"

Ona toplayabildiğim en iyi köpek yavrusu bakışlarını attım. "Lütfen."

"Çok sevimlisin," diye inledi ve bir anda beni altına kısırdı. "Senin bu seksi yanını daha fazla görmek istiyorum. Bana onu tekrar göster. Seni becermemi ne kadar çok istediğini söyle."

Gülümsedim. Belki de Knox odada olduğu içindi ama biraz isyan etmek istedim. "Tek yapman gereken külotumun içine uzanmak ve kendin göreceksin."

Knox oturduğu yerden bir dizi kaba söz sarf etti.

Keelan bana sırtıttı. "Ben istediğimi elde edene kadar sen istediğini elde edemeyeceksin."

Suratımı astım, o da başını salladı.

"İçinde olduğunu biliyorum," diyerek ağzını göğsüme götürdü ve kostümümün içinden sert meme ucumu ısırdı.

Tısladım ve vücudum daha fazlasını istemek için kamburlaştı.

Kendini beğenmiş bir bakışla meme ucumu serbest bıraktı. "Söyle bana, bebeğim.

Yaramaz kelimelerin dilinin ucunda olduğunu biliyorum."

"Beni becermeni o kadar çok istiyorum ki tek düşünebildiğim çılgılık atarak sikinin üzerine boşalmak."

"Seni nasıl becermemi istiyorsun?" diye sordu.

"Ellerimin ve dizlerimin üzerinde. Nazik olma."

"Peki ya Knox?"

Başımı yana eğdim ve onu görmek için Keelan'ın yanından geçtim. Knox çoktan sert bir ifadeyle bana bakmaya başlamıştı. "İsterse izleyebilir."

Keelan neyin peşinde olduğumu çok iyi biliyormuş gibi sırtıtarak bana baktı. "Ne yaramaz bir kız. Ona neyi kaçırdığını göstermemi ister misin?"

"Evet."

Üzerimden inmeden önce dudaklarıma hızlı ve ödüllendirici bir öpücük kondurdu.

Yuvarlandım ve Knox'a bakacak şekilde dört ayak üzerine düştüm. Gözlerimi Knox'tan ayırmadan, "Makyajımı mahvetmemeye çalış," dedim.

"Söz vermiyorum." Keelan kabarık eteğimi kaldırdı ve iç çamaşırımı aşağı çekti. Dizlerimi kaldırarak tamamen çıkarmasına yardım ettim. "Şunları tutar mısınız?" Keelan dantelli külotumu Knox'a fırlatmadan önce şöyle dedi.

Knox'un göğsüne çarptılar ve kucağına düştüler. Onları aldı ve elinde yumruk yaptı.

Keelan elini kalçamın arkasına doğru götürdü. K11ç yanağıma kadar devam etmeden önce jartiyerin kayışına hafifçe dokundu. Elini çekti ve gürültülü bir şaplakla aşağı indi. "Gördüğüm en seksi Pennywise." Diğer eli diğer kalça yanağımın üzerinde gezindi ve başparmaklarını kullanarak beni araladı. "Benim yaramaz küçük palyaçom benim için çoktan ıslandı." Elini bacaklarımın arasına götürdü ve bir parmağını klitorisimden merkezime doğru ileri geri gezdirdi. "Önce hangisiyle oynayayım?"

"Keelan," diye homurdandım.

"Ya da daha iyi bir soru... hangisi seni daha yüksek sesle inletecek?" Keelan sordu ve klitorisimi ovmaya başladı. "Bu mu?"

Uyluklarım o noktayı gayretle çalıştırırken titredi. Orgazm olmaya başladığımı hissettiğimde inlemeye başladım.

"Yoksa bu mu?" dedi, parmaklarını klitorisimden çekip iki parmağını amımın içine sokarak.

"Dalga geçmeyi bırak," diye homurdandım parmaklarının üzerinde geri sallanırken, boşalmak için can atıyordum.

Knox gözlerini benden ayırmadı.

Keelan kıkırdadı. "Onunla alay etmeyi bırakmalı mıyım?"

Knox'un bakışları yukarı kayarak kardeşine baktı ama cevap vermedi.

Bu Keelan'ı caydırmadı. Parmaklarını benden çekti ve arkamda kaydığını hissettim. Sonra fermuarının sesini duydum. Keelan'ın benimle aynı hizaya geldiğini hissettiğimde nefesim kesildi. Bu küçük ses Knox'un dikkatini tekrar bana çekti.

Keelan yavaşça kendini tamamen içime sokarken, "Çok sıkı," diye homurdandı. "Ve sıcak ve ıslak. Çok mükemmel."

O zaman onun iğrenç sözlerinin sadece benim değil, Knox'un da yararına olduğunu anladım. Knox'un elinin sandalyenin kol dayanağını sıkma şeklinden, bu sözlerin onu etkilediğini anlayabiliyordum.

Keelan'ın, Knox için yaptığımız bu riskli gösteride ortağım olduğunu yeni öğrenmiştim. Bu ya onun kıskançlığını tetikleyecek ya da korkularını yatıştıracaktı. Henüz odadan çıkmamış olması güven vericiydi.

Keelan benden çekildi ve tekrar içime girerek inlememe ve ellerimin altındaki battaniyeyi yumruklamama neden oldu. Keelan içime girmeye başladığında Knox bana sabitlenmişti. Gözünü kırptığını hiç sanmıyorum. Sanki verebileceğim tek bir tepkiyi ya da en ufak bir yüz buruşmasını kaçırmak istemiyormuş gibi. Ben de onun yoğun bakışlarını kaçırmamak için elimden geleni yaptım. Ama bu çok zordu. Knox'u izlemek istediğim kadar, gözlerimi kapatmayı ya da yüzümü yatağa gömmeyi, Keelan'ın sikinin her itişinin ve birbirimizi tokatlarken çıkardığımız seslerin tadını

ıkarmayı da çok istiyordum. Kendimi parçalanmış
hissediordum. İstiyordum ki

Keelan'ın tadını çıkarıyorum ama Knox için endişeleniyorum.

"Lütfen," diye yalvardım.

Keelan saç örgülerimi tutup çekti ve başımı biraz geriye doğru itti. "Kızımızı gerçekten inkâr mı edeceksin?" diye sordu kardeşine. "Odadan çıkmadın ve ben onu senin önünde becerirken onu benden almadın. Bu sana bir şey anlatmalı."

Knox'un gözleri Keelan ve benim aramda gidip geliyordu. Bunu yaparken yüzünde çok fazla duygu vardı. Öfke. Endişe. Açlık. Pantolonundaki büyük şişkinlikten hangi tür açlık olduğu belliydi.

"Knox," diye yalvardım. Bu son kez olacaktı. Eğer bundan bir şey çıkmazsa, o zaman kendimi tamamen Keelan'a teslim edecektim.

Knox ayağa kalktığında Keelan arkamdaki hareketini yavaşlattı. Keelan artık içimde durgun bir tempoda hareket etse de, ikimiz de Knox'un ne yapacağını görmek için bekliyorduk.

Knox külotumu arka cebine soktu ve önümde durdu. Çenemi kavradı ve başparmağını alt dudağıma sürterek kırmızı rujumu bulaştırdı. "Sanırım bu kırmızı ağızla kendi yolumu bulacağım."

Keelan, "Artık makyajını kurtarmak diye bir şey olmayacak, Shi," dedi.

Bir şey yapamayacak ya da söyleyemeyecek kadar sersemlemiştim. Özellikle de Knox diğer eliyle pantolonunun düğmelerini açmaya başladığında. Çenemi sıktı ve gözlerim onunkilere dikildi. "Evet mi hayır mı?" dedi.

"Evet," dedim fısıltının biraz üzerinde bir sesle.

Knox çenemi bıraktı ve pantolonunu ve külotunu, sikini çıkaracak kadar aşağı itti. Uzun, sert aletini okşarken onu izledim.

"Bunu istiyor musun?" diye sordu. Başımı salladım.

Yaklaştı ve kendini ağzıma getirdiğinde dudaklarımı hafifçe araladım. Aletinin ucuna dokundu

alt dudağıma değıdirdi. Başparmağıyla yaptığı gibi dudağımanın üzerinde gezdirirken ona baktım. Dilimi dışarı çıkarıp hızlıca tadına baktım. Nefesi kesildi.

Keelan saçımı bırakmak için o anı seçti. Başımı hareket ettirebildiğim için ağzımın kenarı seğıirdi. Kontrolü ele geçirmenin tadını çıkaracaktım.

Knox ucunu tekrar dudağımanın üzerinde gezdirirken başımı aşağı eğıdim ve onu ağzıma aldım. Şaftındaki tutuşunu bıraktı ve elini başımın arkasına koydu. Hafifçe iterek daha fazlasını almam için beni teşvik etti.

Oh, hayır, hayır, hayır.

Birini kızdırma sırası bendeydi.

Üzgünüm, Knox.

Bir elimle yukarı uzandım ve şaftını yumrukladım. Hoşuna gideceğini bildiğim birkaç sert vuruş yaptıktan sonra dilimle onu keşfetmeye başladım.

"Siktir," diye tısladı.

Keelan kıkırdadı ve biraz daha sert itmeye başladı. Knox kardeşine baktı. "Şimdi anlıyorum neden Creed kığını tekmelemek istiyor."

Keelan yine kıkırdadı. "Hepsi onun. Ona nasıl derin gırtlak yapılacağını gösterdim."

Knox bir küfür daha savurdu, ben de onu ağzıma alıp ne kadar ileri götürebileceğimi gösterdiğimde bunu yarıda kestim. İnledi. "Bunu son derece iyi yapıyor."

Keelan parmakları klitorisimi bulana kadar elini aşağıya ve kalçamın etrafında gezdirdi. "Ben bu amı sikerken onun da senin ağzını sikmesine izin verecek misin?"

Parmakları benimle oynarken Knox'u ağzımdan çıkardım ve "Evet" diye bağırdım. Birini kızdırmak istiyordum ama onun fikri daha iyiydi.

Keelan klitorisimi bırakmadı ve kendimi hızla zirveye ulaşırken hissettim. "Knox'a ağzını sikmesini istediğini söyle," dedi Keelan.

"Seni istiyorum, boşalacağım," dedim nefes nefese.
Keelan'ın parmakları
hareketsiz kaldı. "Keelan!"
Homurdandım.
"Shiloh," diye karşılık verdi sesinde kahkahalarla.
Knox'a baktım. "Ağzımı sikmeni istiyorum." "Aferin
kızıma," diye övdü Keelan ve tıngırdatmaya geri döndü
Klitorisimi.

İnlememin ortasında Knox sikini ağzıma geri sokarak
sikini kesti. Keelan beni çözene kadar benim hızımda
yalayarak ve emerek onunla yolumu bulmama izin verdi.
Ben Knox'un sikinin etrafında inlerken o da ağzıma
sokmaya başladı. İlk başta fazla ileri gitmedi, sanki serbest
bırakılmamdan kurtulmam ve kendimi gelecek olana
hazırlamam için bana bir an veriyormuş gibi.

Sanki aynı dalga boyundaymışlar gibi, aynı anda daha
derine ve daha sert bir şekilde içime girdiler. Knox nazik
davranmaya ve ona istediğimi yapmama izin vermeye
dönmeden önce bunu sadece birkaç kez yaptı. Keelan beni
tekrar boşaltacağından emin olduğu inanılmaz hızını
sürdü. Yine de o an için, her ikisi de beni aşağılayıcı
olabilecek bir şekilde kullanırken, bunu en ateşli şey olarak
bulmuştum. Belki de üçümüz için de kontrol eksikliği ve
çılgınca ihtiyaçlarımızın peşinden koşmaktı. Knox'un uzun
süre kendini bırakamamasına şaşırmaıştım. Bunun
olmasına izin vermeyecek kadar kontrollü bir insandı.

Keelan ikimizi de boşaltmaya çalışırken, ben de Knox
üzerinde çalıştım. Sertçe emdim ve dişlerimi ş a f t ı
boyunca sıyırdım, sert sevdiğini biliyordum.

Başımın arkasındaki eli beni daha hızlı sallanmaya teşvik
ederken, "İşte bu," dedi.

Bacaklarımın arasında giderek artan baskı nedeniyle
dikkatim dağılmış olsa da söyleneni yaptım.

Knox küfretti ve döl püskürtüleri boğazımın arkasına
çarptı. Hepsini yutmak için hızla çalıştım çünkü
boşalıyordum.

Başaramayınca onu ağzımdan çıkardım ve paramparça olurken haykırdım. Keelan'ın hamleleri sarsıntıya dönüştü ve beni salgısıyla doldurmaya başladığını hissettim.

Bir an için duyabildiğim tek şey çarpan kalbim ve hırıltılı nefes alışımdı. Sonra yavaş yavaş partiden gelen boğuk müziği duymaya başladım.

Knox başparmağıyla ağzımın kenarını sildi ve bunu yaparken partiden gelen müziğin sesi kesildi ve Colt'un sesi odayı doldurdu. "Shi'yi gördünüz mü?

."

Colt bir ayağını odaya soktu ve farlara yakalanmış bir geyik gibi bize baktı. Kendini toparladığında gülmemek için kendini zor tutuyor gibiydi. "Boş ver," dedi ve çıkmaya gitti. Kapıyı arkasından tamamen kapatmadan önce uzanıp kapı kolunu tuttu. "Bunu kilitleyeceğim." Kilidi çevirdikten sonra kapıyı kapattı.

Knox'a baktım, Knox da benden Keelan'a baktı. Bir kalp atışı geçti ve üçümüz gülüştük.

BEN KORIDORDAN AŞAĞI INERKEN, ISABELLE

Dikkat bandı. Beni fark ettiğinde bir şey söylemek için ağzını açtı ve durakladı. Gözleri üzerimde geziniyor, sırtıyordu. "Görünüşe göre özel bir partiye gizlice gitmişsin," dedi kaşlarını oynatarak.

"Bu kadar belli mi?" Saçımı ve makyajımı düzeltirken iyi bir iş çıkardığımı düşünüyordum.

"Az önce iyice parladın."

Bunu saklamak için yapabileceğim pek bir şey yoktu, zaten saklamak da istemezdim.

Isabelle homurdandı. "Döndüğümde ayrıntılara ihtiyacım olacak."

"Nereye gidiyorsun?" Ben sordum.

"Bize içecek bir şeyler hazırlayacaktım ama buzumuz bitmiş. Garajda biraz daha var mı diye kontrol edecektim."

"Oldukça eminim ki var. Gidip getireyim," dedim. "Emin misin?"

Geri çekildim ve garaj kapısının tokmağını çevirdim.

"Evet. Sakinleşmek için bir dakika daha kullanabilirim."

Isabelle kıkırdadı. "Detaylar, Shi. Detaylara ihtiyacım olacak."

Gülümseyerek başımı salladım. "Evet, evet. Hemen döneceğim," dedim ve karanlık garaja doğru yürüdüm.

Duvarda el yordamıyla ışık düğmesini buldum ve düğmeye bastım. Garaj aydınlandı ve Keelan'ın Jeep'i ile Colt'un Charger'ı ortaya çıktı. Aşağı inen basamaklar vardı, tam olarak beş tane. Elimi parmaklığın üzerinde tutarak aşağı indim, topuklarım çimento basamaklarda takırdıyordu. Garajı geçip buzdolabının ve derin dondurucunun olduğu yere doğru yürürken, adamların burada neler sakladığına baktım. Çatıdan sarkan yeşil bir kano vardı. Dondurucunun üstündeki duvarda kancalara asılı oltalar, el fenerleri ve bazı aletler vardı. Kamp malzemelerine benzeyen şeyler merdivenlerin yanındaki köşede düzenli bir şekilde duruyordu.

Dondurucuyu açıp iki torba buz çıkardım. Dondurucunun kapağını iterek kapattığımda ışıklar söndü. İrkilerek buzları bıraktım ve dondurucuya geri döndüm. "Alo?" Karanlığa doğru söyledim.

Ayakkabının yere sürtünmesine benzeyen bir ses duydum. Kalbim boğazıma kaçmaya çalıştı. Yalnız değildim. Duvarda asılı el fenerleri olduğunu hatırladım. ve

Dondurucu, I döndü ve ulaşıldı için ve Duvar. Körü körüne etrafı yokladım. Avuçlarım soğuk metal aletlere ve tel misinalara dokunduktan sonra bir el fenerinin metal gövdesini hissettim. Duvardan söktüm ve açtım. El fenerini ışık at ve adımlar ve benim mide oyulmuş Dışarı.

Jason kar maskesi takmış biri merdivenlerde durmuş bana bakıyordu.

"Garajdaki kızı öldüren Hayalet Surat değil miydi?" Bunu neden sorduğumu bilmiyordum ama düşünmeye çalışırken paniğimi bastırmama yardımcı oldu.

Yine sürtünme sesi duydum. Bu sefer solumdan. El fenerini o yöne çevirdim ve Colt ile Keelan'ın arabalarının arasında Hayalet Surat maskesi takmış biri duruyordu. "İşte orada."

Merdivenlerden inen botların sesi el fenerimi tekrar o yöne tutmam için beni teşvik etti. Jason merdivenlerden inmiş ve bana doğru geliyordu. Yere vuran ayakkabı sesleri beni ışığı

Ghostface tam zamanında yumruğunun yüzüme geldiğini gördü. Eğildim ve kendi yumruğumu fırlatarak onları lastik maskelerinin ortasından vurdum.

Erkeksi bir homurtu çıkardılar. Onlara tekrar vurmak istediğimde, sert bir şey kafamın arkasına çarptı.

Gözlerimi zorla açana kadar yere düştüğümü fark etmemiştim. Onları ne zaman kapatmıştım? Elimde tuttuğum el feneri de yerdeydi, çok uzakta ve üzerimde parlıyordu.

Görüşüm gelip gitti. Görebildiğimde ise tek gördüğüm çizgili ayaklardı. Birden fazla çift, ya da çift görüyordum. Yoksa üç müydü?

"Sanırım kaltak burnumu kırdı," dedi boğuk bir erkek sesi.

"Kabullen ve onu taşımama yardım et." Bu sesi tanıdım. *Cassy*.

Eller kaldırılmış Ben tarafından benim Bacaklar ve Koltuk altları. İçinde ve Uzaktan garajın açıldığını duyduğumu sandım.

"Acele et ve bana yardım et Amber," diye tısladı *Cassy*.

Yeni bir çift el sağ bacağımı kavradı.

"Onu Gabe'in taşıması gerekiyordu," diye homurdandı Amber. "Bana vurdu," diye homurdandı Gabe.

Havadaki değişiklik beni garajdan çıkardıklarını söylüyordu ve ayaklarımın altında şaklayan dalların sesiyle beni ormana götürdüklerini anladım.

Kafamı sallamaya çalıştım ama tek yaptığım ne kadar kötü acıdığını fark etmemi sağlamak oldu. Sonra, bacaklarımı serbest bırakmaya çalıştım.

"Kendine geliyor," dedi Amber.

"Sadece biraz daha uzağa. Çığlıklarını duymalarını istemeyiz," dedi *Cassy*.

Bunu duyunca adrenalinim harekete geçti ve beni tutmalarına karşı mücadele etmeye başladım.

Üçü de ya homurdandı ya da küfretti ve bildiğim bir sonraki şey, savrulduğumdu. Sırtım yere çarptı.

Önce biraz nefesim kesildi. Kendime gelemeden Michael Myers maskeli biri üzerime tırmandı ve boğazıma keskin ve soğuk bir şey bastırdı. Maskesini çıkarışını izledim. İlk gördüğüm Cassy'nin kumral saçlarıydı, sonra da zalim gözleri.

Bana büyük bir öfkeyle baktı. "Zamanın doldu."

Boğazımda bir bıçak hissetmek, bir daha asla hissetmemeyi umduğum bir şeydi. Hâlâ korkutucuydu ama geçen seferki gibi değildi. Bunda bir rahatlama vardı. "Ve?"

Verdiğim yanıtın beklediği gibi olmadığı, yüzünde beliren şaşkınlık ve ardından yoğunlaşan öfkeden anlaşıldı.

Ağzım tehditkâr bir gülümsemeye dönüştü. "Boğazımı kesmeyi mi planlıyorsun? Yoksa burada beni asmak için sakladığın bir ip mi var?"

Bıçağın boynuma yaptığı baskıyı artırdı. "Bunu yapmayacağımı mı düşünüyorsun?"

"Babanın senden beklediği bu," dedim yerde etrafı yoklamaya çalışırken. "Onu kötü gösteren pisliğini temizlemeni."

Sözlerim gözlerini alev alev yaktı. "En azından benim bir babam var."

Kıkırdadım. "En azından benimki nazikti ve bana sevgi gösterdi."

"Kapa çeneni," diye homurdandı.

"Sorunuza cevap vermek gerekirse... hayır. Boğazımı keseceğini sanmıyorum." Bunu söylerken elim bir taşın üzerinde gezindi. "Öte yandan Gabe bunu yapabilir. Belki Amber bile. İkisi de fazla düşünmeden hareket ediyor ve duygularının eylemlerini yönetmesine izin veriyorlar. Ama sen... sen bir korkaksın. Bu yüzden pis işleri hep başkalarına yaptırıyorsun. Babamın yapabileceklerinden çok korkuyorsun."

"Kapa çeneni," diye tekrar hırladı, öfkesi gittikçe artıyordu.

"Cassy," dedi Amber.

"Kapa çeneni! Kapa çeneni! Kapa çeneni!" Cassy tersledi.

Bunu bu kadar kolay yapmasına gülümsemem arttı. "Sen sadece berbat bir ev hayatı olan zavallı küçük bir kızsın ve bununla nasıl başa çıkacağını bilmenin tek yolu hıncını başkalarından çıkarmak."

"Kapa çeneni dedim!" diye kükreyerek bıçağı havaya kaldırdı ve bana doğru indirmeye niyetlendi.

Ama ben onun için hazırdım. Bana doğru gelen bıçaklı elinin bileğini yakaladım ve elimde bir taşla savurarak tam şakağına vurdum. Cassy çığlık atarak üzerimden uçtu.

Yuvarlandım ve ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm. Bir an için Gabe ve Amber'ın nerede olduklarını değerlendirdim. Sersemlemiş bir halde öylece durmuş, yerde kıvranan Cassy'ye bakıyorlardı. Onların şaşkın hallerinden yararlanarak ayağa kalktım.

Ben koşmaya başlarken Hayalet Surat maskeli Gabe bana doğru baktı.

"Yakalayın onu!" Amber bağırdı.

Çok karanlıktı. Topuklu ayakkabılarımla birçok kez tökezledim, bu da dizimi sıyırmama ve ayak bileğimi yuvarlamama neden oldu. Görebildiğim tek ışık kulübeden geliyordu. Ağaçların arasında yıldızlar gibi parlıyordu. Yardım almak için çaresizce o yöne doğru koştum. Gabe ve Amber'ın bana yaklaştığını duyabiliyordum. Botlarıyla ve tam olarak hangi yöne gittiğimi bildiklerinden, şüphesiz bana yetişeceklerdi.

Logan'ın sesi aklıma geldi. *"Asla bariz yolu seçme."*

Yönümü değiştirdim. Daha uzağa koşmaya başladım. Kabin.

"Nereye gitti?" Amber'ın dediğini duydum ve bir ağacın arkasına saklandım.

"Bilmiyorum. Az önce buradaydı," dedi Gabe, sesi ağaçların arasında yankılanarak.

Nefesimi sessiz tutmak için elimden geleni yaptım. Koşmayı seçtiğim için evrene şükreliyordum, yoksa şu anda nefes nefese kalırdım.

"Beyaz bir kostüm giymiş, Gabe. Onu nasıl kaybettin?" Amber tersledi.

"Bu saçmalığı benim üzerime atma. Sen de onu kaybettin."

Onlar tartışırken ben de sessizce topuklu ayakkabılarımın kayışlarını çözmeye ve onları çıkarmaya çalıştım.

Amber sinirli bir hırıltı çıkardı. "Ayrılmamız gerek. Ben gidip kulübeyi kontrol edeceğim ve bir şekilde oraya geri dönmediğinden emin olacağım, sen de buralara bak."

Gabe cevap vermedi ama yollarını ayırdıklarını biliyordum. Orman sessizleşti ve Gabe'in nereye gittiğini anlayamadım.

Bakmak mı, kaçmak mı?

Tartıştım. "Shiloh!"

"Shi!"

"Shiloh!"

Adamlarımın benim için bağırdıklarını duydum. Sesleri çok uzaktan geliyordu ve ben de karşılık veremedim. Gabe'i bana doğru yönlendirmeden olmazdı.

Yanımda bir şey çatırdadı. Tartışmam sona ermişti. Koştum. Adamlarımdan daha uzağa koştum.

Çam iğneleri, dallar ve taşlar ayaklarımın altına battı ama acının beni yavaşlatmasına izin vermedim. Botların vuruşu ve ağır nefesler hemen arkamdaydı.

Sakin durma!

Ondan kaçabilirsin!

Bir an için yapabileceğimi düşündüm, ta ki ayağım büyük bir ağacın köküne takılana kadar. Kendimi yakalayamadan yere düştüm.

Çığlık attım. Elimden geldiğince yüksek sesle ve uzun süre çığlık attım, adamlarımın beni duyması için dua ettim. Ama çığlığım kesildi.

Gabe üstüme tırmanıp kalçalarımaya otururken elini ağzıma kapattığında.

Elini kolayca uzaklaştırdım ve maskesine pençe atarak onu düşürdüm.

Dişlerini göstererek bana doğru hırladı ve yüzüme bir tokat attı. Ben de ona karşılık verdim, kanlı ve şiş burnuna vurmaya dikkat ettim.

"Seni aptal orospu!" diye kükredi ve bileklerimi yakalayarak morartıcı bir tutuşla başımın iki yanında yere sabitledi.

"Aptal orospu sensin," dedim ve kalçalarımı yukarı doğru iterek poposuna çarptım ve onu ileri doğru ittim. Ya bileklerimi bırakacak ya da başımın üstünden yere çakılacaktı. Kendini yakalamak için bıraktı. Kollarım serbest kalınca dirseğimi kolunun büküldüğü yere indirdim, kolunu kaburgalarımaya benimkinin arasına sıkıştırdım ve bizi yuvarladım. Üstünlüğü ele geçirmek aptalca derecede kolaydı ve onu altımda kıstırdıktan sonra dirseğimi yüzüne sapladım. Gevşedi ve ben de hızla üzerinden kalktım.

Ben geri çekilirken bir inilti çıkardı ve yavaşça yüzüne dokundu. Ondan sonra fazla kalmadım.

"Shiloh!" Keelan'ın bağırdığını duydum, sesi onun olduğunu anlamama yetecek kadar yakındı.

"Keelan!" Sesine doğru koşarken bağırdım.

"Shi!" Creed bağırdı ve bir ışık bana doğru dönerek yolumu aydınlattı.

Bir ağaç kümesinin arasından koştum ve ağaçlar temizlendiğinde bana doğru ışık tutan büyük bir figür belirdi. "Knox!" O olduğunu bilerek bağırdım. Gözlerim yaşla doldu, daha hızlı koştum.

Beni yarı yolda karşıladı ve ben ona doğru sıçrarken beni yakaladı. "Onu yakaladım!" diye bağırdı beni kollarının arasında yukarı kaldırırken.

Kollarımı boynuna dolayarak yüzümü omzuna gömdüm ve ağladım.

"O iyi mi?" "Ne oldu?"

Colt ve Creed'in yakın seslerini duydum.

"Yaralanmış," dedi Keelan. "Başının arkası."

"Polisi arayalım mı?" Creed sordu.

"Hayır," dedim güçsüzce. Adrenalinim hızla düşüyordu ve aldığım her yara canımı acıtmaya başlamıştı. "Cassy, Gabe ve Amber'dı. Garajda bana saldırdılar ve kafama bir şeyle vurdular. Sonra beni ormana sürüklediler. Onlara karşı koydum. Eğer polisi ararsak, şerifin olayları çarpıtacağını ve onlara saldırmışım gibi göstereceğini sanmıyorum. Sonra da parti verdiğiniz ve içki içme yaşının altındakilere alkol servisi yaptığınız için peşinize düşecektir."

"O zaman ne yapacağız?" Colt sordu.

"Onu hastaneye götürüyoruz," dedi Knox. "Ve amcasını ararız," diye ekledi Keelan.

Creed bir küfür savurdu.

Keelan, "Geri kalanımız da bu durumdan memnun değil ama yardım edebilecek tek kişi o," dedi.

Kararını verdi, Knox beni kulübeye doğru götürmek için harekete geçti.

Eve yaklaştığımızda Ethan ve Isabelle'in açık garajın önünde durduklarını gördüm. İkisi de gözle görülür şekilde endişeli görünüyordu ve Isabelle beni gördüğünde omuzları çöktü.

"Kahretsin," diye tersledi Colt. "Arabalarımızın önü kesildi."

Hepimiz kulübeye çıkan uzun toprak yola baktık ve yol arabalarla doluydu.

Keelan Colt ve Creed'e baktı. "Partiyi hemen boşaltın."

Colt ve Creed itiraz etmeden önümüzden koşular ve Ethan'a bir şeyler söylemek için sadece bir an durakladılar. Ethan söylediklerine başıyla onay verdi ve üçü birlikte içeri koşular.

Isabelle yanımıza geldi. "İyi misiniz?"

Ona cevap veremedim çünkü Knox hışımla yanından geçip garajdan eve girdi. O sırada

İçeri girdiğimizde müzik kesilmişti ve Colt ile Creed herkese partinin bittiğini söylüyordu.

Knox beni odasına götürdü ve yatağa yatırdı. Yatağın yanında diz çökerek beni incelemeye başladı. Bir zamanlar bembeyaz olan kostümüm şimdi kir, kan ve çam iğneleriyle lekelenmişti. Çoraplarım yırtık ve kanlıydı.

Keelan, Knox'un arkasında durduğu yerden, "Başının arkası," diye hatırlattı.

Knox, "Yuvarlan Shiloh," diye emretti ve nazikçe bana yardım etti.

İkisi de tısladı. Knox, "Mutfak lavabosunun altında bir ilk yardım çantası var," dedi ve Keelan'ın aceleyle odadan çıktığını duydum.

"Yardım etmek için bir şey yapabilir miyim?" Isabelle'in titreyen kelimelerle söylediğini duydum.

"Gelip elimi tutabilirsin," dedim, arkadaşımı rahatlatmak istiyordum.

Isabelle'in elbisesinin sallanma sesi yaklaştıkça daha da arttı. Güzel, zarif denizkızı elbisesiyle yanımdaki yatağa tırmandı ve elimi tuttu.

Gözleri sulanmıştı. "Geri dönmeyince seni aramaya çıktım. Garajda yerde buz ve kan damlaları buldum. Hemen gidip Colt ve Creed'i getirdim."

Elini sıktım. "Teşekkür ederim."

Keelan ilk yardım çantasıyla döndü ve Knox bir şeyler toplayıp açmaya başladı. "Herkesin buradan çıkması biraz zaman alacak. O zamana kadar bunu temizleyeceğim ve kanamayı durdurmak için seni bandajlayacağım," diye açıkladı Knox sakince. "Sana vurduklarında bilincini kaybettin mi?"

"Evet, bir an için," diye dürüstçe cevap verdim.

Keelan gergin bir sesle, "Beyin sarsıntısı geçirmiş olabilir," dedi.

Nazikçe, Knox başladı için temiz benim

Yara. "Kimden Başlangıçta olan her şeyi bize anlatabilir misiniz?"

Isabelle'in elini tekrar sıktım ve olan biten her şeyi ayrıntılı olarak anlattım.

HASTANEDEN SABAHA KADAR EVE GELEMEDİK.

Pazar gününün çoğunu dinlenerek geçirdik. Beyin sarsıntısı geçirmemiştım ama dikiş atılmıştı. Dikiş atılırken Logan çıkageldi. Hastane personelinin odadan çıkmasını bekledikten sonra ona olan biten her şeyi anlattım.

Hepimizi şaşırtacak şekilde Logan sakindi ve tüm bu süre boyunca uygunsuz bir şey yapmamıştı. Paylaşacak iyi bir haberi olduğu için mi yoksa onu son gördüğümde söylediği şeyler için kendini suçlu hissettiği için mi böyle davrandığını bilmiyordum. Ya da her ikisinin bir kombinasyonu da olabilirdi.

"Polisi arayalım mı?" Knox sormuştu.

Logan başını salladı. "Her şey çok dikkatli planlanmıştı. Bir Cadılar Bayramı partisi düzenleyerek, onlara görünmeden içeri sızmaları için mükemmel bir fırsat yarattınız ve böylece orada olduklarını kanıtlayacak herhangi bir tanığa sahip olmadınız. Yani seni o ormanda öldürebilirlerdi ve bunu kanıtlamamızın hiçbir yolu yoktu."

"Bu aynı zamanda olanları polise bildirmenin de bir anlamı olmadığı anlamına geliyor," demiştim.

"Sizin sözünüz onlarınkine karşı olacak ve şerif bunu organize ettiğine göre, polisi aramanızı çoktan planladı ve işleri sizin için gerçekten kötü göstermek için her şeyi çarpıtacak."

Creed, "Suçlamalardan vazgeçmediği sürece peşini bırakmayacaklar," demişti.

"Bunu da anlamıyorum," demişti Keelan. "Shi devam etmek istemediğini söyleyebilir ama dava artık savcının elinde."

"Bu doğru. Ian ve benim vardığımız sonuca göre şerifin pek çok dostu var ve savcılık da bunlardan biri, hatta belki de yargıç. Önemli kanıtlar olduğu için savcılığın davaya devam etmekten başka seçeneği yok. Ancak şerif Shi'nin geri adım atmasını sağlarsa, herkesi olayların dostane bir şekilde çözüldüğüne ikna edebilir ve kızı ile arkadaşlarını bir uyarı ya da daha az bir cezayla kurtarabilir."

Tüm bu süre boyunca elimi tutan Colt, "Şerifle anlaşmanın bir yolunu bulmaya yaklaştın mı?" diye sordu.

Logan bana baktı. "Evet, öyleyiz."

Logan bize pek bir şey söylememişti. Sadece şerifin gelecek hafta icabına bakılacağını ve o zamana kadar tetikte olmamız gerektiğini söyledi.

Artık Pazartesi günüydü ve Colt, Creed ve ben okula doğru yürüyorduk.

"Bugün hava biraz serin," dedim, minnettar hissederek. Dikişlerimi saklamak için saçlarımı açmıştım ve ağır saçlar ve sıcak berbat bir kombinasyondur.

Dolaplarımıza doğru yürürken Colt, "Şu anda hava serin ama öğleden sonra tekrar sıcak olacak," dedi.

"Kasım ayındayız. Dışarısı soğuk olmalı," diye homurdandım. Creed gülümsedi. "Alaska'nın havasını mı özlüyorsun?" "Hayır. Maryland Hava durumu. Ben kullanılmış için sahip olmak hepsi dört Mevsimler. Burada sonbahar tamamen atlanmış durumda."

Creed, "Hava konusunda bir şey yapamam ama eğer kendini daha iyi hissedeceksen eve dönerken sana balkabağı baharatlı latte alabiliriz," diye öneride bulundu.

Colt dolabının içine doğru güldü, sanki bu onun gerçek yüzünü gizleyecekmiş gibi.

"İkiniz de çok kötüsünüz," diye homurdandım alay ediyor olsam da.

Colt başını bana doğru çevirdi. "Ne yaptım ben?"

Burnumu kaldırdım ve sınıfa doğru yürümeye başladım. Creed beni arkamdan yakalamadan önce fazla uzaklaşmamıştım. Kolunu karnıma dolayarak beni göğsüne doğru çekti. "Latte için evet mi hayır mı diyorsun, seni küçük işkenceci?"

Gülümsedim. "Sen başlattın."

"Ve hiçbir şeyden pişman değilim," dedi.

Colt yanımıza geldi. Koridora bakarken "Polis neden burada?" diye sordu.

O yöne doğru baktım. İlk sınıfımızın dışında iki polis memuru vardı. Bir saniye geçmeden şerif, okul müdürüyle birlikte sınıfımızdan çıktı. Gözleri bana gelene kadar kalabalık öğrenci koridorunu taradı. Benim için burada olduğunu biliyordum. O, diğer polis memurları ve müdür bize doğru yürümeye başladığında bu içgüdüsel his doğrulandı.

Telefonumu kotumun arka cebinden çıkardım ve Creed'in şortunun ön cebine soktum.

"Ne yapıyorsun, Shi?" diye sordu.

Şerif yaklaşırken alçak sesle, "Bir şey olursa Logan'ı ara," dedim.

Polis memurlarından biri, "Shiloh Pierce, bizimle gelmen gerekiyor," dedi.

Gabe ve Amber'ın kayıp olduğunu söylediler. Bunun doğru olup olmadığından yüzde yüz emin değildim.

Şerif ve uşakları beni karakola getirmiş ve bütün gün kilitli bir sorgu odasında tutmuşlardı.

As yakında olarak Ben olsam olmuştur getirdi içinde Burada, I vardı yaşlı bir adam olan Dedektif Miller tarafından sorgulandı.

kırılmış saçları ve büyük bir bıyığı olan Şerif McAllister.

Bana Cadılar Bayramı gecesi nerede olduğumu sordular. Dürüst davrandım ama tam olarak değil. Onlara bütün gece erkek arkadaşlarımla birlikte olduğumu ve birkaç arkadaşımızın bayramı kutlamak için geldiğini söyledim. *Erkek arkadaş* yorumu dedektifin bana garip bir şekilde bakmasına neden olmuştu ama şerif şaşırılmış görünmüyordu. Sonra bana bütün gece ne yaptığımı sordular ve ben de belli belirsiz müzik dinlediğimizi, biraz şeker yediğimizi ve takıldığımızı söyledim.

Sorgunun sonlarına doğru bana Gabe ve Amber hakkında sorular sormaya ve onları o gece görüp görmediğimi sormaya başladılar. Cevap verirken doğrudan şerife bakmıştım. "Hayır."

Gözleri kısılmıştı. "Kızım o gece sizi onlarla konuşurken gördüğünü söyledi."

Konuşmak mı? Ne saçmalık ama.

"Bunu neden söylediğini bilmiyorum çünkü Cassy Cumartesi gecesi erkek arkadaşlarımla kulübesinde değildi. Ne Gabe ne de Amber vardı. Bana inanmıyorsanız, orada bulunan diğer herkese onları görüp görmediklerini sorabilirsiniz," demiştim.

Şerif McAllister bana ters ters baktı ve dedektif odada olmasaydı kendimi beğenmiş görünmeme izin verecektim.

Gabe ve Amber'a bu kadar odaklanılmasını garip bularak, "Neden bana Gabe ve Amber'ı soruyorsunuz?" diye sormuştum.

Dedektif, "Çünkü Gabriel Harris ve Amber Thorn Cadılar Bayramı gecesi eve dönmediler," demişti.

Dedektiften şerife baktım ve midem on katlı bir binadan düşmüş gibi hissetti. "Dediğim gibi. O gece onları görmedim."

"Yalan mı söylüyorsun?" Şerif McAllister hırladı. "Gitmek istiyorum," dedim.

"Hiçbir yere gitmiyorsun," demişti sorgu masasından kalkarken.

"Beni alıkoyuyor musunuz?" Ben de ayağa kalkarak sordum. "Eğer öyleyse, ne için?"

Şerif beni görmezden geldi ve dedektifle birlikte kapıya yöneldiler.

"Avukatımı aramak istiyorum," dedim arkalarından.

Dedektif endişeyle şerife baktı ama ikisi de odadan çıkarken başka bir şey söylemedi.

Bu saatler önce olmuş gibi geliyordu. O zamandan beri kimse dönmemişti. İşemem gerekiyordu, susamıştım ve donuyordum. Klimayı sonuna kadar açtıklarına yemin edebilirdim ve dinlemekten başka yapacak bir şeyim olmadığı için havalandırma deliklerinden durmadan aktığını biliyordum. Üzerimde sadece jean şort ve ince bir üst vardı, bu da beni sıcak tutmak için çok az işe yarıyordu. Isınmak için bir süre küçük odada volta atmayı denedim. Pek işe yaramadı.

Titreyerek, dizlerimi göğsüme çekip bir sandalyeye kıvrıldım ve yapabileceğim tek şeyi yaptım. Beklemek.

Kapının açıldığını duyduğumda gözlerim sanki yeni kapanmış gibi hissettim. Şerif McAllister içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı. Onu görmek bile beni geriyordu ama odanın içinde köşedeki kameraya doğru ilerleyişini izlerken korku şimşek gibi çaktı ve her tarafıma yayıldı. Kameranın arkasına uzandı ve yüzünü duvara dönmesi için itti.

Sertçe ayağa kalktım ve bu sırada sandalyeyi tekmeledim. Aklım başımdan gitti. Niyetinin ne olduğunu görebiliyordum. Yüzünün her yerinde yazıyordu; öfke, şiddet ihtiyacı. Benim iki katım büyüklüğünde bir adamla bir odada kapana kısılmıştım ve bana zarar verecekti.

Bana doğru hamle yaptı, ben de çılglık atarak kapıya koştum. Tabii ki kilitliydi. Geldiğini bildiğim için çılglık atmaya devam ettim ve kapıyı yumrukladım. Çevresel görüşümde onu görünce, birinin bana yardım etmesini sağlamanın faydasız bir girişim olacağını zaten bildiğim şeyi bıraktım ve dönerek

Bacağını dışarı çıkardı. Planladığım gibi onu hazırlıksız yakaladım ve tam karnına tekme attım.

Kamburunu çıkarırken homurdandı. Bir sonraki hamlemi planlamak için odanın diğer tarafına koşmak niyetiyle yanından geçip koşmaya başladım. Eli dışarı fırladı ve beni kolumdan yakaladı. Beni tutan elini kavradım ve bu kez dizine bir tekme daha attım. Dizi büküldü ve onu benim boyuma indirdi. Tutuşuna doğru dönerek dirseğimi omzuyla boynunun birleştiği yere indirdim.

Bir kükreme sesi çıkarırken parmakları kolumdan kaydı. Bu fırsatı koşmak için kullandım. Gömleğim beni yavaşlatmadan önce bir adım atmıştım. Altından yakalamayı başarmıştı. Devam etmeye çalıştım. Aramıza biraz mesafe koyarken ince kumaş yakaya kadar yırtıldı. Ama bir işe yaramadı. Üzerime atladı ve beni yakaladı. Yere düşmek yerine, ki bunu tercih ederdim, beni duvara doğru itti. Önce ben duvara çarptım ve ardından tüm vücudu bana çarptı. Yanağım soğuk tuğla duvara çarpıp yere düştü ve beni ezdiğinde ciğerlerimdeki tüm hava boşaldı.

Düşüşünü hafiflettiğim için daha çabuk toparlandı ve beni bileğimden ve saçımdan yakaladı. Kolumu arkamdan bükerek çığlık atmamı sağladı. Beni duvardan çekip masaya doğru sürükledi ve masanın üzerine yatırdı. Yüzümün ve göğsümün sorgu masasına çarpmasını azaltmak için boştaki elimle kendimi tutmaya çalıştım ama zayıf kolum onun gücünün yanında bir hiçti. Dudaklarım dişlerime çarparak yarılacak kadar büyük bir güçle masaya çarptım.

"Siktiğimin küçük orospusu!" diye bağırdı. Saçlarımdaki sıkı tutuşu kayboldu ve sırtımda bir acı patladı. Böbreklerime yumruk atmıştı. Nefesim kesildi ve kanlı tükürüğüm masaya sıçradı. "Senin yüzünden her şey mahvoldu." Kolumu sırtımın daha yukarısına doğru bükte ve ben boğuk bir çığlık attım.

"Neredeler?" diye sordu. "Yeğenim ve Amber nerede?"

"Bilmiyorum," dedim gözlerim yaşlarla dolarken.

"Aptal numarası yapma. Seni ormanda kovaladıklarını biliyorum. Kızım söyledi. Senin peşinden gitmişler ve bir daha geri dönmemişler. Onlara bir şey yaptın. Sen yaptın ya da o yaptı."

"Ben onlara hiçbir şey yapmadım."

"Burada ne haltlar dönüyor?" dedi otoriter bir ses.

Şerif hızla benden uzaklaştı. "Başsavcı."

O beni masaya sabitlemeden, zayıf bedenim yere doğru kaydı. Soğuk zeminde yatarken, hareket edemeyecek kadar sersemlemiş ve incinmiş hissediyordum.

"Tanrım, Shiloh!" Ian'ın sesini duydum, ardından ayakbaşılar yere vuruldu. Elleri beni yakaladı ve yüzüne doğru yuvarlandım. Ian yanımda diz çökmüş, gözleri kocaman açılmıştı. "Ona ne yaptın?" diye sordu ve başını kaldırıp Şerif McAllister'a baktı.

"Bana saldırdı." Şerifin gözleri sadece sorgu odasının kapısını açık tutan pahalı takım elbiseli adamdaydı. Kısa boylu bir adamdı ama bu onun verdiği önemi azaltmıyordu.

"Senin üçte biri kadar, Steven," dedi adam, belli ki tek kelimesine bile inanmamıştı. Ian ve bana doğru baktı. "Yan tarafta bir hastane var. Oraya yürüyebilecek kadar iyi mi, yoksa acil servisi mi aramalıyım?"

Ian bana baktı. "Oturabilir misin?"

Başımı salladım ve doğruldum, sonra Ian'ın yardımıyla ayağa kalktım. Düşmemesi için gömleğimi tutmam gerekti. Mücadele sırasında gömleğin geri kalanı yırtılmış olmalıydı. Üzerimdeki limon yeşili ve siyah Riddler sütyeniyle birlikte tüm sırtım açıktaydı.

Ian ellerini omuzlarımda tuttu ve beni odadan dışarı çıkardı.

Adam Ian'a "Bunu hallettikten sonra seninle yan tarafta buluşuruz," dedi ve sorgu odasının kapısını kapattı.

Ian önden gitti ve benimle birlikte karakolda yavaşça yürüdü. Polis memurlarının yanından geçerken başımı dik tutmaya çalıştım.

"Çılgınlıklarımı duyabiliyor musun?" Ian'a sordum.

"Hayır, kapıyı açana kadar yapamazdık," diye cevap verdi.

"Kimdi o adam?"

"O Arizona'nın başsavcısı." "Şerifin patronu mu?"

"Öyle de denebilir," dedi Ian. "Logan nerede?"

"Lobide. Sizinle olan ilişkisi nedeniyle geri dönmesine izin verilmedi. Başsavcı bir olay çıkmasını istemedi."

"Biri hala vardı," dedim uyuşmuş bir şekilde.

Ian, "Evet ve muhtemelen şerifin kaderini belirledi," dedi.

Ayağım takıldı ve Ian beni yakaladı. "EMS'yi aramamız gerekiyor mu?" diye sordu.

"Sadece buradan çıkmak istiyorum," dedim yalvaran bir ses tonuyla. "P e k â l â , " dedi ve kolunu bana doladı. yürümeye devam etti.

Lobiye ulaşmak için metal dedektörlerden geçmemiz ve kurşun geçirmez büyük bir kapıdan geçmemiz gerekiyordu. Girdiğimiz kapının yanında duran Logan'ı gördüm. Beni içeri aldı ve gözleri büyüdü. Sonra Ian'a baktı.

Ian ona, "Onu hastaneye götürmemiz gerekiyor," dedi.

"Shi." Creed'in sesini duydum ve Logan'ın arkasından baktım.

Knox, Keelan, Colt ve Creed lobinin diğer tarafında, bir oturma alanının olduğu yerde duruyorlardı. Onların gözleri de Logan'ın kiler kadar iriydi ve koşarak gelmeye başladılar.

Onları görmek göğsümdeki sıkışıklığı giderdi ve sonunda nefes alabileceğimi hissettim. Rahatlama beni hızla vurdu ve onlarla yarı yolda buluşmak için hareket ettiğimde, iki

ve sonra her şey beni terk etti. Düşüyordum. Her şey kararmadan önce Logan'ın yüzünün bana baktığını gördüm.

HASTANELERDEN GERÇEKTEN NEFRET EDERDİM. ZAMANIMI ALIP GÖTÜRÜYORLARDI VE

bir gece daha geçirdim. Bayıldığım için bana bir sürü test yaptılar. Her şey normal çıktı. Kesikler, şişlikler ve morluklar dışında hayati tehlikem yoktu. Doktorlar stres nedeniyle bayıldığımı düşündüler ve serbest bırakıldım.

Tüm testlerin ortasında, başsavcı yanında yüksek rütbeli, beyefendi bir polis memuru ve takım elbiseli, resmi görünümlü başka bir adamla çıkageldi. İkisi de çok nazikti. Sorgu odasında olanlarla ilgili ifademi aldılar. Konuşurken kendimi tarafsız ve gerçekçi hissediyordum. Bu şekilde anlatmak daha kolay olmuştu. Etrafımdaki herkes beni dinlerken sessizdi. Adamlarım daha da sessizdi.

Onlara bugün olanları anlattıktan sonra, Cassy ve arkadaşlarıyla yaşadığım her şeye yol açan şerifle önceki etkileşimlerimi gözden geçirmemi istediler. Uzun bir gece olmuştu.

Yine çocukların evine döndüğümüzde neredeyse sabah olmuştu.

"Size bir şey getirebilir miyiz?" Keelan sordu.

"Sadece duş almak istiyorum," dedim ve ikizlerin banyosuna gitmek için yanlarından ayrıldım.

En uzun süre banyo aynasının önünde durdum. Kendimi Batman'deki İki-Yüz gibi hissediyordum. Yüzümün bir tarafı normal görünüyordu ama diğer tarafı morarmış ve şişmişti. Elmacık kemiğimin üzerinde ve çenem boyunca bir kesik vardı. Hem üst hem de alt dudağım dişlerime çarpmaktan yarılmıştı.

Kıçıma tekmeyi yemiştim.

Colt kafasını içeri sokmadan önce banyonun kapısı çalındı. "İçeri girebilir miyim?"

Başımı salladım.

İçeri girdi ve kapıyı kapattı. Bir an hiçbir şey söylemeden birbirimize baktık ve sonra duşa uzanıp onu açtı.

Gömleğini çıkardığında, "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

Ayakkabılarını çıkardı ve çoraplarını çekti. "Gözlerinde ilk tanıştığımız zamanki bakış var. Kendini zar zor bir arada tutuyorsun. Güçlü kalmak için o kadar çok mücadele ediyorsun ki, olanları hissetmene izin vermiyorsun."

Yere baktım. "Bir keresinde biri bana, korkunç bir şeyden kurtulmak için sana hissettirdiklerini gömmen gerektiğini söylemişti. Ve bunu atlattıktan sonra, güvenli olduğunda, hissetmek için kendine izin verebilirsin. Mesele şu ki, o bana bunu nasıl geri çıkaracağımı göstermek için hayatta kalmadı." Bu sözleri uzun zamandır düşünmemiştim. Shayla'nın bana söylediği son şeylerden biriydi.

Bir parmak çenemin altına geldi ve başımı kaldırmamı sağladı. Colt aramızdaki mesafeyi kapatmıştı ve gözleri benimkilere dikilmişti. "Sana gösterebilirim." Üzerimdeki, Keelan'ın şans eseri cipinde bulunan Desert Stone tişörtünün altından tuttu. Kollarımı kaldırdım ve Colt tişörtü çıkardı. Beni soymasına yardım etti ve geri kalan giysilerini çıkarmayı bitirdi. Birlikte duşa girdik. Sorgu odasının kokusunu tenimden arındırdım ve Colt dikişlerime dikkat ederek saçlarımı yıkamama yardım etti.

Temizlendiğimde beni göğsüne çekti ve sıcak spreyin altında durduk. Her zaman yaptığım gibi yüzümü göğsüne gömmeye çalıştım. Acıyan yanağıma baskı uyguladığımda bunun bir hata olduğunu hemen anladım. Alnımı ona yaslamakla yetinmek zorunda kaldım. Eli omurgamda bir aşağı bir yukarı dolaştı.

"Atlattın bebeğim. Güvendesin," dedi. "Derin bir nefes almanı istiyorum ve bıraktığında her şeyi geride tutmayı bırakacaksın. Yüzeye çıkacak şeylerden korkma. Sadece gelmesine izin ver. Her ne olursa olsun, ben burada seni tutuyor olacağım. Ve ilk başta dayanılmaz olsa da, bil ki hafifleyecek. Söz veriyorum, hafifleyecek."

Sesime güvenemediğim için başımı salladım. "Hazır mısın?" diye sordu.

O derin ve uzun nefesi benimle birlikte aldı. Nefes verme zamanı geldiğinde, neredeyse vermiyordum. Çok korkmuştum. Sonra onun da nefesini tuttuğunu fark ettim.

Kollarımı beline doladım ve birlikte nefes verirken ona sıkıca sarıldım. Son hava da ciğerlerimi terk etmeden önce, zihinsel olarak kendimi bırakmaya zorladım. Colt'un da söylediği gibi, her şey su yüzüne çıkmıştı. O sorgu odasında olan her şey, şerifin bana ne yapmak üzere olduğunu bilmenin dehşeti, bana zarar vermesinin acısı, bundan sonra ne olacağının korkusu, o odadan çıkmanın hiçbir yolu olmadığını farkına varmam ve birinin gelip beni kurtaracağına dair umudumu yitirmem.

Gözlerim doldu ve gözyaşlarım üzerimize dökülen suyla karıştı. Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladığımda bedenim titredi. Colt sırtımı ovmayı bırakıp bana sarıldı.

Tüm bunları hissetmeme izin vermek bir geçit açmak gibiydi, çünkü beni tüketen bir sonraki şey Cadılar Bayramı'nda, ardından şerifin evimi aradığı ve Gabe'in çamur koşusunda bana saldırdığı zaman yaşadığım her şeydi. Jacob'ın bana ilaç verdiği zamana kadar olan her kötü şey

yüzey. Yüzleştim. Her şeyle yüzleştim çünkü Colt'a eninde sonunda düzeleceğini söylediğinde güvendim ve düzelene kadar bana sarılacağını biliyordum.

Bütün gün uyudum ve akşam yemeği saatine kadar Colt'un yatağından çıkmadım. Koridordan oturma odasına doğru ilerliyordum ki garip bir şey duydum.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," dedi Colt. "Bilmen gerek." Logan mıydı o?

Keelan, "Kız arkadaşımız bize söylemeye hazır olana kadar beklemeyi tercih ederim," dedi.

"Muhtemelen bu şekilde olmasını tercih eder," dedi Logan. "Bu onun üzerindeki baskıyı a z a l t a c a k t ır . "

Bir tıklama sesi geldi ve Ian'ın sesini duyabildim ama kaydedilmişti.

"Shiloh McConnell ile röportaj - hayatta kalan tek kişi -"

İçime bir panik dalgası yayıldı ve kaydın sesine doğru koştum. Koridordan çıktım ve adamlarımla Logan'ı yemek masasının etrafında otururken buldum. Logan benim her zaman oturduğum sandalyeye oturmuştu ve önünde kahverengi bir klasörün üzerinde bir ses kayıt cihazı duruyordu.

Keelan'ın yanında normalde boş olan ve Logan'ın oturduğu yerin tam karşısındaki sandalyenin arkasına geçtim. "Ne yapıyorsunuz?" Sorum hepsi içindi ama tüm odağım Logan'daydı. Sesimin kayıt cihazına geldiğini duyunca, ona doğru hamle yaptım.

Logan, ben daha dokunmaya bile yaklaşmadan o n u aldı ve duraklattı. "Bilmeyi hak ediyorlar."

Bu ne cüret?

"Biliyorum," diye hırladım. "Ama kahretsin, Logan! Neden onlara kendi zamanımda söyleyemiyorum? Hazır olduğumda? Terapi görüyorum. Bunu yapmak için çalışıyorum. Neden bunu kendi şartlarımla yapamıyorum? Ne oldu... neler yaşadım-" Sesim kesildi.

Logan başını salladı. "Bilmeleri gerekiyor. Bunun zor olduğunu anlıyorum-"

"Anlamıyorsun," diye bağırdım. "Sonrasını gördün. Ben bunu yaşamak zorunda kaldım. Onları öldürmesini izlemek zorunda kaldım. Çığlıklarını duymak ve korkularını görmek zorundaydım. Hayatın gözlerini terk edişini izlemek zorunda kaldım. Bıçaklandım, kesildim, dövüldüm ve neredeyse tecavüze uğruyordum. Özgür kalmak için kendimi sakatladım." Bileklerimi kaldırdım. "Cehennemin en alt seviyesine katlanırken hayatta kalmak için savaştım. Bu beni bir daha asla eskisi gibi bir araya gelemeyeceğim şekilde kırdı. O yüzden anladığını söyleme. Anlamıyorsun. Bunu kendin için istiyorsun. Kendi istediğini elde etmek için ve bana neye mal olacağı kimin umurunda, değil mi?" Başımı salladım. "Yaptığın şey işe yaramayacak Logan. Bunun farkına varmalısın."

Çenesi sıkıştı. "Ben olsaydım, daha derin duygular gelişmeden önce neyin söz konusu olduğunu bilmek isterdim."

"Onları seviyorum Logan. Zaten daha derin duygular var," diye tersledim. Knox ve ben henüz birbirimize bu sözleri söylememiştik ama onu seviyordum. Bir süredir ona aşıkım. "Sanki hiçbir şey bilmiyorlarmış gibi davranıyorsun. Sanki ciddiyeti küçümsemişim gibi. Küçümsemedim. Onlara hemen hemen her şeyi anlattım ve onlar da kendi araştırmalarını yaptılar," diye karşı çıktım. "O gecenin ayrıntılarını bilmemeleri bir fark yaratmayacak."

"Ayrıntılar önemlidir." Sandalyesini geriye itti ve ayağa kalktı. Önünde dokunulmadan duran taba rengi dosyayı kaptığı gibi açtı ve hepimizin görmesi için masanın üzerine bir kâğıt parçası bıraktı. Adamlar Logan'ın ortaya koyduğu şeye bakmadan önce ya tısladılar ya da küfrettiler. Gözlerim kana değdiği anda bunun bir kâğıt parçası değil, vahşice öldürülmüş bir kızın 8'e 10 boyutlarında bir fotoğrafı olduğunu fark ettim. Benim yaşlarımda, çok sayıda bıçak yarası ve morlukları olan esmer bir kızdı ve yüzümün resmi onunkine zımbalanmıştı. Yüzüstü yatıyordu, başı yana dönüktü, yatağa benzeyen bir şeyin üzerindeydi. Resim belden

yukarısını gösteriyordu ama çıplak olduğu belliydi. Orada

teninde ve yatağın üzerinde çok fazla kan vardı. Gözlerimi kırıma ihtiyacı duymadan önce, bileklerinde hâlâ bağlı olan ipi gördüm.

Gözlerimi kapattım ve hemen açmadım. Neden onları kapatmanın kızın görüntüsünü gizleyeceğini ya da odanın üzerime kapanması hissini hafifleteceğini düşündüğümü bilmiyordum. Ama öyle olmadı. Bay X'in gerçekten istediği kişiyi bulamadığı için öldürdüğü ölü kızın resmi beynime kazınmıştı.

"Olivia Berns," dedi amcam ve gözlerim fal taşı gibi açıldı. Dosyadan başka bir resim çekip masanın üzerine atmasını izledim. "Jessica Rivers." Yüzüne benim resmim yapıştırılmış başka bir esmer kızdı, aynı şekilde öldürülmüştü. Logan, hayatım boyunca aklımdan çıkmayacak isimlerini söyleyerek kızların resimlerini birbiri ardına masaya fırlattı.

"Jonathan McConnell," dedi gergin bir sesle ve ben babamın adını söylemeyi bitiremeden resmi yere fırlattı.

Kanepede yatan babamın görüntüsüne gözümü kırpmadan bakarken, gri gözleri açık, burnundan aşağısı kan içinde, iç organları dışarıda, gözlerimden yaşlar ansızın döküldü ya da belki de başladığını fark edemeyecek kadar şok olmuştum. Bu görüntüyü görmek, onu o şekilde bulduğuma dair hafızamı keskinleştirmiş gibiydi.

Logan'ın sesi bir sonraki ismi söylediğinde kesildi. "Heather Mc-McConnell." Bay X'in öldürdüğü kızlar gibi annem de birden fazla bıçak darbesiyle öldürülmüştü.

Yine de tamamen giyinikti.

Bu düşüncenin neden aklıma geldiğini bilmiyordum.

Belki de ölümünün acımasızlığını azaltacağını ve böylece kendimi biraz daha iyi hissetmeme yardımcı olacağını düşündüm.

Olmadı.

Logan elinde bir fotoğraf daha tutuyordu. Onu yere atarken gösterdiği tereddüt gözlerimi onunkilere çevirdi. Bana bakıyordu, yüz ifadesi okul gibiydi. "Shayla McConnell," dedi,

Kız kardeşimin resmini masanın üzerine bıraktım. Bakışlarım da onunla birlikte düştü.

Colt başka tarafa baktı. "Tek gördüğüm Shiloh."

Diğerleri sessizdi. Colt gibi uzaklara mı bakıyorlardı yoksa benim gibi fotoğraftan başlarını kaldıramıyorlar mıydı bilmiyordum.

Kız kardeşimin soluk pembe saçlarına, boş gri gözlerine bakarken içimin öldüğünü hissettim. Ağzının kenarları kanla kaplanmıştı. Cildi hayalet gibiydi. Boynunun her tarafındaki kan bunu daha da belirginleştiriyordu.

Güçsüzce önümdeki sandalyeyi çektim ve oturdum. Masanın karşısındaki amcama gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarımla baktım. Colt elime uzandı, aynı anda Keelan da dizimi tuttu. İkisi de biraz sıktı, sessiz bir şekilde iyi olup olmadığımı sordular. İyi olduğuma dair herhangi bir işaret vermedim.

Logan durmadı. O gecenin ayrıntılarının beni terk etmeleri için gereken itici güç olacağına o kadar inanmıştı ki. Öldürülen kızların ve katledilen ailemin korkunç resimlerini gördükten sonra hâlâ burada oturuyor olmaları bunu yapmayacaklarına dair yeterli kanıtı.

Detaylar önemlidir, demişti Logan. Bir fotoğraftan daha ayrıntılı olamazdım. Yine de bana bakıp bekledi.

"Kaydı oynat." Sanki onun yanıldığını kanıtlamak için sabırsızlanıyormuşum gibi kendimden emin ve kindar görünmeye çalıştım. Ama sözlerim yenik ve zayıf çıktı. Hiç mücadelem kalmamıştı. Sadece zorla kabullenmişim.

"Hayır," dedi Knox. "Eğer hazır değilsen, bunu senden almayacağım. Hiçbirimiz almayacağız."

Logan bunu umursamıyor gibiydi ve kayıt cihazının düğmesine bastı. Sesim küçük cihazdan dökülüyordu.

"Bunu yapamam," diye ağladım.

"Evet, yapabilirsin, Shi," dedi Logan kararlılıkla.

"Lütfen Logan, bana bunun gerçek olmadığını söyle. Bu gerçek değil. Ben rüya görüyorum! Rüya görüyorum! Anneme ihtiyacım var. Ona ihtiyacım var!"

Anne!" Feryat ettim.

"Kapatın şunu! Kapat şunu!" Ellerimi masaya vurarak çılgınca bağırdım. "Ben yaparım! Onlara söyleyeceğim! Sadece lütfen kapat şunu!"

Creed kayıt cihazını Logan'dan önce kaptı ve kapattı.

Burada oturup bunu dinleyemezdim. Acıyı. Umutsuzluğu. Sevdiği herkesi kaybetmiş, hayatı tamamen mahvolmuş kırık bir kızın sesi. Bu ses bana ait olsa da, geçmişimden bir anı yakalamış olsam da, dayanamadığım şey onun çiğliğiydi. Bir kesikten sonraki ilk sızı gibi. Acı asla o zamanki kadar acı verici olmayacaktı. Burada oturup bunu dinlemek... bir ihlal gibi hissettirdi. O kız, hiçbir yalvarış ve yakarışın olanları değiştiremeyeceği o korkunç anın bu şekilde yayınlanmasını hak etmiyordu. Ben de bunu hak etmemiştim. Belki bir gün çocukların o kaydı dinlemesine izin verecektim ama o gün bugün değildi.

Logan'a ters ters bakarak, yapmak üzere olduğum şey için kendimi hazırladım.

O GECE

EVİME GİDEN UZUN YOLU ÇIKTIM VE KAPATTIM.

Arabam. Uzun ama eğlenceli bir gün olmuştu. Bugün okuldan sonra Liz'in evinde takılmam için beni cesaretlendiren moral konuşması için anneme teşekkür etmem gerekiyordu. Ayrıca, Liz ailesiyle akşam yemeği yedikten sonra sinemaya gitmemizi önerdiğinde bana verdiği ikinci moral konuşması için de.

Annem bana, "Bu onu görebileceğin son zamanlardan biri olacak," demişti. "Onu düşünme. Yakında kötü bir anı olacak."

Taşınıyorduk. Ne zaman olduğunu bilmiyordum. Tek bir şey bile toplamamıştık. Annemle babamın birkaç gün sonra okulların yaz tatiline girmesini beklediklerini ve Logan'ı görmek için Teksas'a yaptığımız yolculukta olduğu gibi, gecenin köründe bizi uyandırıp gitme vaktinin geldiğini söyleyeceklerini seziyordum. Elimde fazla bir şey yoktu, sadece dün babamın tavan arasından bavullarımızı indirdiğini görmüştüm. Sonra bu sabah okuldan önce yaptığı bir iş görüşmesine kulak misafiri oldum. Şirketteki son gününün benim ve Shayla'nın okuldaki son günü olacağını söylemişti. Annem restoranını rekor bir sürede aşçılık okulundan eski bir arkadaşına satmıştı bile.

Bunların hiçbirini Shayla'ya söylememeye özen göstermiştim. Ayrılacağımız için mutlu değildi.

Ayrıldığımızda bizimle çok şey getirirdi, sinir krizi geçirirdi. Shayla çok materyalistti. Öte yandan ben her şeyi geride bırakabilirdim. Uzak bir yerde isimsiz olmayı arzuluyordum. Bir sınıfa her girdiğimde başların dönmesini istemiyordum. Eski İngilizce öğretmenlerinden biri tarafından neredeyse tecavüze uğrayan McConnell ikizi olarak anılmak istemiyordum. Hayata yeni bir başlangıç yapmak istiyordum.

Arabamı kilitledim ve ön kapıya yöneldim.

"Ben geldim," dedim içeri girerken. Cevap alamadığıma şaşırmadım. Evimiz çok büyüktü ve sesler boğuk çıkıyordu. Kapıyı arkamdan kapattıktan sonra şaşırtıcı bulduğum şey, tüm ışıkların kapalı ve sessiz olmasıydı. Çok sessizdi.

"Anne! Baba!" Karanlık evin içinde bağırdım. Cevap gelmedi ve ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Bir an için evde kimsenin olup olmadığını sorguladım ama sonra antrenin solundaki oturma odasında ışığın yanıp söndüğünü gördüm. Televizyon açıktı ama sesi kısılmıştı. Çökük oturma odasına adım attığımda, ahşap zemin ayağımın altında gıcırdadı ve burnuma bakır kokusu doldu. Televizyondan gelen azıcık ışıkla babamın kanepede yattığını gördüm. Ona tekrar seslenmek için ağzımı açtığımda göğsündeki gölgeyi gördüm. Gölge değil, beyaz gömleğinin üzerinde bir leke.

Kanepelerden birinin yanındaki lambaya doğru ilerledim. Bunu yaparken ayakkabımın burnu geniş halının üzerine takıldı. Lambayı yaktım ve bir çığlık boğazımı yırtarcasına yükseldi. Dışarı çıkmasını engellemek için elimi ağzıma kapattım. Gözlerimi kırpamadan, başka tarafa bakamadan kanı içime çekerken gözlerim yaşlarla doldu. Çok fazla kan.

Kolu kanepenin kenarından sarkıyordu ve gözleri açıktı. Boş gözlerle televizyona bakıyorlardı. Bakışlarım aşağıya doğru inerken tüm vücudum şiddetle sarsıldı. Karnı yırtılmış ve iç organları dışarı çıkarılmıştı.

Gördüklerime inanmak istemiyordum.

Bu gerçek değil. Bu düşünceyle geri çekildim. Her adımda, gördüğüm şeyin gerçek olmadığına kendimi ikna etmek için daha çok çalıştım, ta ki biri omzumu tutana kadar.

İçimde tuttuğum çığlık kaçtı ve sessiz evi delip geçti.

Başka bir el ağzımı kapattı. "Benim," dedi benimkine benzer bir ses.

Shayla.

Onunla yüzleşmek için döndüm. Yanakları gözyaşlarıyla dolmuştu. Gözlerinde çok büyük bir korku vardı. "Gitmemiz gerek," diye fısıldadı. "O evin içinde."

O.

Bana *onun* kim olduğunu söylemesine gerek yoktu. Kafamda bir sürü soru vardı.

Nede

n?

Nasıl

?

Annem

neredeydi?

Ölmüş müydü?

Onlara sormadım. Shayla'nın sesindeki korku ve sertlik sormamı engelledi. ılgınca başımı salladım ve Shayla elimi tuttu.

Evden çıkmak için bir adım attığımızda, evin diğer tarafından bir gürültü geldi ve ardından annemizin çığlığı duyuldu. Vücudumdaki her kemiğe titreyen bir dehşet dalgası gönderdi. Shayla'nın elimi tutuşu sıkılaşıırken, parke zemindeki koşma sesinin evin içinde yankılanmasını dinledik. Koşma sesi gittikçe yaklaştı.

Shayla beni oturma odasına, babamızın cesedinin yanına doğru itti. Sonra beni babamın ölü yattığı kanepenin arkasındaki zemine çekti. Bir saniye bile geçmeden ahşap zemin ayaklarımızın altında gıcırdadı ve odayı soluk soluğa nefesler doldurdu.

Zemin yine gıcırdadı.

Annemiz acı dolu bir çığlık atıp ardından güreş sesleri duyunca Shayla ve ben irkildik.

Açtığım lamba devrildi ama kırılmadı. Bir gümbürtü zemini titretmeden önce annemiz haykırdı.

Shayla'yı ve kendimi riske attığımı biliyordum ama bakmak zorundaydım. Kanepenin kenarından baktım. Annem yerde yatıyor, ağlıyor ve ona sarılmış olan Bay X'e bakıyordu. Boğazına büyük, kanlı bir bıçak dayamıştı.

Nefesim kesildi.

Annemin gözleri benimkilerle kilitlendi. Bir an için kendini Bay X'e bakmaya zorladı. Birbirimize baktığımız o kısacık anda çok şey aktarılmıştı. Şaşkınlığı. Endişesi. Korkusu.

"Nerede o?" diye hırladı onun üzerinde.

Onu saran dehşet yerini kararlılık gibi görünen bir şeye bıraktı. Bay X'e bakarken ifadesi sertleşti.

Ondaki değişikliği o da fark etti ve yüzüne doğru kükredi, "Nerede o?!"

"Cehenneme kadar yolun var!" diye feryat etti ona doğru savrulurken.

Bay X bıçağı kadının boynundan aldı ve başının üzerine kaldırdı.

Hayır! Hayır! Hayır! Kafamın içinde çılgılık attım, bıçağını indirirken donmuş ve çaresiz bir şekilde oturuyordum.

Annemin nefesi kesildi, bıçak göğsüne saplanırken gözleri büyüdü.

Çılgılık atmak istedim. Kükremek istedim. Ama korkum boğazımı sıkarak sesimin çıkmasını engelledi.

Bay X bıçağını çekip tekrar tekrar indirdiğinde ve onu defalarca bıçakladığında, kanepenin arkasından sürünerek çıktım. Onu durdurmak istedim. Onu kurtarmak istedim.

Shayla olması gerekenden daha büyük bir güçle beni yakalayıp kanepenin arkasına çektiğinde bir santim bile ilerleyememiştim. İrkildim, küçük, boğuk bir ses çıkardım

çığlık atmamak için kendimi zor tuttum. Hemen ağzımı kapattı ve diğer koluyla beni öyle sıkı sardı ki, yapabileceklerimden korktuğunu anladım.

Bay X'in annemizi her bıçaklayışında homurdanmasını dinlerken bana öyle sarıldı. Shayla'nın gözyaşları omzuma damlıyordu. O anda tüm vücudunun titrediğini hissedebildiğimi ve kalbinin göğsünde çarptığını duyabildiğimi fark ettim.

Kolumu onun bana doladığı kolunun üzerine koydum ve bileğini sıktım. Ona sarılabilmemin ve onu rahatlatabilmemin tek yolu buydu.

Bay X, ikimizin de sıçramasına neden olan bir kükreme sesi çıkardı. İkimiz de nefesimizi tuttuk, bekledik, dinledik. Odanın içinde dolaşırken ayakları yerde sürünüyordu.

"Shiloh!" diye bağırdı.

Shayla'nın parmakları beni kendine doğru çekerken kaburgalarım saplandı.

"Dışarı çıkın! Her neredeyse çık dışarı!"

Nefes alma ihtiyacı göğsümde yanmaya başladı, dinlemek için zorlandım, bana odanın neresinde olduğunu söyleyecek herhangi bir ipucu yakalamak için.

Zemin gıcırdadı ve anladım.

"Shiii...looooh." Sesi uzaktan geliyordu ve oturma odasında değildi.

Shayla'nın beni tutuşu gevşedi ve ikimiz de olabildiğince sessiz bir şekilde hava aldık.

Antreden bir kazıma sesi geldi. Gittikçe uzaklaşırken bıçağının ucunu duvarda sürüklüyor gibiydi.

Kanepenin arkasından çıktım ve anneme doğru yürümeye başladım. Shayla elimi tuttu ama ben ondan çektim.

"Shi," diye fısıldadığını zar zor duydum Shayla'nın.

Yapabileceğimiz bir şey olmadığını biliyordum ama yine de ihtiyacım vardı... Bilmiyordum. Ona dokunmaya mı? Gittiğini hissetmeliydim, çünkü eğer gitmediyse, onu bırakabileceğimi sanmıyordum.

Başı yana eğikti, gözleri kırpışmıyordu. Yerdeki kan etrafına yayılıyordu. Kanın henüz ulaşmadığı yerde diz çöktüm ve daha fazla acı çekmesine neden olmadan nereye dokunabileceğimi bilmediğim için titreyen ellerimi üzerinde gezdirdim. Gözlerimden yaşlar akıp çenemden damlarken "Anne," diye nefes aldım.

Bunu nasıl düzeltebilirim?

Ne yapmam gerekiyordu?

Kanlar içinde yerde duran elini tuttum ve hiçbir şey yoktu, gözlerinde beni hissettiğini gösteren en ufak bir titreşim bile yoktu.

Elinin tersini yanağıma götürdüm. Soğuktu. "Anneciğim?" Gözyaşlarım görüşümü daha da bulanıklaştırırken fısıldadım.

Shayla gömleğimin arkasını avuçladı. "Lütfen, Shi," diye yalvardığını zar zor duydum. "O öldü. Gitmemiz gerek."

Gitmesine izin vermek istemedim. Eğer bırakırsam, onun gittiğini kabul etmek zorunda kalacaktım. Hazır değildim.

Shayla beni gömleğimden tutup ayağa kaldırdı ve oturma odasına, babamızın cesedinin yanından geçip ofisine doğru sürükledi.

İçeri girdiğinde, kapıyı olabildiğince sessizce kapattı. Oda zifiri karanlık oldu ama beni buldu. Ellerini omuzlarıma koydu. "Beni dinlemeni istiyorum," diye fısıldadı.

Sessiz bir hıçkırık beni sarstı ve ellerini yanaklarıma koydu. Sıkıca kavramıştı. "Kendini toparlamana ihtiyacım var. Eğer yapmazsan, bizi öldürteceksin."

Tek çıkarabildiğim "Nasıl?" oldu. Şu anda nasıl dağılmıyordu?

"Onu gömmek zorundasın. Hissettiğin her şeyi, az önce olanları. Hayatta kalabilmemiz için derine gömmelisin. Ve bunu atlattıktan sonra, güvende olduğunda, hissetmene izin verebilirsin. Ne d e d i ğ i m i anlıyor musun?"

Burnumu çektim. "Hayatta kalmak için gömün."

"Evet." Tüm vücudu titriyordu ve başını salladığını biliyordum. "Derin bir nefes al ve her şeyi göm."

Derin nefes aldım. Gömmek bende işe yaramadı ama itmek işe yaradı. Ebeveynlerimizi kaybetmekten duyduğum acıyı, Bay X'in annemizi bıçakladığı görüntüleri ve gözlerindeki korkuyu ittim. Odaklanmak daha kolay hale gelene kadar onları geri ittim. Buradan çıkmam ve yardım almam gerektiği düşüncesi zihnimin ön saflarında yerini aldı.

"Tamam," diye fısıldadım. "Ne yapacağız?"

ZİHİNSEL OLARAK TÜKENMİŞ HİSSEDİYORDUM. ÇOK UZUN ZAMANDIR o geceyi zihnimin en ücra köşesine gömmüştüm. Neredeyse bir buçuk yıl boyunca onu orada tutmak için duvar üstüne duvar örmüştüm. Daha sonra olanları onlara anlatmaya devam edebilmem için bir duvarı daha yıkmam gerekecekti ve bir sonraki duvar hepsinden daha büyük ve en güçlü olanıydı.

Bunu yapacak kadar güçlü değildim. En azından henüz. "Devam et, Shi," diye ısrar etti Logan.

"Hayır," dedim. Benden bu kadar. Yeterince içmiştim. Adamlarıma baktım. "Bize bir dakika izin verir misiniz?"

Masadan kalkmakta tereddüt etmediler ve dördü birlikte arka bahçeye çıktılar.

Kapı arkalarından kapandıktan sonra Logan'a baktım. "Neler oluyor Logan? Tüm bunlarla ne elde etmeye çalışıyorsun?"

"Bilmeyi hak ediyorlar," dedi tekrar.

Başımı salladım ve Shayla'nın resmini elime aldım. "Biliyorlar. Bu..." Fotoğrafi kaldırdım. "Bu onlara ne olduğunu gösteriyor ve bunu görmek duymaktan çok daha iyi bir iş çıkarıyor. O yüzden tekrar soruyorum... Ne elde etmek istiyorsunuz? Çünkü hiçbir yere gitmiyorlar."

"Neler yaşadığınızı bilmeleri gerekiyor."

"Olacaklar. Ben hazır olduğumda ve bunun ne zaman olacağına karar vermek sana bağlı değil," dedim.

Bu onu kızdırdı ve öfkeyle masadan kalktı, kalkarken de neredeyse sandalyesini deviriyordu. "Aptalca davranıyorsun, Shiloh. İnanılmaz derecede aptalsın. Onlara söyleyerek her şeyi berbat ettin."

"Nasıl sıçıp batırdım?" Sandalyemden kalkarak hırladım. "Nasıl?!"

"Çünkü kendini riske atıyorsun."

"Saçmalık, Logan! Bana bu saçmalıkları atmayı kes, çünkü ikimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz." Ellerimi iki yanımda birleştirdim ve sakın bir şekilde devam etmek için kendimi zorladım. "Onlara söylediğim için pişman değilim. Yalnız ve umutsuzluk dolu, sonu görünmeyen bir hayata devam etmek yerine, bana savaşmak için sebep veren bir şeye tutunmayı seçtim. Onlar hayatıma girdiğinden beri yeniden mutlu olmanın ve umut hissetmenin ne demek olduğunu biliyorum ve bu sayede artık günü gününe yaşamıyorum. Her şeyi dört gözle bekliyorum ve kendime bir gelecek hayal etme izni veriyorum."

"Peki X her şeyi elinden aldığında ne olacak? Sahip olduğun bu yeni küçük aileyi yeniden kaybetmeye dayanabilecek misin?" diye sordu.

"Bütün bunlar bunun için miydi? Mutluluğu tekrar kaybetme ihtimaliyle mutlu olmak yerine mutsuz ve yalnız olmamı mı tercih ediyorsun?"

Cevap vermedi.

"Her gün kendime '*Ya Bay X beni bulursa*' diye soruyorum. Kafamda dönen senaryolar beni felç ediyor. Öğrendiğim şey, artık hayatın yanımdan geçip gitmesini izleyemeyeceğim çünkü onu yaşamaktan çok korkuyorum. *Ya olursa*'yı kontrol edemem. Tek yapabileceğim elimden geldiğince hazırlanmak ki bunu yaptım ve yapmaya devam edeceğim. Ama artık '*ya olursa* 'larla sakatlanmaktan bıktım. Bay X'in hayatımı yönetmesine izin vermekten bıktım."

"X onları öldürdüğünde sen hayatta kalamayacaksın ve seni kaybedeceğim," dedi sanki ağzımdan çıkan tek bir kelimeyi bile dinlememiş gibi.

Korkusu beni öfkелendirdiđi kadar kalbimi de kıldı. "Yani yalnız ve sefil olmamı tercih ederdin, çünkü bu senin korkunu yatıştırırdı." Gözümden bir damla yaş süzüldü ve yanağımdan aşağı yuvarlanırken hızla sildim.

İnkar etmedi.

"Hiçbir şey söylemiyorsun çünkü bunun ne kadar yanlış olduğunu biliyorsun."

Gözlerini benden kaçırdı.

"Bence terapiyi düşünmelisin," dedim. "Ya da benimle birlikte Dr. Bolton'la bir seansa katıl."

Sanki bu ona söylediğim en saçma şeymiş gibi alay etti. "Senin terapiye gidiyor olman herkesin gitmesi gerektiği anlamına gelmez."

Kendisine yardım edilmesini istemeyen birine nasıl yardım edersiniz?

Oturduğum sandalyeyi kaptım ve içeri ittim.

"Üzgünüm Logan, ama sana istediğini veremem."

Logan tartışmak için ağzını açtı ama sözünü kestim. "Başka bir yere taşınmayacağım. Bay X'in beni bulması gibi meşru bir risk olmadıkça ve senin risk olarak gördüğün şey de olmadıkça. Bence bundan sonra risk değerlendirmesini Ian'a bırakmak en iyisi."

Başını sallamaya başladı, dudaklarını bir hırıltı büküyordu. "Ne zaman gidiyorsun?" diye sordum.

"Ne demek ne zaman gideceğim?" diye tersledi.

"Şerifin icabına bakıldığına göre, Bay X'i avlamaya geri dönmek istiyorsunuz sanırım." Benim için burada olmaktan daha çok istediği tek şey buydu.

Bana sert bir bakışla baktı. "Bu kadar mı yani? Beni büyük kötü şerifle savaşmak için kullandın, ama şimdi o iş halloldu, ben de kapı dışarı mı ediliyorum?"

Sandalyenin tepesini sıktım. "Eğer böyle hissediyorsan, neden kalmıyorsun, yakınlarda kendine ait bir ev tutmuyorsun ve Ian ile dışarıdaki binlerce polis memurunun avlanmasına izin vermiyorsun?"

Bay X'i aşağı indirir misin? Bu şekilde bunu çözebiliriz. Aramızdaki bu acıyı." Ondan kendime doğru bir işaret yaptım.

Çenesindeki kaslar sıkıştı.

Kalmazdı. Eminim Arizona'dan kalkacak uçağı çoktan dolmuştur. Kendimi beğenmiş bile hissedemiyordum çünkü bu çok acı veriyordu. "Ben de öyle düşünmüştüm." Sesim titriyordu ve gözümü ondan kaçırmak zorundaydım yoksa yine ağlamaya başlayacaktım.

Kederden nefret ederdim. İkimiz de bir okyanusta hayatta kalmak için savaşıyorduk. İntikam onun can simidiydi, benimkiler de benim. İkimiz de bırakıp boğulma riskini göze alamazdık. Ben bunu göze alamazdım çünkü beni başladığım yere, o karanlık, derinliksiz suyun ortasına geri sürükleyeceğini ve beni tekrar terk edeceğini biliyordum. Can simidime sıkıca tutundum çünkü onunkini bırakmayacağını ve keder beni yüzeyin altına çekerken *yine* uzaklara bakacağını biliyordum. Yani, hayır, Logan için boğulmayacaktım, cankurtaran halatım kıyıya yaklaşmama yardım ederken değil.

"Cumartesi günü Ethan'ın doğum günü," diye duyurdu Colt.

Logan'ın aniden, sinirli bir şekilde ve veda etmeden çıkıp gitmesinin üzerinden birkaç saat geçmişti. Ondan sonra yemek sipariş etmiştik. Şimdi oturmuş Food Network'te bir yemek yarışması programı izliyorduk.

Sarsıldım. "Öyle mi?" Keşke daha önce bilseydim. Ona ne alacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu ve bunu çözmek için sadece üç günüm vardı.

"Evet. O gece evinde bir parti veriyor," dedi Creed ve Knox ile Keelan'a baktı. "Neyse, Pazar günü geç saatte gidebiliriz, yoksa açmamızı ister misiniz?"

"Başka bir parti mi?" Dedim ve dediğim anda pişman oldum. Bugün Ethan'ın günüydü ve nasıl isterse öyle geçirebilirdi.

istiyordu ve arkadaşı olarak bunu destekleyecektim. "Beni görmezden gelin," dedim onlara.

"Eğer için rahat etmiyorsa gitmek zorunda değiliz," dedi Colt. "Ethan az önce olanları anlayışla karşılayacaktır."

"Bugün arkadaşımın doğum günü ve onun yanında olmak istiyorum," dedim ve bu Colt'u ikna etmiş benziyordu.

Knox, Creed'in daha önceki sorusuna yanıt verirken, "Pazar günü hepimiz geç saatlere kadar çalışacağız," dedi. "Yeni müdür yardımcısı dün işe başladı ve o zamana kadar tamamen eğitilmiş olması gerekiyor. O gün onun açılışını yapacağım."

"Dün gözaltına alındığım için ilk günü ateşle vaftiz olmuş olmalı," dedim.

Keelan, "Bu göreve talip oldu," dedi. "Şehirdeki başka bir spor salonunda müdür yardımcısı olarak uzun yıllara dayanan bir deneyimi var. Orada çalışmayı bırakmasının tek nedeni, sahibinin ölmesi ve spor salonunun miras kalan çocuklara satılmasıydı."

Colt, "Isabelle de dün çalışmaya başladı," diye duyurdu.

Bunu zaten biliyordum. Akşam yemeğinin gelmesini beklerken ondan gelen ve yanıtladığım milyonlarca mesaj vardı. Mesajlarının çoğu benim için endişe doluydu. Okulda tutuklandığıma dair söylentiler duymuştu. Ona gerçekte ne olduğunu açıkladım. Şerifin üzerine karma yağdığı için mutluydu. Sanırım tam olarak şöyle demişti: "Karma benim en sevdiğim sürtüktür. Sonra bana ilk gününü ve Derek'in onu nasıl eğittiğini anlatmaya devam etti. "Şimdiye kadar hoşuna gittiğini söyledi."

"Bu iyi bir şey. O-" Keelan'ın sözleri zil sesiyle kesildi. Tüm telefonlarımız sehpanın üzerindeydi. Bir tek benimkinin ışığı yanıyordu.

Elimi uzattım ve bilinmeyen bir numara olduğunu gördüm. Sesli mesaja gönderdim ve telefonumu masaya geri koydum.

"O adam hâlâ seni arıyor mu?" Creed sordu.

"Evet. Isabelle onunla konuştuktan sonra aramayı keser diye düşünmüştüm ama kesmedi. Günde en az altı kez arıyor," diye açıkladım.

"Isabelle'e ne dedi?" Colt sordu.

"Annabell Weston diye biriyle konuşmak istiyordu. Annabell ona yanlış numara olduğunu söyledi ve o da telefonu kapattı," diye cevap verdim, Isabelle'in önce onun üzerine gittiği gerçeğini atlayarak.

Hepsinin hareketsiz kaldığını hissettim ve televizyondan onlara baktım.

Hepsi bana bakıyordu ve şaşırılmış görünüyorlardı.

Keelan dirseklerini dizlerine dayayarak öne doğru eğildi. "Az önce hangi ismi söyledin?"

"Annabell Weston," diye tekrarladım ve yüzlerinin solmasını izledim. "Onu tanıyor musunuz?"

"Bu annemizin adı," dedi Knox. "Weston onun kızlık soyadıydı," diye ekledi Keelan.

"I-" Daha fazlasını söyleyemeden telefonum tekrar çaldı.

Beşimiz de birkaç halka boyunca ona baktık. Ekranda büyük harflerle *Bilinmiyor* yazıyordu. Dördüncü ç a l ı ş t a dördü birden telefona sarıldı.

Knox önce davranıp telefonu açtı. "Alo?" dedi, kanepede dimdik otururken. "Alo?" diye tekrarladı. "Nefes alışını duyabiliyorum, göt-" Knox telefonu kulağından çekip baktı. "Kapattı."

"Şerif olduğunu mu düşünüyorsun?" Colt sordu. "Yoksa Gabe mi?" Creed söyledi.

"O kayıp," dedim.

Creed bana inanmıyormuş gibi bir bakış attı. "Gerçekten onun ya da Amber'ın öyle olduğunu mu düşünüyorsun? İkisinin de aynı anda kaybolması ve şerifin bunu senin üzerine yıkmaya çalışması sence de garip değil mi?" Creed telefonumu Knox'tan aldı ve havaya kaldırdı. "Hepsinin başı büyük belada ve bu da sana ve bize ulaşmak için ellerinden geleni yapıyorlar." Telefonumu sehpanın üzerine fırlattı ve

geri karşı ve Kanepe. "Biz değişiyor
senin yarın."

Küçük bir gülümsemeye ben de koltuğa yaslanarak
rahatladım. "Efendim, evet, efendim."

Ağzının kenarı seğirdi. "Bana sadece yatak odasında böyle
hitap etmeni söylediğimi sanıyordum."

Ona bön bön baktım. "Hayır, bakmadın."

Ağzının bir tarafı kalktı. "Sen de ister miydin?"

Knox homurdandı ve bu Colt ile Keelan'ı güldürdü.

*Dirty Stone boys. Yüzüm kızararak kumandayı aldım ve
sesi açtım.*

CUMA GÜNÜYDÜ VE GABE İLE AMBER'IN ORTADAN KAYBOLMASI

her geçen gün yerel haberlerde daha fazla yer alıyordu. Cassy ikizlerin partisinin Amber ve Gabe'in görüldüğü son yer olduğunu söylediği için, partiye katılan öğrencilerin büyük bir kısmı polis tarafından sorgulanmış ve hepsi onları orada görmediklerini söylemişti.

Dedikodu değirmenine göre Cassy, herkes onu yalancı gibi gösterdikten sonra hikâyesini çabucak değiştirmişti ve şimdi Gabe ile Amber'ın en son Cassy'nin evinden, yani şerifin evinden çıkarken görüldükleri bildiriliyordu ve haberler bunun üzerine çılgına dönüyordu.

Şu anda Desert Stone'a yaşıyordum. Dikişlerimi alan doktorla işim yeni bitmişti ve evde yalnız kalma havasında değildim. Nedenini bilmiyordum ama kendimi gergin hissediyordum. Evde rahatlayamıyordum. Her küçük ses beni zıplatıyordu. Dün Dr. Bolton'la bir seans yapmıştım ve hala Cadılar Bayramı'nda ve şerif tarafından saldırıya uğramış olmanın etkisinde olduğuma inanıyordu.

Spor salonuna girdiğimde gülümsedim. Isabelle resepsiyonun arkasındaydı.

"Hey, sen," diye selamladı beni, gülümsememe karşılık vererek. "Burada ne yapıyorsun?"

Masanın etrafından dolanıp koridora yöneldim. "Hepinizle takılmaya geldim."

"Oh," dedi ve bana sinsi bir bakış attı. "Seni işe koyabilirim."

Güldüm. "Kulağa hoş geliyor. Önce gidip çocukları biraz dinleyeceğim."

"Tamam. Birazdan görüşürüz," dedi.

Hem Knox'un hem de Keelan'ın ofisleri boştu. Knox'unkine girdim ve büyük masasının arkasına oturdum. Artık yeni bir numarası olan telefonumu çıkarıp kamera uygulamasına tıkladım ve Knox'un ofisinin olabildiğince büyük bir kısmını arka plana alarak gülümsediğim bir selfie çektim. Grup sohbetimizdeki arkadaşlara gönderdim ve "*Patron hanım*" başlığını attım. Dördünden de hızlı yanıtlar aldım.

Knox: Ofisimde misin? Ben:

Belki :)

Çok sevimli. Colt: Çok güzel.

Seksi bir patron kadın.

Telefonuma sırtıtarak bakıyor, bir mesaj daha göndermeye hazırlanıyordum ki kapı çalındı. Kafamı kaldırdım ve otuzlu yaşlarının başında olması gereken muhteşem esmer bir kadın Knox'un ofisinin hemen dışında duruyordu. Lacivert Desert Stone polosunu ve pantolonunu gördüğüm anda kim olduğunu anlamıştım.

"Merhaba," dedi içeri girerken.

"Sen Katrina olmalısın," dedim ve masanın üzerinden uzandım.

Kaşlarını çatarak elimi tuttu. "Ben Shiloh."

Yüzünde hiç tanıma ifadesi yoktu. "Merhaba, Shiloh. Buraya dönmen gerekiyor mu?" diye sordu. "Kim olduğum hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi?"

"Üzgünüm, hayır," dedi Katrina.

Knox içeri girerken, "O benim kız arkadaşım," dedi.

Masasının arkasına geldiğinde sandalyesinden kalkmaya çalıştım. Elini omzuma koydu ve beni yavaşça yerine oturmaya itti.

"Ah, özür dilerim," dedi Katrina ikimize de. "Onun kim olduğunu ya da burada olması gerekip gerekmediğini bilmiyordum."

"Öyle. Onu etrafta sık sık görebilirsiniz," dedi Knox.

"Tamam," dedi Katrina. "İşimin başına dönsem iyi olacak. Seninle tanışmak güzeldi Shiloh."

Gitmeden önce ona "Tanıştığımıza memnun oldum," dedim. O çıktıktan sonra bakışlarım kapıda kaldı. "İyi ve profesyoneldi."

"Öyleydi," diye onayladı sesinde bir soru imasıyla.

"Ve seni çekici bulmadığı çok açık, bu yüzden de sınavı başarıyla geçti."

"Kıskanç bir tip olduğunu bilmiyordum," dedi şaşırmış bir sesle.

Yüzümü ona dönmek için sandalyeyi yana çevirdim. "Bu benim için de bir şok oldu."

Bana açık ve hayranlık uyandıran bir şekilde gülümsedi.

"Peki ya sen?" Ben sordum. "Kıskanç bir tip misin?" Cadılar Bayramı'nda o, ben ve Keelan arasında neler olduğunu ya da bunun ona neler hissettirdiğini konuşma fırsatımız olmamıştı.

Güzel gülümsemesi kayboldu ve tüm yüzünü bir yoğunluk ve ciddiyet kapladı. Ne sorduğumu bildiğini biliyordum. "Ben kıskanç bir tipim."

İçimdeki her şey battı.

"Ama kardeşlerimle değil," diye ekledi.

Hissettiğim mutluluğun ortaya çıkmasını istesem de engelleyemezdim ve ayağa kalktım. Sarıldım

kollarımı beline doladım ve yanağımı göğsüne yasladım.

Bir kolunu bana doladı ve diğeriyle saçlarımı okşamaya başladı, sonra dondu kaldı. "Doktor nasıldı?"

"Güzel. Artık Frankenstein'ın canavarına benzemiyorum."

Sessizce gülerken vücudu titriyordu. "Benden bir şey mi istedin?"

Neden burada olduğumu sorduğunu anlamam bir saniye sürdü. Başımı salladım. "Siz işten çıkana kadar burada takılabilir miyim?"

"Her şey yolunda mı?"

"Evde yalnız kalmaktan korkuyorum," diye itiraf ettim. "O kadar tedirginim ki sanki izleniyormuşum ve her köşeden biri çıkacakmış gibi hissediyorum. Duyduğum her ses bana evde birinin olduğunu düşündürüyor. Ve bu sadece benimki değil. Sizin evinizde de böyle hissediyorum. Dr. Bolton bunun saldırılar yüzünden olduğunu söylüyor ama ben bunları hissederken aklıma Cassy ya da şerif gelmiyor. Sanırım Bay X. Sanki aklıma o geliyor gibi."

Ellerini omuzlarıma koydu ve bana bakmak için geri çekildi. "Sanırım Dr. Bolton haklı. Son zamanlarda çok şey yaşadın ve bu sana zarar verecek." Eğildi ve başımı öptü. "Kalabilirsin ama sıkılabilirsin."

"Isabelle'e resepsiyonda yardım edebileceğimi düşündüm, eğer sorun olmazsa?"

Başıyla onayladı ve ben de kapıya yöneldim.

"Senden bir şey isteyebilir miyim?" dedi ben gitmeden önce. Ona tekrar baktım. "Tabii ki."

Onu bıraktığım yerden kıpırdamamıştı ve ellerini ceplerine sokmuştu. "Bu geceyi benimle geçirir misin?"

Keşke cevap verirken kendimden emin görünseydim ve *geceyi geçirmek* derken uyumaktan daha fazlasını kastettiğini düşünmeseydim. Kızararak, "Evet" diye cevap verdim.

4Runner'ımla çocukları Desert Stone'dan eve kadar takip ettim ve hepimiz aynı anda evlerimize yanaştık. Hepimiz arabalarımızdan inerken, "Hemen üstümü değiştirip geliyorum," dedim. Onların evinde temiz pijamam kalmamıştı. Bu gece yatmadan önce yapılacaklar listemde çamaşır yıkamak da vardı.

Colt ve Creed evlerine doğru yürümek yerine bana doğru yöneldiler. "Biz de seninle geleceğiz," dedi Colt ve Knox'un kardeşlerine yalnız kalmakta zorlandığımı söylediği izlenimine kapıldım.

Birlikte verandama çıktık ve ben kapının kilidini açarken beklediler.

"Akşam yemeğinde ne yiyeceğiz?" Creed sordu.

Kapıyı açarken "Denemek istediğim bir tavuk tarifi var," diye cevap verdim. İçeri adımımı atar atmaz burnuma bozuk para kokusu doldu. Nedenini gördüğümde donakaldım.

"Alarm neden çalmıyor?" Creed'in kalbimin kulaklarımda attığı gümbürtüler arasında söylediğini zar zor duydum.

Kanepemde oturan biri vardı. "Biri" değil.

Jacob.

Mor Joker koltuğumun tam ortasında oturuyordu. O Joker kanepesi şimdi onun kanıyla kaplıydı. Bilekleri kesilmişti. Yine de dik oturuyordu, sanki birinin oraya yerleştirdiği bir oyuncak bebek gibiydi. Gevşek, kanlı elinde bir bıçak ve gömleğinin önüne ilıştırılmış bir not vardı. Keskin kalemle karalanmış notta şöyle yazıyordu: *Benim olmayan bir şeye dokunmamalıyım. Özür dilerim.*

Bir el gözlerimi kapatıp beni sürükleyene kadar çılgılık attığımın farkında değildim.

EVİM BİR SUÇ MAHALLIYDI. POLİS SÜREKLİ

Evime girip çıkarken kendi aralarında *intihar* kelimelerini konuşuyorlardı. Jacob'ın cesedi çoktan götürülmüştü ve işler bitiyor gibi görünüyordu.

Çocuklar ve ben ifadelerimizi saatler önce vermiştik. Colt, Creed ve ben kaldırımda oturmuş, yoldan uzak durmaya çalışıyorduk. Knox ve Keelan önümüzde durmuş olanları izliyorlardı.

"Alarmı nasıl geçti?" Keelan sordu. Colt, "Şifreyi girdiğini söylüyorlar," diye cevap verdi.

O ve Creed Jacob'ı bulma işini iyi idare ediyorlardı. Dördü de öyleydi. Öte yandan ben... Jacob'ı görmek bir şok olmuştu. Vücudum kilitlenmişti. Başka tarafa bakamadım. Colt gözlerimi kapatmış ve beni evden çıkarmıştı. Ön bahçeme çıktığımız anda şokun etkisi geçti. Colt'un kollarından sıyrıldım, yere eğildim ve midemde ne varsa kustum.

"Nereden biliyordu?" Knox sordu.

Kendi aralarında konuştular ve ben de orada oturup düşüncelerimde kayboldum.

Benim olmayan şeye dokunmamalıyım. Benim olmayana dokunmamalıyım. Benim olmayana dokunmamalıyım. Bu kelimeler.

İçgüdülerimin bana ne söylediğini biliyordum. Ama kesinlik yoktu. Kanıt yoktu.

O zaman neden böyle hissediyordum?

"Görünüşe göre işleri bitmiş," dedi Creed ve beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

Ben yukarı bakarken diğ er polis arabası kaldırımından uzaklaşıyordu.

"Neden içeri girmiyoruz?" Keelan dedi ve bana baktı. "İhtiyacın olan her şey bizim evde var, değil mi? Yoksa sana bir şeyler getirmemi ister misin?"

"Temiz pijamam kalmamış," dedim.

"Uyuman için sana bir gömlek ödünç veririm," dedi Knox. "Bu gece hiçbirimizin o eve girmesine gerek yok."

"Tamam," dedim, ayağa kalkarak. "Bana bir saniye ver." Arabama doğru yürüdüm ve kilidini açtım. Sürücü kapısını açarak koltuğun altına uzandım ve silahımı aldım. Çantamın içine soktuğumda gördüklerini biliyordum. 4Runner'ımı kilitledikten ve evlerine doğru yola çıktıktan sonra hiçbirinin bir şey söylememesine şaşırdım.

"Neden ilaçlarını alıp yatmaya hazırlanmıyorsun, Shi?"

Knox içeri girdikten sonra odasına doğru yöneldi. Colt,

"Sana bir bardak su getireyim," diyerek odaya doğru yöneldi.

Mutfak.

Keelan ve Creed oturma odasındaki kanepeye oturdular. İkisi de benzer yorgunlukta iç çekti. Yanlarına oturdum ve çantamı omzumdan çektim. Silahımın etrafını yoklayarak çantamda ilaç şişemi aradım. Hissetmedim. Silahımı çıkardım ve sehpanın üzerine koydum. Creed ve Keelan' ı n gözleri 9 mm'ye odaklanmış gibiydi. Çantamı salladım. Küçük bir plastik şişenin içindeki hapların tıkırtısı yoktu.

Panikle çantamı sonuna kadar açtım ve ters çevirdim.

İçindekilerin hepsi kahvenin üzerine döküldü. Masa.

Benim Telefon, benim Brülör, Cüzdan,

Dudak nemlendiricisi, tampon, saç bağı, birkaç kalem, bir makbuz ve bozuk para. "Sorun ne, Shi?" Creed,

"Ne oldu Shi?" diye sordu.

Sehpanın üzerinde yaptığım dağınıklık bana doğru

geliyordu.

"Doğum kontrol hapım ve kabus ilacım gitti," diye duyurdum.

"Evinizde olmadıklarından emin misiniz?" Keelan sordu. "Gidip kontrol edebilirim."

Başımı salladım. "Onları çantamdan çıkarmıyorum çünkü burada mı yoksa evde mi uyuyacağımı asla bilemiyorum ve onları almayı unutmak istemiyorum. Onları asla çantamdan çıkarmıyorum."

"Düşmüş olabilirler mi?" Colt arkamızdan sordu.

Üçümüz döndük ve o kanepenin arkasında elinde bir bardak suyla duruyordu.

"Olabilir, ama başka hiçbir şeyin eksik olmamasını tuhaf buluyorum," dedim.

Creed ayağa kalktı ve uzaklaşmaya başladı. "Ben gidip arabayı kontrol edeceğim, belki oraya düşmüşlerdir."

"Yalnız gitmeyin!" Onları korkutarak bağırdım.

Creed dondu ve döndü. Endişeli bir bakışla bana baktı.

"Lütfen," dedim sakince. "Lütfen oraya yalnız gitme."

"Neler oluyor?" Knox geri döndüğünde sordu. İş kıyafetlerini çıkarmış, bir tişört ve basketbol şortu giymişti.

Keelan çantamı elimden aldı ve ellerimi tuttu. "Jacob'ı böyle bulduğumu biliyorum-"

"Kendimi güvende hissetmiyorum," diye ağzımdan kaçırdım. Dördü de sessizleşti.

"Burada olmak istemiyorum." Ayağa kalktım ve televizyonun önünde volta atmaya başladım. "Doğru olmayan bir şeyler var."

"Bebeğim, volta atmayı bırak ve derin bir nefes al," dedi Colt. "Panik atak geçirmiyorum," diye tersledim. "Bu benim içgüdülerim

-İçgüdülerim bana bir şeylerin doğru olmadığını söylüyor."

Creed önüme geçerek adım atmamı engelledi, ve ellerini omuzlarıma koydu. "Doğru olmayan ne, Shi? Konuş bizimle."

Boş yatak odamdaki pencereden, evimdeki seslerden, izlendiğim hissinden, Jacob'ın notunun garip yazılış şeklinden bahsetmeye başladım. Garip telefon görüşmelerinden bahsettim, her ne kadar bunları bilseler de ve şimdi de kayıp doğum kontrol haplarımdan ve ilaçlarımdan.

"Bunların hepsi kolayca açıklanabilir," dedi Keelan nazıkçe. "Biliyorum," dedim hayal kırıklığıyla. Ben de tam konuyu

Knox'la ilgili gördüğüm rüyanın bir rüya olmadığını ve gördüğüm adamın Knox olmadığını düşünüyordum. "Kulağa çılgınca geldiğinin farkındayım ve bunun Bay X olma ihtimalinin zayıf olduğunu biliyorum çünkü beni nasıl bulacağı hakkında hiçbir fikrim yok ama içimdeki her şey, kemiklerime kadar, kaçmam için bağılıyor."

"Neden bu gece bir otelde kalmıyoruz?" Knox önerdi.

Çocuklar kardeşlerine bakakalırken ben rahatlamış hissettim.

Knox gözlerini onlara dikti. "Kız arkadaşımız korkuyor ve kendini güvende hissetmiyor. Sanırım en azından bu gece bunu onun için yapabiliriz."

Keelan başını salladı. "Ayrıca, yan tarafta olanlarla aramıza biraz mesafe koymamızın da faydası olabilir."

Hissettiklerimin Jacob'ı evimde ölü bulmamdan kaynaklandığını düşündüklerini biliyordum ama buna karşı koymayacaktım. Bu gece için onları güvende tutmanın bir yolunu bulmuştum.

En güzel ve en yakın otelde tek yatak odalı bir süit tuttuk. Onuncu kattaydık ve odaya giriş çıkış için tek bir yol vardı. Süite girer girmez, solda banyosu olan küçük bir salondaydınız. Küçük koridordan aşağı indiğinizde küçük bir mutfığa giriyordunuz ve mutfığı geçince çekyatlı bir oturma alanı vardı. Yaşam alanının dışında, iki kraliçe yatağın bulunduğu yatak odasına açılan bir kapı vardı.

"Ben çekyatta yatarım," diye teklif ettim. Birincisi, benim yüzümden burada kalıyorduk. İkincisi, buraya giren tek yola göz kulak olabilmek istiyordum.

"Siz üçünüz yatak odasını alın. Ben Shiloh ile çekyatta yatacağım," dedi Knox.

Kimse tartışmadı ve hepimiz uyumak için hazırlandık. Geç olmuştu ve bugün yine zor bir gündü. En hafif tabiriyle.

Odalarımız arasındaki kapı benim isteğim üzerine açık bırakılmıştı. Bir şey olursa diye kendilerini daha yakın hissetmelerini sağladı.

Işıkları kapattıktan sonra Knox yanımdaki yatağa tırmandı. Çekyat şaşırtıcı derecede rahattı. Başımı omzuna yaslayana ve kolumu göğsüne dolayana kadar Knox'a yaklaştım. Kolu sırtıma dolandı ve beni kendine yakın tuttu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

Başımın üstünü öptü. "Korkmandan hoşlanmıyorum."

"Umarım yanılıyordumdur. Umarım yarın uyandığımda aptal gibi hissederim."

"Amcanı aramayı düşündün mü?" "Beni onu kullanmakla suçladı."

"Biliyorum, ama gerçekten X'in burada olduğunu düşünüyorsanız, birbirinize ne kadar kızgın olursanız olun onu aramalısınız."

İçimi çektim. "Onu yarın ararım."

"Shiloh."

Gözlerimi karanlık otel odası tavanına açtım. Hâlâ gece olduğunu görünce gözlerimi kapattım ve tekrar uyumaya çalıştım.

"Shiii...loooh," diye fısıldadı bir ses.

*Gözlerim hızla açıldı ve sesin geldiği yöne baktım.
Yatağın ayak ucunda karanlık bir adam silueti
duruyordu.
"Seni buldum," diye fısıldadı.
Çabucak doğruldum ve hâlâ yanımda uyuyan Knox'u
sarsmaya başladım. "Knox!"*

Ağır ağır nefes alarak yatakta doğruldum. Knox da benimle birlikte ayağa kalktı ve elini sırtıma götürerek rahatlatıcı darbelerle aşağı yukarı ovmaya başladı. Karanlık odada telaşla etrafıma bakındım ve yanlış bir şey bulamadım.

"Şşş, her şey yolunda," dedi yorgun bir sesle. "Sadece bir kâbustu. Güvendesin."

Bir süre nefes almaya odaklandım, burnumdan hava alıp ağzımdan verdim.

"İşte bu kadar. Hadi uzanalım," diye teşvik etti ve ikimiz de arkamıza yaslandık. Yan yattım, yüzüm ona dönüktü, gözlerimi kapatamıyordum. Saçlarımı yüzümden geriye ve omzumun arkasına doğru taradı. "Güvendesin."

"Kendimi güvende hissetmiyorum."

Sesim titriyordu. Bunu duyan Knox,
"Yuvarlan" diye emretti.

Ben de ona sırtımı verdim ve o da bana tamamen yaslanana kadar yaklaştı. Bir kolunu başımın altından geçirdi, diğerini sıkıca etrafıma sardı ve fısıldadı, "Şu anda, benim kollarımda güvendesin. Hiçbir şeyin seni ele geçirmesine izin vermeyeceğim."

Başımın yanında duran elini kendi elime aldım ve parmaklarımızı birleştirdim.

"Buranın tek girişi kilitli ve biri içeri girmeye çalışırsa hepimiz duyarız. Sadece beni etrafında hissetmeye odaklan ve gözlerini kapat."

"Bana işteki gününden ya da düşüncelerimi dağıtacak bir şeyden bahsedebilir misin?" Gözlerimi kapatıp rahatlamaya çalışırken fısıldadım.

Kısık bir sesle, güne nasıl antrenman yaparak başladığını anlatmaya başladı. Ardından programlama sorunları ve çalışan dramaları hakkında konuşmaya devam etti. Gününün üzerinden geçmeyi bitirdiğinde, onun sesiyle rahatlamayı başarmıştım ve uykunun beni çağırdığını hissedebiliyordum.

"Seni seviyorum," diye fısıldadığını duydum.

"Ben de seni seviyorum," dedim uykulu bir sesle. O sertleşti ve ben gülümsedim. "Uyuduğumu sandın, değil mi?"

Vücudu yavaşça gevşedi ve başımı öptü. "Hadi uyu."
S r klenmeye başladığımda gülümsemem devam etti.

ERTESİ GÜN, BELKİ DE DAHA ÖNCE

Jacob'ın cesedini evimde bulduğum için aşırı tepki veriyordum. Ya da Bay X'in beni bulduğuna gerçekten inanmak istemiyordum. Otelden ayrıldıktan ve çocukların evine döndükten sonra Logan'ı aradım. Cevap vermedi.

Knox ve Keelan yarım günlüğüne işe gittiler, ikizler ve ben ise evde kalıp günün büyük bir kısmında televizyon izledik. Akşam yemeği saatinde Ethan, Colt ve Creed'e mesaj atarak gelip süslemeye yardım etmeleri için yalvardı. Colt'u da "*bu benim doğum günüm*" diyerek suçlamayı başardı.

Peynir ve pilav, o da beni suçluyordu. Kimse kendi doğum günü için süsleme yapmak zorunda kalmamalı. Colt'a yardım etmeyi teklif ettim. Hazırlanmak için acele etmem gerekecekti ama gidecektim. Hem o hem de Creed beni Ethan'ı görmezden gelmeye ve hazırlanmaya zaman ayırmaya ikna ettiler.

O akşam ikizlerin banyosunda makyajımı bitirirken Ethan'a aldığım hediyein benim evimde olduğunu fark ettim. Oraya gitme fikri midemi bulandırdı. Gözlerimi kapadım ve nefes vererek sinirlerimi yatıştırdım.

Banyodan çıkarken, çıplak topuklu ayakkabılarımın topukları fayans zeminde yankılandı. Özel bir şey giymemiştim. Sadece koyu renk jean şort ve siyah bir üst. Ben

GPS takip cihazımı bileğime takıyordum çünkü ayak bileğimde daha kötü görünüyordu.

Creed, Knox ve Keelan oturma odasında oturuyorlardı. Creed gitmeye hazır görünüyordu ve giydiği şeyi gördüğümde homurdandım. Ben kanepenin etrafında dönerken üçü de bana doğru baktı.

Creed'e "Sen ve ben ikiziz," dedim.

Kaşlarını çattı ve sonra kıyafetime baktı. Dar siyah bir tişört ve koyu mavi bir kot pantolon giymişti. Creed gülümsedi. "Colt'u kışkandıracağımızı mı düşünüyorsun?"

"Hayır." Gülümseyerek önünde durdum.

"Gitmeye hazır mısın?" diye sordu.

Gülümsemem düştü. "Ethan'a aldığım hediye evimdeki odamda."

Knox daha dik oturdu. "Senin için gidip almamızı ister misin?"

Bu teklifi kabul etmek istiyordum ama korkak olmak istemiyordum. "Hayır, ama biri benimle gelebilir mi?"

Creed ayağa kalktı. "Ben gidiyorum. Oraya gitmişken birkaç kıyafet daha alabiliriz."

Knox, "Yarın işe gitmeden önce kanepenizi atacağız," dedi.

Başımı salladım ve Creed'le birlikte yan kapıya yöneldik. Alarm çalmadı çünkü kurulmamıştı. Bozuk para kokusu hâlâ vardı ama o kadar güçlü değildi. Önce Creed içeri girdi ve ışıkları açtı. Kanepeme bakmamaya çalıştım ama başaramadım.

Her mor minderin üzerinde büyük lekeler vardı. Kanepeye baktığımda Jacob'ın hâlâ orada oturduğunu görebiliyordum. Gözlerimi hızla kaçırdım ve Creed beni odama kadar takip etti. Creed yatağımın yanındaki ışığı yaktı ve ben de Ethan'ın hediyesinin durduğu şifonyerime yöneldim.

"Dolabımda bir spor çantam var. Benim için onu alır mısın?" Şifonyerimin en üst çekmecesini açarken Creed'e sordum. Birkaç sütyen aldım ve eşleşen külotları aramaya başladım. Ama bulamadım.

Garip olan şey, hiç külot görmememdi. O çekmeceyi kapattım ve ikinci çekmeceyi açtım. Biraz daha sütyen karıştırdım ama o çekmecedeki de külot olmadığını hemen anladım.

İçime bir panik dalgası yayıldı ve tüm sütyenlerimi çekmecedeki yere fırlatmaya başladım. Buna inanmak istemiyordum. "Hayır. Hayır. Hayır. Hayır. Hayır." Her kelimedeki sesim daha da korkmuş gibi çıkıyordu.

"Shi?" Creed elinde çantamla dolabımdan fırladı. "Ne oldu?"

Hemen komodine koştum ve silahımı aldım. "Shi?" Creed dedi, sesi endişe doluydu.

Yatak odamın kapısını hızla kapattım ve kilitledim. "Bütün iç çamaşırlarım gitmiş," dedim yavaşça banyoya girerken. Işığı açarak duş perdesinin arkasına baktım.

"Ne?" Creed kafası karışmış bir halde, "Ne?" dedi.

Banyodan çıktım ve gözlerini gözlerime diktim. "Sana Bay X'in beni yıllarca nasıl takip ettiğini ve ailemin evine girip tüm iç çamaşırlarımı nasıl çaldığını anlattığımı hatırlıyor musun?"

Ben konuştukça gözleri daha da büyüdü.

Elimi göğsüne koydum. "Evde olabilir." "Kardeşlerimi uyarmalıyım," dedi ve silahını çıkardı.

Telefon. Hangi kardeşini aradığını bilmiyordum ama telefonu açtıklarında tek söylediği "O burada. Kaçma zamanı." Sonra da kapattı.

"Panik odama gitmem gerekiyor," dedim ona. "Bunu yapmak için banyoyu ve boş yatak odasını geçmemiz gerekiyor. Her ikisinde de olma ihtimali var. Bu yüzden sana kapıyı açman için şifreyi vereceğim, böylece arkamızı kollayabilirim."

Başını salladı. "Pekâlâ, ne oldu?" Sesi sakin, hazır ve kararlı geliyordu ve bu benim de aynı şekilde davranmama yardımcı oldu.

Şifreyi fısıldadım ve kapıyı açmadan önce ona, "Oraya varana kadar arkamda kal," dedim.

Kabul etti ve ben de kapıyı açtım. Salon boştu ve ev sessizdi. Koridora adım attığımızda zemin gıcırdadı ve o anda hiç şüphesiz Bay X'in o gün evimde olduğunu ve onu gerçekten duyduğumu anladım.

Yedek banyoya yaklaşırken, silahımı karanlık odaya doğrulttum. Aynı şeyi yedek yatak odası için de yaptım. Panik odasının kapısına geldiğimizde Creed hızlıca şifreyi girdi ve kapıyı arkamızdan çarparak kapatmadan önce beni içeri soktu.

Büyük kasama doğru koştum. Şifreyi girdim ve kilit açıldığında tıkladı. İçinde, evin her yerine kolayca saklayamayacağım daha büyük silahlarım -tüfeklerim- vardı. En altta siyah bir spor çantası vardı. Onu, iki tüfeği ve bir tabancayı daha aldım. Kasayı kapattım ve aceleyle dolaba gidip tüfekler için iki deri taşıma çantası çıkardım.

Creed, kasaların her birine bir tüfek koymamı ve kasaların kayışlarını omzuma asmamı izledi. Kasadan aldığım tabancayı ona uzattım. "Sana bunu nasıl kullanacağını öğretecek vaktim yok. Sadece doğrult ve tetiğe bas, ama sadece Bay X olduğundan eminsen."

"Nasıl ateş edileceğini biliyorum," dedi silahı alırken. "Isabelle ile kostüm alışverişine çıktığınız gün Knox bizi poligona götürmüştü."

Ağzımın kenarından hüzünlü bir gülümseme geçti. Keşke hiç silah kullanmayı öğrenmek zorunda kalmasaydı.

Homurdanarak spor çantasını aldım ve askısını diğer omzuma asmaya gittim.

Creed çantayı alıp omzuna asarak, "Bırak ben alayım," dedi.

Kapıya doğru gittik. Silahımı doğrultarak kapıyı açtım ve yavaşça eğilerek koridorun iki ucunu da kontrol ettim.

Çok açıktı.

Koridordan çıkıp oturma odasına girdiğimizde Creed hemen arkamdaydı. Neredeyse ön kapıya varmıştık.

Dışarıdaki sundurma gıcırdadığında.

Sonra topuz dönmeye başladı.

Creed elini omzuma koydu ve beni yavaşça kapıdan geri çekti. Kapı açıldığında kendini önüme koydu. Önce bir silah, ardından da onu kavrayan eller görüldü. Sırada bir tenis ayakkabısı vardı ve onu tanıdım.

"Knox?" Dedim.

Kapı itilerek açıldı ve hem o hem de Keelan ortaya çıktı. Hayal kırıklığıyla iç çektim. "Evde kalmalıydın."

Keelan, Creed ve benim dışarı çıkmamız için kenara çekilirken, "Sanki içeride olası bir seri katil varken burada yalnız kalmanıza izin verecekmişiz gibi," dedi.

Alışkanlıktan dolayı kapıyı kilitledim. Knox ve Keelan'ın sırt çantaları olduğunu fark ettim.

"Bizimkiler sizde mi?" Creed onlara sordu.

"İşte burada," dedi Keelan, diğer iki sırt çantası ve benim çantamın bulunduğu verandanın basamaklarına doğru yürürken. Keelan çantamı bana, bir sırt çantasını Creed'e verdi ve Colt için olduğunu tahmin ettiğim diğerini taşıdı.

"Gerçekten iyi hazırlanmışsınız," dedim arabamın merdivenlerinden inerken. Bagajı açtım ve tüfekleri içine yerleştirdim.

Creed daha sonra benim çantamı ve onun sırt çantasını yerleştirdi. Knox ve Keelan kendilerinin ve Colt'un çantalarını en sona attılar ve hepimiz arabama tırmandık.

Yolda ilerlerken "Colt'u ara," dedim.

Ön koltukta oturan Knox telefonunu çıkardı.

Colt'un telefonu açmasını beklerken geri kalanımız sessizdi.

Knox küfrederek telefonu kulağından uzaklaştırdı.

"Cevap vermedi."

Creed arka koltuktan, "Deneyeceğim," dedi.

Yine bekledik ama cevap gelmedi. Creed, Ethan'ın büyük evinin önüne gelene kadar aramaya devam etti. Parti tüm hızıyla devam ediyordu.

Keelan, Ethan'ın uzun araba yolunu göstererek, "Arabası burada," dedi.

Dördümüz de dışarı çıktık ve içeri girdik. Müzik bangır bangır çalıyordu ve ev bizim okulun öğrencileriyle doluydu.

Ethan bira pong oynadığı yerden Creed ve beni gördü. Elleri havaya kaldırdı. "Hey, çocuklar! Sonunda geldiniz." Bakışları Knox ve Keelan'ın bizi takip ettiği arkamıza kaydı. "Hepiniz geldiniz. Harika."

Zorla gülümsedim. "Mutlu yıllar."

"Colt'u gördün mü?" Creed doğrudan konuya girerek sordu.

Ethan kaşlarını çatı. "Uh...evet. Senden gelen bir çağrıyı cevapsız bıraktığını ve seni geri aramak için sessiz bir yere gittiğini söyledi. Gerçi bu bir süre önceydi."

"Nerede olduğunu biliyor musun?" Knox, Creed ile benim arama girerek sordu.

"Oyun oynamanın ortasıdaydım. O yüzden görmedim," dedi başparmağıyla omzunun üzerinden bira pong masasını işaret ederek. "Sessiz olan tek yer dışarı ya da üst kat olabilirdi."

Knox dönüp bana baktı. "Sen ve Keelan üst katı arayın, Creed ve ben de dışarıya bakacağız."

Başımı salladım. O ve Creed Ethan'ın arka bahçesine doğru yola çıktılar. Keelan ve ben gidemeden Ethan beni durdurdu. "Neler oluyor?"

"Spor salonunda acil bir durum var." Aklıma gelen en iyi yalan buydu ve Ethan da buna inanmış gibi görünmüyordu. Neyse ki beni çağırmadı.

Tekrar gitmeye niyetlendim ama Ethan tekrar konuşmaya başladı. "Isabelle yukarı çıktı. Eğer onu görürsen acele etmesini söyle çünkü başka bir oyun oynamak üzereyiz ve o benim partnerim olacağına söz verdi."

"Yapacağım," dedim ve Keelan'la birlikte kalabalık partinin içinden geçerek merdivenlere doğru ilerlemeye başladık.

Sahanlığın üst kısmında takılan birkaç kişi vardı ama çoğunlukla ikinci kat boş ve biraz sessizdi. Hâlâ müzik sesi duyulabiliyordu. İkinci katta

Koridorda ilerlerken bas sesleri ayaklarımızın altındaki halı kaplı zemini titretiyordu.

"Colt!" Kafalarımızı odalara sokarken ona seslendim. Yanlışlıkla odalardan birinde seks yapan iki kişiye rastladık. "Özür dilerim!" Onlara bağırdım ve kapıyı çarparak kapattım. Keelan homurdandı ve bir sonraki odaya geçtik.

Kontrol etmemiz gereken son bir odanın bulunduğu koridorun sonuna geldiğimizde Keelan kolumu tuttu. "Shi," dedi aşağı bakarken.

Ben de aşağıya baktım. Son odanın önünde, bej halının içine sızmış büyük bir kan lekesi vardı. Hâlâ ıslaktı.

"Kahretsin," diye homurdandım ve silahımı şortumun arkasına sıkıştırdığım yerden çektim. Silahı önümde tutarak yaklaştık ve yaklaştıkça daha fazla kan görmeye başladık. Odanın içine doğru giden bir izdi bu. Kapı hafif aralıktı ve kolunda kan vardı.

Silahımın namlusuyla kapıyı iterek açtım. Geniş, karanlık bir yatak odasıydı ve en-suite banyo olduğunu tahmin ettiğim yerin çatlak kapısından ışık geliyordu. İçeri girerken dua ettim.

*Lütfen Colt'un bu odada olmasına izin
verme. Lütfen iyi olsun.*

İçeri girdikten sonra, kanlı izleri takip ederek süit. Çatlak kapıya doğru baktım ve donakaldım. Kapıda kanlı bir el izi vardı.

"Ara ve Polis." I dedi ve itilmiş doğru
Banyoya.

*Lütfen Colt
olmasın. Lütfen
Colt olmasın.*

Kana dokunmamaya dikkat ederek kapıyı itip açtım.

Yerde gördüğüm ilk şey deniz mavisi saçlarıydı. Sonra yüzünü gördüm. Üzerinde kan vardı. Her yerde kan vardı.

"Hayır!" Yere düşerek çığlık attım. "Isabelle!" Ona doğru süründüm. Dizlerim etrafını saran kanın içinde kaydı. Bıçaklanmış ve kesilmişti. Kanayan her bölgesine baktım ve yediden sonra saymayı bıraktım. Kanamayı durdurmam gereken çok fazla yer vardı. Yüzünü avuçladım. "Isabelle! Isabelle, beni duyabiliyor musun?"

Sarsıldı ve hırıltılı, ıslak bir nefes çekti.

"Isabelle!" Saçlarını yüzünden uzaklaştırarak ağladım. "Sana yardım getiriyoruz. Sadece lütfen benimle kal."

Cevap vermedi ya da hareket etmedi.

"Isabelle?" Onu biraz salladım ama bir şey elde edemedim. "Hayır!

Isabelle!"

Keelan'ın arkamdaki 911 operatörüyle konuştuğunu ve onlara Isabelle'den bahsettiğini duyabiliyordum. Zamanında yetişemeyeceklerdi. Kanamayı durdurmam gerekiyordu. Etrafta havlu ya da başka bir şey aradım. Aynadaki kırmızı yazı dikkatimi çekti. Kırmızı kandı, Isabelle'in kanı ve yazılanlar beni bulduğuna dair tüm şüpheleri siliyordu.

Sen benimsin. X.

Devam edecek.

COLT

GÖZLERİMİ AÇMAYA ÇALIŞTIM AMA KAPALIYDI.

Konuşmaya çalıştım ama ağzımda bir şey vardı.

Vücudumu hareket ettirmeye çalıştım ama yapamadım. Anlayabildiğim kadarıyla bir sandalyede oturuyordum. Sırtımın arkasındaki bileklerime metal kesikler saplanmıştı ve ayaklarım birbirine bağlıydı.

Nasıl bu hale geldim?

Ne zamandır böyleyim?

Klor kokusu alabiliyordum ve hava nemliydi.

Hatırlayabildiğim son şeyi düşündüm. Ethan'ın evindeydim, onu bira pong oynarken izliyordum ve telefonumun cebimde titrediğini hissettim. Knox ve Creed'den çok sayıda cevapsız arama almıştım. Daha sessiz olduğu için dışarı çıkmıştım. Onları geri aramak üzereyken telefonum çalmaya başladı. Arayanın yine Creed olduğunu gördüm ve cevap vermek üzereydim... ondan sonra her şey boştu.

Bir kapının açılma sesi yüksek bir yankıya neden oldu. Bu bana büyük bir odada olduğumu gösterdi. Kapıyı her kim açıysa bana doğru ilerliyordu. Botlarının yere vururken çıkardığı sestten bunu anlayabiliyordum. Yaklaştıkça ses daha da yükseliyordu.

Hâlâ uyuyormuş gibi yaptım, her kimse beni rahat bırakmasını ve ne yapacağıma karar vermem için bana biraz daha zaman tanımasını umuyordum.

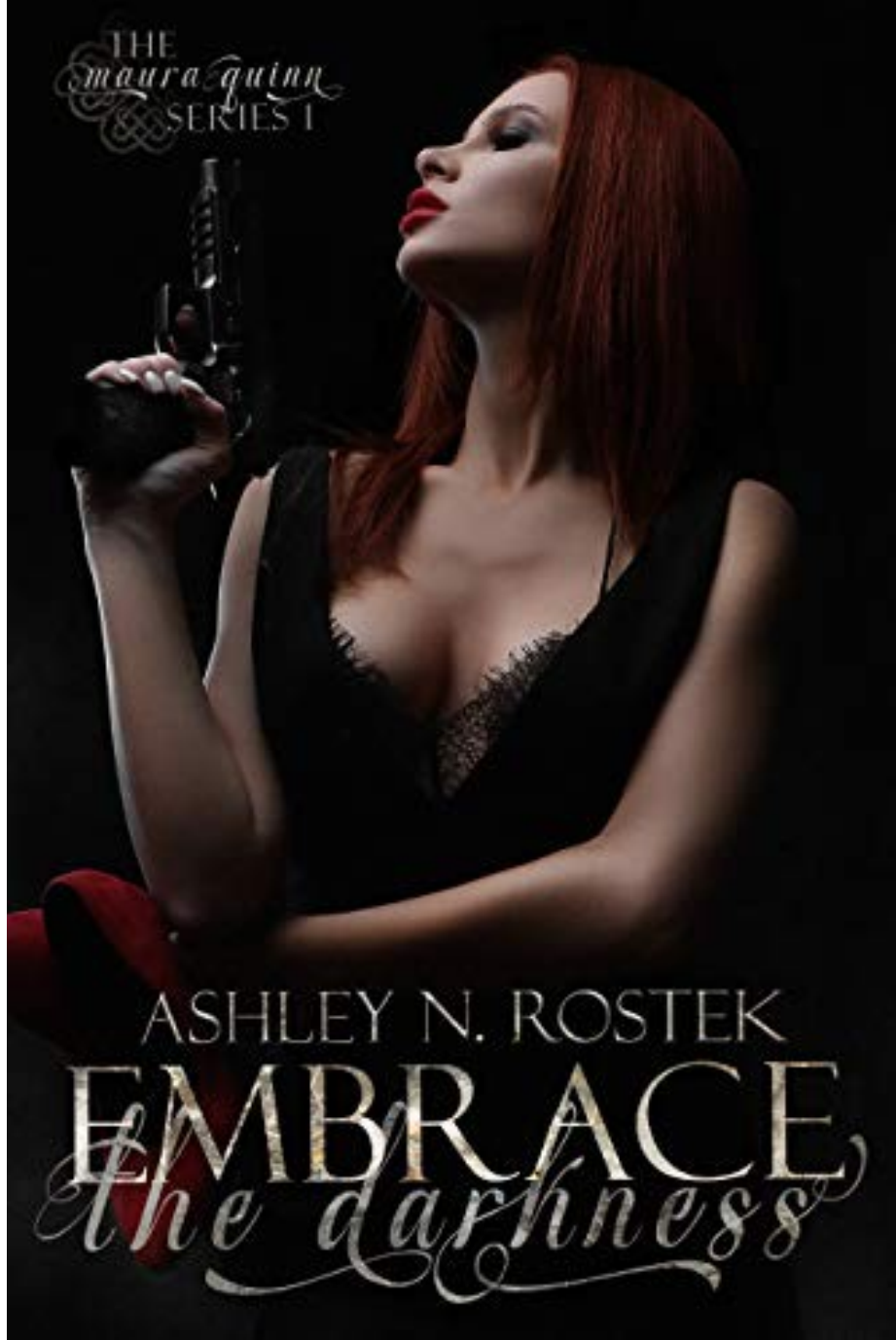
Adımlar durdu. "Beni geri arasan iyi edersin, seni orospu çocuğu. Kızımın sende olduğunu biliyorum," diye hırladı adam. Şerif McAllister mı? "Eğer ona zarar verirsen, saplantını öldürürüm. Yapacağımdan hiç şüphen olmasın. Kıymetli Shiloh'un şu anda bana doğru geliyor."

Shiloh!

Son WITSEC kitabı Çok

Yakında!

[Maura Quinn serisine göz atın](#)

YAZAR HAKKINDA

Ashley N. Rostek gündüzleri bir eş ve anne, geceleri ise bir yazardır. Kahveyle besleniyor, saldırgan kahve kupaları toplamayı seviyor ve utanmaz bir bibliyofil.

Ashley'e göre zihninizi iyi bir kitaba bırakmaktan daha iyi bir eğlence yoktur. En sevdiği tür romantizm ve bunu kanıtlamak için dolup taşan bir kitaplığı var. O bir aşk aşığı. İster tatlı bir YA ister karanlık ve şehvetli bir roman olsun, mutlaka okumalı!

Ashley'nin tutkusu yazmak. Kalemı on yedi yaşında eline aldı ve bir daha bırakmadı. İlk romanı Maura Quinn serisinin ilk kitabı olan Embrace the Darkness.

Ashley ve gelecek çalışmaları hakkında daha fazla bilgiye sosyal medya üzerinden ulaşabilirsiniz!

Facebook Grubum

İç Çember ~ Ashley N. Rostek'in Kitap Grubu _
(GÜNCEL KALMAK İÇİN EN İYİ YER)

FACEBOOK

INSTAGRAM

HABER BÜLTENİ:

<https://landing.mailerlite.com/webforms/landing/j7z0t1>